Mitropolia Moldovei şi Sucevei – Iaşi
Serviciul Contabilităţii
Nr. 1509 — 19 Februarie 1952

In conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniştri al Republicei Populare Române şi a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român Nr. 147 din 28 Ianuarie 1952 şi Instrucţiunile Ministerului de Finanţe al Republicei Populare Române privitoare la modul de efectuare a reformei băneşti, publicate în Buletinul Oficial al Republicei Populare Române Nr. 7 din 26 Ianuarie 1952, se stabilesc următoarele:

Potrivit art. 17 din Instrucţiunile M. F. depunerile spre fructificare la C. E. C. se vor recalcula în modul următor:

a) Soldul depunerilor până la 1.000 lei vechi inclusiv, se va recalcula în raport de 50 lei vechi pentru 1 leu nou.

b) Soldul depunerilor până la 3.000 lei vechi inclusiv, se va recalcula astfel: 1.000 vechi în condiţiunile prevăzute la punctul „a" de mai sus, iar restul până la 3.000 lei vechi în raportul de 100 lei vechi pentru 1 leu nou.

c) Soldul depunerilor peste 3.000 lei vechi inclusiv se va recalcula astfel: 3.000 lei vechi inclusiv, în condiţiunile prevăzute la punctul „b" de mai sus, iar restul în raport de 200 lei vechi pentru 1 leu nou.

Potrivit art. 20 din Instrucţiunile M. F. precum şi instrucţiunile suplimentare, mijloacele băneşti aflate la Bănci, în conturi de decontare şi conturile curente ale întreprinderilor, instituţiilor şi organizaţiilor de Stat etc., ca sold al zilei de 24 Ianuarie 1952 se recalculează în raport de 20 lei vechi pentru 1 leu nou.

Vărsămintele zilelor de 26 şi 27 Ianuarie 1952 se recalculează în raport de 200 lei vechi pentru 1 leu.

Dat fiind faptul că în casieria Protopopiei era interzis a se ţine numerar mai mare decât plafonul stabilit de Banca de Stat, iar încasările zilei dacă depăşeau acest plafon seara trebuiau să fie depuse la Bancă deoarece operaţiunile de încasare se efectuau şi seara, diferenţele de recalculare între 1/20 şi 1/200 pentru sumele depuse la Banca de Stat în zilele de 26 şi 27 Ianuarie 1952 se impută celor din vina cărora numeralul nu a fost depus la bancă din timp, şi au păstrat banii asupra lor.

Potrivit art. 21 din Instrucţiunile M. F. sumele de lei vechi care constitue datorii şi obligaţiuni contractuale încheiate între intreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de Stat, cooperatiste şi

obşteşti plătite pentru asigurări şi taxele se recalculează în raport de 20 lei vechi pentru 1 leu nou.

In acelaşi fel se recalculează datoriile de orice fel (pentru lumânări, calendare, fonduri, etc. datorate de parohii şi alţii) impozite, taxe, amenzi, credite, chirii etc. datorate faţă de protopopie, Mitropolie, Fondul de Asigurare, deci în raportul de 20 lei vechi pentru 1 leu nou.

Depunerile făcute în seara zilei de 25 I. 1952 se recalculează 1-200.

In ce priveşte recalcularea operaţiunilor de cont curent între Protopopie şi Mitropolie veţi primi instrucţiuni aparte.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

Consilier Administrativ,
Pr. D. Hadârcă

Contabil Şef,
Al. Duca

S E B A S T I A N

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei şi Sucevei

D E C I Z I U N E Nr. 50

Având în vedere Deciziunea I. P. S. Patriarh Justinian Nr. 328/952 şi adresa Administraţiei Patriarhale Nr. 1820 din 6 Februarie 1952.

Având în vedere încheerea Permanenţei Consiliului Eparhial dela 12 Fevruarie 1952, cu Nr. 1355/952.

Având în vedere referatul Secţiei Economice cu Nr. 1272/952.

D E C I D E M

Art. 1 - Pe data de 1 Fevruarie 1952 va începe să funcţioneze pe lângă Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Iaşilor cu sediul în Iaşi, str. Ştefan cel Mare Nr. 46, următoarele instituţii anexe:

a) Fondul de Credit şi Ajutor pentru Clerul Ortodox Român din Arhepiscopia Iaşilor.

b) Fondul pentru Asigurarea Bunurilor Bisericeşti din Arhiepiscopia Iaşilor.

Art. 2 - Fondul de Credit şi Ajutor pentru Clerul Ortodox Român al Arhiepiscopiei Iaşilor va funcţiona potrivit art. 221-253, din Regulamentul organelor centrale din Patriahia Română iar,

Fondul pentru Asigurarea Bunurilor Bisericeşti al Arhiepiscopiei Iaşilor, va funcţiona potrivit art. 262-277 din susmenaţiontul Regulament.

Art. 3- Pentru Fondul de Credit şi Ajutor al Clerului Ortodox Român din Arhiepiscopia Iaşilor, se va deschide cont la C. E. C. Agenţia Iaşi, dar pentru Fondul de Asigurare Bunurile Bisericeşti al Arhiepiscopiei Iaşilor se va deschide cont de virament la B. R. P. R. Banca de Stat Sucursala Iaşi.

Art. 4- Asupra soldului conturilor deschise la C. E. C. şi B. R. P. R. precum şi asupra soldului cassieriei Fondului de Credit şi Ajutor pentru Clerul Ortodox Român al Arhiepiscopiei Iaşilor, şi al Fondului pentru Asigurarea Bunurilor Bisericeşti din Arhiepiscopia Iaşilor, cu începere de astăzi, sunt autorizaţi să dispună şi să semneze valabil următoarele persoane:

a) Preot Hadârcă Dimitrie-Consilier Administrativ-Economic prima semnătură.

b) Duca V. Alexandru-Contabil Şef a doua semnătură.

Art. 5- Pr. Consilier Administrativ al Sectorului Economic, dl. Secretar Eparhial şi dl. Contabil Şef al Mitropoliei Moldovei şi Sucevei Iaşi, sunt însărcinaţi cu îndeplinirea prezentei Deciziuni.

Dată în reşedinţa Noastră Mitropolitană din Iaşi, astăzi 15 Fevruarie 1952.

Arhiepiscop al Iaşilor şi Mitropolit al Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

Mitropolia Moldovei şi Sucevei - Iaşi
Arhiepiscopia Iaşilor
Nr. 1618/952

Vi se trimite mai jos în copie, adresa Nr. 606221 din 19 Fevruarie 1952, a Băncii Rep. Pop. Române din Bucureşti-Direcţia Planificării Economice-Sect. Controlului şi Utilizării Fondului de Salarii, pentru a lua cunoştinţă şi a vă conforma întocmai şi a uzita de această circulară.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

Contabil Şef,
Al. Duca

Copie; Adresa Băncii Rep. Pop. Române. Direcţia Planificării Economice. Sect. Controlul Utilizării Fondului de Salarii Nr. 606221/952.

Către Banca Republicii Populare Române
Banca de Stat - Sucursala Iaşi

Vă facem cunoscut că salariile pe cari unităţile bisericeşti le plătesc din veniturile proprii nu sunt supuse înregistrării.

Conform scris. circ. Nr. 50948 din 22 Ianuarie a. c., au fost înregistrate pe Eparhii (Arhiepiscopate şi Episcopate) numai salariile personalului clerical şi ad-tiv, plătite din bugetul Ministerului Cultelor.

In consecinţă, *puteţi plăti* Mitropoliei Moldovei şi Sucevei Iaşi, ca şi unităţilor sale exterioare, salariile din veniturile proprii.

Banca Republicii Populare Române
Banca de Stat,
(ss) Indescifrabil

Pentru conformitate,
R. Dimitriu

Incadrări şi transferări de personal în cuprinsul Arhiepiscopiei Iaşilor.

Raionul Gura Homorului

Preotul Theodor Bodnaru-Inspector Bisericesc, se numeşte paroh la parohia Gura Homorului, pe data de 1 Ianuarie 1952.

Raionul Vatra Dornei

Preotul Nicanor Petenghea dela parohia Vereşti-Suceava, se transferă, pe data de 1 Fevruarie a. c., la parohia Dorna.

Raionul Rădăuţi

Postul bugetar dela parohia Nicşeni raion Botoşani, se transferă la parohia Rădăuţi în care se numeşte preotul Ilie Borosan, nou hirotonit.

Raionul Suceava

Preotul Octav Ionescu dela parohia Dorna se transferă la parohia Vereşti, pe data de 1 Fevruarie a. c.

Raionul Dorohoi

Postul bugetar dela parohia Gura Homorului, se trece, pe 1 Ianuarie 1952, la parohia Vârcolici din oraşul Dorohoi, în care se transferă preotul Ilie Popa dela Baia Mare II.

Raionul Botoşani

Preotul Dumitru Constantinescu, dela parohia Nicşeni, se transferă, pe data de 1 Ianuarie a. c., la parohia Teişoara raion Botoşani.

Preotul Andrei Bejan dela parohia Ronaţ-Timişoara, se transferă pe 1 Ianuarie a. c., la parohia Nicşeni, cu buget cu tot.

Raionul Truşeşti

Preotul Boris Lizo, extrabugetar la Valea Satului Raion Negreşti se transferă, în post bugetar la parohia Movila Ruptă, raion Truşeşti pe data de 1 Fevruarie 1952.

Ieromonahul Elisei Florea, se numeşte pe 1 Fevruarie crt. stareţ, post bugetar de preot, la schitul Cozancea roion Truşeşti.

Raion Fălticeni

Ieromonahul Pahomie Balan, se numeşte pe 1 Fevruarie a. c. preot la Mănăstirea Râşca în locul Ieromonahului Chiril Şaranet.

Raionul Săveni

Preotul Gh. Dimitriu, dela parohia Şineşti raion Tg. Frumos se transferă pe data de 1 Ianuarie a. c., la parohia Adăşeni raion Săveni.

Raionul Paşcani

Preotul Ilie Bucur dela parohia Muncelul de Sus raion Paşcani, se transferă, pe 1 Ianuarie a. c., în parohia Mirceşti acelaş raion.

Preotul Victor Popuţoaia, dela parohia Adăşeni raion Săveni, se transferă, pe 1 Ianuarie a. c., la parohia Muncelul de Sus raion Paşcani.

Raionul Tg. Frumos

Preotul Alexandru Budescu, dela parohia Aroneanu Iaşi, se transferă, pe 1 Ianuarie 1952, la parohia Sineşti raion Tg. Frumos.

Raionul Iaşi

Preotul Constantin Bantaş, dela parohia Vârgolici Dorohoi se transferă, pe data de 1 Ianuarie a. c., la parohia Aroneanu Iaşi.

Preotul Alexandru Popa, parohul parohia Ţibăneşti raion Negreşti, se transferă, pe 1 Ianuarie a. c., la parohia Valea Lupului Raion Iaşi.

Preotul Valerian Simiganovschi, dela parohia Valea Lupului raion Iaşi, se transferă, pe 1 Ianuarie 1952, la parohia Cogeasca Iaşi.

Preotul Brumă Petre, dela parohia Sulița II raion Botoşani, se transferă, pe data de 1 Ianuarie 1952, la parohia Slobozia raion Iaşi, în locul preotului Cicerone Stăcescu, care trece la parohia Moreni acelaş raion.

Raionul Negreşti

Preotul Dumitru Leon parohul parohiei Cogeascu raion Iaşi, se transferă, pe data de 1 Ianuarie 1952, în postul de paroh al parohiei Ţibăneşti raion Negreşti.

Preotul Emil Stratan, dela parohia Tibana se transferă, pe 1 Februarie a. c., la parohia Rafaila.

Preotul Mihail Apostolescu, dela parohia Rafaila, se transferă pe 1 Fevruare a. c., la parohia Ţibana.

T E O F I L

DIN MILA LUI DUMNEZEU
EPISCOP AL ROMANULUI ŞI HUŞILOR

„VEDEŢI MÂINELE MELE ŞI PICIOARELE MELE".
(LUCA 24, 39).

IUBIŢI CREDINCIOŞI,

Toate sărbătorile legii noastre creştineşti, sunt prilej de înălţare sufletească pentru noi toţi. Dintre toate cea mai aleasă este sărbătoarea Sfintelor Paşti, sărbătoarea biruinţei şi a izbăvirei: „Praznicul Praznicelor şi sărbătoarea sărbătorilor".

Înălţarea sufletească pe care o urmăreşte orice prăznuire, la Paşti, această înălţare trebue să fie mai puternică, fiindcă a pregătit-o spovedania şi împărtăşania făcută de noi cu frică şi cutremur.

Cuvântul nostru pastoral vrea şi el să ajute înălţarea sufletului vostru spre cele mântuitoare şi bine plăcute lui Dumnezeu.

Rogu-vă deci să fiu ascultat cu luare aminte.

IUBIŢI CREDINCIOŞI,

Inviind din morţi Hristos Domnul nostru, se arată — seara — învăţăceilor Săi strânşi în cenaclu şi-i salută cu salutarea: „Pace vouă"!. (Luca 24, 36).

Dar lor nu le vine să creadă că este aievea Dascălul lor iubit. Işi închipuie că văd o nălucă, un duh. Ca să-i încredinţeze despre realitatea prezenţei Sale şi despre adevărul învierii Sale, Iisus îi poftește să-i examineze ranele dela mâini şi dela picioare. Ii învită să-l

pipăiască. Ii chiamă să se convingă că El stă în fața lor cu trupul Său din trecut, alcătuit — ca orice trup — din carne și oase. *Vedeți mâinele mele și picioarele mele,* — li se adresează El cu dragoste, ca unor copii speriați și tulburați peste măsură.

Invitarea aceasta este mereu actuală ca și toate cuvintele Celui fără de moarte. Ea ne interesează și pe noi. Chemarea de a vedea mâinele și picioarele rănite ale Mântuitorului nostru iubit, ni se adresează și nouă celor ce prăznuim sfântă învierea Lui. Le vom vedea cu ochii minții noastre, luminată de credință. Le vom privi cu sfiala și respectul cu care le-au privit apostolii. Le vom săruta în gând, cu setea cu care ei le-au sărutat, fericiți de întâlnirea cu prea iubitul Dascăl și Binefăcător al suferinzilor.

Veți zice poate: Dar noi am săvârșit această cinstire a rănilor Mântuitorului în săptămâna trecută, în săptămâna Patimilor, când am sărutat sfântul epitaf și sfânta cruce scoase în mijlocul bisericii! Acum în ziua biruinței și a bucuriei — veți zice — să părăsim mâhnirea cu care am onorat mai ieri pătimirea Stăpânului nostru.

Să nu uităm însă că Hristos a păstrat în trupul înviat, *nevindecate* ranele de Vineri, cu toate că prea ușor putea șterge orice urmă dela dureroasa și crâncena Sa pătimire. Faptul că nu le-a șters din trupul Său este semn învederat că ele nu trebue să se șteargă din amintirea noastră. Dacă ele stăruesc și în trupul Său prea mărit, nu mai puțin se cade să stăruiască în sufletele noastre. Dacă păstrarea lor are un rost mare înaintea lui Hristos, același rost trebue să-l aibă și în fața noastră. Să vedem care-i rostul dăinuirii ranelor în trupul înviat. Mai bine zis, care sunt „rosturile“, fiindcă ele sunt mai multe.

Pe întâiul l'am întâlnit deja. Iisus și-a păstrat în trupul înviat semnele pătimirii, ca să dovedească în chip neîndoelnic că a ieșit din groapă cu același corp cu care a suferit dureri de tot soiul: scuipări, bătăi, biciuiri și spânzurarea pe lemnul de ocară al crucii.

In al doilea rând ranele strălucitoare din trupul prea mărit, sunt tot atâtea guri rugătoare către mila

Cerului, dela care ne dobândesc haruri de întoarcere și răgaz de pocăință. Șezând deadreapta Tatălui și arătându-și ranele, Iisus își împlinește slujba Sa de Mijlocitor (I Tim. 2, 5-6). „Părintele meu primește căința păcătoșilor ce se întorc!. Ei sunt frații mei — prin întrupare m'am înfrățit cu ei — am pătimit pentru izbăvirea lor — ei sunt fiii durerii mele. Să nu se piardă. Răscumpărarea lor am plătit-o scump, am plătit-o cu sângele ieșit din aceste rane. Rogu-Te Părinte, ajută pe cei împietriți să se pocăiască. Dacă ei se pierd, sângele meu și ranele mele rămân pentru ei zadarnice, nefolositoare, rămân neroditoare. Părintele meu, să nu fie". Cam așa glăsuesc către Dumnezeu Tatăl, ranele pe care Iisus ne cere să le privim.

Dar ranele marelui Arhiereu (Evrei 5, 5), nu sunt grăitoare numai către Dumnezeu în favorul omului, ci ele se adresează și omului însuși în favorul lui propriu. Spărturile din palme, ne amintesc de brațele Sale întinse, ca să ne cuprindă pe toți în ocrotirea atotcuprinzătoare: „Veniți la mine toți cei trudiți și împovorați și eu vă voi odihni pe voi".(Mat. 11, 28).

Spărtura din coastă, ne asigură de revărsarea dragostei ce a stăpânit în toată vremea, față de noi, inima cerescului nostru Prieten. Această rană făcută de sulița sutașului ne amintește că Iisus din iubire față de noi și-a jertfit viața fară șovăire: „Mai mare dragoste de cât aceasta nimeni nu are, ca viața lui să și-o pună pentru prietenii săi". (Ioan, 15, 13).

Iubirea, cere iubire. „Fiule dă-mi inima ta". (Prov. 23, 26). Răsplătește-mă cu slujire iubitoare, urmează pilda vieții mele din dragoste față de mine, care m'am jertfit pentru tine ca și pentru toți oamenii.

Spărturile din tălpi, ne amintesc de drumurile bătătorite de picioarele Păstorului celui bun, în căutarea oilor pierdute. Toate căile din lungul și latul țării sfinte, au fost străbătute cu dragoste de cel trimis să predice vestea cea bună a împărăției, să vindece toată boala și toată neputința în norod. (Mat. 9, 35).

Aceste cinci răni, dimpreună cu celelalte vânătăi ale trupului bătut cu cruzime, alcătuesc un cor de glăsuiri care ne cântă: *Iată cât v'am iubit!*

O răni dumnezeești și prea frumoase! Iisus Domnul meu îmi poruncește să vă privesc și să vă cinstesc. Eu vă sărut și mă închin vouă. Voi sunteți scăparea mea, eu mă odihnesc cu sufletul în voi. Voi sunteți lumina mea, la școala voastră mă voi deștepta. Voi sunteți tăria mea, în descurajările mele voi mă veți sprijini. Voi sunteți focare de iubire. La focul vostru mă voi încălzi și eu. Voi iubi pe cel ce m'a iubit din veci. Voi sluji pe cel ce m'a slujit și mă slujește cu binefaceri fără de număr.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Să nu credem că putem scăpa de privirea acestor sfinte rane. Dacă nu le vom privi acum de bună voie și cu plăcere, cu ochii credinței, le vom privi de nevoie, cu groază în ziua judecății, căci scris este: „Vedea-vor pe care l'am împuns". (Ioan 19, 37). Cine-l vor vedea?

Gândiți-vă la marii criminali provocatori de războaie cu întreg cortegiul lor de distrugeri, de epidemii, așa cum în zilele noastre se întâmplă în nefericita Coree, unde imperialiștii lacomi de câștig, pustiesc populația nevinovată cu microbii boalelor contagioase a ciumei, a tifosului, a holerei; pustiesc prin bombardamente sălbatice rodul muncii și civilizația unui popor pașnic care-și apără independența și libertatea.

In altă parte a Scripturii scrie deasemenea: „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă". (Matei 24, 30).

Semnul care se va arăta cu slavă alături de Judecătorul, va fi crucea Lui. De plâns vor plânge toate neamurile, dar nu pentru același motiv. Unii, cei buni, vor plânge de bucurie; alții, cei răi, de rușine și de necaz. Vor plânge de bucurie cei ce au urmat solia lui Hristos „Pace vouă", cei ce s'au străduit să fie semănători de pace și de iubire între oameni, cei ce au înțeles să poarte sarcina încredințată tuturor: „*In orice casă*

veţi intra, să ziceţi: Pacea să fie peste casa aceasta". (Luca 10, 5).

Cei răi, urzitorii de războaie, pricinuitorii de mizerie și de teroare, aducătorii de foamete și de moarte, în ziua răsplătirii se vor boci cu desnădejde și vor chema dealurile să-i acopere, vor chema munții să cadă peste ei, ca să-i ferească de mânia dreaptă a Judecătorului suprem. (Apocalipsa 6, 16).

Dar astăzi popoarele lumii văd că războiul îl doresc închinătorii la viţelul cel de aur, marii bancheri și proprietarii de fabrici, cărora comenzile de război le măresc veniturile. Popoarele lumii văd că slujitorii lui Mamona nu sufere nimic de pe urma unui nou război. Dimpotrivă, pentru ei încăierarea dintre naţiuni este o afacere rentabilă care le sporește câștigurile și huzurul. Deaceia toate popoarele lumii urgisesc războiul, ele simt nevoia să se organizeze și să lupte pentru pace. Mișcarea pentru pace a devenit o forță. Impedecarea unui nou război este o posibilitate pe deplin reală. Biruința păcii e nădejdea temeinică a tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă, când văd că frontul partizanilor păcii crește și se întărește mereu, iar influența lui se face simțită în arena internațională și pune pe gânduri pe aţâţătorii la un nou război.

Increzători în biruința păcii, popoarele din lagărul democrației din care face parte și ţara noastră, se străduesc spre muncă pașnică și constructivă.

La aceasta ne îndeamnă și pe noi creștinii, sfatul lămurit al apostolului Pavel, când scrie: „Cine nu vrea să muncească, acela să nu mănânce". (2 Tes. 3, 10). Un trai mai bun și o viață mai fericită nu se poate dobândi fără muncă îndeplinită cu râvnă de către noi toţi, fiecare la locul unde a fost așezat de puterile sale, de pregătirea sa, ori de către Ocârmuirea Statului. In deosebi muncitorii de pe ogoare au de îndeplinit frumoasa sarcină de a procura hrana trebuitoare lor înșiși și celor ce trudesc în uzine, în birouri, în minele de multe feluri, pe șantiere și în fabricile noastre din ce în ce mai numeroase.

Dar pentruca munca plugărească să fie cât mai rodnică, este lucru înţelept să o facă prin întovărășiri.

Este ştiut doar că o greutate, o povoară mai uşor o saltă când se înţeleg să se opintesacă deodată — nu unul — ci o ceată o tovărăşie. Că unirea face puterea, ne-o arată şi funia cea alcătuită din fire slabe de cânepă, dar strâns unite întreolaltă. Firul e slab, funia e tare. Puterea funiei e rodul întovărăşirii firelor. Insoţirile agricole aduc cu sine şi uşurinţă de a folosi maşinile Statului cu toate avantajele lor nespus de mari.

IUBIŢI CREDINCIOŞI,

Inainte de a sfârşi, să mai aruncăm o privire spre sfintele răni ale Biruitorului, aşa cum El ne cere prin cuvintele: „Vedeţi mâinile şi picioarele mele".

Privindu-le să stârnim în inima noastră sentimente de căinţă şi de încredere în mila fără margini a Zididitorului nostru. Să ne căim pentru păcatele noastre cele multe şi mari, fiindcă ele au străpuns mâinele, picioarele şi coasta blândului Iisus. Nu cărturarii şi fariseii, nu ostaşii romani, — nu ei —, ci păcătoşii au cauzat spărturile din mădularele Fiului lui Dumnezeu. Prin rostul profetului Isaia a spus-o aceasta clar, însuşi Duhul Sfânt: „Dar El a fost străpuns pentru păcatele noastre şi zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră şi prin ranele Lui noi toţi ne-am vindecat". (Isaia 53, 5).

Nu încape aşa dar nici o îndoială că păcatele noastre sunt sulita şi piroanele ce s'au înfipt în trupul fără prihană al Mântuitorului Hristos; iar din aceste răni s'a scurs sânge care ne mântueşte sau ne osândeşte, după cum înţelegem să ne slujim de el, spre curăţire, sau spre pierzare. Veşnice Părinte, cu căldură Te rugăm, sângele Fiului Tău să vie asupra noastră şi asupra copiilor noştri, (Mat. 27, 25), dar nu spre osândă, ci spre mântuire.

Priveşte Veşnice Părinte la ranele mâinelor lui şi iartă păcatele mâinelor mele. Uită-te la spărtura din coasta şi din inima lui şi iartă întinăciunea inimii mele bălăcită în păcăt. Indreaptă-ţi privirea spre găurile picioarelor lui sfinte şi iartă umbletele mele în calea fă-

rădelegii. Vezi Dumnezeul meu vânătăile lui şi toate urmele zdrobirii lui şi iartă pentru ele, toate felurile păcatelor mele. „Toţi umblăm rătăciţi ca nişte oi, fiecare pe calea lui şi Domnul l'a încărcat pe El cu fărădelegile noastre ale tuturor". (Isaia 53, 6.)

Veşnice Părinte, îţi ofer ranele Domnului nostru Iisus Hristos, ca să tămăduieşti prin ele ranele sufletelor noastre, aşa cum ne-ai promis prin profetul ce a zis: „cu ranele Lui noi toţi ne-am vindecat". (Isaia 53, 5).

IUBIŢI CREDINCIOŞI,

Să avem încredere în mila fără margini a Zidito-rului nostru care n'a cruţat pe singurul Său Fiu, ci l-a dat pradă chinului şi morţii, în vederea mântuirii noastre. Ar putea oare să cruţe alte daruri pe cari i le vom cere ?. Desigur că nu.

Dorindu-vă belşug de binecuvântări dela Părintele luminilor şi Dumnezeul a toată mângâierea, vă adresez tuturor cu credinţă tare şi cu nădejde neclintită, salutul creştinesc:

„HRISTOS A INVIAT" !

Al vostru al tuturor, voitor de bine şi rugător către Domnul.

Episcop, † TEOFIL.

Episcopia Romanului şi Huşilor
Nr. 1510 — din 1 Martie 1952

Convocare către toţi membrii Adunării Eparhiale
Preoţi şi mireni din Eparhie

In baza drepturilor ce ne sunt acordate prin art. 90 al. c. din statutul pentru organizarea şi funcţionarea Bisericii Ortodoxe Române şi folosindu-ne şi de dispoziţiunile art. 95 şi 98 din acelaş Statut, cât şi de art. 116 şi 117 din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative, luaţi la cunoştinţă că pentru ziua de Duminică 16 Martie a. c. orele 11.30 dimineaţa, convocăm Adunarea Eparhială a Sf. Episcopii a Romanului şi Huşilor, în sesiune ordinară.

Adunarea va avea loc în sala de şedinţe a Centrului Eparhial din oraşul Roman, str. Alexandru cel Bun Nr. 5.

La orele 11 a. m. membrii Adunării Eparhiale vor lua parte la Te-Deumul ce se va oficia în Catedrala Episcopală, după care vor trece la locul indicat, unde se va desfăşura şi hotărî asupra aceloraşi puncte din ordinea de zi, ce v'am comunicat prin Decizia Noastră Nr. 308 din 12 Ianuarie 1952 şi despre care veţi lua din nou cunoştinţă, cu prilejul Adunării.

Cu acea ocazie, pe lângă ordinea de zi fixată, vom coopta şi delega un nou cleric în Adunarea Naţională Bisericească, în locul P. C. Preot D. Popescu-eşit din Eparhie ; vom coopta şi ratifica pe nouii membri aleşi în Adunarea Eparhială provizorie, în locul celor plecaţi din Eparhie sau eşiţi din Administraţia Eparhială şi vom reorganiza cele patru Comisiuni.

Dvs. făcând parte dintre membrii Adunării Eparhiale, sunteţi invitaţi să luaţi parte neapărat, binevoind a cunoaşte că cheltuelile de transport dus-întors, precum şi diurna legală, vor fi suportate de Sf. Episcopie.

Călătoria pe C. F. R. o veţi face cu clasa II-a.
Păstraţi convocarea şi biletele de tren.

Preşedinte al Adunării Eparhiale
EPISCOP, † TEOFIL

Secretar General al Adunării Eparhiale
Pr. C. Popa

Domnului Dr. Petru Groza
Preşedintele Consiliului de Miniştri
B u c u r e ş t i

Membrii Adunării Eparhiale ai Episcopiei Romanului şi Hu-şilor, convocaţi în şedinţă anuală de lucru, astăzi 16 Martie 1952, la reşedinţa Episcopiei de Roman, îşi fac o datorie de conştiinţă în a încadra problemele sociale şi financiare ale acestei Eparhii, în normele planului cincinal şi Vă asigură de tot concursul şi de-votamentul preoţimei din întreaga Eparhie, în lupta pentru pro-movarea Păcii şi prosperitatea scumpei noastre Patrii şi al popo-rului muncitor.

Episcopul Romanului şi Huşilor
† TEOFIL

Secretarul Adunării Eparhiale
Pr. C. Popa

Inalt Prea Sfinţitului Justinian
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române
Bucureşti

Membrii Adunării Eparhiale ai Episcopiei Romanului şi Hu-şilor, convocaţi în şedinţă anuală de lucru, astăzi 16 Martie 1952, îşi exprimă faţă de Inalt Prea Sfinţia Voastră, simţămintele lor de dragoste, respect şi devotament şi Vă asigură că preoţimea Epar-hiei, împreună cu poporul dreptcredincios, vă urmează în munca ce desfăşuraţi pentru promovarea Păcii şi al progresului, spre bi-nele scumpei noastre Patrii şi al Bisericii Ortodoxe Române.

Episcopul Romanului şi Huşiloı,
† TEOFIL

Secretarul Adunării Eparhiale,
Pr. Const. Popa

Domnului Vasile Pogăceanu Ministrul Cultelor
Bucureşti

Membrii Adunării Eparhiale ai Episcopiei Romanului şi Huşilor, convocaţi în şedinţă anuală de lucru, astăzi 16 Martie 1952, la reşedinţa Episcopiei din Roman, îşi exprimă simţămintele lor de aleasă preţuire pentru îndrumarea muncii de bună conlucrare a Cultelor din Republica Populară Română, spre promovarea Păcii, binele poporului şi propăşirea scumpei noastre Patrii.

Episcopul Romanului şi Huşilor,
† TEOFIL

Secretarul Adunării Eparhiale,
Pr Const. Popa

Inalt Prea Sfinţitului Sebastian
Mitropolitul Moldovei şi Sucevei
Iaşi

Membrii Adunării Eparhiale ai Episcopei Romanului şi Huşilor convocaţi în şedinţă de lucru, astăzi 16 Martie 1952, la reşedinţa Episcopiei din Roman, îşi îndreaptă gândul cu admiraţie către Inalt Prea Sfinţia Voastră, exprimându-Vă simţămintele lor de dragoste, respect şi devotament şi Vă urează rodnică şi îndelungată păstorire, spre a duce cu spor munca ce desfăşuraţi pentru Pace şi progres, spre binele Patriei şi al Bisericii Ortodoxe Române, în cuprinsul Mitropoliei Moldovei.

Episcopul Romanului şi Huşilor,
† TEOFIL

Secretarul Adunării Eparhiale,
Pr. Constantin Popa

Telegramă-Răspuns.

R. P. R.
PATRIARHIA ROMÂMĂ
Cabinetul I. P. S. Patriarh

Bucureşti, 20 Martie 1952

Către
P. S. Teofil
Episcopul Romanului şi Huşilor
Roman

Vă mulţumesc pentru sentimentele de dragoste, respect şi devotament, ce ni le-aţi exprimat cu prilejul adunării eparhiale anuale şi Vă rog, să transmiteţi membrilor clerului şi credincioşilor, odată cu îndemnul meu de a lupta pentru promovarea păcii, Patriarhiceşti Binecuvântării.

† Patriarh, JUSTINIAN

Cuvânt de deschidere, la sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale, ţinută la data de 16 Martie 1952, de către P. S. Episcop Teofil

Prea Cucernici Părinţi,
Domnilor Deputaţi,

Inainte de toate îmi exprim bucuria pentru prezenţa Dvs. a reprezentanţilor clerului şi credincioşilor din Eparhia noastră şi mulţumindu-vă că aţi dat ascultare glasului nostru de chemare, vă zic cu dragoste nefăţărită: Bine aţi venit !

Prin înfrânarea şi ruga dictată de rânduiala postului, creştinul e ajutat să-şi sporească faptele bune şi mai ales să-şi recunoască pe cele rele, destinate să le spele în baia sfintei pocăinţe.

Fără această căinţă, dezlegarea obţinută dela duhovnic rămâne inoperantă, înoirea omului e fictivă, fără ea propăşirea în virtute, nu are loc.

La rândul ei căinţa nu-i veritabilă, fără propusul de îndreptare, fără hotărârea de a evita pentru viitor greşalele mărturisite. In lumina acestor consideraţii, dacă neglijăm pe cele gastronomi-

ce, putem recunoaşte că nu-i deplasată convocarea în post a adunării noastre eparhiale.

Constituţii în adunare, suntem un for creştinesc de membri cari purtăm chemarea de primenire şi redresare.

Ca unii ce alcătuim Biserica luptătoare, purtăm pe lângă datoria de necontenită înaintare spirituală şi obligaţia de propăşire în cele ale vieţii sociale. Nu dela sine, ci luminat de cereasca înţelepciune, dumnezeescul Pavel a trasat linia de conduită socială, valabilă pentru toate veacurile: „Purtaţi sarcina unii altora şi aşa veţi împlini legea lui Hristos“ (Gal. VI, 2).

Dările de seamă ce se vor face, vor oglindi în linii mari activitatea centrului eparhial în năzuinţa Sa de a călăuzi clerul şi pe credincioşi pe calea progresului spiritual şi social, vor oglindi năzuinţa de a promova cauza păcii şi a înfrăţirii între popoare.

Deducţia primă ce se desprinde din rapoartele noastre, este constatarea că viaţa religioasă a credincioşilor s'a desfăşurat nestingherită la umbra libertăţii cultului, libertate garantată de tânăra noastră Republică Populară.

Activitatea preoţimei s'a desvoltat şi ea nestânjenită, datorită sprijinului material oferit de Statul nostru democratic.

Clericii din posturile de răspundere — şi aici mă gândesc la colaboratorii noştri apropiaţi şi la distinşii noştri protopopi—, au fost mereu atenţi la directivele date de Chiriarhi şi forul tutelar statal.

Toţi am trudit, călăuziţi de îndatorirea cuprinsă în cuvintele: *loialitate şi colaborare faţă de regim.*

Lipsurile trebuesc combătute în duhul dragostei frăţeşti. Firească că realizările de până acum, se cer continuate şi sporite.

Nu se poate tăgădui că legea progresului cere eforturi susţinute, în munca de lămurire şi de aplicare a cunoştinţelor pe teren. Este ceia ce ne propunem să înfăptuim pentru viitor, încălziţi şi de rugăciunea proprie postului: „Doamne şi Stăpânul vieţii noastre, *duhul trândăviei*, al iubirei de *domnie*.. nu ni-l da nouă. Iară duhul curăţiei, al smereniei, al răbdării şi al dragostei, dăruieşte-l nouă robilor tăi“.

In primul rând vom înteţi eforturile noastre pentru cauza păcii. Citez: „Intemeerea Bisericii noastre pe Adevărul divin şi împletirea vieţii ei cu viaţa poporului, cu nevoile şi aspiraţiunile lui, este motivul pentru care ea este luptătoare pentru pace şi aduce contribuţia sa la cauza păcii. Iisus Hristos a venit în lume ca să surpe păretele vrajbei dintre popoare şi să facă pace între

oameni, unindu-le pe toate într'un mare organism, într'un trup. El vrea ca toţi să trăiască în pace şi în pace să muncească pentru mersul înainte al omenirii. Deaceia, Biserica este împărăţia păcii şi propoveduitoarea păcii. Aceasta ţine de misiunea ei esenţială, căci a propovedui pe Hristos, e a propovedui pacea: pacea dintre om şi Dumnezeu, pacea dintre popoare, pacea din suflet, pacea între cer şi pământ. Iar credincioşii adăpaţi cu apa cea vie a învăţăturii lui Hristos, vor pace şi sunt luptători pentru pace. Ei vor pacea, ca să poată în linişte să lucreze la mântuirea sufletului şi să-şi desfăşoare toate forţele creiatoare, pentru o viaţă mai bună şi mai frumoasă. Deaceia Biserica Ortodoxă, Biserica lui Hristos Domnul şi a poporului credincios, a fost şi este alături de cauza păcii". (I. P. S. Balan Mitropolitul Ardealului).

Stăpâniţi de aceste gânduri şi simţăminte, declar deschisă sesiunea ordinară a adunării eparhiale din 1952 şi rog şi aici ca şi în biserică, pe bunul Dumnezeu, să trimită îmbelşugată binecuvântarea Sa, peste lucrările noastre.

† *TEOFIL*
Episcopul Romanului şi Huşilor.

R. P. R.
Episcopia Romanulni şi Huşilor
Adunarea Eparhială
Sesiunea Ordinară 1952

PROCES-VERBAL

Astăzi Duminică 16 Martie 1952, orele 11,45 a. m., noi membrii Adunării Eparhiale ai Episcopiei Romanului şi Huşilor, potrivit celei de a doua convocări a P. S. Teofil - Nr. 1510 din 1 Martie a. c., pe care o ataşăm la prezentul dosar, sub anexa Nr. 1, (alături de Decizia Nr. 308/952 a primei convocări pentru 30 Ianuarie a. c.), ce s'a amânat şi ca urmare a atribuţiunilor ce ne sunt acordate prin art. 94 al. a-r, din Statutul pentru organizarea şi funcţionarea Bisericti Ortodoxe Române, cât şi a art. 114 al. a-s, din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative în Eparhii, ne-am adunat în sala mare de şedinţe a Sfintei Episcopii, în

sesiune ordinară, sub Preşedinţia P. S. Episcop Teofil Herineanu cu următoarea ordine de zi (*anexa Nr. 2*):

1. = La orele 11 a. m. Te=Deum în Catedrala Sf. Episcopii, cu participarea mebrilor prezenţi ai Adunării Eparhiale.

2. = La orele 11,30 deschiderea lucrărilor Adunării Eparhiale, prin cuvântul P. S. Episcop Teofil.

3. = Alcătuirea biuroului Adunării Eparhiale.

4. = Apelul nominal al membrilor Adunării Eparhiale.

5. = Reorganizarea celor patru Comisiuni.

6. = Prezentarea referatelor P. C. Consilier Administrativ Pr. I. Belei, înregistrate la Sf. Episcopie sub numerele 1895 şi 1889/952, în legătură cu ratificarea şi complectarea locurilor vacante în Adunarea Eparhială şi Adunarea Naţional = Bisericească.

7. = Trimiterea în studiu a referatelor de mai sus, la Comisiunea de organizare şi validare, pentru referat şi propuneri.

8. = Prezentarea dării de seamă, asupra mersului activităţii *resortului administrativ=bisericesc,* pe anul 1951.

9. = Prezentarea dării de seamă, asupra mersului activităţii *resortului cultural=social,* pe anul 1951.

10. = Prezentarea dării de seamă, asupra mersului activităţii *resortului economic=financiar,* pe anul 1951 (expunerea de motive asupra contului de execuţie bugetară pe 1951).

11. = Prezentarea planului financiar al Eparhiei şi instituţiilor, sale anexe pe anul 1952.

12. = Suspendarea şedinţei, pentru verificarea de către Comisiuni, a dărilor de seamă, prezentate spre cunoştinţă Adunării Eparhiale.

13. = Raportul Comisiunii de organizare şi validare, cu propuneri de ratificări şi cooptări de noui membri în Adunarea Eparhială şi în Adunarea Naţional=Bisericească.

14. = Raportul Comisiunii Bisericeşti, asupra dării de seamă a secţiei administrative=bisericeşti, pe anul 1951.

15. = Raportul Comisiunii Culturale, asupra dării de seamă privind resortul cultural=social, pe anul 1951.

16. = Raportul Comisiunii Economice, asupra dării de seamă a secţiunei economice=financiare, pe 1951, cât şi a bugetului pe 1952.

17. = Discuţiuni asupra rapoartelor Comisiunilor de mai sus, în vederea aprobării.

18. = Intocmirea, citirea, aprobarea şi expedierea telegramelor omagiale către I. P. S. Patriarh Justinian, Dr. Petru Groza Preşedin=

tele Consiliului de Miniştrii al R. P. R., V. Pogăceanu Ministrul Cultelor şi I. P. S. Mitropolit al Moldovei şi Sucevei = Iaşi.

19. = Diverse.

20. = Desemnarea a doi membri din Adunarea Eparhială, pentru autentificarea sumarului şedinţei din 16 Martie 1952.

21. = Cuvântul de închidere al P. S. Episcop Teofil.

La orele 11 a. m., după terminarea serviciului divin, s'a oficiat în Catedrala Episcopiei, un Te-Deum de invocare a Sfântului Duh peste lucrările Adunării Eparhiale, – de către un sobor de Protoierei = toţi membri ai Adunării Eparhiale, – în frunte cu P. C. Preot D. Petrea Vicarul Episcopiei Romanului şi Huşilor, asistaţi de diaconii Catedralei Varahil Chebac şi I. Soceanu.

Tedeumul s'a oficiat în prezenţa P. S. Episcop Teofil, care se afla în strana Arhierească, precum şi a membrilor Adunării Eparhiale, clerici şi mireni, a funcţionarilor Sf. Episcopii, cât şi a tuturor credincioşilor.

Răspunsurile la Tedeum au fost date de corul Catedralei, dirijat de P. C. Diacon Teofănescu D.

După Tedeum, la orele 11,30 s'a trecut în sala mare de şedinţe a Centrului Eparhial=din incinta Sf. Episcopii –, unde după ce s'a făcut rugăciunea şi observat că membrii adunării sunt prezenţi în număr legal, *P. S. Episcop – Preşedinte – a ţinut cuvântul de deschidere,* declarând totodată deschisă sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale de astăzi 16 Martie 1952, pentru verificarea şi aprobarea lucrărilor anului 1951.

In scurte cuvinte, P. S. Episcop prezintă membrilor Adunării Eparhiale pe noul vicar al Episcopiei, în persoana Pr. D. Petrea, fost Protoiereu al Raionului Murgeni şi arătând calităţile cu care este înzestrat, declară că îşi pune mari nădejdi, în colaborarea sa.

P. C. Vicar D. Petrea îşi ia în faţa Adunării Eparhiale, angajamente de muncă, supunere şi ascultare faţă de Chiriarhul locului asigurând pe toţi de colaborarea sa loială.

Cuvântul de deschidere în extenso se alătură la prezentul proces=verbal, *sub anexa Nr.* 3.

Se trece la punctul 3 din ordinea de zi şi se alcătueşte biroul Adunării, format din : P. C. Pr. Const. Popa Inspector Bisericesc, Prof. Dr. M. Galan=Bacău şi Constantin Ionescu=Vaslui, secretari de şedinţă, aleşi pe toată durata Adunării Eparhiale, conform art. 74 din Regulamentul organelor deliberative, Preşedenţia Adunării avându=o de drept P. S. Episcop Teofil, conform art. 90 al. c. din Statutul B. O. R.

Cei 3 secretari de şedinţă, iau loc la biroul Adunării.

La cererea P. S. Episcop-Preşedinte, P. C. Pr. Const. Popa Secretar General al Adunării Eparhiale, face apelul nominal al membrilor Adunării Eparhiale, după tabelul *anexă Nr. 4* şi se constată prezenţa a 23 membri, dintre care 10 clerici şi 13 mireni, din totalul de 30 membri cât numără Adunarea noastră Eparhială.

P. S. Episcop -Preşedinte- având în vedere prezenţa majorităţii membrilor Adunării Eparhiale, declară încă odată legal constituită Adunarea, putând lua hotărâri valabile.

Trecându-se asupra punctului 5 din ordinea de zi, P. S. Episcop invită pe secretarul prim al Adunării, să dea citire ultimei componenţe a celor patru Comisiuni, în vederea verificării lucrărilor Adunării Eparhiale a Episcopiei Romanului şi Huşilor pe 1951 şi a bugetului pe 1952 - şi roagă pe membrii Adunării Eparhiale să propună o eventuală reorganizare a Comisiunilor, ţinând cont de cooptările din 14 Ianuarie şi 27 Mai 1951, cât şi de absenţele de astăzi.

In urma propunerilor făcute, cele patru Comisiuni, vor avea pentru astăzi 16 Martie a. c. următoarea componenţă:

Comisiunea Bisericească: Preşedinte, Pr. N. Herghelegiu-Bârlad; iar membrii: Pr. Prot. M. Gheorghiu-Huşi; Prof. Inspector Ped. I. Geleleţu-Bârlad; Const. Dobrea-Bârlad şi Dumitru Solomonescu-Bacău; Tov. Gh. Samoilă-Vaslui, va lucra în Comisiunea economică.

Comisiunea Culturală: Preşedinte, Prot Ermil Bărbieru-Roman, iar membrii: Pr. Prot. C. Andoni-Tg. Neamţ; Prof. Dr. M. Galan-Bacău; Ştefan Codreanu Sârbi-Bârlad, în locul Tov. Deputat Const. Bogza, care va lucra la organizare şi validare-şi tov. Vasile Banu Roman, în locul tov. I. Pandele Moineşti, care absentează.

Comisiunea Economică: Preşedinte-Pr. Prot. M. Rugină-Vaslui, iar ca membri: P. C. Prot. I. Moroşanu-P. Neamţ; tov. Gh. Samoilă-Vaslui în locul tov. Deputat V. Slobozeanu care lipseşte; tov. Andrei Cojocaru-Tarcău-P. Neamţ, în locul tov. Dragomir Iordache-Comăneşti-Moineşti, ce lipseşte şi tov. I. Bârsan-Călugăra, Raionul Bacău, în locul tov. Vasile Outau care absentează şi tov. Const. Iacomi-Vaslui, în locul tov. Corogeanu-Vaslui eşit din Eparhie.

Comisiunea de organizare şi validare: Pentru astăzi 16 Martie 1952, Preşedinte-Pr. Const. Popa, în locul P. C. Pr. D. Popescu eşit din Eparhie, iar ca membri: Pr. D. Petrea Vicarul Epis-

copiei ; Const. Ionescu-Vaslui, Alex. Ciobanu-Letea Veche, Raionul Bacău şi Deputat Constantin Bogza-Roman.

Se ataşează la dosarul Adunării din 16 Martie 1952 componenţa Comisiunilor sub *anexa Nr. 5.*

In legătură cu punctul 6 din ordinea de zi, P. S. Episcop Preşedinte, dă cuvântul P. C. Consilier Ad-tiv I. Belei, care prezintă Adunării-două referate-înregistrate la Sf. Episcopie sub Nr. 1895 şi 1889/951, privind ratificări şi complectări de locuri vacante în adunarea Eparhială şi Adunarea Naţională Bisericească. *(anexa Nr. 6).*

Cele două referate susţinute de P. C. Consilier Administrativ I. Belei, sunt trimise de P. S. Episcop în studiul Comisiunii de organizare şi validare, pentru referat şi propuneri (punctul 7 din ordinea de zi).

Intrându-se în miezul propriu zis al şedinţei, în cadrul punctului 8 din ordinea de zi, Prea Sfinţitul Episcop-Preşedinte-dă cuvântul P. C. Consilier Administrativ I. Belei, care prezintă Adunării,-darea de seamă-asupra mersului activităţii resortului administrativ-bisericesc pe 1951, precum şi anexele A. şi B. cu privire la reclasificări şi arondări de parohii, acte care se ataşază la dosarul Adunării, sub *anexa Nr. 7.*

In continuare P. S. Episcop dă cuvântul P. C. Preot D. Petrea Vicarul Episcopiei, care citeşte darea de seamă asupra mersului activităţii resortulului cultural-social pe 1951, care se alătură la dosarul Adunării *sub anexa Nr. 8.*

Trecându-se asupra punctului 10 din ordinea de zi, P. C. Consilier D. Videanu prezintă darea de seamă asupra mersului activităţii resortului economic - financiar pe 1951, filmând în faţa tuturor celor prezenţi expunerea de motive asupra contului de execuţie bugetară pe 1951 a Sf. Episcopii a Romanului şi Huşilor, care însumează la venituri suma de lei 43.085.014 iar la cheltueli, suma de lei 39.171.196.

Bugetul pe 1951 a fost executat cu o depăşire totală de lei 4.182.570 şi cu un disponibil de lei 6.499.966, deci cu un plus realizări, de lei 2.317.396

Expunerea de motive, contul de gestiune pe 1951, bilanţul şi contul de profit şi pierdere, se ataşează la dosarul Adunării *sub anexa Nr. 9.*

In continuare, trecând asupra punctului 11 din ordinea de zi P.C. Consilier Administrativ D. Videanu, prezintă proectul de plan financiar al Eparhiei Romanului şi Huşilor, pe anul 1952, cu

un total atât la venituri cât şi la cheltueli, de lei 4.814.000, plan ce se alătură la dosarul Adunării Eparhiale, *sub anexa Nr. 10.*

Tot P. C. Consilier D. Videanu supune adunării Eparhiale şi bugetul Şcoalei Medii Tehnice de Cântăreţi Bisericeşti din localitate.

P. C. Preot D. Videanu foloseşte momentul şi comunică membrilor Adunării Eparhiale prezenţi, informaţia, că începând cu anul 1952 Sf. Patriarhie a descentralizat Fondul de Credit al clerului şi Fondul de Asigurare, - pe Eparhii -, în care scop în curând, vor începe a se face şi la Eparhia Noastră, operaţiuni.

Terminându-se de cetit dările de seamă ale celor trei resoarte, Prea Sfinţitul Episcop încredinţează Preşedinţilor Comisiunilor respective, aceste rapoarte generale anuale şi roagă pe membrii Comisiunilor să le studieze şi să prezinte Adunării Eparhiale, cuvenitele procese-verbale, cu constatările şi propunerile în cauză.

Prea Sfinţitul Episcop - Preşedinte, - la orele 13^{15} suspendă şedinţa pentru 30 de minute, iar membri celor trei Comisiuni, trec în camere separate, pentru studierea şi verifcarea dărilor de seamă pe 1951.

La orele 13^{45} P. S. Episcop redeschide şedinţa şi reintrându-se în ordinea de zi, dă cuvântul P. C. Preot Const. Popa raportor al Comisiunii de organizare şi validare, care citeşte cele două rapoarte privind ratificări şi cooptări de noui membri în Adunarea Eparhială şi în Adunarea Naţională Bisericească propunând în concret ratificarea cooptărilor făcute în 14 Ianuarie 1951, în persoana P. C. Preoţi: I. Belei Consilier Administrativ, I. Moroşanu Protoiereul Raionului P. Neamţ, Const. Andoni Protoiereul Raionului Tg. Neamţ, în locul P. C. Preoţi Vichentie Mocanu, Sergiu Bjolla, Dr. Const. Munteanu foşti în Administraţia bisericească Eparhială, cât şi a D-lui Andrei Cojocaru din comuna Tarcău Raionul P. Neamţ, în locul lui Alexandru Cantemir din Huşi, eşit din Eparhie.

In cele două locuri vacante în adunare, prin eşirea din Eparhie a fostului Vicar Pr. D. Popescu şi al lui I. Corogeanu-Vaslui, se propune actualul Vicar Pr. D. Petrea şi tov. Constantin Iacomi din oraşul Vaslui.

In Adunarea Naţională Bisericească, în locul Pr. D. Popescu fost Vicar al Episcopiei noastre - în prezent eşit din Eparhie - se propune P. C. Preot D. Petrea actualul vicar al Eparhiei.

Membrii Adunării Eparhiale în unanimtate, aprobă propunerile făcute de Comisiunea de organizare şi validare.

Rapoartele se ataşază la dosar sub anexa Nr. 11.

P. S. Episcop Teofil, folosind alegerea P. C. Preot vicar D. Petrea în Adunarea Naţională Bisericească a Patriarhiei Române informează pe membrii Adunării, asupra constatării ce a făcut cu ocazia Adunării Naţionale Bisericeşti din Noembrie 1951, când cei doi membrii mireni, reprezentanţi ai Eparhiei Noastre, - Dl. Vasile Slobozeanu - Bacău şi Dl. Insp. Ped. I. Geleleţu - Bârlad au lipsit dela şedinţă.

Dl. Prof. Geleleţu, roagă pe P. S. Episcop, să fie scuzat de această lipsă dela datorie, deoarece la mijloc a fost un concurs de împrejurări, o parte de vină purtând şi cancelarea Administraţiei Patriarhale, care trebue să trimită convocările cu cel puţin 10 zile libere înainte.

In cadrul punctului 14 din ordinea de zi şi la invitaţia P. S. Episcop P. C. Preot N. Herghelegiu Preşedintele Comisiunii Bisericeşti, citeşte raportul Comisiunii Bisericeşti, asupra dării de seamă a secţiei administrative Bisericeşti pe 1951; propunând Adunării, să ratifice şi să aprobe mişcările de personal făcute în 1951 ; încadrările preoţilor şi diaconilor din Eparhie cu plata diferenţei de salarizare conform Deciziei Patriarhale Nr. 22562/950; Reclasificarea şi arondarea anumitor parohii, menţionate în anexele A. şi B., iar pentru viitor să traseze sarcină permamenţei Consiliului Eparhial, să aducă la îndeplinire hotărîrea veche a adunării Eparhiale, cu privire la arondarea parohiilor din oraşele: Bârlad, Huşi şi Vaslui, printr'o repartizare mai justă a întinderii parohiilor existente. Raportul prezentat, însuşit şi primit cu aplauze şi aprobări de membrii Adunării Eparhiale, se ataşează la dosarul Adunării Eparhiale sub anexa Nr. 12.

Trecându-se asupra punctului 15 din ordinea de zi, P. C. Protoiereu Ermil Bărbieru din Roman raportor al Comisiunii Culturale, susţine raportul Comisiunii Culturale, asupra dării de seamă privind activitatea desfăşurată de secţia culturală pe 1951, care se alătură la lucrările Adunării Eparhiale, sub anexa Nr. 13.

Sintetizând raportul, P. C. Protoiereu Ermil Bărbieru, aduce elogii P. S. Episcop şi colaboratorilor săi, pentru modul cum este îndrumată preoţimea Eparhiei sub raport cultural şi al luptei pentru pace, propunând şi următoarele:

Să se intensifice inspecţiile speciale din partea Centrului Eparhial, în vederea definitivării notărilor administrative pe 1949, 1950, 1951 şi 1952;

Lupta pentru pace să fie intensificată şi generalizată în toate parohiile din cuprinsul Eparhiei;

Centrul Eparhial să poligrafieze catalogul bibliotecei Eparhiale şi să-l difuzeze în Eparhie, urmând ca să fie pus în valoare;

Să se găsească modalitate ca şi cântăreţii bisericeşti să facă nişte cursuri de reîmprospătare a cunoştinţilor profesionale şi sociale;

Să se găsească soluţii practice pentru uniformizarea activităţii duhovniceşti şi sociale, din partea clerului de mir şi a celui monahal.

In urma tuturor celor arătate mai sus, P. C. Prot. Ermil Bărbierul, propune să se aprobe raportul secţiei Culturale şi să se dea descărcare de lucrările efectuate în 1951.

In continuare se trece asupra punctului 16 din ordinea de zi, dându-se cuvântul P. C. Preot N. Rugină, Protoiereul Raionului Vaslui şi Preşedintele Comisiunii Economice, care-şi citeşte raportul asupra dării de seamă a Secţiei Economico-financiare pe 1951, cât şi asupra verificării gestiunei financiare a Episcopiei pe 1951. Raportul se ataşează la dosar, sub *anexa Nr. 14.*

P. C. Sa în numele colectivului din Comisiunea Economică, conchide că gestiunea Episcopiei pe 1951 este bine întocmită, operaţiile financiare fiind legale şi corecte. Depăşirile au fost făcute ca urmare a necesităţilor Eparhiei şi aprobate la timpul potrivit, de Ministerul Cultelor.

P. C. Sa relevă grija cu care s'a cheltuit banii, făcându-se şi economii. Propune descărcarea de gestiune pe exerciţiul 1951 - şi tot odată aduce felicitări P. C. Consilier Economic şi tuturor colaboratorilor P. C. Sale, pentru modul cum s'au executat operaţiile financiare pe exerciţiul financiar expirat.

P. C. Preot N. Rugină Raportorul Comisiunii Economice, vorbind de planul financiar pe 1952, arată că este bine întocmit şi-l propune membrilor Adunării Eparhiale spre aprobare.

Cere totuşi Permanenţei Centrului Eparhial şi Secţiei Economice, să prevadă în planul pe 1952 o sumă mare pentru punerea în valoare a eleşteului de peşte, ceiace trebuia făcut încă de anul trecut.

Roagă să se amenajeze mai gospodăreşte o cameră de oaspeţi şi una oficială.

Relevă cu bucurie prevederea pusă în buget, în legătură cu combaterea superstiţiilor, obscurantismului şi falselor teofanii.

Adunarea ia act de toate cele de mai sus, prin aprobări şi aplauze, ceiace denotă că totul s'a făcut în bune condiţiuni şi în cadrul strict legal.

Prea Sfinţitului Episcop-Preşedinte - deschide seria discuţiilor, cu privire la dările de seamă ale celor trei secţii, cât şi a rapoartelor Comisiunelor.

D-l C. Ionescu Vaslui cerând cuvântul, roagă pe P. C. Consilieri Administrativi ca în activitatea lor de teren, să-şi propună să vină şi la Prot. din Vaslui, pentru îndrumări.

Cu privire la examenele de verificarea cunoştinţelor profesionale ale cântăreţilor bisericeşti, propune ca în viitor – din comisii să facă parte şi o persoană de specialitate al cântărilor bisericeşti, nu cum a fost la Vaslui, când s'a neglijat a se pune în comisie o asemenea persoană, mai ales că aici este un cântăreţ excelent – şi cu Conservatorul de Muzică.

P. C. Preot. N. Rugină cu aprobarea P. S. Episcop – Preşedinte – răspunde D-lui C. Ionescu, că la Vaslui totuşi cântăreţi ce au depus examene, au fost bine apreciaţi şi la cântările bisericeşti şi vocale, deşi n'au avut în comisie – persoană de specialitate.

D-l C. Ionescu revine şi întreabă dacă şi anul acesta se menţine dispoziţia cu întregirea salariilor preoţilor şi diaconilor din fonduri proprii.

P. S. Episcop răspunde că până la dispoziţiuni contrarii, se menţine.

Tot D-l Ionescu Vaslui, îşi exprimă nedumerirea cum de s'a făcut că la hrana zilierilor din grădina Sf. Episcopii, s'a cheltuit mai mult decât s'a produs?

P. S. Episcop răspunde că Episcopia anul trecut, a avut plan de cultură care a trebuit împlinit, fapt pentru care au necesitat mari cheltueli. Prin revărsarea apei Moldovei care ne-a inundat cea mai mare parte din grădina de zarzavat şi legume, a fost nevoe de cheltueli neprevăzute.

Inscriindu-se la cuvânt *P. C. Protoiereu N Rugină - Vaslui,* se arată surprins că P. C. Vicar vorbind despre lupta pentru pace a căutat să scoată în relief mai ales munca dela Bârlad.

Nu s'a vorbit nimic despre activitatea fostului protoiereu al Raionului Murgeni, Preot D. Petrea, care a fost un însufleţit partizan al păcii, prin însuşi acţiunea sa.

P. C. Protoiereu N. Rugină socoteşte că fostul protoiereu al raionului Murgeni, a fost unicul secretar al Comitetului Raional de luptă pentru pace, din toată ţara-şi că noi toţi avem de învăţat din activitatea dusă în cadrul luptei pentru pace, de actualul Vicar, ce este competent în această materie. Acelaş Protoiereu propune, ca în cadrul comitetelor de luptă pentru pace, în care este angajată şi preoţimea Eparhiei, să se intensifice lupta împotriva celor ce caută să omoare omenirea, în China şi Coreea, prin arma bactereologică.

D=l C. Iacomi Vaslui, cerând cuvântul, arată că din toate rapoartele de activitate, ce s'au prezentat în faţa Adunării, s'au desprins părţi pozitive şi părţi negative.

D=sa ar fi dorit ca ordinea de zi să fi fost planificată pe ore şi minute fixe, spre a da impresia unei munci organizate.

Tot D=l C. Iacomi exprimă părerea că e bine ca preoţii să fie convocaţi la reşedinţele raionale pentru sprijinirea campaniei însămânţărilor de primăvară.

Dl. C. Dobrea-Bârlad cerând cuvântul, spune că toate dările de seamă ale celor trei resoarte au fost foarte bine întocmite, cu singura deosebire că i se pare curios faptul că în cursul anului 1951 s'au făcut două modificări de buget, ceiace înseamnă că la întocmirea bugetului nu s'a apreciat în deajuns sistemul planificării pe baza de realităţi.

Ni s'a arătat că la Mânăstirea Războeni, cum şi la alte unităţi Mânăstireşti, există Cooperative meşteşugăreşti şi ateliere mânăstireşti, fără a ni se da date statistice concrete, din care să se vadă că s'a lucrat după un plan de muncă.

Dl. C. Dobrea recomandă sectorului economic, ca în 1952, toate lucrările să se facă după un plan de muncă bine chibzuit şi să înceapă de jos în sus, spre a nu mai avea surprize ale modificărilor de plan. In continuare, propune să economisim banii, spre a întări reforma bănească şi a veni în ajutorul realizării Planului Cincinal.

In sectorul Cultural D=sa, se declară mulţumit de lupta pentru apărarea păcii, întreprinsă de preoţimea Eparhiei.

Pentru aprobarea lucrărilor pe 1952, roagă ca anunţurile să se facă din vreme, spre a=şi planifica din timp fiecare muncile în care sunt puşi, spre a veni şi susţine clerul ataşat clasei muncitoare.

*Dl. D. Solomonescu-*Bacău, luând cuvântul, arată că ar fi dorit ca P. C. Consilieri Adimistrativi să ne dea unele aspecte pozitive ale muncei pe teren, cu arătarea greutăţilor în muncă. La fel ar fi dorit să audă ceva despre reviziile contabile efectuate în 1951-şi cum au fost găsite gestiunile unităţilor bisericeşti (protoierii, parohii, mânăstiri şi schituri).

Privind problema Consistoriului Eparhial, s'ar fi aşteptat să audă dacă membrii Consistoriului aleşi în 1950 corespund încrederii date, sau trebuie schimbaţi. D=sa se întreabă dacă Episcopia a iniţiat consfătuiri profesionale, a colectivelor resoartelor, sau a Protoiereilor ?

Adresându=se P. C. Preot D. Videanu, Consilier Administrativ al Secţiunei Economice, la afirmaţia că nu s'a putut înfiinţa stupină la Eparhie, întreabă dece nu s'au arătat şi motivele. D=sa

se bucură de relatarea secţiei bisericeşti, care arată că în Eparhie an dispărut certurile pentru pământ, etc. cum şi pentru trecerile dela alt cult la noi, ceiace înseamnă că preoţimea activează.

Aminteşte Păr. Videanu obligaţia de a realiza la Episcopie, în adevăr economii şi îl sfătueşte ca în viitor să nu mai admită depăşiri de credite.

Problema luptei pentru pace, spune tov. D. Solomonescu, este în adevăr o cinste pentru Sf. Episcopie.

Recomandă Secţiei Culturale să pună un accent mai deosebit în cumpărarea cărţilor pentru bibliotecă. Se întreabă dece s'a cheltuit numai 8000 lei din 50.000 lei în 1951, pentru procurare de cărţi? Suma de lei 2500 propusă în planul financiar pe 1952, la acţiuni culturale, mi se pare mică.

Sectorul economic ar fi fost interesant să arate, cât la sută a împlinit planul, faţă de prevederi. Ar fi fost bine să se arate grija secţiei economice pentru salariaţii Episcopiei, mai ales că acest lucru onorează Episcopia.

Domnul Solomonescu relevă cu satisfacţie şi cu admiraţie vizitele canonice ale P. S. Episcop, care au adus un aport însemnat în cauza păcii, cât şi în colaborarea cu organele puteri de Stat.

Revenind asupra unor nepotriviri în rapoartele secţiunilor, Domnul D. Solomonescu, este de părere că dările de seamă înainte de a le prezenta Adunări Eparhiale, să fie trecute prin Permanenţa Consiliului Eparhial, spre a fi puse de acord.

Dându-se cuvântul D-lui *C. Bogza*, Deputat în Marea Adunare Naţională, arată că a ascultat cu mare atenţiune toate dările de seamă, fapt pentru care găseşte necesar să se oprească în scurt la fiecare din ele.

D-sa socoteşte că mânăstirile care au o viaţă colectivă de obşte, cât şi personal suficient, ar putea întări reforma bănească, prin aducerea pe piaţă a bunurilor de larg consum (carne, ouă, păsări, etc.)

La Mânăstiri, pe lângă ateliere, ar trebui înfiinţate gospodării anexe: crescătorii da păsări, vite, porci, eleştee, stupine, etc. etc.

Cere să se aloce în bugetul pe 1952, fonduri în acest scop.

Cere ca preoţimea să ajute activarea de (întovărăşirile agricole, reforma bănească, problema însămânţărilor şi în general problemele agrotehnice).

Pentru pace trebuie să luptăm, însă pentru consolidarea ei, trebue să întărim sectorul economic.

D-sa se bucură că P. S. Episcop îşi pune nădejdi mari în P. C. Vicar D. Petrea, iar membrii Adunării ne angajem să-l sprijinim.

P. C. Protoiereu N. Rugină cere ca parohiile: Corodeşti, Zăpodenii de Sus şi Băşeşti, să fie trecute dela categ. I-a la categoria a II-a, ceiace se şi aprobă.

P. C. Consilier Administrativ I. Belei răspunzând dorinţei exprimate de tov. Const. Ionescu-Vaslui, arată că în viitor se vor avea în vedere raioanele Vaslui şi Zeletin, pentru inspecţii şi îndrumări.

Cu privire la Consistoriul Eparhial, recunoaşte că uni membri s'au găsit şi se găsesc în culpă, urmând să fie înlocuiţi, dacă propunerea iese din sânul Adunării. - La Antimise au fost confecţionate real 980 bucăţi.

P. C. Vicar D. Petrea îşi însuşeşte propunerea P. C. Protoiereu Emil Bărbieru de a poligrafia catalogul bibliotecii Eparhiale şi a fi pus la îndemâna preoţilor din Eparhie.

Problema Cursurilor de îndrumare pentru cântăreţi, la reşedinţele raionale, va fi o preocupare de viitor a Sf. Episcopii.

Nu vede care ar fi aspirităţile între monahi şi preoţi şi socoteşte că dacă această problemă este o chestie locală, să se rezolve de P. C. Protoerei şi Exarhul Mânăstirilor, dela caz la caz.

Răspunzând tov. Solomonescu, Dobrea şi Bogza în legătură cu problema intensificării luptei pentru pace, în vederea sprijinirii acţiunilor de folos obştesc, arată că intenţionează ca, cu aprobarea P. S. Episcop, să provoace o consfătuire cu Protoereii din Raioane şi cu reprezentanţii autorizaţi ai celor două Comitete „Regionale", la Eparhie, cu care ocazie se va elabora un plan comun de lucru, pentru o muncă mai organizată în Eparhie.

P. C. Vicar roagă pe P. S. Episcop şi membrii Adunării să hotărască o sumă prin buget, pentru ajutorarea Comitetelor de luptă pentru pace.

Dl. D. Solomonescu revine cu rugămintea de a cheltui întreaga sumă pentru bibliotecă, urmând a face donaţii în cărţi la parohii, protoierii şi mănăstiri.

P. C. Consilier D. Videanu, răspunzând la problema elesteului şi a unei organizări în mai bune condiţiuni a camerei oficiale, recunoaşte că acestea au fost scăderi în muncă şi că le va remedia. Răspunzând tovarăşului Dobrea Const.-Bârlad, arată că la Mănăstirea Războeni şi-au însuşit meşteşugul confecţionării de pantofi din păpuşi un număr de 9 monahii, ce pot fi evidenţiate.

Controlul Financiar Intern a avut un rol lucrativ. Scăderile au fost de mică importanţă iar recomandările au fost împlinite. Preoţii incorecţi sub raport financiar, au fost pedepsiţi. Vom căuta să refacem stupina eparhială. Stupine sistematice avem la Mănăstirile din Huşi, Secu, Ţibucani, etc. Pentru viitor Permanenţa Consiliului, va consuma fondul prevăzut pentru bibliotecă.

Problema ridicată de Dl. Bogza, că mănăstirile să devină ferme model, ne-o însuşim, cu arătarea că această problemă preocupă în chip deosebit Permanenţa Centrului Eparhial.

P. C. Consilier D. Videanu îşi ia angajamentul că va face economii de materiale şi bani, în scopul întăririi planului de Stat.

Asigură pe membri Adunării Eparhiale că va introduce în buget, toate celelalte sume pentru eleşteu, pentru bibliotecă şi dotaţii-mânăstiri.

P. C. Sa face comunicări în legătură cu Decizia Patriarhală privind descentralizarea pe Eparhii a fondului de credit şi asigurări. La propunerea unor membri din Adunare, se aprobă înlocuirea din Consistoriul Eparhial a preoţilor : Eusebiu Bejan-Bacău prin Preotul Grigore Balaban-Bacău şi Haralambie Bărbuleanu Bârlad prin preotul C. Negru-Huşi.

Nemai înscriindu-se nimeni la cuvânt P. S. Episcop, preşedintele Adunării Eparhiale supune la vot dările de seamă ale celor trei secţii, rapoartele celor patru comisiuni, precum şi contul de execuţie bugetară pe 1951; iar membrii Adunării Eparhiale aprobă în unanimitate aceste lucrări, dând descărcare de lucrările efectuate în 1951; contul de gestiune însumând la încasări lei, 43.085.014 iar la plăţi lei 39.171.196.

Totodată membri Adunării Eparhiale aprobă planul financiar al Episcopiei pe 1952, cu un total la venituri şi cheltueli de lei 4.814.000. Asupra punctului 18 din ordinea de zi P. S. Episcop, preşedinte dispune citirea telegramelor omagiale către I. P. S. Patriarh, Dr. Petru Groza, preşedintele Guvernului R. P. R. V. Pogăcianu, Ministrul Cultelor şi I. P. S. Mitropolit al Moldovei şi Sucevei, cât şi a notei de protest pentru interzicerea armei bactereologice în Coreia şi China.

Membrii Adunării Eparhiale aplaudă şi aprobă expedierea telegramelor şi notei de protest, pe care o semnează.

Telegramele se ataşează la dosarul Adunării Eparhiale sub *anexa 15.*

La punctul 19 din ordinea de zi „Diverse“ nu s'a înscris nimeni, de oarece toate problemele ce interesează Eparhia şi clerul sau desbătut în cursul şedinţei, luându-se hotărâri valabile.

Trecându-se asupra punctului 20 din ordinea de zi, membrii Adunării Eparhiale desemnează pe D-l D. Solomonescu şi V. Banu Roman, să autentifice sumarul şedinţei Adunărei Eparhiale din 16 Martie a. c., semnând valabil atăturí de Biroul Adunării.

In cuvântul de închidere, P. S. Episcop mulţumeşte pentru participare şi sugestiile date, rugând pe membrii Adunării să ţină legătură cu organele Eparhiale pentru desăvârşirea hotărârilor luate.

Şedinţa ia sfârşit la orele 16,30.

Drept care s'a încheiat prezentul proces-verbal.

PREŞEDINTE,
EPISCOP, † TEOFIL

Secretar de şedinţă,
Pr. Const. Popa

Membrii: *D. Solomonescu*
V. Banu

R E F E R A T
15 Martie 1952

Prea Sfinţite Stăpâne,

Cu adâncă smerenie Vă refer următoarele:

Având în vedere faptul că P. C. Preoţi: Vichentie Mocanu, Sergiu Bjolla şi Dr. Const. Munteanu, foşti în Adminisiraţia Eparhială a Episcopiei Romanului şi Huşilor, în baza funcţiunilor ce au deţinut, au fost cooptaţi printre membrii clerici ai Adunării Eparhiale;

Având în vedere că pe data de 1 Ianuarie 1951 susnumiţi P. C. Preoţi au fost înlocuiţi din funcţiunile administrative ale Eparhiei, în baza căror funcţiuni fusese cooptaţi membrii ai Adunării Eparhiale;

Având în vedere că D-l Alexandru Cantemir din Huşi, membru în Adunarea Eparhială a eşit din Eparhia noastră fiind angajat în câmpul muncii în cuprinsul altei Eparhii.

Având în vedere faptul că P. C. Preot D. Popescu membru cleric în Adunarea Eparhială a ieşit din Administraţia Eparhială şi din Eparhie pe data de 1 Februarie 1952, în conformitate cu Decizia Ministerului Cultelor Nr. 2297/952 pentru încetarea angajării;

Având în vedere că şi D-l Ioan Corogeanu din Vaslui membru în Adunarea Eparhială a ieşit din Eparhia noastră precum se constată din raportul Protoeriei Vaslui Nr. 94/1952 ;

Având în vedere că în şedinţa extraordinară a Adunării Eparhiale din 14 Ianuarie 1951 au fost deja cooptaţi membrii clerici : P. C. Preot I. Belei, Cons. Ad-tiv, P. C. Preot I. Moroşanu, Protoereul Raionului Piatra-Neamţ şi P. C. Preot Const. Andoni, Protoereul Raionului Tg. Neamţ în locul celor trei membrii clerici ieşiţi din Administraţia Eparhială pe data de 1 Ianuarie 1951 ;

Având în vedere că în şedinţa aceleiaşi Adunări Eparhiale din 14 Ianuarie 1951 a fost cooptat în locul D-lui Alexandru Cantemir-Huşi, D-l Andrei Cojocaru din Tarcău, Raion Piatra-Neamţ, fost membru în Adunarea Eparhială a Mitropoliei Moldovei ;

Având în vedere că prin ieşirea din Eparhie a Preotului D. Popescu şi a D-lui Ioan Corogeanu se vacantează două locuri în Adunarea noastră Eparhială: unul de cleric şi al doilea de mirean ;

Pentru toate aceste consideraţiuni, respectuos Vă rugăm să binevoiţi a supune ratificării Adunării Eparhiale ordinare din 16 Martie 1952, cooptarea celor trei clerici şi a unui mirean ca membri în Adunarea Eparhială deja aleşi încă din 14 Ianuarie 1951, iar în cele două locuri vacante ne îngăduim să propunem pe P. C. Preot D. Petrea, Vicarul actual al Eparhiei în locul Preotului D. Popescu, precum şi pe D-l Const. Iacomi ca membru mirean în Adunare recomandat de Protoeria Vaslui pentru a înlocui pe D-l Ioan Corogeanu.

Al Prea Sfinţiei Voastre prea supus şi devotat slujitor.

Consilier Administrativ
Iconom. I. St. Belei

R E F E R A T
15 Martie 1952

Prea Sfinţite Stăpâne,

Cu adâncă smerenie Vă refer următoarele :

Având în vedere că P. C. Preot D. Popescu prin Decizia Ministerului Cultelor Nr. 2297/1952, i-a încetat angajarea pe data de 1 Februarie 1952 din postul de Vicar al Eparhiei Romanului şi Huşilor ;

Având în vedere că P. C. Preot D. Popescu în baza hotărârei Adunării Eparhiale din 18 Iunie 1950 a fost delegat ca membru cleric din partea Eparhiei noastre în Adunarea Naţională Bisericească şi confirmat în această calitate de către I. P. S. Patriarh;

Având în vedere că P. C. Preot D. Popescu a ieşit din această Eparhie odată cu încetarea funcţiunii da Vicar;

Având în vedere adresa Adminstraţiei Patriarhale Nr. 25951/1950, care la alinatul d) prevede că: „reprezentanţii eparhiali în Adunarea Naţională Bisericească în cazul când sunt şi membri în Adunările Eparhiale, dar numai domiciliază în Eparhie, vor fi înlocuiţi numai din Adunarea Eparhială, fără să-şi piardă calitatea de delegat în Adunarea Naţională Bisericească, până la prima Adunare Eparhială care va decide“;

Având în vedere că pe data de 1 Februarie 1952 în postul de Vicar a fost numit prin Decizia Ministerului Cultelor Nr. 2297/1952 P. C. Preot D. Petrea, fost Protoiereu al Raionului Murgeni.

Pentru toate aceste consideraţiuni propunem ca Adunarea Eparhială din 16 Martie a. c., să ridice mandatul P. C. Preot D. Popescu din Adunarea Naţională Bisericească încredinţându-l P. C. Preot D. Petrea, actualul Vicar al Eparhiei noastre, urmând ca după aprobare să fie comunicat Administraţiei Patriarhale.

Al Prea Sfinţiei Voastre prea supus şi devotat slujtor.

Consilier Administrativ,
Iconom, I. St. Belei

RAPORT GENERAL ANUAL

al Secţiunei Administrative Bisericeşti a Eparhiei Romanului şi Huşilor pe anul 1951.

Prea Sfinţite Stăpâne,
Onoraţi Membri ai Adunării Eparhiale,

In baza art. 106 al. a din Statutul de Organizare al Bisericii Ortodoxe Române şi potrivit art. 127 al. a din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative prezint Onoratei Adunări Eparhiale Raportul General al Secţiei Administrative bisericeşti pe anul 1951.

Inainte însă de a intra în expunerea acestei dări de seamă să-mi fie îngăduit ca dela început să subliniez faptul că în pre-

zentarea activităţei desfăşurate în Eparhie în anul 1951 se va observa o notă specifică - în comparaţie cu activitatea din anii trecuţi - şi e firesc să fie aşa - întrucât Eparhia noastră ca şi întreaga Biserică Ortodoxă - cu anul 1951 a păşit şi a lucrat în primul an din cincinal şi deci activitatea din acest an poartă pecetea noilor aşezări şi orânduiri sociale instaurate în Republica Populară Română.

Organele de conducere ale Eparhiei în frunte cu Prea Sfinţitul Episcop Teofil n'au precupeţit nimic pentru realizarea planului de lucru; nici odihnă, nici timp, nici bani şi au coborât adeseori în mijlocul clerului şi credincioşilor supraveghind şi îndrumând toate acţiunile din Eparhie pentru propăşirea Biserici şi a Patriei.

Potrivit devizei anunţată de însuşi Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Justinian, că la vremi noi se cer oameni noi. Eparhia noastră condusă de Prea Sfinţitul Episcop Teofil, a păşit voinicește intrând în primul an din cincinal cu un nou stat major, cu o nouă echipă de lucru la Centrul Eparhial pentru ca să zideasca viaţă nouă pe întinsul Eparhiei.

Din activitatea ce se va prezenta şi din discuţiunile ce vor urma, Onorata Adunare Eparhială va putea constata dacă acest nou stat major din Centrul Eparhial şi-a făcut datoria şi corespunde încrederii ce i s'a acordat.

Având în vedere aceste succinte consideraţiuni şi consequent cu articolele din Statut enunţate mai sus prezint darea de seamă a Secţiei Administrative împărţită pe capitole şi subdiviziuni precum urmează :

Cap. I. Parohiile.

Parohiile sunt pilonii pe care se reazemă Eparhia.

Parohiile dau viaţă Eparhiei căci viaţa parohiilor este însăşi vieaţa Eparhiei.

Din punct de vedere statistic avem în cuprinsul Eparhiei 678 de parohii, din care 72 parohii sunt urbane şi 606 parohii rurale.

Aceste parohii numără în total pe Eparhie 234.664 capi de familie creştini ortodoxi cu un număr de 963.291 suflete.

In aceste parohii sunt un număr de 812 biserici.

200 biserici monumente istorice.

68 de capele.

17 paraclise.

831 case parohiale.
198 alte clădiri şi dependinţe.
3117 ha. teren arabil.
2478 ha. alte terenuri.
82.658 cărţi în bibliotecile parohiale.

In conformitate cu dispoziţiunile patriarhale în parohii au fost constituite toate consiliile şi comitetele provizorii parohiale în decomun acord cu organele puterii de stat locale.

Constatăm cu deosibită satisfacţie că aproape toate consiliile parohiale au înscris în bugetul parohiilor plata salarului personalului bisericesc cu diferenţa din fonduri proprii potrivit deciziei patriarhale Nr. 22,562/1950.

Pentru a pune de acord unele parohii cu realităţile vieţii sociale şi cu Statul de Organizare a Bisericii Ortodoxe Române – permanenţa Consiliului Eparhial – la cererea motivată a enoriaşilor şi cu avizul Protoereului Raional a făcut unele modificări în clasificarea şi ordonarea unor parohii în baza mandatului acordat de Adunarea Eparhială din şedinţa dela 27 Mai 1951 (vezi anexa A şi B).

Având în vedere hotărârea Sf. Sinod din 5 Octombrie 1950, precum şi Decizia Patriarhală Nr. 22.562 1950, Permanenţa Consiliului Eparhial a procedat la încadrarea tuturor preoţilor cu plata diferenţei de salar din bugetul parohiilor începând cu data de 1 Octombrie 1950, pe baza nouei scheme de salarizare a clerului.

In urma acestei încadrări avem următorul personal clerical deservent în cuprinsul Eparhiei:

1. – Preoţi în funcţiune.
a) – bugetari 691.
b) – extrabugetari 76.
c) – pensionari 27.
d) – diaconi bugetari 7.
2) – cântăreţi bisericeşti în funcţiune 956.
a) – bugetari 61.
b) – plătiţi din bugetul parohiilor 846.
c) – cântăreţi pensionari în funcţiune 26.
d) – cântăreţi onorifici 23.

Cap. II Protoieriile.

Protoieriile fac legătura între Centrul Eparhial şi parohii.
Prin protoierii se execută şi se aduc la îndeplinire ordinele

şi dispoziţiunile centrale şi tot prin protoierii se aduce la cunoştinţa Centrului Eparhial activitatia şi viaţa din parohii.

In urma raionării administrative avem în cuprinsul Eparhiei 13 protoierii de raioane ce se întind pe teritoriul a 2 (două) regiuni precum urmează:

a) - *Regiunea Bacău.*

1. -	Prot. Raion.	Bacău	cu	59	parohii	Prot. Pr.	N. Balcanaşu
2. -	„	„	Buhuşi	„ 34	„	„ „	V. Nica
3. -	„	„	Ceahlău	„ 27	„	„ „	D. Hriţcu
4. -	„	„	Moineşti	„ 43	„	„ „	V. Mocanu
5. -	„	„	Piatra N.	„ 65	„	„ „	I. Moroşanu
6. -	„	„	Roman	„ 52	„	„ „	Ermil Bărbieru
7. -	„	„	Tg. Neamţ	51	„	„ „	Const. Andoni
8. -	„	„	Tg. Ocna	„ 41	„	„ „	Gr. Panait

b) - *Regiunea Bârlad.*

1. -	Prot. Raion.	Bârlad	cu	82	parohiii	Prot. Pr.	I. Stoica
2. -	„	„	Huşi	„ 58	„	„ „	M. Gheorghiu
3. -	„	„	Murgeni	„ 42	„	„ „	D. Petrea
4. -	„	„	Vaslui	„ 81	„	„ „	N. Rugină
4. -	„	„	Zeletin	„ 47	„	„ „	Hr. Angheluţă

Menţionăm că P. C. Protoerei şi-au făcut pe deplin datoria şi în mod conştiincios pentru care fapt P. S. Episcop a acordat tuturor P. C. Protoerei complectarea salarului din fonduri proprii până la quantumul de salar fixat de Ministerul Cultelor, iar pentru munca excepţională în care s'au evidenţiat unii dintre P. C. Protoerei li s'au acordat premii de muncă excepţională în conformitate cu dispoziţiunile în vigoare.

Cap. III. Centrul Eparhial.

Din Centrul Eparhial pleacă în Eparhie toate dispoziţiunile şi directivele şi tot aici se studiază şi se frământă toate problemele ce privesc bunul mers al activităţii în parohii.

In centrul Eparhial se află un colectiv de muncă şi coordonare: Consiliul Eparhial, care împreună cu Adunarea Eparhială din care fac parte reprezentanţii credincioşilor, ajută pe Prea Sfinţitul Episcop la conducerea treburilor în Eparhie.

In anul 1951 Permanenţa Consiliului Eparhial a ţinut 50 de

şedinţe - aproape în fiecare săptămână - unde sa'u desbătut toate problemele curente de ordin administrativ, economic şi cultural religios.

Consiliul Eparhial plenar a ţinut două şedinţe: una la 27 Mai 1951 şi a doua la 18 Decembrie 1951, în care şedinţe s'au revizuit şi aprobat toate lucrările Permanenţei Consiliului Eparhial din cursul anului 1951.

Adunarea Eparhială a ţinut două şedinţe : una şedinţă extraordinară la 14 Ianuarie 1951 şi una şedinţă ordinară la 27 Mai 1951.

La ultima şedinţă s'a aprobat darea de seamă pe 1950 a celor trei secţiuni Administrativă, economică şi culturală religioasă.

1. - *Cancelaria Eparhială.* - In Cancelaria Centrului Eparhial se găseşte următorul personal plătit din bugetul Statului : 1 Vicar, 2 Consilieri Administrativi, 1 Inspector bisericesc, 1 Secretar Eparhial, 1 Contabil principal, 1 ajutor contabil, 1 şef de secţie, 1 referent şef, 1 referent principal, 1 dactilograf, 1 şofer, 1 administrator imobil, 2 îngrijitori, total 15 persoane.

Plătiţi din fonduri proprii : - 1 exarh, 1 revizor contabil, 1 referent administrativ, 1 maestru lumânărar, 3 lucrători lumânări, 1 magazioner, 1 referent şef, 1 canonarh, 1 intendent la Casa Episcopală, 2 bucătărese şi 1 paznic, 1 îngrijitor, în total 15 persoane.

In cursul anului 1951 au intrat la registratura Cancelariei Sf. Episcopii şi s'au lucrat un număr de 12603 hârtii.

2. - *Catedrală Episcopală* are următorul personal deservent: 2 preoţi, 2 diaconi, 1 cântăreţ ; 2 canonarhi, 1 eclersiarh şi corul Catedralei compus din 30 persoane condus de diaconul D. Teofănescu.

Cap. IV. Mănăstirile.

Cu anul 1951 în mănăstirile din cuprinsul Eparhiei noastre a început să se reverse duh de viaţă nouă. In Mănăstiri a început să se introducă vieaţă de obşte şi munca organizată în atelierile meşteşugăreşti.

In această privinţă Mănăstirile de maici dela Varatic şi Adam fac o deosebită cinste Eparhiei noastre.

Pe lângă viaţa de obşte introdusă în aceste Mănăstiri produsele din atelierele acestor Mănăstiri ca ţesăturile de covoare şi broderiile artistice lucrate cu iscusinţă de mâinile maicilor şi cumpărate de Societatea Română de Export au dus departe peste graniţile ţării faima lucrărilor de artă executate în mănăstirile noastre

şi dragostea de muncă de care este animată Biserica Ortodoxă din R. P. R. şi credincioşii ei.

Din iniţiativa P. S. Episcop Teofil şi cu sprijinul Permanenţei Consiliului Eparhial s'a organizat la Mănăstirea Războeni din Raionul Tg. Neamţ, un atelier meşteşugăresc pentru lucrarea de pantofi din deşeuri şi cu talpa de foi (pănuşi de porumb împletite).

In acest scop Sf. Episcopie a angajat meşteri cunoscători pe care i-a trimis la Mănăstirea Războeni şi atelierul de pantofărie a luat fiinţă având un număr de 15 maici ca ucenice.

Până în prezent s'au confecţionat un număr, de 250 pantofi lucraţi în condiţiuni foarte bune şi solide.

Centrul Eparhial a luat măsuri ca în toate Mănăstirile, fie de călugări sau de maici, să se introducă viaţa de obşte şi munca colectivă în ateliere meşteşugăreşti pentru ca în modul acesta mănăstirile să se poată întreţine din produsul muncii călugărilor, ba mai mult chiar să poată ajunge în situaţia de a ajuta cu fonduri şi Eparhia aşa precum prevede art. 48 din Statutul de Organizare al Bisericei Ortodoxe Române.

Situaţia Statistică a mănăstirilor din Eparhie se prezintă astfel la sfârşitul anului 1951:

1. - Mănăstiri 12.
2. - Schituri 13.

a) - Mănăstiri de călugări 8.
b) - Mănăstiri de maici 8.
c) - Schituri de călugări 4.
d) - Schituri de maici 5.

3. - Mănăstiri cu viaţă de obşte 22.

a) - Mănăstiri cu ateliere 20.

4. - Vieţuitori în mănăstiri 1066.

a) - Călugări 322.
b) - Maici 744.
c) - Ingrijitori 22.

Cap. V. Mişcarea personalului.

Toate mişcările de personal din cuprinsul Eparhiei noastre s'au făcut pe baza Statutului şi a regulamentelor Bisericii Ortodoxe Române şi în conformitate cu legile şi dispoziţiunile actuale în vigoare.

In anul 1951 mişcarea personalului din cuprinsul Eparhiei se prezintă astfel:

1. - Primiţi în Eparhie preoţi 4.
2. - Eşiri din Eparhie preoţi 3.
3. - Numiri bugetare : preoţi 3, cântăreţi 2.
4. - Numiri de secretari protopopeşti 7.
5. - Numiri extrabugetare preoţi 5, cântăreţi 37.
6. - Delegări în interes de serviciu preoţi 37, cântăreţi 5.
7. - Avansări în post de paroh 3.
8. - Pensionări preoţi 1, cântăreţi 4.
9. - Decedaţi preoţi 1, cântăreţi 3.
10. - Hirotonii preoţi 5, diaconi 1, ierodiaconi 3.
11. - Hirotesii 4.
12. - Tunderi în monahism monahi 10, monahii 30.
13. - Acordări de ranguri onorifice:

Intrucât toate rangurile vechi au fost anulate prin Legea de organizare a Bisericii Ortodoxe Române, Permanenţa Centrului Eparhial a revezuit pe toţi preoţii din Eparhie şi acei cari au întrunit condiţiunile Statutului de organizare au fost propuşi pentru acordări de ranguri în Sinodul Mitropolitan care în şedinţele din 10 Iulie şi din 20 Decemvrie 1951 a aprobat aceste ranguri onorifice pentru clerul din Eparhie precum urmează:

Iconomi Stavrofori 48; Iconomi 271 ; Sachelari 157.

14. - Concedii : a) preoţi 76 ; b) cântăreţi 4 ; monahi 30 : funcţionari 12.

Cap. VI. Corpul de inspecţie şi control.

In conformitate cu Statutul de Organizarea al Bisericii Ortodoxe Române corpul de inspecţie şi control dela Centrul Eparhial îl formează Inspectorul bisericesc, consilierii administrativi, revizor contabil şi pentru mănăstiri şi schituri exarhul, iar responsibilitatea directă a inspecţiei şi controlului în cuprinsul Raioanelor o au Protoereii.

In anul 1951 Inspectorul Eparhial a făcut supra control la un număr de 27 parohii şi a efectuat 27 inspecţii speciale.

Deasemenea deplasându-se pe teren a făcut 30 inspecţii inopinante, 2 anchete şi 8 cercetări, participând la patru conferinţe protopopeşti.

Consilierul Administrativ a făcut la preoţii din parohii 19 (nouăsprezece) inspecţii speciale şi a participat la şase conferinţe protopopeşti dela centrele raionale.

Consilierul Economic a participat la trei conferinţe protopopeşti şi a inspectat opt mănăstiri şi schituri din Eparhie.

Pentru verificarea gestionară a unităţilor din Eparhie revizorul contabil s'a deplasat pe teren la parohii şi mănăstiri controlând şi verificând gestiunea la 213 unităţi.

Protoiereii raionali în cursul anului trecut au făcut 476 inspecţii speciale personalului clerical din parohii şi 74 inspecţii ordinare.

Cap. VII. Disciplina clerului.

Biserica Creştină care are la temelia ei ordinea şi disciplina s'a preocupat permanent de disciplina clerului.

Prin noul Statul de Organizare şi funcţionare a Bisericii Ortodoxe din R. P. R. s'au înscris principiile călăuzitoare pentru disciplina clerului, iar prin regulamentul de procedură al instanţelor disciplinare şi de judecată s'a fixat modalitatea de funcţionare şi de judecată.

In conformitate cu dispoziţiunile Statuare şi regulamentare P. S. Episcop Teofil a instituit trei foruri de judecată:

1. – Consistoriul Eparhial; 2. – Consistoriul disciplinar monahal, ambele funcţionând la Centrul Eparhial. Consistoriile disciplinare protopopesti funcţionează pe lângă fiecare protoerie raională. Acuzarea la Consistoriul Eparhial este susţinută de Inspectorul bisericesc Eparhial, la Consistoriul monahal de către Exarhul Mănăstirilor, iar la consistoriile disciplinare protopopeşti acuzarea este susţinută de către protoereul de raion.

Trimiterea în judecata acestor Consistorii s'a făcut numai după ce invinovăţirile au fost stabilite prin anchete sau cercetări informative prin organele bisericeşti legale potrivit dispoziţiunilor reglementare.

Menţionăm că nici un cleric n'a fost trimis în judecată bisericească pentru învinuiri imaginare, ci numai pe bază de probe şi mărturisirii încadrate în fapt şi în drept conform Regulamentului de procedură.

Consistorul Eparhial – în anul 1951 – a ţinut şedinţe având în judecată 25 procese.

Aceste procese au intrat spre judecare pe următoarele baze legale.

a) 7 cazuri pe baza anchetei făcută de Protoereul Raional.
b) 6 „ „ „ referatului Consilierului Administrativ.
c) 2 „ „ „ controlului financiar intern.

Consistoriul Eparhial a dat următoarele hotărâri:

1. ~ De condamnare 19.
2. ~ De achitare 2.

In conformitate cu art. 50 din Regulamentul de Procedură, P. S. Episcop a aplicat pe cale directă 11 pedepse.

Consistoriile disciplinare Protopopeşti au ţinut trei şedinţe dând două hotărâri de condamnare şi una de achitare.

Cap. VIII. Gospodăria Eparhiei.

Pe teren gospodăresc în anul expirat s'au făcut frumoase realizări atât la sediul Sf. Episcopii cât şi în parohiile de pe întinsul Eparhiei. In această privinţă obiectivul de atins al Secţiei Administrative au fost cât mai multe reparaţii şi construcţii.

Ţin să subliniez că mânaţi de acest gând membrii ce compun Permanenţa Consiliului Eparhial, în frunte cu P. S. Episcop au luat măsuri şi s'a refăcut întreaga împrejmuire de gard din jurul curţii şi grădinii Episcopale în lungime de 1270 metri.

Deasemenea s'a procedat la înlocuirea cu material nou a întregei reţele de lumină electrică dela toate clădirile din incinta Episcopiei în lungime de 600 metri.

S'a instalat apoi un paratrăsnet nou în vârful turnului clopotniţii cu un cablu nou.

Meritul deosebit pentru aducerea la îndeplinire a planului de lucrări la aceste construcţii i se datoreşte şi Părintelui Consilier Videanu responsabilul resortuiui economic, care a supravegheat tot timpul aceste lucrări.

S'au confecţionat apoi 980 de Antimise necesare bisericilor din Eparhie ; 1500 de gramate pentru înscrierea rangurilor onorifice ale clerului şi 150.000 de calendare de perete.

La parohii preoţii şi credincioşii nu s'au lăsat mai prejos în intensificarea de lucrări faţă de ritmul nou în care au văzut că s'a lucrat la Centrul Eparhial.

Astfel că după un an de lucrări în această privinţă se poate constata la finele anului 1951 :

1. ~ Biserici noi în construcţie 5.
2. ~ „ în reparaţie 18.
3. ~ Picturi noi de biserici 3.
4. ~ Biserici noi în construite sfinţite şi redate cultului 3.
5. ~ Biserici reparate şi resfinţite 30.
6. ~ Sfinţiri noi de paraclise 3.

Concluziuni.

Dacă sectorul administrativ bisericesc a putut realiza această activitate rodnică pe anul 1951, apoi acest fapt se datorează în cea mai mare măsură, muncii fără preget, în lucrările din Centrul Eparhial şi depe teren a Prea Sfinţitului Episcop: „cu timp şi fără timp", permanent neobosit, a veghiat şi a dirijat lucrările tuturor resoartelor Eparhiale, interesându-se în deaproape de toate proplemele ce necesitau a fi rezolvate, dotat fiind cu o excepţională putere de muncă şi zel pastoral de care a dat dovadă cu prisosinţă.

Pentru aceste consideraţiuni se cuvine cu această ocaziune să mulţumim cu recunoştinţă Prea Sfinţitului Episcop Teofil şi să-i urăm ca întru mulţi ani să conducă această Eparhie cu acelaş elan şi puteri de muncă pentru propăşirea Bisericii şi a Patriei.

Astfel prezentându-se situaţia activităţii sectorului administrativ-bisericesc pe anul 1951 rugăm Onorata Adunare Eparhială să aprecieze munca depusă şi să dea descărcare de lucrările efectuate şi tot odată să traseze şi noi linii de orientare pentru lucrările de viitor.

Consilier Administrativ,
Iconom, I. St. Belei

Schimbări de Categorii.

1.	Parohia	Podul-Turcului	Raion	Zeletin	dela	categ.	I	la	categ.	II
2.	„	Chilieni-Mireni	„	Bârlad	„	„	III	„	„	II
3.	„	Călugăra	„	Bacău	„	„	I	„	„	II
4.	„	Bicazul-Ardelean	„	PiatraN.	„	„	III	„	„	I
5.	„	Cârlomăneşti	„	Bârlad	„	„	III	„	„	II
6.	„	Letea I	„	Bacău	„	„	II	„	„	III
7.	„	Pipirig	„	Tg. Neamţ	„		I	„	„	II
8.	„	Cracăul-Negru	„	„	„	„	II	„	„	III
9.	„	Drăgeşti	„	Bacău	„	„	II	„	„	III
10.	„	Drăgugeşti	„	Tg. Ocna	„		I	„	„	II
11.	„	Cărăpceşti	„	Bârlad	„	„	III	„	„	II
12.	„	Cârja	„	Murgeni	„		I	„	„	II
13.	„	Banca	„	Bârlad	„	„	I	„	„	II

14. Parohia Mălăeşti Raion Huşi dela Categ. III la Categ. II
15. „ Cârligaţi „ „ „ „ I „ „ II
15. „ Bârzeşti „ Vaslui „ „ I „ „ II

Consilier Administrativ,
Iconom, I. St. Belei

Arondări.

1. Satul Pârlituri dela parohia Lunca-Filipeni se arondează cu parohia Poeni din Comuna Godineşti, Raionul Zeletin.

2. Satul Borzeşti se deslipeşte dela parohia Borzeşti şi trece la parohia Răcăuţi.

3. Contopirea parohiilor Mânzăteşti cu Aldeşti sub denumirea de Aldeşti.

4. Arondarea parohiei Sf. Ilie,-Tg. Neamţ, Tem. Nr. 8967/951.

5. Satul Gura Albeşti să treacă la parohia Idrici, arondându-se cu parohia Albeşti, Raionul Vaslui.

6. Se desfiinţează parohia Doamna şi se afiliază la parohia Sărata, Piatra-Neamţ.

Consilier Administrativ,
Iconom, I. St. Belei

Tabel de parohiile din Episcopia Romanului şi Huşilor.

Raionul Bacău

Nr. crt.	Denumirea parohiei	Comuna	Categ.
1	Buna Vestire	Bacău	1
2	Precista	„	1
3	Sf. Nicolae	„	1
4	Sf. Impăraţi	„	1
5	Sf. Ioan	„	1
6	Sf. Voevozi	„	1
7	Sf. Voevozi C. F. R.	„	1
8	Sf. Dumitru	„	1
9	Sf. Gheorghe	„	1
10	Sf. Voevozi Isvoare	„	1
11	Berbiceni	Secueni	3
12	Bereşti 1 Bistriţa	Bereşti Bistriţa	2
13	Bibireşti	Leca	3
14	Bogdăneşti Siret	Traian	3
15	Boteşti	Viforeni	2
16	Buhoci	Buhoci	2
17	Călugăra	Călugăra	2
18	Ciumaşi	Iteşti	2
19	Ciutureşti	Odobeşti	2
20	Climeşti	Bereşti Bistriţa	2
21	Dămineşti	Dămieneşti	2
22	Dealul Nou	Sarata	1
23	Dieneţ	Păncesti	3
24	Drăgeşti	Dămieneşti	3
25	Fântânele	Mărgineni	1
26	Galbeni	Filipeşti	1
27	Geoseni	Chetriş	3
28	Holt	Letea Veche	3
29	Horgeşti	Horgeşti	3
30	Iţcani	Plopana	3
31	Leca	Leca	3
32	Letea 1 (Letea veche)	Letea Veche	3
33	Luncani	Luncani	2
34	Mărgineni	Mărgineni	3
35	Mileşti	Parincea	3
36	Măneşti	Parincea	2
37	Negri	Negri	2
38	Odobeşti	Odobeşti	3
39	Păncesti	Păncesti	2
40	Parincea	Parincea	1
41	Petreşti	Petreşti	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
42	Petricica	Călugăra	3
43	Plopana	Plopana	1
44	Poiana Iurașcu	Negri	2
45	Poenile de Jos	Roșiori	2
46	Prăjești	Prăjești	3
47	Răcăciuni	Răcăciuni	1
48	Ruși	Letea Veche	3
49	Răcătău	Răcătău	2
50	Roșiori	Roșiori	2
51	Ruseni	Plopana	3
52	Săucești	Săucești	2
53	Schineni	Săucești	2
54	Secueni	Secueni	3
55	Sohodol	Călugăra	3
56	Șerbești	Șerbești	3
57	Tamași	Chetriș	2
58	Tisa-Silvestru	Odobești	2
59	Valea Seacă	Valea Seacă	3
	Protopopiatul Raionului Buhuși		
1	Sf. Inviere	Buhuși	1
2	Sf. Nicolae	"	1
3	Bălanu	Borlești	3
4	Balcani	Frumoasa	2
5	Bahna	Bahna	1
6	Bărcănești	Gândești	2
7	Bârcu	Romani	2
8	Bârjoveni	Romani	3
9	Blăgești	Blăgești	1
10	Borlești de jos	Borlești	2
11	Borlești de sus	Borlești	2
12	Broșteni	Bahna	1
13	Buda	Blăgești	2
14	Gândești	Gândești	2
15	Costișa	Costișa	2
16	Gârleni	Gârleni	2
17	Hălmăcioaia	Racova	2
18	Măstacăn	Borlești	2
19	Orbicul de jos	Buhuși	3
20	Podoleni I	Podoleni	2
21	Podoleni II	Podoleni	2
22	Racila	Gârleni	3
23	Rediu	Rediu	3
24	Racova	Racova	1
25	Români	Români	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
26	Ruptura	Ruptura	2
27	Şerbeşti	Coştişa	2
28	Silişte a	Români	2
29	Socia	Rediu	2
30	Tazlău	Tazlău	2
31	Trăian-Zăneşti	Zăneşti	3
32	Târdeni	Valea lui Ion	3
33	Valea lui Ion	Valea lui Ion	2
34	Zăneşti	Zăneşti	2
35	Schitul Nechit.	Roznov	
36	Schitul Runc	Buhuşi	

Protopopiatul Raionului Ceahlău

1	Audia	Hangu	2
2	Bistricioara	Bistricioara	2
3	Boboteni	Hangu	3
4	Borca	Borca	1
5	Broşteni	Broşteni	1
6	Buhalniţa	Buhalniţa	2
7	Călugăreni	Călugăreni	3
8	Coroi	Broşteni	2
9	Cotargaşi	Corbu	2
10	Corbu	Galu	2
11	Dreptu	Farcaşa	2
12	Fărcaşa	Galu	2
13	Galu	Bistricioara	2
14	Grinţeşti	Călugăreni	1
15	Gura Largului	Călugăreni	2
16	Hangu I	Hangu	1
17	Hangu II	Hangu	3
18	Holda	Broşteni	2
19	Isvorul Alb	Buhalniţa	3
20	Mădeni	Mădeni	1
21	Părăul Pântei	Farcaşa	2
22	Popeşti	Farcaşa	2
23	Răpciuni	Ceahlău	1
24	Sabasa	Borca	1
25	Schitul Hangu	Ceahlău	2
26	Secu Buhalniţa	Buhalniţa	2
27	Tulgheş	Tulgheş	1
28	M-rea Durău	Durău	

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
	Protopopiatul Raionului Moineşti		
1	Sf. Gheorghe	Moineşti	1
2	Sf. Nicolae	Moineşti	1
3	Agăş	Agăş	1
4	Apa Asău	Asău	1
5	Ardeoani	Ardeoani	2
6	Asău	Asău	1
7	Băhnăşeni	Pârjol	2
8	Băseşti	Pârjol	1
9	Bereşti Tazlău	Tazlău	2
10	Boiştea	Dărmăneşti	1
11	Boşoteni	Tescani	2
12	Brusturoasa	Brusturoasa	1
13	Bucşeşti	Bucşeşti	2
14	Câmpeni	Pârjol	2
15	Cetăţuia	Strugari	3
16	Comăneşti	Comăneşti	1
17	Cornetu	Bucşeşti	2
18	Cotumba	Agăş	3
19	Cucuieţi I	Pârjol	1
20	Dărmăneşti	Dărmăneşti	1
21	Ghimeş Făget	Ghimeş-Făget	2
22	Goioasa	Goioasa	1
23	Grigoreni	Grigoreni	3
24	Lăloaia	Comăneşti	1
25	Lapoş	Dărmăneşti	3
26	Leonteneşti	Ardeoani	3
27	Leorda	Comăneşti	1
28	Lucăceşti	Lucăceşti	1
29	Măgireşti	Măgireşti	1
30	Nadişa	Strungari	3
31	Palanca	Palanca	1
32	Plopu	Dărmăneşti	2
33	Poduri	Poduri	2
34	Schitul Frumoasa	Schitu-Frumoasa	2
35	Scorţeni	Scorţeni	2
36	Solonţ	Solonţ	1
37	Stăneşti	Măgireşti	3
38	Şupan	Comăneşti	1
39	Tazlău	Lucăceşti	2
40	Tescani	Tescani	2
41	Valea Arinilor	Lucăceşti	1
42	Valea Şosii	Poduri	1
43	Văsieşti	Moineşti	1

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
	Protopopiatul Raionului Piatra Neamţ		
1	Dărmăneşti	Piatra Neamţ	1
2	Doamna	„ „	1
3	Mărăţeni	„ „	1
4	Precista	„ „	1
5	Sărata Piatra	„ „	1
6	Sf. Ion Domnesc	„ „	1
7	Sf. Gheorghe	„ „	1
8	Sf. Neculai	„ „	1
9	Sf. Trei Ierarhi	„ „	1
10	Valea Viei	„ „	1
11	Vânători P. Neamţ	„ „	1
12	Bahna	Dochia	3
13	Bârgăoani	Bârgăoani	2
14	Bicaz-Ardelean	Bicaz-Ardelean	1
15	Bicaz-Chei	Bicaz-Chei	2
16	Bicaz-Dămuc	Bicaz-Dămuc	2
17	Bicaz-Telec	Bicaz-Ardelean	3
18	Bicaz	Bicaz	1
19	Bodeşti de jos	Bodeşti-Precista	3
20	Bodeşti de sus	„ „	1
21	Borniş	Dragomireşti	3
22	Brăsăuţi	Dumbrava Roşie	3
23	Căciuleşti I	Căciuleşti	2
24	Căciuleşti II	„	2
25	Calu	Calu	1
26	Cârligi	Ştefan cel Mare	2
27	Cârnu	Bicaz	3
28	Corni-Bordea	Ştefan cel Mare	3
29	Cuejdiu	Gârcina	3
30	Cuţ	Dumbrava Roşie	1
31	Dobreni	Dobreni	2
32	Dochia	Dochia	2
33	Doina-Boteşti	Girov	2
34	Dragomireşti	Dragomireşti	2
35	Dumbrava-Roşie	Dumbrava Roşie	3
36	Gârcina	Gârcina	1
37	Ghelăeşti	Bălăneşti	2
38	Ghigoeşti	Dragomireşti	2
39	Girov	Girov	2
40	Hoiseşti	Mărgineni	2
41	Iapa	Calu	2
42	Itrineşti	Bălăneşti	2
43	Mărgineni	Mărgineni	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
44	Negreşti I	Negreşti	2
45	Negreşti II	„	2
46	Oanţu	Pângăreşti	3
47	Oşlobeni	Budeşti-Precista	3
48	Pângăraţi	Pângăraţi	2
49	Pângăricior	„	3
50	Poeni	Răsboeni	2
51	Roznov	Roznov	2
52	Sarata-Dobreni	Dobreni	3
53	Săvineşti	Săvineşti	2
54	Şerbeşti I	Ştefan cel Mare	1
55	Şerbeşti II	„ „ „	2
56	Slobozia I	Roznov	2
57	Slobozia II	„	1
58	Talpa	Bârgoani	1
59	Tarcău	Tarcău	2
60	Taşca	Bicaz	2
61	Totoeşti	Tupilaţi	3
62	Tupilaţi	„	1
63	Turtureşti	Căciuleşti	3
64	Unchi	Dragomireşti	3
65	Uscaţi	Răsboeni	3
66	Vaduri	Viişoara	2
67	Vlădniceni	Bălăneşti	2
68	M-rea Bistriţa		
69	Schitul Tarcău		
70	M-rea Pângăraţi		
71	Schitul Bisericani		
72	Schitul Dumbrăvele		
73	M-rea Almaş		
74	M-rea Războeni		
75	Văleni	Văleni	

Protopopiatul Raionului Roman

1	Precista Mică	Roman	1
2	Precista Mare	„	1
3	Sf. Gheorghe	„	1
4	Sf. Impăraţi	„	1
5	Sf. Nicolae	„	1
6	Sf. Voevozi	„	1
7	Avereştii de Sus	Avereşti	2
8	Avereştii de Jos	„	2
9	N. Bălcescu	Roman	1
10	Băluesti	Băluşeşti	2
11	Bâra	Bâra	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
12	Bârjoveni	Butnăreşti	2
13	Başta	Secueni	3
14	Bătrâneşti	Icueşti	2
15	Boghicea	Boghicea	1
16	Boteşti	Boteşti	2
17	Brănişteni	Miron Costin	1
18	Brăteşti	Ion Creangă	1
19	Budeşti	Budeşti	1
20	Butnăreşti	Butnăreşti	1
21	Cârlig	Dulceşti	1
22	Cârligi	Onişcani	1
23	Chilii	Băluşeşti	2
24	Climeşti	Budeşti	2
25	Cordun	Cordun	1
26	Cotu-Vameş	Roman	1
27	Doljeşti	Doljeşti	2
28	Dulceşti	Dulceşti	1
29	Gâdinţi	Gâdinţi	1
30	Gherăeşti	Gherăeşti	2
31	Ghidion	Stăniţa	3
32	Hociungi I	Porceşti	2
33	Hociungi II	"	2
34	Horia	Roman	1
35	Icuşeşti	Icuşeşti	2
36	Luţca	Sagna	3
37	Micşuneşti	Budeşti	2
38	Moreni	Văleni	2
39	Onişcani	Onişcani	2
40	Porceşti I	Porceşti	1
41	Porceşti II	"	1
42	Rediu	Bâra	2
43	Ruginoasa	Bozoieni de Sus	1
44	Sagna	Sagna	3
45	Secueni	Secueni	1
46	Simioneşti	Cordun	2
47	Sofrăceşti	Trifeşti	2
48	Stăniţa	Stăniţa	1
49	Sterpu	Roman	1
50	Todireni	Stăniţa	2
51	Trifeşti	Trifeşti	1
52	Văleni	Văleni	2
53	Vulpăşeşti	Sagna	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
	Protopopiatul Raionului Tg. Neamţ		
1	Adormirea	Tg. Neamţ	1
2	Blebea	»	2
3	Humuleşti	»	1
4	Sf. Haralambie	»	2
5	Sf. Ilie	»	2
6	Sf. Nicolae	»	1
7	Sf. Voivozi	»	2
8	Agapia	Filioara	2
9	Bălţăteşti	Bălţăteşti	1
10	Bobeşti	Pipirig	3
11	Boiştea	Tg. Neamţ	3
12	Brusturi	Brusturi	3
13	Cetatea Neamţ	Vânători P. Neamţ	3
14	Cracăul Negru	Crăcăoani	3
15	Crăcăoani de sus	»	3
16	Crăcăoani	»	2
17	Curichiştea	Grumăzeşti	3
18	Davideni	Ţibucani	2
19	Drăgăneşti	Drăgăneşti	3
20	Filioara	Filioara	3
21	Ghindăoani de jos	Ghindăoani	2
22	Ghindăoani de sus	»	3
23	Graşi	Petricani	3
24	Grumăzeşti I	Grumăzeşti	2
25	Grumăzeşti II	»	2
26	Magazia	Crăcăoani	3
27	Nemţişor	Vânători Neamţ	2
28	Oglinzi	Răuceşti	1
29	Orţeşti	Drăgăneşti	2
30	Păstrăveni	Păstrăveni	1
31	Petricani	Petricani	3
32	Pipirig	Pipirig	2
33	Plăeşu	Timişeşti	2
34	Poiana	Brusturi	3
35	Ploton	Pipirig	3
36	Rădeni	Păstrăveni	1
37	Răuceşti de jos	Răuceşti	3
38	Răuceşti de sus	»	3
39	Săcăluşeşti	Filioara	3
40	Sârbi	Răuceşti	3
41	Săveşti	»	3
42	Târpeşti	Petricani	1
43	Timişeşti	Timişeşti	3

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
44	Topoliţa	Grumăzeşti	2
45	Ţibucani de sus	Ţibucani	2
46	Ţibucani de jos	„	3
47	Urecheni	Uricheni	1
48	Valea Seacă	Bălţăteşti	1
49	Varatic	Filioara	
50	Vânători I	Vânători Neamţ	
51	Vânători II	„ „	
52	M-rea Agapia	Tg. Neamţ	
53	M-rea Horaiţa	„	
54	M-rea Secu	„	
55	M-rea Sihăstria	»	
56	M-rea Varatic		
57	Schitul Ţibucani		
	Protopopiatul Raionului Tg. Ocna		
1	Precista	Tg. Ocna	1
2	Răducani	„	1
3	Sf. Ioan	„	1
4	Sf. Treime	„	1
5	Sf. Apostoli Vâlcele	„	1
6	Pârâul Bogii	„	1
7	Bârsăneşti	Bârsăneşti	1
8	Berzunţi	Brezuţi	2
9	Bogdăneşti Oituz	Bogdăneşti	1
10	Brăteşti	Bârsăneşti	2
11	Borzeşti	Borzeşti	2
12	Brătila de Jos	Brătilia	2
13	Brătila de sus	„	2
14	Buciumi	Oneşti	2
15	Caraclău	Bârsăneşti	1
16	Caşin I	Caşin	1
17	Caşin II	Caşin	1
18	Cucueţi II	Doftana	2
19	Deleni	Helegiu	2
20	Doftana	Doftana	1
21	Drăgugeşti	Helegiu	2
22	Gropile	Gropile	2
23	Grozeşti	Oituz	1
24	Hârja	Hârja	2
25	Jevreni	Râpile	2
26	Larga	Doftana	3
27	Mânăstirea Caşin	M-rea Caşin	1
28	Moreni	Brezunţi	3
29	Negoeşti	Borzeşti	3

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
30	Onești I	Onești	1
31	Onești II	„	2
32	Orâșa Mare	Sânduleri	2
33	Patrăşcani	Râpile	2
34	Poiana	Valea-Rea	3
35	Poiana Sărată	Hârja	2
36	Prejoaia	Valea-Rea	3
37	Răcăuți	Onești	3
38	Rădeana	Borzești	3
39	Râpile	Râpile	2
40	Slănic Băi	Băile Slănic	2
41	Slobozia	Borzești	2
42	Verșești	Sănduleni	3
43	Viișoara	Tg. Trotuș	1
44	M-rea Bogdana	Borzești	
45	Schit. Măgura Ocnei	Tg. Ocna	
46	Schitul Savu	Berzunți	
	Protopopiatul Raionului Bârlad		
1	Domneasca	Bârlad	1
2	Sf. Dumitru	„	1
3	Sf. Ilie	„	1
4	Sf. Impărați	„	1
5	Sf. Ioan	„	1
6	Sf. Mina	„	1
7	Sf. Nicolae și Pantelimon	„	1
8	Sf. Nicolae și Teodor	„	1
9	Sf. Spiridon	„	1
10	Sf. Trei Ierarhi	„	1
11	Sf. Voevozi	„	1
12	Vovidenia	„	1
13	Capela Spitalului	„	
14	Adam	Adam	3
15	Bacani	Bacani	2
16	Bălăbănești	Bălăbănești	2
17	Bălășești	Bălășești	2
18	Balintești	Balintești	2
19	Banca	Banca	2
20	Bărtălăuși	Puești	3
21	Berești Sat	Berești Tg.	1
22	Berești Tg.	„	1
23	Bogdănești	Bogdănești	1
24	Bogdănița	Bogdănița	1
25	Bogești	Bogești	1
26	Brădești	Docani	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
27	Buda-Patraşcani	Buda	2
28	Bursucani	Rădeşti	2
29	Cărăpceşti	Certeşti	2
30	Cârlomăneşti	"	2
31	Căueşti	Adam	3
32	Certeşti	Certeşti	3
33	Chilieni-Mireni	Mireni	2
34	Ciocani	Ciocani	2
35	Ciorăşti	Ciorăşti	2
36	Ciureşti I	Cotoroaia	3
37	Ciureşti II	"	3
38	Ciortolom	Criveşti	3
39	Coroeşti	Coroeşti	2
40	Cotoroaia	Cotoroaia	2
41	Crâng	Ciocani	3
42	Docani	Docani	3
43	Dragalina (Ster. Dumbravă)	Criveşti	3
44	Drăguşeni	Drăguşeni	1
45	Fruntişeni	Fruntişeni	2
46	Fundeanu	Drăguşeni	2
47	Ghermăneşti	Banca	2
48	Ghidigeni	Ghidigeni	1
49	Griviţa	Griviţa	2
50	Hălăreşti	Hălăreşti	2
51	Ibăneşti	Ibăneşti	2
52	Iveşti	Iveşti	1
53	Lieşti	Ciorăşti	3
54	Lungeşti	Bălăbăneşti	3
55	Mânzaţi	Buda	3
56	Măscurei	Bogeşti	3
57	Miceşti	Miceşti	2
58	Obârşeni	Vinderei	3
59	Odaia Bursucani	Griviţa	2
60	Orgoeşti	Bogdăneşti	3
61	Perieni	Perieni	1
62	Pleşa	Bereşti Tg.	3
63	Pochidia	Pochidia	3
64	Pogoneşti	Iveşti	2
65	Popeni	Popeni	2
66	Priponeşti	Ghidigeni	2
67	Pueşti Sat	Pueşti	1
68	Pueşti Tg.	"	2
69	Rădeşti	Rădeşti	1
70	Ruşi	Pueşti	2
71	Sălceni	Pochidia	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
72	Sârbi	Unţeşti	3
73	Simila	Zorleni	2
74	Slivna	Bereşti Tg.	1
75	Stroe Beloescu	Griviţa	3
76	Unţeşti	Unţeşti	1
77	Vinderei	Vinderei	2
78	Zorleni	Zorleni	1
79	M-rea Adam	Adam	
80	M-rea Bujorăni	Zorleni	
81	Schitul Grăjdeni	Fruntişeni	
82	Rădeşti	Bogdăniţa	3
			3

Protopopiatul Raionului Huşi

1	Înălţarea	Huşi	1
2	Sf. Dumitru	»	1
3	Sf. Gheorghe	»	1
4	Sf. Ioan	»	1
5	Sf. Nicolae	»	1
6	Sf. Toma	»	1
7	Sf. Voevozi	»	1
8	Dobrina	»	1
9	Arsura	Arsura	2
10	Avereşti	Avereşti	3
11	Bălţaţi	Tătăreni	3
12	Bogdana	Stănileşti	3
13	Boteşti	Boteşti	2
14	Buneşti	Buneşti	2
15	Cârligaţi	Cârligaţi	2
16	Cosmeşti	Cosmeşti	2
17	Crăsnăşeni	Tătăreni	2
18	Creţeşti de Jos	Creţeşti	2
19	Creţeşti de sus	»	2
20	Curteni	Olteneşti	3
21	Davideşti	Cârligaţi	3
22	Deleni	Deleni	2
23	Drânceni	Drânceni	**3**
24	Duda	Duda	1
25	Epureni	Epureni	1
26	Ghermăneşti	Ghermăneşti	2
27	Grumezoaia	Grumezoaia	2
28	Gugeşti	Gugeşti	1
29	Guşiţei	Hurduci	3
30	Hoceni	Hoceni	2
31	Lunca Banului	Lunca Banului	1

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
32	Mălăeşti	Vutcani	2
33	Olteneşti	Olteneşti	3
34	Pâhneşti	Arsura	2
35	Podoleni de jos	Cosmeşti	3
36	Podoleni de sus	Cosmeşti	2
37	Podul Hagiului	Corban	2
38	Pogăneşti	Pogăneşti	2
39	Rânceni	Rânceni	2
40	Răşeşti	Drânceni	2
41	Scopoşeni	Gorban	3
42	Stănileşti I	Stănileşti	2
43	Stănileşti II	"	3
44	Stroeşti	Stroeşti	2
45	Şchiopeni I	Şchiopeni	2
46	Şchiopeni II	"	2
47	Şişcani	Hoceni	3
48	Ştioborăni	Gugeşti	2
49	Tăbălăeşti	Avereşti	2
50	Târzii	Târzii	2
51	Tătăreni	Tătăreni	2
52	Urlaţi	Grumezoaia	3
53	Valea Grecului	Epureni	3
54	Valea lui Darie	Vutcani	3
55	Vetrişoaia I	Vetrişoaia	1
56	Vetrişoaia II	"	2
57	Vutcani I	Vutcani	1
58	Vutcani II	"	2
59	M-rea Sf. Apostoli	Huşi	
60	Schitul Vovidenia	Huşi	
	Protopopiatul Raionului Murgeni		
1	Aldeşti	Aldeşti	3
2	Bârlăleşti	Epureni	2
3	Băseşti	Băseşti	2
4	Berezeni I	Berezeni	2
5	Berezeni II	"	2
6	Blăgeşti Deal	Blăgeşti	2
7	Blăgeşti Vale	"	2
8	Bozia	Berezeni	2
9	Cârja	Cârja	2
10	Cavadineşti I	Cavadineşti	3
11	Cavadineşti II	"	2
12	Comăneşti	Găneşti	3
13	Dodeşti	Dodeşti	2
14	Epureni	Epureni	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
15	Fălciu I	Fălciu	3
16	Fălciu II	„	2
17	Găgeşti	Găgeşti	3
18	Găneşti I (	Găneşti	2
19	Găneşti II (contopite	„	2
20	Giurcani	Găgeşti	3
21	Horga	Epureni	3
22	Hrăniceni	Cârja	3
23	Igeşti	Blăgeşti	2
24	Jigălia	Suletea	3
25	Lupeşti	Măluşteni	2
26	Măluşteni	„	2.
27	Mânzăteşti cont. cu Aldeşti	Aldeşti	
28	Murgeni	Murgeni	1
29	Prodăneşti	Aldeşti	2
30	Raiu	Murgeni	3
31	Rânzeşti	Bogdăneşti	2
32	Rugineni	Găneşti	3
33	Sărăţeni	Schineni	2
34	Schineni	„	2
35	Sipeni alipită la Comăneşti	Blăgeşti	3
36	Stoiseşti	Stoişeşti	2
37	Suletea	Suletea	1
38	Tămăşeni	Dodeşti	3
39	Tifu	Stoişeşti	3
40	Ţuţcani	Tuscani	1
41	Vădeni	Cavadineşti	2
42	Viltoteşti	Băseşti	3
	Protopopiatul Raionului Vaslui		
1	Adormirea	Vaslui	1
2	Cuv. Paraschiva	„	1
3	Cartier Nou	„	1
4	Sf. Ioan	„	1
5	Sf. Nicolai	„	1
6	Bahnari	„	1
7	Albeşti I	Corni-Albeşti	3
8	Albeşti II	„ „	2
9	Armăşoaia	Pungeşti	2
10	Băcăoani	Munteni de jos	3
11	Bălteni	Bălteni	1
12	Bârzeşti	Ştefan cel Mare	2
13	Beneşti	Tanacu	3
14	Bogdana de jos	Bogdana	1
15	Bogdana de sus	„	1

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
16	Bouşori	Soleşti	2
17	Brăhăşoaia	Ştefan cel Mare	2
18	Brodoc	Rediu	2
19	Broşteni	Ivăneşti	2
20	Burgheleşti	Tanacu	2
21	Chiţcani	Costeşti	3
22	Chiţoc	Lipovăţ	2
23	Corbu	„	2
24	Corni-Albeşti	Corni-Albeşti	2
25	Corodeşti	Corodeşti	2
26	Costeşti I	Costeşti	1
27	Costeşti II	„	2
28	Coşeşti	Coseşti	2
29	Cozmeşti	Cozmeşti	2
30	Curseşti	Curseşti	2
31	Deleni de jos	Deleni	2
32	Deleni de sus	„	2
33	Deleşti	Deleşti	2
34	Doagele	Dragomireşti	3
35	Dobârceni	Mânjeşti	2
36	Dragomireşti	Dragomireştî	1
37	Dumbrăveni	Gârceni	3
38	Fâstâci	Cozmeşti	2
39	Floreşti	Floreşti	2
40	Gârceni	Gârceni	1
41	Gologofta	Ivăneşti	3
42	Hârşova	Hârşova	1
43	Idrici	Roşieşti	2
44	Ivăneşti	Ivăneşti	2
45	Laza	Laza	1
46	Lipova	Lipova	2
47	Lipovăţ	Lipovăţ	2
48	Mânjeşti	Mânjeşti	2
49	Mărăşeni	Bălteni	2
50	Moara Domnească	Muntenii de sus	2
51	Muntenii de jos	Muntenii de jos	2
52	Oprişiţa	Poeneşti	2
53	Oşeşti	Oşeşti	1
54	Poeneşti	Poeneşti	2
55	Portari	Zăpodeni	3
56	Pungeşti	Pungeşti	2
57	Puntişeni	Costeşti	3
58	Puşcaşi	Rediu	1
59	Rădeni	Rădeni	2
60	Rediu	Rediu	3

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
61	Roşieşti	Roşieşti	2
62	Sauca	Laza	2
63	Similişoara	Bogdana	3
64	Soleşti	Soleşti	2
65	Stăncăşeni	Corodeşti	2
66	Tanacu	Tanacu	1
67	Telejna	Telejna	2
68	Toporăşti	Curseşti	3
69	Trohan	Gârceni	2
70	Unceşti	Telejna	2
71	Ursoaia	Ivăneşti	3
72	Valea Caselor	Lipova	3
73	Valea Hogii	„	2
74	Valea Rea	Valea Rea	1
75	Vineţeşti	Mânjeşti	2
76	Voineşti	Obârşeni	2
77	Zăpodenii de jos	Zăpodeni	1
78	Zăpodenii de sus	„	2
79	Zizinca	Deleni	3
80	Schitul Mălineşti	Gârceni	
81	Schitul Morăni	Deleni	
82	Munteni de sus	Munteni de Sus	1
	Protopopiatul Raionului Zeletin		
1	Avrămeşti	Avrămeşti	2
2	Bărboasa	Onceşti	2
3	Beneşti	Crăeşti	3
4	Boghesti	Boghesti	1
5	Buda	Buda	1
6	Burdusaci	Burdusaci	2
7	Căbeşti I	Căbeşti	2
8	Căbeşti II	„	3
9	Călimăneasa	Galbeni	3
10	Călimăneşti	Lăleşti	3
11	Colonesti	Colonesti	2
12	Crăeşti	Crăeşti	2
13	Fătăciuni	Fătăciuni	2
14	Frumuşelu	Muncelu	2
15	Frunţeşti	Filipeni	2
16	Fundătura	Muncelu	3
17	Galbeni	Galbeni	3
18	Giurgioana	Giurgioana	3
19	Glăvăneşti	Glăvăneşti	1
20	Godineşti	Glodineşti	2
21	Huţu	„	2

Nr. crt.	Denumirea Parohiei	Comuna	Categ.
22	Iugani	Boghești	3
23	Lălești	Lălești	2
24	Lehancea	Giurgioana	2
25	Lunca	Filipești	2
26	Mărăşti	Gloduri	2
27	Meleşcani	Vultureni	2
28	Obârşia	Gloduri	2
29	Onceşti-Noi	Onceşti	2
30	Oprişeşti	Burdusaci	2
31	Oţeleşti	Gloduri	2
32	Podul Turcului	Podul Turcului	2
33	Poeni	Godineşti	3
34	Răchitoasa	Răchitoasa	1
35	Slobozia	Slobozia	1
36	Spria de sus	Colonești	2
37	Stănisești	Stănişești	2
38	Stănueşti I	Stănueşti	3
39	Stănueşti II	"	3
40	Şendreşti	Fătăciuni	2
41	Tăbăceşti	Boghești	2
42	Tg. Gloduri	Gloduri	2
43	Tomozei	Onceşti	2
44	Tepoaia	Motoşeni	3
45	Ursa	"	3
46	Valea Rea	Galbeni	3
47	Vultureni	Vultureni	2

Secretarul Adunării Eparhiale,
Pr. Const. Popa

DAREA DE SEAMA

ASUPRA ACTIVITĂŢII SECŢIUNII CULTURALE A EPARHIEI ROMANULUI ŞI HUŞILOR, PE ANUL 1951

Prea Sfinţite Stăpâne,
Onorată Adunare Eparhială,

In conformitate cu art. 106 al. a) din Statutul de Organizare şi funcţionare a Bisericii Ortodoxe Române, şi în baza art. 127, al. a) din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative, avem onoare a Vă prezenta Raportul General al Secţiunii Culturale a Eparhiei noastre, pe anul 1951.

Pentru uşurinţa expunerii, am împărţit materialul documentar în capitole, precum urmează:

Cap. I. - Cursurile de îndrumare misionară.

Pe temeiul hotărârei Sf. Sinod şi în conformitate cu art. 122-124 din Statutul de Organizare al Bisericii Ortodoxe Române, Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Justinian a pornit încă din anul 1949 la o muncă de proporţii uriaşe, prin organizarea cursurilor de îndrumare misionară, pe lângă Institutul Teologic de grad universitar din Bucureşti, la frequentarea cărora au fost obligaţi toţi preoţii şi diaconii din R. P. R.

Odată cu trecerea examenelor de definitivare şi promovare a acestor cursuri, s'a obţinut şi calificarea corespunzătoare în vederea unei juste aprecieri la numiri şi transferări.

Cursurile de îndrumare misionară a clerului s'au desfăşurat în cele mai bune condiţiuni, iar preoţii Eparhiei noastre cari au urmat cursurile până în prezent, şi-au însuşit cu râvnă noua orientare în problemele teologice, pastorale şi sociale.

Până acum au frequentat cursurile de îndrumare preoţii programaţi în 12 serii.

Din Eparhia noastră au absolvit cursurile de îndrumare 520 de preoţi. Menţionăm că la aceste cursuri, preoţii din Eparhia noastră au avut o comportare exemplară, atât în ceiace priveşte ţinuta morală-disciplinară, cât şi în sârguinţa cu care şi-au însuşit cunoştiinţele noui, obţinând la examene aproape toţi preoţii, calificative frumoase.

Cap. II. - Conferinţele Protopopeşti.

In conformitate cu dispoziţiunile art. 138 din Statutul pentru Organizarea şi funcţionarea Bisericii Ortodoxe Române şi având în vedere hotărârea Sinodului Permanent, luat în şedinţa din 21 Iulie 1949, cât şi Decizia No. 206/1951, în tot cuprinsul Eparhiei noastre au funcţionat în anul 1951 conferinţele protopopeşti lunare, fiind în al doilea an de activitate.

Aceste conferinţe protopopeşti, cari sunt o prelungire a cursurilor de îndrumare, au fost frequentate cu un deosebit interes de toată preoţimea Eparhiei, ele formând la un loc un întreg sistem de adevărată orientare a clerului în înţelegerea spiritului Evangheliei lui Hristos şi a aplicării nouilor metode de pastoraţie.

Prin aceste conferinţe, preotul devine permanent în pastoraţia sa preocupat de sufletul, de inima şi de întrebările omului de astăzi ; el stă de vorbă cu mintea, cu inima şi conştiinţa contemporană, care îi pune în faţă pe omul real cu interesele lui imediate.

In cadrul acestor colective de muncă profesională, în anul ce a trecut, s'au deschis căile de înţelegere a perfecţionării slujbelor bisericeşti, a cordonării activităţii parohiale, a lămuririi problemelor de actualitate în vederea construirii socialismului, a aprofundării cunoştiinţelor teologice şi a combaterii fără tendinţe de polemizare şi jignire, a rătăcirilor de credinţe, făcând „o biserică vie şi dinamică".

La reuşita deplina a acestor conferinţe, care a avut loc la centrele raionale respective, în număr de 156 de şedinţe, la care s'au desbătut 720 de teme, au contribuit în primul rând protoiereii de raioane, care au avut întreaga răspundere a organizării şi funcţionării conferinţelor.

In anul 1951, în preajma conferinţelor lunare protopopeşti s'au ţinut un număr de 20 consfătuiri cu protoiereii raioanelor la reşedinţa celor două regiuni, precum şi două consfătuiri la Centrul Eparhial.

Prestigiul conferinţelor protopopeşti cu preoţii, a fost ridicat prin participarea delegaţilor dela Centrul Eparhial şi mai cu seamă prin participarea P. S. Episcop, care personal a inspectat şi îndrumat mersul lucrărilor la conferinţele din raioanele: Roman, Piatra-Neamţ şi Buhuşi.

Intrucât majoritatea preoţilor din R. P. R. au urmat cursurile de îndrumare misionară, I. P. S. Patriarh a socotit necesar să micşoreze începând cu anul 1952, numărul acestor conferinţe protopopeşti, cari sunt o prelungire a cursurilor de îndrumare la minimum două şi maximum patru pe an, de fiecare protopopiat.

Cap. III. – Catehizarea.

La vieaţa culturală-religioasă a Eparhiei noastre, trebuie să adăugăm una din cele mai esenţiale lucrări de misiune pastorală: *catehizarea*. Din însăşi hotărârea Sfântului Sinod, se poate vedea permanenta grijă pe care conducerea Bisericii noastre o depune spre a soluţiona toate problemele de care este legată împlinirea datoriei.

Catehizarea se face uniform în întreaga Biserică Ortodoxă, numai la sfârşitul Sfintei Liturghii – şi numai în biserică –.

Preoţimea Eparhiei noastre dă toată atenţiunea şi depune toată râvna spre a se pregăti după cuviinţă, prezentându-se în faţa credincioşilor ca nişte buni şi însufleţiţi predicatori ai Evangheliei lui Hristos, explicând cultul şi doctrina creştină. Putem afirma cu toată tăria că în Eparhia noastră, lucrarea catehizării se desfăşoară cu bune rezultate. Toţi preoţii fac catehizarea potrivit dispoziţiunilor Sf. Sinod.

Cap. IV. – Invăţământul Religios.

In vederea unei noui pregătiri a clerului, şcolile noastre teologice au fost transformate într'o adevărată pepinieră evanghelică, în care viitorul preot, cântăreţ sau monah, au ca ţel nu numai să-şi însuşiască o serie de cunoştinţe din câmpul ştiinţei teologice, ci să crească în atmosfera de har a bisericii, să se inspire dintr'o trăire harismatică şi să aibă ca model pe însuşi Mântuitorul Hristos.

„Noi, spune, Inalt Prea Sfinţitul Patriarh, am reînodat firul rupt, şi pătrunşi de duhul ortodoxiei noastre, am adus iarăşi învăţământul religios în tinda bisericii".

Pregătirea personalului bisericesc se face în şcoli de cân-

tăreţi, seminarii monahale şi institute teologice de grad universitar.

Pentru pregătirea cântăreţilor, Episcopia noastră are o şcoală medie, cu reşedinţa la Roman. In cursul anului 1951 au frequentat la această şcoală un număr de 29 elevi, dintre care 19 în anul I, iar 10 în anul II, absolvind şcoala în Iunie 1951, un număr de 10 absolvenţi.

Dela această şcoală, elementele cele mai bine pregătite pot trece la Institutul Teologic Universitar şi deveni preoţi.

Şcoala are internat, iar elevii sunt toţi întreţinuţi de Eparhie, plătindu-se în 1951 pentru fiecare elev o subvenţie de 20.000 lei anual. In prezent sunt 61 elevi.

In cuprinsul Eparhiei nu avem seminarii monahale şi nici institute teologice, în schimb însă călugării din eparhie învaţă la seminarul monahal superior din Mânăstirea Neamţ, iar călugăriţele la cel din Mânăstirea Agapia, ambele seminarii aflându-se direct sub conducerea Sf. Patriarhii.

Situaţia elevilor seminarişti monahali din Eparhia noastră se prezintă astfel :

La seminarul monahal Neamţ, avem un număr de 23 elevi, iar la seminarul monahal dela Agapia, avem un număr de 39 eleve.

Intreţinerea acestor elevi monahali, este suportată tot de către Sf. Episcopie din fonduri proprii, quantumul de subvenţie, fiind tot suma de 20.000 lei de elev, pe anul 1951.

Episcopia noastră are în cuprinsul său trei şcoli monahale speciale, cu un curs de doi ani, la mânăstirile: Varatec, Raionul Tg. Neamţ şi Adam, Raionul Bârlad - pentru monahii - cu un număr de 38 eleve şi o şcoală specială de monahi la Mânăstirea Secu, Raionul Tg. Neamţ, cu un număr de 3 elevi ordinari şi 17 facultativi. In cursul elementar ciclul I şi II, la 12 mânăstiri, frequentează un număr de 376 elevi monahi şi monahii, cari după terminarea cursurilor elementare, vor trece o parte la seminarii, iar o altă parte la şcolile monahale speciale.

Dintre elevii seminariilor monahale se vor recruta elemente de conducere ale schiturilor şi mânăstirilor.

La Institutele Teologice, Sfânta Episcopie întreţine 14 studenţi, dintre care 10 la Bucureşti, şi 4 la Cluj, pentru care s'a achitat pe 1951 subvenţii variind între 6.000-20.000 lei de fiecare. Dintre aceştia, se vor recruta viitorii preoţi ai Eparhiei.

Cap. V. - Colportajul.

Consequenţi hotărârei luată în şedinţa Adunării Eparhiale din 27 Mai 1951, Centrul Eparhial a înfiinţat un magazin pentru desfacere de obiecte bisericeşti, cărţi de ritual, vestminte pentru cult, icoane şi ştofe pentru haine preoţeşti, etc.

Prin această înjghebare s'a pus capăt la o serie de colportori neautorizaţi care exploatau naivitatea credincioşilor, vânzându-le diferite obiecte de cult de proastă calitate, pe preţuri exagerate.

Magazinul nostru de obiecte bisericeşti se alimentează dela Institutul Biblic cu tot ce este necesar în materie de cult şi colportaj.

In cursul anului 1951 s'au vândut parohiilor din Eparhie, obiecte în valoare de lei 1.156.846.

Prin grija Permanenţei Centrului Eparhial magazinul a fost bine aprovizionat şi cu destoinicie condus de către d-l I. Popescu, referent şef al serviciului bunurilor.

Calendarul eparhial de perete pe 1951 a fost tipărit de către Mitropolia Moldovei într'un număr de 150.000 exemplare, număr ce a acoperit în întregime nevoile Eparhiei Noastre.

Din iniţiativa P. S. Episcop şi a colaboratorilor apropiaţi ai P. S. Sale, s'a imprimat un nou Sf. Antimis, în număr de 980 exemplare, distribuindu-se la toate bisericile din Eparhie.

Odată cu revizuirea tuturor distincţiunilor bisericeşti, Centrul nostru eparhial a tipărit la Bucureşti, prin grija pictorului Profesor Rusu, un număr de 1500 gramate, ce sunt în curs de distribuire preoţilor din Eparhie, cărora li s'au acordat ranguri onorifice prin Sinodul Mitropolitan Iaşi.

Cap. VI. - Biblioteca Eparhială şi bibliotecile parohiale.

Pentru ridicarea nivelului cultural şi profesional al preoţimei, Episcopia noastră posedă o valoroasă bibliotecă, cu un inventar de peste 20.000 volume, privind tot ce a apărut mai de seamă în domeniul teologiei, istoriei, filosofiei, literaturei, ştiinţei şi artei.

In anul ce a trecut s'au procurat un număr important de cărţi cu conţinut progresist, cari au fost puse la îndemâna cititorilor din Eparhie.

Potrivit hotărârei dela şedinţa Adunării Eparhiale din 27

Mai 1951, această bibliotecă a fost pusă în valoare, prin mijlocirea unui preot bibliotecar, care parmanent se ocupă cu reorganizarea şi distribuirea cărţilor către cetitori.

La parohii bibliotecile parohiale împlinesc în aceiaşi măsură setea de cetit a credincioşilor din Eparhie, care biblioteci se află sub directa supraveghere a preoţilor parohi.

Cap. VII. - Activitatea Socială.

Statul nostru de democraţie populară în plină desvoltare socialistă şi-a întocmit cu anul 1951, un plan de muncă pentru cinci ani de activitate raţională. Lucrul acesta era necunoscut pe vremea economiei nedirijate, când supra producţia şi crizele financiare erau la ordinea zilei.

Biserica a salutat cu bucurie ordinea pusă în producţia de Stat, pentru că ea oferă o albie normală pentru munca organizată şi asigură o vieaţă nesdruncinată.

In această nepotolită râvnă de îndrumare a vieţii credincioşilor şi în via dorinţă de a creia o atmosferă trebuitoare unei activităţi de pastoraţie, P. S. Episcop Teofil şi-a desfăşurat în cursul anului 1951 opera sa de părintească povăţuire, de îndemn şi lămurire a clerului atât prin pastoralele date, cât şi prin cuvântările ţinute la orice întâlnire cu slujitorii altarelor.

Nu a lipsit din cuvântul său de arhipăstor nici îndemnul evanghelic, nici încurajarea plină de însufleţire, şi nici zelul apostolic de a supraveghia lucrarea culturală-misionară şi de ordin social. Astfel că preoţimea Eparhiei şi-a dat seama în 1951 de chemarea ei la această activitate.

In toate întâlnirile ce le-a avut cu preoţimea atât în oraşul de reşedinţă al Eparhiei, cât şi la sfinţiri de biserici şi vizitaţii canonice făcute în Eparhie, a accentuat neîncetat duhul apostolatului evanghelic, datoria clerului în misiunea mântuirii sufleteşti a credincioşilor, prin îndeplinirea datoriei, în câmpul vieţii sufleteşti şi sociale prin cuvânt şi mai ales prin fapte. Faptele şi realizările preoţimei Eparhiei sub raport cultural-religios au fost preţuite în mod deosebit de Chiriarhul nostru.

Menţionăm în special că preoţimea Eparhiei a activat şi activează în cadrul asociaţiei A. R. L. U. S., în organizaţia Crucea Roşie, precum şi în toate acţiunile publice iniţiate de Guvern prin organele puterii de Stat locale. Clerul Eparhiei la îndemnul Inalt Prea Sfinţitului Patriarh al Bis. Ortodoxe Române şi al P. S. Epis-

cop Teofil a sprijinit într'o largă măsură prin cuvânt şi faptă, înfiinţarea Gospodăriilor Agricole Colective.

Pretutindeni unde s'au înfiinţat aceste gospodării colective, preoţii din Eparhia noastră au cedat cei dintâiu terenurile parohiale şi unii chiar terenurile proprietatea lor, - cu inventarul agricol - dând prin aceasta un îndemn enoriaşilor pe care îi păstoresc că aceste întovărăşiri au ca scop nu numai îmbunătăţirea vieţii materiale a celor ce muncesc, dar şi statornicirea unei bune înţelegeri între oameui, dispărând în chipul acesta exploatarea omului de către om.

Cap. VIII. - Vizite Canonice.

Dacă în trecut vizita unui Ierarh într'o parohie sau mănăstire constituia un eveniment deosebit prin raritatea lui, astăzi P. S. Episcop Teofil şi-a făcut din aceste vizite un mijloc de pastoraţie a credincioşilor din Eparhie.

Prin cercetarea şi vizitarea pe teren a parohiilor, Chiriarhul nostru a făcut să se ridice moralul şi prestigiul preoţilor.

Din evidenţa scriptică asupra vizitelor în Eparhie, se constată că P. S. Episcop a participat la 32 de sfinţiri de biserici, săvârşind tot atâtea Sfinte Liturghii şi slujbe arhiereşti, afară de cele oficiate regulat în cursul anului trecut în Catedrala Sf. Episcopii.

Aceste slujbe au fost însoţite de predici şi cuvântări prin care P. S. Sa în chip deosebit, cu argumentări scripturistice şi exemple frumoase din viaţa practică, a învăţat totdeauna credincioşii cum pot fi buni creştini şi în acelaş timp buni cetăţeni ai patriei pământeşti.

Tot în cursul acestui an P. S. Episcop a făcut un număr de 48 vizite canonice, constatând pe teren starea religioasă a credincioşilor din parohii şi cum îşi îndeplinesc obligaţiunile sacerdotale preoţii şi modul cum colaborează preoţii în sprijinirea treburilor obşteşti: Planul cincinal şi Lupta pentru Pace.

Peste tot P. S. Episcop a constatat lucruri bune înfăptuite de preoţi şi a fost darnic în acordare de recompense faţă de preoţii meritoşi, iar unde a constatat delăsare a trecut şi la observaţii duhovniceşti şi chiar la aplicarea unor pedepse.

In cursul lunei Iulie şi Decembrie 1951, P. S. Episcop Teofil a participat la cele două şedinţe ale Sinodului Mitropolitan la reşedinţa Sf. Mitropolii din Iaşi, unde s'au revizuit distincţiunile

preoţilor din Eparhie şi s'au acordat noui ranguri onorifice preoţilor meritoşi.

Cu această ocaziune P. S. Episcop a vizitat pe I. P. S. Mitropolit Sebastian, Mitropolitul Moldovei, care a făcut o deosebită primire Ierarhului nostru, considerându-l ca pe un adevărat fiu duhovnicesc.

La 21 Octombrie 1951, P. S. Episcop a luat parte la Alba-Iulia unde s'a aniversat 3 ani dela întregirea Bisericii Ortodoxe Române. In drum spre Alba-Iulia, P. S. nostru Episcop s'a oprit la Cluj, unde a făcut o vizită P. S. Episcop Nicolae Colan.

Deasemenea în cursul anului 1951, P. S. Episcop a mai făcut vizite de prietenie şi altor Ierarhi dintre care numărăm vizita făcută P. S. Episcop Gafton al Râmnicului şi Argesului.

In toate vizitele, a fost însoţit de către unii din colaboratorii principali din Centrul Eparhial.

Peste tot P. S. nostru Episcop a fost primit cu căldură şi aleasă dragoste frăţească.

In cursul lunei Noembrie 1951, P. S. Episcop a participat la şedinţa Adunării Naţionale bisericeşti pentru alegerea Episcopului de Oradea, precum şi la şedinţele Sf. Sinod, seziunea de toamnă.

Pentru promovarea vieţii religioase în parohii, precum şi cimentarea legăturilor sufleteşti dintre arhipăstori şi păstoriţi, vizitele canonice s'au dovedit a fi mijloace de o covârşitoare importanţă. Deaceia P. S. nostru Episcop cu timp şi fără timp a făcut toate eforturile posibile de a fi cât mai des în mijlocul credincioşilor.

Cap. IX. - Lupta pentru pace.

Un alt teren de activitate, unde preocupările Statului se împletesc atât de firesc cu năzuinţele permanente ale Bisericii, este lupta pentru Pace, care caracterizează şi activitatea Eparhiei noastre, deoarece Pacea este bunul suprem al vieţii omeneşti, chezăşia progresului şi a bunei stări şi împlinirea celei mai mari porunci a Evangheliei: Iubirea dintre oameni.

Lupta pentru Pace este şi o problemă de conştiinţă, fapt pentru care conducătorii Bisericii Ortodoxe dimpreună cu preoţimea Patriei noastre, s'au încadrat în această luptă cu toată convingerea.

Pacea este cea mai curată, cea mai fierbinte şi cea mai stăruitoare dorinţă a tuturor popoarelor, căci numai ea asigură bună

starea, mulţumirea şi fericirea lor. Deaceia se străduieşte omenirea întreagă să statornicească Pacea pe pământ. Biserica, aşezământul Păcii, este şi trebuie să stea în fruntea sforţărilor obşteşti pentru apărarea şi asigurarea Păcii până la înfăptuirea ei.

Reliefăm activitatea comitetului de luptă pentru Pace din cadrul Instituţiei noastre, care a ţinut în cursul anului 1951 un număr de 13 şedinţe lunare în care s'au prelucrat diferite conferinţe privind problema păcii urmate fiind de un program artistic dat de elevii şcoalei de cântări bisericeşti din localitate şi corul Catedralei Episcopale.

Acest comitet de luptă pentru Pace din Centrul Eparhial a fost cinstit permanent cu participarea activă a P. S. Episcop Teofil, care a prezidat şi îndrumat activitatea şedinţelor.

Cu această ocaziune, ţinem să subliniem că prin iniţiativa directă a P. S. Episcop Teofil, la care s'au alăturat şi colaboratorii P. S. Sale din Centrul Eparhial, preoţimea Eparhiei a răspuns la apelul ce l'i s'a făcut de a sprijini publicaţiile Comitetului Permanent al Păcii, abonându-se la toate publicaţiunile luptei pentru Pace.

Nu putem trece cu vederea activitatea deosebit de fructuoasă a protoiereilor raioanelor: Bârlad, Piatra-Neamţ şi Vaslui, care au ţinut şedinţe regulate; la raionul Bârlad ţinându-se şedinţe săptămânale. La aceste şedinţe s'au desbătut toate problemele interne şi internaţionale în ceiace priveşte acţiunea luptei pentru Pace.

Subliniem cu satisfacţie consfătuirile interconfesionale ce s'au ţinut la Protoieriile Bârlad şi Vaslui iniţiate de Protoiereii Ioan Stoica şi N. Rugină în cadrul luptei pentru Pace, consfătuiri care trebuesc popularizate în centrele oraşelor reşedinţe de raioane.

Un punct de onoare pentru Eparhia noastră îl formează în chip deosebit activitatea neobosită dusă de actualul Vicar al Eparhiei, P. C. Preot D. Petrea, în timp ce era Protoiereu al Raionului Murgeni şi Secretar raional al Comitetului de luptă pentru Pace. P. C. Sa a organizat toate comitetele de luptă pentru Pace comunale şi săteşti din cuprinsul Raionului Murgeni, fapt pentru care P. C. Sa se află şi astăzi printre membrii de frunte ai Comitetului de luptă pentru Pace dela Regiunea Bârlad.

Remarcăm deasemenea activitatea Protoiereilor Raioanelor: Bacău, Buhuşi, Roman, Tg. Ocna, Tg. Neamţ, Huşi şi Zeletin, care s'au evidenţiat deasemenea în îndrumarea preoţilor în activizarea comitetelor săteşti şi comunale de luptă pentru Pace.

Preoţimea Eparhiei noastre a dat tot sprijinul neprecupeţit

acestor Comitete de luptă pentru Pace, unii dintre preoţi fiind preşedinţi, secretari în aceste comitete. Sprijinul preoţimei din Eparhie s'a arătat în campania pentru strângerea semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, precum şi diferite alte acţiuni necesare pentru aducerea la îndeplinire a Planului Cincinal.

Aproape toţi preoţii din satele şi oraşele Eparhiei au însoţit pe teren echipele care au strâns semnăturile pe Apelul Păcii.

Sub semnul acestei lupte pentru Pace, unii preoţi din Eparhie au făcut colecte importante pentru ajutorarea poporului coreean.

La toate acţiunile enumerate mai sus, preoţimea Eparhiei şi-a adus contribuţia ei ajutând la realizarea marilor înfăptuiri iniţiate de regimul nostru de democraţie populară în drumul spre socialism.

Cum că în adevăr lupta pentru Pace este una dintre preocupările permanente ale P. S. Episcop Teofil - acest fapt se poate constata din cele două pastorale trimise credincioşilor din Eparhie de Sf. Sărbători ale Invierii şi Naşterii Domnului şi care au fost citite în toate bisericile din Eparhie.

Iată ce spune P. S. Episcop Teofil în Pastorala de Sf. Paşti :

„In Patria noastră, cârmuitorii Statului şi poporului muncitor, deopotrivă de însetaţi după balsamul Păcii sunt uniţi în hotărârea dârză de a îndepărta din lume primejdiile războiului.

Dar această hotărâre de a lupta pentru cauza Păcii aduce cu sine datoria de a munci pentru îndeplinirea şi depăşirea întâiului nostru plan cincinal. Realizarea lui contribue la înflorirea şi întărirea Patriei noastre, la succesul râvnei pentru comoara Păcii.

Statul nostru de democraţie populară năzueşte să fie o societate puternică şi fericită prin încurajarea întovărăşirilor agricole, prin stârpirea analfabetismului, prin electrificarea ţării, înzestrarea agriculturii cu maşini, prin grija de sănătatea obştească şi prin alte multe planuri. Toţi iubitorii Patriei noastre dau fără precupeţire întreg sprijinul lor pentru atingerea acestor scopuri în cadrul cuprinzător al luptei pentru Pace, al bunei stări şi al fericirei obştesti“.

Iar în Pastorala de Crăciun scrie: „Sporind în sufletul nostru isvorul Păcii, ea se va revărsa şi în afară împrejurul nostru în care ne ducem viaţa; va creşte mişcarea pentru Pace, atât de necesară mai cu seamă în vremurile noastre.

In ultimul timp, bancherii şi fabricanţii care sunt la cârma statului din lumea capitalistă se frământă fără odhnă în urmărirea

scopului lor de subjugare şi îmbogăţire. Ori pentru aceşti bogătaşi, cea mai potrivită cale către ţinta ce o au în vedere a fost întotdeauna războiul purtat de alţii şi alimentat de ei cu armament scump, războiul întreţinut de ei cu produsele lor bine plătite de către cei învrăjbiţi.

Astăzi însă rândurile celor ce au suferit în timpul şi în urma războaelor se îndeasă, conştiinţa poporului se trezeşte la realitate, oamenii muncii de pretutindeni se unesc şi organizează voinţa lor de Pace şi de eliberare de sub jugul exploatării.

Privelişte a groaznicului măcel din îndepărtata Coree, pârjolul şi pustiirea necruţătoare deslănţuită acolo de pofta nesăţioasă după aur a capitaliştilor americani, a întărit şi mai mult hotărârea oamenilor cinstiţi de a se lupta din răsputeri pentru cauza Păcii şi a înfrăţirii dintre popoarele lumii, ceiace înseamnă Pacea cu Dumnezeu, Pacea cu semenii noştri, Pacea cu noi înşine şi cu conştiinţa noastră".

Cu astfel de gânduri şi îndemnuri însufleţite, P. S. Episcop Teofil a îndemnat pe credincioşii din Eparhie să lupte pentru Pace şi să o apere ca pe o comoară de mult preţ.

Concluziuni

Sintetizând constatările noastre cu privire la întreaga activitate a preoţimei din punct de vedere cultural, ne simţim obligaţi să exprimăm toată mulţumirea noastră pentru sfaturile, iniţiativele şi solicitudinea de care sectorul cultural-religios, s'a bucurat necontenit din partea P. S. Episcop Teofil.

Aceasta fiind activitatea Secţiunii Culturale a Eparhiei noastre pe 1951, în conformitate cu art. 94, al. e, din Statut şi art. 114, al. e, din regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative, rugăm Onorata Adunare Eparhială a lua în considerare acest Raport General anual, dând descărcare de lucrările efectuate şi trasând noui orientări de viitor.

Consilier Administrativ,
Iconom, I. St. Belei.

EXPUNERE DE MOTIVE
LA CONTUL DE GESTIUNE PE ANUL 1951

In conformitate cu art. 30 din Statutul de Organizare a Bisericii Ortodoxe din Republica Populară Română, Vă înfăţişem mai jos situaţia Eparhiei noastre pe anul financiar 1951, adică pe intervalul de timp dela 1 Ianuarie la 31 Decembrie 1951.

Bugetul a fost întocmit şi aprobat de Onorata Adunare Eparhială în şedinţa din 14 Ianuarie 1951 şi de Onor. Minister al Cultelor cu adresa Nr. ..... /1951 şi însumează atât la venituri cât şi la cheltueli suma de lei 31.400.000.

In cursul anului, bugetul a suferit unele modificări aprobate de Minister cu adresa Nr. ..... /1951, iar cu adresa Nr. ..... /1951, a fost majorat până la suma de lei 41.488.592.

Menţionăm că gestiunea noastră a fost verificată în cursul anului de două ori de către organele de control ale Ministerului de Culte, care au verificat gestiunea dela 17 Septembrie 1950 până la 9 Martie 1951 şi dela 1 Octomvrie 1951.

Din punct de vedere fiscal am fost verificaţi de organele de control ale fiscului.

Noi însă vom da mai jos explicaţii asupra întrebuinţării fondurilor spre a se vedea cum Eparhia noastră a înţeles să se administreze pentru bunul mers al ei.

La art. 1 a „Salarii din bugetul Statului pentru personalul administrativ şi clerical“ al Centrului nostru Eparhial s'a cheltuit suma de lei 2.393.859, pentru plata personalului de mai sus, sumă achitată pe bază de state celor în drept şi ordonanţă de Stat, prin Ministrul Cultelor.

La art. 1 b „salarii plătite de fondurii proprii“ din prevederea bugetară de lei 1.018.000, s'a cheltuit pentru plata salariilor funcţionarilor noştri suma de lei 990.103, salariaţi care îndeplinesc munca în atelierul de lumânări, gospodărie şi în serviciul administrativ.

La art. 1 c „alte drepturi cuvenite personalului“ ore (suplimentare) din prevederea bugetară de lei 112.493 s'a cheltuit suma de lei 79.395, plată făcută cu o economie de 33.098 lei.

La art. 1 d „premii şi salarii personale,“ din prevederea bugetară de lei 187.478, s'a cheltuit suma de lei 189.440, cu o depăşire de lei 1962.

La art. 2 „adaosuri la salarii“ — la litera a: — contribuţii 10% C. A. S., din prevederea bugetară de lei 175.800, s'a cheltuit suma de lei 228.898 şi aceasta pentru plata efectuată zilierilor din grădina Sf. Episcopii, care din cauza inundaţiilor din vara anului 1951, prin revărsarea râului Moldova, au trebuit plătite de două ori muncile agricole respective, deci şi plata cotei de 10% C. A. S. făcându-se după suma achitată.

La fel, la litera, b: contribuţii fond cultural şi sportiv din suma de lei 17,580 s'a cheltuit suma de lei 16159.

La art. 3 „cheltueli de gospodărie“ litera a: cheltueli de birou, s'a cheltuit suma de lei 2.521.339, întrebuinţată pentru procurarea diferitelor imprimate ce au fost difuzate în Eparhie prin protoerii, tipărirea Calendarului Eparhial, confecţionarea Sfintelor Antimise şi alte cheltueli necesitate de acest articol.

La litera b: poştă, telefon, telegraf, radio, din prevederea bugetară de lei 250.000, s'a cheltuit numai suma de lei 237.102, cu un disponibil de 12.898 lei.

La litera e: procurări de ziare, reviste, publicaţiuni, din prevederea bugetară afectuată de lei 50.000, s'a cheltuit suma de lei 21.717, care a fost întrebuinţată pentru cumpărări de cărţi cu caracter progresist, ziare şi publicaţiuni menite a difuza cultura în rândurile maselor, fie direct prin Centrul Eparhial, fie prin preoţime printre enoriaşi.

La litera d: încălzit din prevederea bugetară de lei 1.017.010, s'a cheltuit numai suma de lei 728.905, cu un disponibil de lei 288.105.

Această sumă nu a putut fi cheltuită în întregime deoarece timpul nu ne-a permis lucrarea, făcându-se în pădure pe personal zilier şi mijloace de locomoţiune programate.

Complectarea cheltuelilor şi terminarea exploatării urmează a se face în acest an.

La litera e: iluminat, din prevederea bugetară de lei 130.000, s'a cheltuit suma de lei 104.640 cu un disponibil de lei 25.360.

La litera f) apă, canal, prevederea bugetară de lei 80.000 nu a fost întrebuinţată în întregime, cheltuindu-se numai 61.911, rămânând un disponibil de lei 18.089.

La litera G I: întreţinerea mijloacelor mecanice, s'a prevăzut suma de lei 550.000. Din ea s'a cheltuit suma de lei 369.560, cu întreţinerea autovechicolelor noastre, rămânând pentru prevedere un disponibil de lei 153.440, iar la litera g II mijloace cu tracţiune animală, s'a cheltuit peste prevederea bugetară de lei 100.000 cu 2486 lei în plus pentru întreţinerea animalelor din gospodăria noastră.

La al. h: reparaţii la clădiri şi construcţii, la fel avem o depăşire de lei 37.290, deoarece în prevederea bugetară de 40.000 s'a cheltuit suma de lei 77.290, deoarece am angajat prevederea bugetară necesităţilor curente ale instituţiei.

La al. i: procurarea de obiecte mărunte de gospodărie, s'a realizat o economie de 10.430 lei, deoarece din prevederea bubugetară de lei 30.000 nu s'a cheltuit decât numai suma de lei 19.517.

La al. j: chirii avem economii suma de lei 8500 necheltuindu-se din prevederea bugetară de lei 10.000 decât 1500 lei, iar la al. K: asigurare, prevederea bugetară de lei 100.000 a rămas neatinsă, urmând ca abia în acest an, a întrebuinţa fondul propus prin buget.

Deplasările dela art. 4, care constituie un punct important în activitatea noastră economică, culturală-religioasă, prin luarea de contact direct între organele noastre şi cele subalterne spre o colaborare mai strânsă pentru atingerea acelui ţel: respectarea şi îndeplinirea legilor din Patria noastră şi controlul pe teren executat de noi în materie financiară nu au adus decât cheltuirea sumei de lei 577.685 faţă de prevederea bugetară de lei 600.000 deci cu o economie de lei 22.315.

La art. 5: procurarea de cărţi pentru biblotecă, prevederea noastră a fost mult prea mare pentru a putea fi cheltuită.

Cu toate străduinţele noastre nu am putut realiza în acest scop decât suma cheltuită de 8000 lei din care am procurat tot ce s'a găsit în librării literatură nouă pentru dotarea biblotecii aşa că a rămas disponibil suma de lei 42.000.

La art. 6: hrana oamenilor din prevederea bugetară de lei 300.000, s'a cheltuit numai 187.586, sumă necesară pentru plata întreţinerii la masa zilierilor din grădină, atelier şi anexe.

Menţionăm că aici s'au făcut cheltuieli şi pentru întreţinrea la masă a monahilor, însă suma respectivă a fost încasată prin art. 11 „alte venituri".

La art. 6 b: hrana animalelor din prevederea bugetară de lei

360.000 s'a cheltuit numai 204.160. Economia realizată la acest articol e 155.840 lei.

La art. 7 „burse" s'a prevăzut suma de lei 150.000, însă nu s'a cheltuit decât suma de lei 42.520 şi aceasta cu transportul elevilor şi studenţilor, burse pentru cărţi şi îmbrăcăminte acordată celor nevoiaşi. Avem economie de lei 107.480 la acest articol.

La art. 8 „procurare de inventar gospodărie" am avut prevedere bugetară de 200.000 lei, însă nu s'a cheltuit decât 31.677 lei pentru procurarea diferitelor obiecte mărunte de gospodărie. Economie realizată la acest articol e 165.323.

La art. 9 „procurare de iventar moale şi îmbrăcăminte" din prevederea bugetară de lei 385.000 s'a cheltuit suma de lei 493.049 cu o depăşire de lei 108.049, depăşire pe care am fost nevoiţi a o excuta pentru a face faţă necesităţilor.

La art. 10 „reparaţii capitale la clădiri şi construcţii" din prevedere bugetară de lei 610.000 s'a cheltuit suma de 399.890 cu o economie de 210.110.

La art. 11 „reparaţii cuvenite la inventar şi utilaje" din prevederea bugetară de 20.000 lei s'a cheltuit numai suma de lei 18.833, deci cu o economie de 1167 lei.

La art. 12 „procurare de medicamente şi pansamente" am prevăzut suma de 20.000 lei, pentru dotarea dulapului nostru farmaceutic s'a cheltuit suma de lei 19.897, rămânând numai un disponibil de lei 103.

La art. 13 a „cheltuieli de exploatare agricolă" la pct. I fâneţe, păduri, prevederea bugetară de 10.000 lei a rămas neîntrebuinţată.

La acelaş articol la pct. II: livezi şi vii, prevederea bugetară de 1.900.000 s'a cheltuit pentru exploatarea viei dela Huşi suma de lei 689.136, precum şi diverse cheltueli făcute cu exploatarea livezii noastre. A rămas economie 1.210.864 lei.

La pct. 3: grădina de zarzavat, am avut prevedere, bugetară de 500.000 lei şi am cheltuit 572.700 lei cu un plus de prevedere bugetară de 72.700 lei.

Această sumă a fost întrebuinţată pentru administrarea grădinei noastre de zarzavat.

La pct. 4 stupine, am prevăzut suma de lei 10.000, însă nu s'a cheltuit decât 195 lei. Economia realizată este de lei 9.805, deoarece nu am putut înfiinţa stupina pnevăzută prin plan.

La art. 13 b „cheltueli de exploatare industrială", la pct. I materii prime, am prevăzut suma de 7.299.983 şi am cheltuit

suma de lei 10.606.626, cu o depăşire de 3.306.643, sumă necesară la achiziţionarea de materie primă necesară atelierului nostru eparhial de lumânări. Consumul de lumânări în anul 1951 a fost de 33168,400 Kgr. iar cumpărăturile pentru suma de mai sus a fost: 6175.850 Kgr. ceară de albine, 22.512 Kgr. parafină, 7079,458 Kgr. capete de lumânari topite, 2438,35 mucuri lumânări, 565 Kgr. bumbac, 379,200 Kgr. hârtie ambalaj şi 17 Kgr. ulei.

Contribuţia Eparhiei prin plata impozitelor pe circulaţia produselor dela art. 13 b 2 e 8.166.322 lei, la fel la autoimpunerile impozit comercial e 1.001.636.

Remizele acordate protoeriilor la contribuţia lor pentru desfacerea lumânărilor e 1.199.774, care faţă de prevederea bugetară de 1.103.570 se prezintă cu o depăşire de lei 96.204.

La transporturile pe C. F. R. încărcat, descărcat, etc. din prevederea bugetară din 250.000 lei, am cheltuit suma de lei 173.475, cu economie deci faţă de prevederea bugetară de lei 76.525.

Tot în cadrul acestui articol la pct. „salarii zilieri", din prevederea bugetară de lei 140.000, s'a cheltuit 245.366 lei, deci cu o depăşire de 105.366 lei.

La art. „diverse" din cadrul aceluiaşi articol, din prevederea bugetară de 50.000, nu s'a cheltuit decât 4270 lei, deci un disponibil dugetar de 45.730 lei.

Din suma prevăzută la art. 14 „investiţii" de 2.400.000 lei, nu s'a putut cheltui decât 390.527 lei, deoarece Ministerul nu ne-a putut programa autoturismul cerut de noi.

Suma cheltuită a fost învestită pentru repararea gardului ce înconjoară incinta Sf. Episcopii.

La art. 15 „cheltueli" al. a „fond interese bisericeşti", suma de 480.000 s'a cheltuit în întregime pentru necesităţi superioare bisericeşti.

La acelaş articol al. b „fond misionar", din prevederea bugetară de lei 260.000 nu a mai rămas nimic disponibil, deoarece întreaga sumă s'a cheltuit.

La acelaş articol, litera c: „întreţinerea Casei Episcopale", prevederea bugetară de 420.000 nu a fost cheltuită în întregime rămânând un disponibil de 13.400 lei.

Această sumă a fost cheltuită pentru întreţinerea Casei Episcopale, cheltueli ocazionale cu diverse vizite, adunări eparhiale protopopeşti, consistorii etc.

La litera d: „diverse ajutoare şi premii" din prevederea bu-

getară de 4.646.668, a rămas un disponibil de lei 53.332. Suma a fost întrebuinţată pentru acordare de subvenţii mânăstirilor şi bisericilor în construcţii, întreţinerea elevilor şi studenţilor în şcoli, seminarii monahale şi institute teologice.

Fondul de rezervă bugetară a fost atacat prin majorarea bugetului.

Menţionăm că bugetul pe anul 1951 a fost executat cu o depăşire totală de lei 4.182.570 şi cu un disponibil de lei 6.499.966, deci cu un plus de realizări de lei 2.317.396.

Vă rugăm să binevoiţi a ne aproba deschiderea creditelor depăşite, conform anexatului cont de gestiune, urmând a se compensa depăşirile cu disponibilul.

Anexăm pentru orientare bilanţul încheiat la 31 Decembrie 1951, contul de profit şi perdere pe care îl supunem Dvs., spre aprobare.

Consilier Administrativ,
Pr. D. D. Videanu.

Contabil,
C. Stavarache

SF. EPISCOPIE A ROMANULUI
ŞI HUŞILOR

BILANŢ INCHEIAT LA

ACTIVUL

Nr. crt.	Denumirea contului	Sume parţiale	Sume totale
1	Mijloace de bază: Teren.=Clădiri	2.988.048	
2	Clădiri şi construcţii . .	27.160.116	
3	Vehicule	1.133.121	
4	Accesorii	154.040	
5	Mobilier=obiecte de artă . .	6.429.392	
6	Inventar viu	199.374	
7	Materiale din produse şi producte	117.210	38.101.401
8	Mijloace băneşti: Dispon. B.R.P.R.		2.639.787
9	Debitori=diversi . . .		5.966.694
10	Materiale		2.222.895
11	Lumânări=Fabricate . . .		73.019
12	Depozit Obiecte Bisericeşti .		681.354
13	Cont Tranzitoriu (B. R. P. R.) .		1.313.281
	Total		51.078.431
	Conturi de ordine şi evidenţă		
14	Efecte publice în depozit . .		1.728
	Total activ .		51.080.159

Consilier Administrativ,
Pr. D. Videanu

31 DECEMBRIE 1951

PASIVUL

Nr. crt	Denumirea contului	Suma parţială	Suma totală
1	Fond Propriu Eparhial . .		41.837.827
2	Ministerul Finanţe-ptr. impozite .		92.673
3	Tranşe spre decontare . .		23.885
4	Profit şi Pierdere:		
	Beneficiu 31/XII/949 . .	3.748.728	
	„ 31/XII/950 . .	1.540.157	
	„ 31/XII/951 . .	3.835.161	9.124.046
	Total .		51.078.431
	Conturi de ordine şi evidenţă		
5	Deponenţi de efecte publice .		1.728
	Total Pasiv .		51.080.159

Contabil Şef,
C. Stavarache

Contabil,
A. Gavrilescu

SF. EPISCOPIE A ROMANULUI ŞI HUŞILOR

VENITURI

Cont de Gestiune încheiat la 31 Decembrie 1951

Art. bug.	Denumirea contului	Prevederi bugetare	Realizări	Depăşiri	Realizat
1	Salarii buget Stat pers. Ad=tiv şi clerical . . .	2731752	2405131		326621
2	Contribuţie Parohii şi Protoerii	8000000	9891476	1891476	
3	Colportaj=registre=cărţi=imprimate	2000000	2286163	286163	
4	Din chirii imobiliare	5000	4659		341
5	Din vânzări lumânări	366000	1369893	1003892	
6	Subvenţii	1900000	127000		1773000
7	Din exploatarea atelierelor lumânări . .	19688192	20873663	1185471	
10	Din exploatarea agricolă	1730000	3077434	1347434	
11	Alte venituri	200000	258974	58974	
12	Rămăşiţe din exerc. închise	4089113	2790522		1298491
13	Excedentul exerc. precedent	778535			778535
14	Venituri Speciale=Fundaţiune				
	Total . .	41488592	43085014	3773410	4176988

Adică lei 43.085.014 (patruzeci şi trei milioane optzeci şi cinci mii şi patrusprezece lei) se ridică la venituri prezentul cont de gestiune pe 1951.

Consilier Administrativ,
Pr. D. Videanu

Contabil Şef,
C. Stavarache

Cont de Gestiune încheiat la 31 Decembrie 1951 — CHELTUELI

Art. bug.	Denumirea contului	Prevederi bugetare	Realizări	Depăşiri	Disponibil
1	*Salarii*				
	a. Salariu din buget Stat pers. Ad=tiv şi Clerical	2731752	2393859		337893
	b. Salariu din fond propriu	1018000	990103		27897
	c. Alte drepturi cuvenite (ore suplimentare)	112493	79395		33098
	d. Premii şi salariu personal	187478	189440	1942	
2	*Adaosuri salarii*				
	a. Contribuţia de 10% C. A. S.	175800	228898	53098	
	b. Contribuţia de 1% fond cultural şi sportiv	17580	16159		1421
3	*Cheltuieli de gospodărie*				
	a. Cheltuieli de birou	3700000	2521339		1178661
	b. Poşta=telefon=telegraf=radio	250000	237102		12898
	c. Ziare=reviste=buletine publicaţii	50000	21717		28283
	d. Incălzit	1017010	728905		288105
	e. Iluminat	130000	104640		25360
	f. Apă=canal	80000	61911		18089
	g. I-Intreţ. mijloace mecanice	550000	396560		153440
	g. II-tracţiune animală	100000	102486	2486	
	h. Reparaţii curente=clădiri=construcţii	40000	77290	37290	
	i. Procur. de obiecte mărunte de gospodărie	30000	19570		10434

Art. bug.	Denumirea contului
	j. Chirii . . . . .
	k. Asigurări . . . . .
	l. Alte cheltuieli . . . . .
4	*Deplasări, transport în înteres de serviciu* .
5	*Procurare cărți pentru bibliotecă* . .
6	*Hrana oamenilor*
	a. Hrana personalului . . . . .
	b. Intreținerea animalelor . . . . .
7	*Burse* . . . . .
8	*Procurare de inventar gospodărie* . .
9	*Procurare de inventar moale și încălzit.* .
10	*Reparații capitale=clădiri și construcții* . .
11	*Reparații curente inventar și utilaj* . .
12	*Procurare de medicamente și pansamente* .
13	*Cheltueli exploat. agricolă* . . . .
	I. Fânețe păduri . . . . .
	II. Livezi=vii . . . . .
	III. Grădină=zarzavat . . . . .
	IV. Stupine . . . . .
14	*Cheltueli Exploatare Industriale*
	Materii prime și auxiliare . . . . .

Prevederi bugetare	Realizări	Depășiri	Disponibil
10000	1500		8500
100000			100000
135000	170740	35740	
600000	577685		22315
50000	8000		42000
360000	204160		155840
360000	204160		155840
150000	42520		107480
200000	34677		165323
385000	393049	108049	
610000	399890		210110
20000	18833		1167
20000	19897		103
10000			10000
1900000	689136		1210864
500000	572700	72700	
40000	195		39805
7299983	10606626	3306643	

Art. bug.	Denumirea contului	Prevederi bugetare	Realizări	Depășiri	Disponibil
	Impozit circulația produselor	8004926	8166322	161596	
	Autoimpunere	800000	1001636	201636	
	Remize cuvenite Protopopiatelor	1103570	1199774	96204	
	Transport C. F. R. ambalaj	250000	173475		76525
	Salarii zilieri	140000	245366	105366	
	Diverse	50000	4270		45730
14	*Investiții*	2400000	395527		2009473
15	*Alte cheltueli*				
	a. Fond de interese bisericești	480000	480000		
	b. Fond misionar	260000	260000		
	c. Întreținerea Casei Eparhiale	420000	406600		
	d. Ajutorare și premi	4700000	4646668		53332
16	*Fond rezervă bugetară*				
17	*Plata angajamentelor-Fundație* . . .				
	Total .	41488592	39171196	4182570	6499966

Adică lei 39171196 (treizeci și nouă milioane una sută șaptezeci și una mie una sută nouăzeci și șase lei) se ridică la cheltueli prezentul cont de gestiune pe 1951.

Consilier Administrativ,
Pr. D. Videanu

Contabil Șef,
C. Stavarache

Episcopia Romanului şi Huşilor

Contul de profit

DEBIT

Nr. crt.	Denumirea articolului	Sume parţiale	Sume totale
1	Sal. dela Stat pers. Ad=tiv şi Cleric.		2.393.859
2	Salarii din Fond propriu . .		990.103
3	Alte drepturi=ore suplimentare .		79.395
4	Premii şi salar personal . .		189.440
5	Adaus salarii=Contrib. 10% C. A. S.	228.898	
	Contrib. 1% Fd. Cultural şi sport	16.159	245.057
6	Cheltueli de Gospodărie . .		4.425.508
7	Deplasări=transport=interes serviciu.		577.685
8	Procurări Cărţi bibliotecă . .		8.000
9	Hrana oameni şi animale . ,		1.612.010
10	Burse		42.520
11	Procurări inventar gospodăresc :		34.677
12	Procurări inv. moale şi încălţ. .		447.966
13	Rep. Capitale clădiri=construcţii .		399.890
14	Reparaţii curente inventar şi utilaj		18.833
15	Procurări de medic. şi pansamente		19.897
16	Cheltueli Exploatare Agricolă .		1.262.031
17	Cheltueli exploatare industrială .		21.397.469
18	Investiţii		390.537
19	Alte cheltueli		5.789.694
	Profit şi Perdere=Benef. 31/XII/951		3.835.161
	Total General Debit . .		44.159.722

Consilier Administrativ,
Pr. D. Videanu

şi perdere

CREDIT

Nr. crt.	Denumirea articolului	Sume parţiale	Sume totale
1	Salarii Stat pers. Ad=tiv şi cleric.		2.405.131
2	Contrib. parohiilor şi protoieriilor.		9.891.476
3	Colportaj=calendare=reviste . .		2.286.163
4	Chirii imobiliare . . .		4.659
5	Din vânzări lumânări . .		1.369.892
6	Subvenţii dela Stat şi investiţii .		127.000
7	Din exploat atelier lumânări .		21.948.371
8	Din exploat. agricole . .		3.077.434
9	Alte venituri		258.974
10	Răm. de încasat din exerc. închise		2.790.622
	Total . .		44.159.722
	Total General Credit . .		44.159.722

Contabil Şef,
C. Stavarache

Contabil,
Alex. Gavrilescu

Sfânta Episcopie a Romanului şi Huşilor

Proect de Plan Financiar pe 1952

VENITURI

Art. Bug.	Denumirea articolului plan. financiar	Sume parţiale	Credite propuse
1	a. Salarul dela Stat pentru clerici şi cântăreţii din Eparhie . .	2.061.292	
	b. Salar dela Stat pentru personalul Ad=tiv dela Centrul Eparhial .	117.320	2.178.610
2	Contribuţia Paroh. şi Protoieriilor .		618.000
3	Din colportaj: calend, reviste, etc.		539.000
4	Din chirii imobiliare . . .		50
5	Din pang. Cat. şi div. contr. benev.		
	a. Din vânzări lumânări . .	10.000	
	b. Contr. la vânzarea de lumânări	8.750	
	c. Din disc şi cutia milelor .	3.000	
	d. Din oficierea de slujbe . .	1.000	22.750
6	Dotaţli din bugetul Statului . .		6.000
7	Din expl. atelierului de lumânări .		1.046.400
10	Din exploatări agricole . .		
	a. Terenuri agric., fâneţe şi păşuni .	1.000	
	b. Livezi şi vii . . .	240.000	
	c. Grădini de zarzavat . .	2.500	
	d. Stupine	250	
	e. Din vânzarea produselor animale	1.000	244.750
11	Alte venituri		7.500
12	Rămăşiţe de încasat din ex. închise		36.945
13	Excedentul exerciţului precedent .		113.989
	Total .		4.814.000

Adică lei 4.814.000 (patru milioane optsute patrusprezece mii) se ridică la venituri prezentul proect de plan financiar pe 1952.

Consilier Administrativ,
Pr. D. Videanu

Contabil Şef,
C. Stavarache

p. Secretar Eparhial,
Pr. Const. Popa

Sfânta Episcopie a Romanului şi Huşilor

Proect de plan financiar pe 1952

CHELTUELI

Art. bug.	Denumirea articolului plan. financiar	Sume parţiale	Credite propuse
1	*Salarii*		
	a. Salarii dela Stat pentru clerici şi cântăreţi din Eparhie în sumă de lei 2.061.296 . . .		
	~. Salarii pentru personalul ad=tiv şi clerical dela Centrul Eparhial în sumă de lei 117.320 . .	2.178.616	
	b. Salarii din bugetul propriu .	85.203	
	c. Alte drepturi cuvenite personal .	6.076	
	d. Premii	6.076	2.275.971
2	*Adausuri la salar*		
	a. Contribuţia de 10% C.A.S. .	11.160	
	b. Contribuţia de 1% Fond cultu= ral şi sport	1.117	12.277
3	*Cheltueli de birou şi gospodărie*		
	a. Cheltueli de birou . . .	55.000	
	b. Poştă=telegraf=telefon=radio .	13.250	
	c. Procurare de ziare, reviste, bu= letine, publicaţiuni . . .	1.850	
	d. Incălzit	25.044	
	e. Iluminat	4.500	
	f. Apă, canal	4.350	
	g. I.~Cheltueli pentru întreţinerea . mijloacelor de transp. mecanice	8.500	
	g. II.~Cheltueli cu tracţiune animală	1.250	
	h. Reparaţii curente la clădiri şi construcţii	1.211	
	i. Procurare de obiecte mărunte pentru gospodărie . .	1.500	
	l. Chirii	1.000	
	k. Asigurări	6.324	
	l. Alte cheltueli de gospodărie .	6.400	130.179
4	*Deplas. şi trans. în inter. de serv.*		43.277
5	*Procurare de cărţi pentru bibliot.*		2.500
6	a. *Hrana* oameni . . .	16.500	
	b. „ animalelor . . .	16.400	32.900
7	*Procurare de inventar gospod.* .		11.625
8	*Proc. de ino. moale şi îmbrăcăm.*		37.500

CHELTUELI

Art. bug.	Denumirea articolului plan. financiar	Sume parţiale	Credite propuse
9	*Repar. capit. la clăd. şi construc.*		16.500
10	*Repar. curente la invent. şi utilaj*		25.000
11	Procurare de med. şi pansamente.		1.000
12	*Cheltueli pentru exploatări*		
	a. Agricole		20.000
	b. Industriale	1.040.350	
	c. *Alte feluri exploatare*		
	I. Depozit. de obiecte bisericeşti.	300.000	
	II. Calendarul Eparhial . .	42.500	1.382.850
13	*Investiţii*		160.000
14	*Alte cheltueli bisericeşti*		
	a. Fond interese bisericeşti . .	24.000	
	b. Fond misionar	30.000	
	c. Intreţinerea Casei Eparhiale .	50.000	
	d. Dot. acord. bis. şc. şi alt. inst.	455.000	559.000
15	*Fond de rezervă bugetară* . .		103.421
	Total General Cheltueli . .		4.814.000

Adică lei 4.814.000 (patru milioane opt sute patrusprezece mii(se ridică la cheltueli prezentul proect de plan financiar pe 1952.

Consilier Administrativ,
Pr. D. Videanu

Contabil Şef,
C. Stavarache

p. Secretar Eparhial,
Pr. Const. Popa

16 Martie 1952.

RAPORTUL COMISIUNII DE ORGANIZARE ŞI VALIDARE

către

Prea Sfinţitul Episcop Preşedinte

al

Adunării Eparhiale a Episcopiei Romanului şi Huşilor

Dând urmare rezoluţiei Prea Sfinţiei Voastre, pusă pe referatul P. C. Consilier al Secţiunii Administrative-bisericeşti, înreg. la Sf. Episcopie sub Nr. 1895/1952, noi membrii comisiunii de organizare şi validare, în baza drepturilor ce ne sunt acordate prin art. 105 din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative, luând în studiu chestiunile trimise prin susmenţionatul referat, constatăm următoarele:

1. - Prin hotărârea din şedinţa Adunării Eparhiale extraordinare din 14 Ianuarie 1951, au fost înlocuiţi dintre membrii Adunăii Eparhiale a Episcopiei Romanului şi Huşilor, P. C. Preoţi: Vichentie Mocanu, Sergiu Bjolla şi Dr. Const. Munteanu, foşti în administraţia eparhială, ca unia ce fusese aleşi în acest for deliberativ, în baza funcţiunilor ce aveau în Ad-ţia Eparhială.

2. - In locul celor de mai sus, au fost deja cooptaţi cu ocazia acelei Adunări Eparhiale din 14 Ianuarie 1951, P. C. Preoţi: I. Belei, Cons. Ad-tiv, I. Moroşanu, Protoiereul Raionului Piatra N. şi Const. Andoni, Protoiereul Raionului Tg. Neamţ.

3. - Tot prin hotărârea Adunării Eparhiale extraordinare din 14 Ianuarie 1951, în locul D-lui Alexandru Cantemir din Huşi, ieşit din Eparhie la acea dată, a fost cooptat D-l Andrei Cojocaru din Comuna Tarcău, Raionul Piatra-Neamţ, fost membru în adunarea eparhială a Mitropoliei Moldovei.

4. - In prezent, prin referatul P. C. Consilier Administrativ I. Belei, s'au declarat încă două locuri libere în sânul Adunării Eparhiale, prin ieşirea din Eparhie a P. C. Preot D. Popescu, fost Vicar al Eparhiei Romanului şi Huşilor şi a D-lui Ioan Corogeanu din Vaslui, în locul cărora s'a propus ca membru cleric P. C. Preot D. Petrea, actualul Vicar al Eparhiei, iar ca mirean D-l Const. Iacomi din Oraşul Vaslui.

Având în vedere toate constatările menţionate în cuprinsul acestui raport, Vă rugăm Prea Sfinţite Preşedinte şi Onorată Adunare Eparhială, a ratifica cooptarea celor trei membrii clerici şi

a unui membru mirean, aleşi în Adunarea din 14 Ianuarie 1951, precum şi complectarea ultimelor două locuri vacante prin persoanele propuse, adică: P. C. Preot D. Petrea, actualul Vicar al Eparhiei şi D-l Const. Iacomi din Oraşul Vaslui, în locul P. C. Preot D. Popescu şi I. Corogeanu, ieşiţi din Eparhie.

Preşedintele Comisiunii,
Pr. Const. Popa

Membri: C. Bogza
Al. Ciobanu

Secretarul Comisiunii,
C. Ionescu

---

16 Martie 1952.

RAPORTUL COMISIUNII DE ORGANIZARE ŞI VALIDARE

către

Prea Sfinţitul Episcop, Preşedinte

al

Adunării Eparhiale a Episcopiei Romanului şi Huşilor

Motivaţi de referatul P. C. Consilier Administrativ al Secţiunii Administrative-bisericeşti, înreg. la Sf. Episcopie sub Nr. 1889/1952, ce ne-a fost transpus prin rezoluţia Prea Sfinţiei Voastre spre studiere şi raport, cu adâncă smerenie referim Prea Sfinţiei Voastre şi Onoratei Adunări Eparhiale următoarele:

1. - Prea Cucernicului Preot D. Popescu, i-a încetat pe data de 1 Februarie 1952, angajarea din postul de Vicar al Episcopiei Romanului şi Huşilor.

2. - P. C. Preot D. Popescu, prin efectul încetării funcţiunii de Vicar, a ieşit din cuprinsul Eparhiei noastre, stabilindu-se în Bucureşti, unde-şi are domiciliul.

3. - Având în vedere că Prea Cucernicia Sa, în baza hotărârei Adunării Eparhiale din 18 Iunie 1950 fusese delegat ca membru cleric din partea Eparhiei Romanului şi Huşilor în Adunarea Naţionala Bisericească şi confirmat în această calitate de către I. P. S. Patriarh Iustinian;

4. - Având în vedere că prin adresa Administraţiei Patriarhale Nr. 25951/1950, Adunarea Eparhială la prima sa sesiune

ordinară poate să decidă în cazul pierderii calităţii de delegat în Adunarea Naţională Bisericească;

5. - Având în vedere că pe data de 1 Februarie a. c. prin Decizia Ministerului Cultelor Nr. 2297/1952, în postul de Vicar Eparhial, a fost angajat P. C. Preot D. Petrea, fost Protoiereu al Raionului Murgeni;

Pentru toate cele de mai sus, suntem de acord cu propunerea P. C. Consilier Administrativ I. Belei, în sensul ca să i se ridice mandatul P. C. Preot D. Popescu, din Adunarea Naţională Bisericească şi să i se încredinţeze acest mandat P. C. Preot D. Petrea, actualul Vicar al Eparhiei noastre, în care scop opinăm la fel către Prea Sfinţia Voastră şi Onorata Adunare Eparhială.

Preşedintele Comisiunii,
Pr. Const. Popa

Membri: C. Bogza
Al. Ciobanu

Secretarul Comisiunii,
C. Ionescu

RAPORT

asupra dării de seamă a Secţiunii Administrative bisericeşti pe 1951, prezentat Adunării Eparhiale din 16 Martie 1952.

Comisiunea administrativă-bisericească examinând raportul general al Secţiei Administrative-bisericeşti pe 1951, către Adunarea Eparhială, constată următorele:

1.-In conformitate cu Decizia Patriarhală Nr. 22562/1950, consiliile parohiale din cuprinsul Eparhiei, au înscris în bugetul parohiilor, plata diferenţei de salar a personalului bisericesc.

Permanenţa Consiliului Eparhial, în baza procesului-verbal încheiat de consiliul fiecărei parohii cu aceptarea plăţii diferenţei de salarizare pentru personalul bisericesc respectiv, a procedat la întocmirea justă a tabelelor de încadrare, potrivit dispoziţiunilor Patriarhale menţionate mai sus.

2.- In baza hotărârei Adunării Eparhiale din 27 Mai 1951, Permanenţa Consiliului Eparhial, având propunerea motivată a unor Protoerei Raionali, a făcut modificări în clasificarea şi aronda-

rea la unele parohii în conformitate cu dispoziţiunile statutare şi regulamentare ale Bisericii Ortodoxe Române.

3.- Comisiunea ia act că P. C. Protoierei de Raioane şi-au făcut conşiincios datoria, fapt pentru care P. S. Episcob a acordat tuturor complectarea salariului în sumă egală quantumului fixat de Minister.

4.- In majoritatea mănăstirilor s'a introdus viaţă de obşte şi munca în atelierile meşteşugăreşti, evidenţiindu-se Mănăstirea Varatec şi Adam în lucrările şi ţeseturile artistice de covoare confecţionate în aceste ateliere.

Menţionăm cu deosebită satisfacţie, stădania depusă de P. S. Episcop, ajutat de colaboratorii P. S. Sale din Centru Eparhial pentru înfiinţarea atelierului meşteşugăresc de panofi din Monastirea Războeni, Raionul Piatra-Nemţ.

5.- Mişcările de personal ce s'au produs în anul 1951, atât în Centrul Eparhial, cât şi la protoierii, parohii şi mănăstiri, s'au făcut în conformitate cu legile şi dispoziţiunile în vigoare.

6.- In consistoriul de judecată au fost întroduse acţiuni, numai dupăce învinuirile au fost constatate pe bază de anchete şi cercetări regulamentare.

7.- Clerul şi conducerea din cuprinsul Eparhiei, îndrumat dela Centrul Eparhial, prin protoiereii de Raioane, au început o asiduă campanie de construiri şi renovări de biserici ceiace demonstrează un simţ real practic de care este însufleţit Centrul Eparhial în frunte cu P. S. Episcop.

Faţă de aceste constatări facem următoarele propuneri:

1.-Onorata Adunare Eparhială să ratifice şi să aprobe toate mişcările de personal făcute în cursul anului 1951, precum şi încadrările cu plata diferenţei de salar în baza Deciziei Patriarhale Nr. 22562/1950.

2. - Să aprobe clasificarea şi arondarea parohilor menţionate în anexa A şi B.

3.- Onorata Adunare să ea act cu mulţumire şi recunoştinţă de felul cum P. S. Episcop ajutat de colaboratorii P. S. Sale conduce cu deosebită iscusinţă, această Eparhie pe teren administrativ-bisericesc şi în deosebi, cum a reuşit să îndrumeze clerul şi a-şi împleti în chip rodnic, activitatea pastorală cu activitatea social-gospodărească.

Comisiunea propune Adunării Eparhiale, spre aprobare, darea de seamă a Secţiei Administrative pe 1951, rugând a se lua în consideraţie, propunirile de mai sus.

4.- Comisiunea propune, ca permanenţa Consilului Eparhial, să aducă la îndeplinire, hotărârea Adunării Eparhiale cu privire la arondarea parohiilor din oraşele: Bârlad, Huşi şi Vaslui, printr'o repartizare mai justă a întinderii parohiilor existente.

Raportor, Pr. N. Herghelegiu.

Membrii: I. Geleleţu, D. Solomonescu, Pr. M. Gheorghiu, C. Dobre

RAPORTUL

Comisiunii Culturale asupra dării de seamă a Secţiei Culturale pe anul 1951, prezentat Adunării Eparhiale ordinare din 16 Martie 1952

Comisiunea Culturală depe lângă Adunarea Eparhială a Episcopiei Romanului şi Huşilor având în vedere atribuţiile ce îi sunt conferite prin art. 105 din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative studiind darea de seamă asupra activităţii Secţiei Culturale pe anul 1951, constată următoarele:

1 - Preoţii Eparhiei noastre care au participat la cursurile de îndrumare misionară depe lângă Institutul Teologic din Bucureşti şi-au însuşit cu râvnă noua orientare în problemele teologice pastorale şi sociale şi au dovedit o ţinută demnă şi o deosebită sârguinţă la învăţătură obţinând la examene calificative frumoase.

Pe temeiul art. 38 din Regulamentul pentru numirea şi transferarea clerului din parohii în cursul anului 1951 s'au ţinut examene pentru revizuirea cunoştinţelor profesionale şi sociale ale cântăreţilor din oraşele de reşedinţă în condiţiunele stabilite de lege.

2 - Conferinţele protopopeşti ţinute lunar la reşedinţa raioanelor au împlinit întocmai dispoziţiunile art. 138 din Statut cât şi Decizia Nr. 206/1951 a Inalt P. S. Patriarh.

3 - Acţiunea de catehizare a credincioşilor din Eparhie s'a

făcut de către preoţi în conformitate cu dispoziţiunile Sf. Sinod având rezultate pozitive.

4 - Invăţământul religios în Eparhia noastră prin modul cum a fost organizat şi susţinut din punct de vedere material, constituie un merit deosebit pentru P. S. Episcop şi Permanenţa Centrului Eparhial.

5 - Magazinul Eparhial de obiecte bisericeşti şi colportajul în genere prin activitatea din 1951 este o realizare cu nădejdi frumoase de viitor care face cinste Eparhiei.

6 - Ne exprimăm bucuria că hotărârea Adunării Eparhiale din 27 Mai 1951 privind biblioteca Eparhială a fost tradusă în fapt.

7 - Luăm act de activitatea socială depusă de Centrul Eparhial în frunte cu P. S. Episcop, cât şi de aportul preoţimei din Eparhie în sprijinirea tuturor acţiunilor iniţiate de organele puterii de Stat locale.

8 - Comitetele parohiale au desvoltat în parohii o activitate religioasă cu rezultate satisfăcătoare.

9 - Prin vizitele canonice şi participările la sfinţiri de biserici P. S. Episcop a introdus un nou model de pastoraţie, care se dovedeşte a fi de un real folos pentru ridicarea nivelului moral-cultural religios al credincioşilor din Eparhie.

10 - Centrul Eparhial în frunte cu P. S. Episcop a dat o deosebită atenţie acţiunii de luptă pentru Pace prin pastoralele de Paşti şi Crăciun prin predici rostite în Catedrala Episcopală şi în bisericile din Eparhie. P. S. Episcop Teofil s'a dovedit a fi un înflăcărat luptător pentru cauza Păcii.

Comitetul de luptă pentru Pace din Centrul Eparhial, cât şi acţiunile de Pace întreprinse de Protoereii şi preoţii din parohii au adus real sprijin în lupta pentru Pace prin strângerea de semnături pe Apelul Păcii şi adunare de ajutoare pentru poporul coreean.

Majoritatea preoţilor au ajutat efectiv organele locale ale puterii de Stat în toate acţiunile pentru realizarea planului de Stat, din primul an cincinal.

Propuneri :

In vederea definitivării notelor obţinute de preoţi la cursurile de îndrumare, să se intensifice inspecţiile speciale ca toţi preoţii să fie notaţi şi din punct de vedere administrativ, începând cu anul 1949-1951 inclusiv.

Să fie intensificată şi generalizată în toate parohiale din cuprinsul Eparhiei lupta pentru Pace.

2 - Onorata Adunare să ia act ca mulţumire de modul

cum P. S. Episcop ajutat de colaboratorii P. S. Sale conduce această Eparhie, depunând o deosebită muncă în lupta pentru Pace, pentru binele Bisericii şi a Patriei.

Comisiunea propune Adunării Eparhiale, spre aprobare darea de seamă a Secţiei Culturale pe anul 1951, cu rugămintea de a se lua în consideraţie propunerile de mai sus.

3) Rugăm ca Centrul Eparhial să poligrafieze catalogul bibliotecii eparhiale şi să-l difuzeze prin protoerii parohiilor, arătând că biblioteca este la îndămână tuturor preoţilor din eparhie şi chiar şi laici.

4) Suntem de părere că o restructurare a cunoştinţelor profesionale şi sociale a cântăreţilor este foarte necesară şi deaceia punem în discuţie şi cerem onoratei Adunări Eparhiale să avizeze la mijloacele cele mai potrivite pentru traducerea în fapt a acestui deziderat.

5) In Raioanele unde se află mai multe mănăstiri cerem onoratei Adunări Eparhiale ca să procedeze la găsirea soluţiilor adequate pentru uniformizarea modului de a se activa uniform de către clerul de mir şi cel monahal pe tărâmul duhovnicesc şi social.

6) In procesele verbale de inspecţie a protoereilor să se prevadă un cadru mai mare pentru constatarea activităţii culturale şi sociale a preoţilor.

Raportor,
Pr. Ermil Bărbieru

Membrii:
Pr. C. Andoni
Prof. Dr. M. Gatan
V. Banu

PROCES-VERBAL

Astăzi 16 Martie 1952.

Subsemnaţii membri ai comisiunii economice, examinând bugetul Centrului Eparhial pe exerciţiul financiar 1952, am constatat următoarele: atât la venituri cât şi la cheltueli, operaţiile s'au efectuat legal şi corect. Comisiunea remarcă cu satisfacţie tendinţa de economii bugetare a Sf. Episcopii şi propunem membrilor Adunării Eparhiale să dea descărcare contului de gestiune pe exerciţiul financiar 1951 şi totodată să se aducă felicitări Părintelui Consilier, cât şi tuturor colaboratorilor P. C. Sale pentru modul cum s'au executat operaţiile financiare pe exerciţiul menţionat.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal.

Raportor,
P. N. Rugină

Membrii:
G. Samoilă
I. Bârsan
A. Cojocaru
C. Iacomi
Pr. I. Moroşanu

TABLOU

De membrii Adunării Eparhiale ai Sfintei Episcopii a Romanului şi Huşilor, la data de 16 Martie 1952

Membri clerici:

1. P. C. Preot Dumitru Petrea Vicarul Episcopiei Romanului şi Huşilor, Roman
2. P. C. Pr. Dumitru Videanu Consilier Ad-tiv Episcopia Roman
3. P. C. Pr. Ioan Belei " " " "
4. P. C. Pr. Const. Popa Inspector Bisericesc Episcopia Roman
5. P. C. Pr. Ioan Moroşanu Protoiereu Raionului P. Neamţ
6. P. C. Pr. Const. Andoni " " Tg. Neamţ
7. P. C. Pr. Nicolae Rugină " " Vaslui
8. P. C. Pr. Ermil Bărbieru " " Roman
9. P. C. Pr. Mihai Gheorghiu " " Huşi
10. P. C. Pr. Neculae Herghelegiu Paroh al parohiei Sf. Ilie - Bârlad

Membri mireni:

1. Mihai Galan = Bacău
2. Ioan Pandele = Moineşti
3. Dragomir Iordache = Comăneşti
4. Alex. Ciobanu = Letea Veche = Bacău
5. Ioan Bârsan = Călugăra = Bacău
6. Ioan Slobozeanu = Bacău
7. Const. Bogza = Roman
8. Ioan Dodiţă = Roman
9. D. Solomonescu = Bacău
10. Vasile Banu = Roman
11. Constantin Iacomi = Vaslui
12. Constantin Ionescu „
13. Gheorghe Samoilă „
14. Iancu Radu Bârlad
15. Ioan Geleleţu „
16. Const. Dobrea „
17. Ştefan Codreanu = Sârbi = Bârlad
18. Vasile Ouatu = Huşi
19. Andrei Cojocaru = Tarcău = P. Neamţ
20. Alex. Constantinescu = Huşi

Secretar General al Adunării Eparhiale,
Pr. Const. Popa

MIŞCĂRI DE PERSONAL

In cuprinsul Eparhiei Romanului şi Huşilor în intervalul 1 I. până la 31—III 1952.

Incetări de angajări la Centrul Eparhial

	Din bugetul propriu	Data	Nr.Epis.
1. — Vasile Iliescu	Ref. Adm.	1-II-952	1572
2. — Gheorghe Boldur	paznic	15-I-952	1564

Angajări la Centrul Eparhial

Din bugetul Statului

1. — Pr. D. Petrea	Vicar	1-II-952	1255
2. — Miluţă Grosu	Ref. şef.	„	1572
3. — Vasile Iliescu	Ref. adm. II	„	„
4. — Lucreţia Murguleţ	spălătoreasă	1-I-952	382
5. — Vasile Macovei	Ingrij. vesel.	1-II-952	901

Din bugetul propriu

1. - Ion Popescu	Ref. şef.	1-II-952	1564
2. - Vlasie Pleşcan	paznic	„	„
3. - Mitrodora Mătasă	bucătar	10-I-952	715

ANGAJĂRI ŞI TRANSFERĂRI DE PREOŢI

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Dela Parohia	La Parohia	Data	Nr. Sf. Episcop.
		Angajări bugetare			
1	Pr. Ioan Ciurea	angajat	Poiana Sărată=Tg. Ocna	I=II=952	1572
2	„ Şt. Burghelea	„	Crăeşti=Zeletin	I=I=952	719
		Angajări extrabugetare			
1	Pr. Ihsp. Ep. C. Popa	angajat	Sf. Gheorghe=Bacău	I=I=952	12358|51
		T r a n s f e r ă r i			
1	Pr. Pavel Grosu	Bereşti Sat = Bârlad	Berbinceni=Bacău	I=I=952	1226
2	„ Teodor Adam	Frumuşelu = Zeletin	Sf. Ioan=Bacău	„	461
3	„ Gh.Adăscăliţei	Sf. Gheorghe = Moineşti	Precista Mare Roman	„	„
4	„ Diac. Varahil Chebac	Precista = Tg. Ocna	„ „ „	„	„
5	Pr. C. Carnaru	Vulpăşeşti = Roman	Bătrâneşti=Roman	„	„
6	„ I. Băbuşanu	Simila = Bârlad	Brănişteni=Roman	„	„
7	„ Ven. Florescu	Sf. Gheorghe = P. Neamţ	Horia=Roma	„	12261|51
8	„ V. Cenuşă	Bătrâneşti = Roman	Vulpăşeşti=Roman	„	461
9	„ C. Badiu	Bălăşeşti = Bârlad	Drăgugeşti=Tg. Ocna	„	„
10	Pr. N. Beldea	Comăneşti = Murgeni	Larga=Tg. Ocna	„	„
11	„ Gh. Misăilă	Apa Asău = Moineşti	Ardeoani=Moineşti	„	„
12	Pr. Dr. C. Munseanu	Sf. Gheorghe = Bacău	Sf. Trei Ierarhi=P. Neamţ	„	„
13	Pr. N. Ravaru	Dobreni = P. Neamţ	Ţibucani sus Tg. Neamţ	I=III=952	2134

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Dela Parohia	La Parohia	Data	Nr. Sf. Episcop.
14	Pr. C. Stăcescu	Popeşti = Ceahlău	Dobreni=P. Neamţ	I=III=952	2134
15	„ C. Cojocaru	Ţibucani sus = Tg. Neamţ	Popeşti=Ceahlău	„	„
16	„ T. Cudriţescu	Bălăbăneşti = Bârlad	Mărgineni=P. Neamţ	I=I=1952	719
17	„ I. Chircă	Epureni = Murgeni	Şerbeşti I	„	12261|51
18	„ D. Darie	Sf. Inviere = Buhuşi	Cartier Nou=Vaslui	„	719
19	„ I. Popescu	Schiopeni I = Huşi	Balanu=Buhuşi	„	461
20	„ Sp. Spulber	Bălăbăneşti = Bârlad	Găgeşti=Murgeni	„	719
21	„ Sidor Lupu	Bereşti = Tg. = Bârlad	Curseşti=Vaslui	„	461
22	„ St. Alexandrescu	Lunca = Zeletin	Od. Bursucani=Bârlad	„	719
23	„ D. Babaca	Căbeşti I = Zeletin	Sârbi=Bârlad	„	461
24	„ Gh. Târziman	Sârbi = Bârlad	Căbeşti I=Zeletin	„	„
25	„ St. Popoiu	Murgeni = Murgeni	Simila=Bârlad	„	719
26	„ Gh. Păduraru	Ghermăneşti = Huşi	Cozmeşti=Huşi	„	461
27	„ C. Cosma	Lunca=Banului = Huşi	Ghermăneşti=Huşi	„	„
28	„ D. Stan	Cărăpceşti=Bârlad	Giurcani=Murgeni	„	„
29	„ I. Popa	Giurcani=Murgeni	Cărăpceşti=Bârlad	„	„
30	„ V. Nacu	Sf. Nic. şi Th. Bârlad	Murgeni=Murgeni	„	719
31	„ Gr. Postolache.	Cartierul Nou=Vaslui	Burgheleşti=Vaslui	„	461
32	„ N. Rotaru	Armăşoaia „	Hârşova	„	„
33	„ D. Buhăescu	Burgheleşti=Vaslui	Zizinca=Vaslui	„	„
34	„ T. Piatac	Chiţcani=Vaslui	Rădeni=Vaslui	„	„
35	„ Gh. Boghiu	Golgofta=Vaslui	Chiţcani=Vaslui	„	„
36	„ Val. Popa	Dragomireşti=Vaslui	Moara Dom.=Vaslui	„	„
37	„ N. Dumitriu	Hârşova=Vaslui	Dragomireşti=Vaslui	„	„
38	„ Gh. Nicolau	Rădeni=Vaslui	Gologofta=Vaslui	„	„
39	„ N. Stoica	Moara Domn=Vaslui	Armăşoaia	„	12358|51

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Dela Parohia	La Parohia	Data	Nr. Sf. Episcop.
40	Pr. D. Popa	Fătăciuni-Zeletin	Fruntești-Zeletin	1-I-952	461
41	„ Gh. Antohi	Fruntești-Zeletin	Fătăciuni-Zeletin	„	„
42	„ C. Peptănaru	P. Iurașcu-Bacău	Oprișești-Zeletin	„	717
43	„ N. Pasnicu	Tepoaia-Zeletin	Totoești-P. Neamț	„	461
44	„ C. Lefter	Căuești-Bârlad	Mădei-Ceahlău	15-II-952	2135
45	„ N. Mucenica	Bărtăluși-Bârlad	Tepoaia-Zeletin	15-I-952	1564
		Angajări de cântăreți nebugetari			
1	C. Ciobanu	angajat	Văleni-Roman	1-I-952	2517
2	C. Constandache	„	Lucăcești-Moinești	15-II-952	1281
3	T. Agafiței	„	V. Seacă-Tg. Neamț	1-III-952	2258
4	Tănase Titeanu	„	Isv. Alb-Ceahlău	15-I-952	1143
5	D. Severin	„	Stoești-Murgeni	1-I-952	1564
6	Emil Giușcă	„	Deleni sus-Vaslui	15-III-952	2453
		Transferări de cântăreți bugetari			
1	I. Ciupercă	Sf. Impăr.-Roman	Sf. Neculai-Roman	1-II-952	1572
2	Năstase Tiron	Sf. Neculai-Roman	Sf. Imp.-Roman	1-I-952	„
		Transferări de cântăreți nebugetari			
1	St. Dragu	Benești-Zeletin	Tepoaia-Zeletin	12-I-952	1564
2	C. Păncescu	Tepoaia „	Benești-Zeletin	„	„

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Dela Parohia	La Parohia	Data	Nr Sf. Episcop.
		Numire de Protoiereu			
1	Pr. Gh. Spătaru	Raion Murgeni	(necofirmat de Minister)	1-II-952	
		Numire de Secretar Protopopesc			
1	V. Ciobotaru	Raionul Tg. Ocna		1-I-952	1564
		D e c e s e			
1	Pr. Val. Nalboc	Răcăciuni-Bacău		28-I-952	
2	Cânt. C. Ciubotaru	Holt-Bacău		26-I-952	

Mişcări de personal bugetar în cadrul Mânăstirilor din Eparhie

Incetări de angajări

1. Gh. Ailenei îngrijitor Schit Almaş=P. Neamţ 1=I=1952 Nr. 1572
2. Gh. Cristea „ M=rea Secu=Tg. Neamţ 1=III=1952 „ 2136
3. Alecu Apostol ingr. M=rea Varatec=Tg. Neamţ 1=II=952 „ 1572

A n g a j ă r i

1. N. Lăzăroae Ingr. Schit Almaş=P. Neamţ 1=II=952 Nr. 1572
2. Irom. Isidor Grigoraş M=rea Horaiţa=Tg. Neamţ I=III=952=2126
3. Protos. Ghedeon Coşofreţ „ Secu=Tg. Neamţ I=III=952 Nr. 2136
4. D. Ursache Ingr. M=rea Varatec=Tg. Neamţ I=II=952 „ 1572
5. Protos. Ef. Teodorescu Schit Ţibucani „ I=III=952 „ „
6. „ Sofronie Ungureanu M=rea Adam=Bârlad I=III=952 „ 2136

T r a n s f e r ă r i

1. Ingr. D. Burduja M=rea Adam=Bârlad M=rea Războeni=P. Neamţ I=I=952 Nr. 461
2. Ierom. Val. Humă M=rea Sf. Apost.=Huşi M=rea Varatec=Tg. Neamţ I=I=952 Nr. 461
3. Ierom. Nicodim Grosu M=rea Varatec=Tg. Neamţ M=rea Sf. Apostoli Huşi I=I=952 Nr. 461
4. Protos. Dosoftei Lica Schit Ţibucani Tg. Neamţ la M=rea Sf. A postoli Huşi=I=II=952 Nr. 1572

Secretar Eparhial,
N. Pamfil

Şeful Secţiei,
C. Spătaru

N: 162

Anul XXVIII. Aprilie—Iunie 1952.
Serie nouă. No. 4, 5 şi 6.

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

ORGAN OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI IAŞILOR
ŞI EPISCOPIEI ROMANULUI ŞI HUŞILOR

PENTRU PREOŢI

„In locul urii sălbatece împotriva oamenilor, a „vieţii şi a progresului, ură la care instigă lagărul „imperialist condus de miliardarii americani, lumea „păcii cheamă la dragoste, la prietenie şi înţelegere „între popoare, la dragoste de tot ceiace este bun „şi folositor vieţii. In loc ca să-şi ascute săbiile pen- „tru măcelărirea oamenilor şi în loc să cultive semin- „ţele morţii în laboratoare, ea pregăteşte noui unelte „pentru înbunătăţirea vieţii omeneşti, ea crează opere „de cultură şi de artă pentru înfrumuseţarea vieţii „şi întrebuinţează ştiinţa pentru apărarea vieţii, pen- „tru distrugerea germenilor morţii“.

(Din cuvântarea I. P. S. Mitropolit Sebastian rostită la Conferinţa interconfesională dela Moscova, ce a avut loc între 9—12 Mai 1952).

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA :
CONSILIUL EPARHIAL AL MITROPOLIEI MOLDOVEI ŞI SUCEVEI
IAŞI. — STRADA ŞTEFAN CEL MARE, Nr. 46.

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

CUPRINSUL

Arhiepiscopia Iaşilor

1. – Pastorala Sfântului Sinod 1952.
2. – Decizia Nr. 3/B. S. a Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privind modificările unor articole din Statutul pentru organizarea şi funcţionarea Bis. Ort. Române.
3. – Cuvântarea rostită de I. P. S. Mitropolit Sebastian la Conferinţa interconfesională, ce s'a ţinut la Moscova la 9-12 Mai 1952.
4. – Şedinţa Adunării Eparhiale dela 18 Mai 1952:
   – Procesul verbal al Adunării Eparhiale.
   – Telegrame oficiale.
   – Referatele Comisiunilor: Administrativ bisericească, Culturală şi Economică.
5. – Comemorarea Mitropolitului Iosif Naniescu cu prilejul împlinirii a 50 ani dela moartea sa.
6. – Rezumatul lecţiilor dela cursul de îndrumare dela Institutul Teologic din Bucureşti, ţinută cu exarhii mănăstirilor în zilele de 15-22 Martie 1952.
7. – Intinerar de vizitaţiuni canonice executat de Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, Sept. 1951 – Iunie 1952.
8. – Prezentarea aspectelor dela Conferinţa tuturor cultelor şi asociaţiilor religioase din Uniunea Sovietică ţinută în Catedrala Mitropolitană de I. P. S. Mitropolit Sebastian.

ANUL XXVIII. APRILIE-IUNIE 1952.
Serie nouă. Nr. 4, 5 şi 6.

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

ORGAN OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI IAŞILOR
ŞI EPISCOPIEI ROMANULUI ŞI HUŞILOR

AUTORIZAŢIA Nr. 222 | 1951, DIRECŢIA GENERALĂ A PRESEI ŞI TIPĂRITURILOR

PASTORALA SFANTULUI SINOD

1 9 5 2

Iubiţii noştri fii sufleteşti,

Precum vă este cunoscut, păstorii voştri duhovniceşti n'au pregetat niciodată să-şi îndrepte spre voi cuvântul lor de părintească povăţuire, ori de câte ori a fost trebuinţă, învăţându-vă după graiul cel nemincinos al Evangheliei lui Hristos, să alegeţi grâul de neghină, să vă îndepărtaţi de rău şi să vă alipiţi de bine, să fugiţi de ispită şi de pierzanie şi să făptuiţi cele plăcute lui Dumnezeu. Astăzi, noi socotim de a noastră firească datorie să venim iarăşi între voi, şi, tâlcuind faptele vremii noastre, să vă arătăm limpede care este calea pe care trebue să meargă creştinul, care doreşte să trăiască în duhul dreptei credinţe şi care nu vrea să-şi primejduiască viaţa şi mântuirea, prin părtăşia sa la sfatul netrebnic al celor păcătoşi şi la lucrarea lor blestemată.

Cuprinşi de teamă, în faţa uriaşului front al sutelor de milioane de oameni, care s'au ridicat pe tot întinsul pământului să se împotrivească războiului şi să apere pacea, aţâţătorii la noui măceluri caută să înspăimânte lumea cu sălbăticiile pe care le săvârşesc în

Coreea, unde au început să întrebuinţeze cele mai ticăloase arme de nimicire a femeilor, copiilor şi bătrânilor, aruncând din văzduh, peste satele şi oraşele paşnice, sămânţa ciumei, holerei şi a celor mai cumplite boli. Ei nădăjduesc că omenirea întreagă se va înspăimânta de fără-de-legile lor şi, de frică, va primi ea singură jugul robiei, pe care imperialiştii americano-englezi i-l pregătesc. Dar toţi cei ce nutresc asemenea visuri nebuneşti, toţi cei ce cred că lumea întreagă este menită să slujească poftei de bogăţie a unui mănunchi de închinători ai viţelului de aur, se înşală amarnic. Omenirea este într'adevăr îngrijorată de primejdia unui nou război mondial, dar ea nu este cuprinsă nici de spaimă, nici de desnădejde. O dovadă vie despre aceasta o constitue micul popor coreean, care, cu bărbăţie şi cu credinţă în dreptatea cauzei sale, a reuşit să ridice o stavilă puternică în calea nelegiuiţilor agresori, imperialiştilor americano-englezi.

Omenirea ştie că pacea sau războiul nu depind de voinţa imperialiştilor, ci depind în primul rând de hotărârea sutelor de milioane de oameni, care ar avea de purtat greul şi suferinţele unui nou război. Omenirea întreagă ştie astăzi că „*pacea poate fi menţinută şi consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menţinerii păcii şi o vor apăra până la capăt*“.

Toate popoarele şi-au dat seama de acest adevăr: ele au pornit cu hotărâre la fapte, au început şă-şi strângă rândurile, să-şi unească glasurile şi puterile, pentru a stăvili goana nebunească a celor ce se sbat să înece pământul în sânge. Uriaşul front al apărătorilor păcii, în frunte cu marea noastră vecină dela Răsărit, Uniunea Sovietică, cuprinde astăzi aproape 800 milioane de oameni şi numărul celor ce se adună sub steagurile frontului păcii creşte neîncetat. Bisericile creştine şi toate comunităţile religioase de pe pământ nu pot nici ele închide ochii în faţa acestei stări de lucruri, pentrucă grija pentru pace între popoare este o datorie a fiecărei religii. De aceea sunt numerose Bisericile care s'au alăturat frontului apărătorilor păcii şi care arată credincioşilor lor că nu pot fi fii ai Bisericilor lor, dacă stau departe, ca simpli privitori ai unei bătă-

lii de care depinde soarta lumii întregi. Unora ca aceştia le amintim cuvântul Scripturii, care zice: „*Ştiu faptele tale, că nu eşti nici rece nici fierbinte... Fiindcă eşti căldicel — nici fierbinte nici rece — am să te vărs din gura mea*“ (Apocalips III, 15-16). Deşi în ţările stăpânite de imperialişti, unii conducători de culte religioase s'au îndepărtat de adevărurile sfinte ale credinţei lor şi s'au pus în slujba aţâţătorilor la război, cu toate acestea din ce în ce mai mulţi credincioşi şi clerici se alătură forţelor păcii, osândind pe cei ce pregătesc arme de nimicire a oamenilor paşnici.

Cu adevărat vrednici de toată osânda sunt toţi acei care, purtând în sufletele lor ura împotriva poporului, lucrează împotriva cauzei păcii, răspândesc svonurile aţâţătorilor la război, caută să înşele pe semenii lor, pentru a recăpăta putinţa să-i jefuiască...

Dar ţările în care cultele religioase au putut să-şi desfăşoare pe deplin lucrarea lor în slujba păcii sunt Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, pentrucă numai în aceste ţări, Bisericile şi comunităţile religioase sunt cu adevărat libere să acţioneze potrivit învăţăturii lor, în spiritul adevăratei dragoste între oameni şi între popoare. Credincioşii tuturor cultelor din Uniunea Sovietică s'au dovedit a fi luptători dârzi pentru pace, ei muncesc cu dragoste şi cu avânt mereu sporit, pentru întărirea Patriei lor, care este cea mai de seamă forţă a frontului păcii.

Acum de curând s'a ţinut la Moscova, în zilele 9—12 Mai, Conferinţa conducătorilor şi reprezentanţilor Bisericilor şi comunităţlor religioase din Uniunea Sovietică, la care a luat parte ca oaspete şi reprezentantul Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. In această conferinţă s'au arătat roadele pe care credincioşii Bisericii Ortodoxe Ruse şi ai celorlalte culte religioase din U. R. S. S. le-au dobândit în acţiunea lor hotărâtă pentru apărarea păcii. Cârmuitorii feluritelor credinţe din marea noastră vecină au îndreptat apoi o frăţească chemare către credincioşii din lumea întreagă îndemnându-i să lucreze cu maimultă râvnă întru apărarea cauzei păcii între popoare.

Iubiţii noştri fii sufleteşti,

Iată ce cuvinte calde ne-au venit din partea slujitorilor cultelor şi credincioşilor din Uniunea Sovietică: „Noi, — spune Apelul Conferinţei dela Moscova — chemăm toate Bisericile şi comunităţile religioase ale tuturor credinţelor de pe pământ, să ajute popoarele lor în lupta pentru apărarea păcii. Conştienţi de măreţia şi dreptatea acestei cauze, precum şi de datoria ce ne-o impune misiunea noastră, noi suntem obligaţi să luăm parte, în chip nemijlocit, la această luptă. Noi susţinem propunerile Consiliului Mondial al Păcii, cu privire la condamnarea agresiunii şi interzicerea în toate ţările a propagandei de război, care aţâţă duşmănia şi ura. Noi trebue să punem o stavilă morală deslănţuirii patimilor care îndeamnă la atacarea vecinilor paşnici şi să o condamnăm dinainte, ca pe o crimă împotriva omenirii.

„Condamnăm agresiunea americană în Coreea, suntem fermi convinşi că toate Bisericile şi comunităţile religioase din întreaga lume sunt gata să sprijine efectiv apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii din 1 Aprilie a. c., împotriva războiului bacteriologic... Trebue să cerem guvernelor marilor puteri să încheie un pact al păcii care va fi cea mai bună dovadă a dragostei lor de pace şi cea mai bună condiţie pentru discutarea tuturor problemelor internaţionale, inclusiv a tuturor propunerilor sus menţionate ale Consilului Mondial al Păcii".

In fruntea tuturor acţiunilor menite să asigure pacea în lume, se găseşte Uniunea Sovietică, prin măreţele ei construcţii, prin înfăptuiri uriaşe şi prin voinţa ei de a munci şi de a trăi în pace şi în bună înţelegere cu toate popoarele lumii.

Călăuzit de pilda Uniunii Sovietice şi condus de cel mai bun fiu al său, Gheorghe Gheorghiu-Dej, poporul nostru îşi construeşte o viaţă nouă şi mai fericită, printr'o muncă plină de avânt.

Pentru apărarea muncii sale paşnice şi creatoare, pentru apărarea viitorului său fericit, bazat pe dreptate

și muncă, el s'a ridicat cu o nețărmurită dragoste de patrie împotriva atâțătorilor la război.

Biserica Ortodoxă Română își însușește năzuința și lupta poporului nostru, și își povățuește credincioși *„să urmeze cele ale păcii“* (Romani IV, 19), și *„să nu se lase biruiți de rău“* (Romani XIII, 21). Cu atât mai mult vă îndemnăm astăzi, să vă ridicați cu toții, în numele lui Hristos, pentru apărarea hotărâtă a păcii pe care El ne-a dăruit-o, a păcii în care trebue să viețuim, pentru a zidi mântuirea spre care năzuim cu toții.

Pe voi, pe toți, iubiții noștri fii sufletești, vă povățuim și vă îndemnăm, să nu vă arătați mai slabi în credință decât alți frați ai voștri întru Hristos; să nu șovăiți întru împlinirea îndatoririlor voastre de creștini, ci să munciți cu râvnă și să luptați cu înflăcărare pentru apărarea păcii, după porunca Sfintei și Dumnezeeștii Evanghelii.

Muncind cu râvnă în orașe și la sate, pentruca țara și poporul nostru să aibă cât mai multe din cele ce-i sunt de trebuință, muncind pentru îndeplinirea la timp a planurilor gospodărești ale Statului, voi contribuiți la înflorirea patriei noastre dragi, la apărarea păcii.

Luptând cu graiul și cu fapta împotriva celor ce uneltesc războaie și pregătesc arme nimicitoare,— imperialiștii americani—,voi veți dovedi că sunteți adevărați închinători ai Domnului păcii.

Sprijinind lupta celor ce apără pacea, voi vă veți face pe deplin datoria de creștini și veți împlini porunca cea mai de seamă a credinței noastre, vădind dragostea voastră către Dumnezeu și către aproapele.

Urmați îndemnul păstorilor voștri sufletești, urmați poruncile Mântuitorului și arătați-vă slujitori ai păcii prin fapta voastră, căci *„credința fără fapte este moartă“* (Iacob II, 20).

Munciți pentru pace, luptați pentru pace, rugați-vă pentru pacea a toată lumea, aducându-vă mereu aminte de cuvintele Domnului care vă spun: *„Fericiți făcătorii de pace că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema“* (Matei V, 9).

Harul și binecuvântarea Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. Amin!

PREȘEDINTELE SFÂNTULUI SINOD

† *JUSTINIAN, Patriarhul României*

MEMBRII SFÂNTULUI SINOD

† *SEBASTIAN,*
Mitropolitul Moldovei și Sucevei,
† *NICOLAE, Mitropolitul Ardealului,*
† *FIRMILIAN, Mitropolitul Olteniei,*
† *VASILE, Mitropolitul Banatului,*
† *IOSIF, Episcopul Râmnicului și Argeșului,*
† *ANTIM, Episcopul Buzăului,*
† *TEOFIL, Episcopul Romanului și Hușilor,*
† *ANDREI, Episcopul Aradului,*
† *NICOLAE, Episcopul Clujului,*
† *CHESARIE, Episcopul Dunării de Jos,*
† *VALERIAN, Episcopul Oradiei,*
† *ANTIM TÂRGOVIȘTEANUL,*
† *THEOCTIST BOTOȘĂNEANUL.*

PRESIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Văzând referatul tov. Ministru al Cultelor cu Nr. 2 din 2 Ianuarie 1952.

Având în vedere adresa Administrației Patriarhale a Bisericii Ortodoxe Române cu Nr. 22.854/951 înregistrată la Ministerul Cultelor sub Nr. 26.886/951 :

In temeiul art. 56 din Decretul Nr. 177 din 1948, pentru regimul general al cultelor religioase.

DECIDEM :

Art. 1. — Modificările art. 5, 20 lit. i., 57 alin. 2, 71, 73, 125 alin. 2, 158, 165, 166 și 167 din Statutul pentru oganizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, votate de către Adunarea Națională Bisericească în ședința din 10 Noembrie 1951 și inregistrată la Ministerul Cultelor sub Nr. 26.886/951 se aprobă.

Art. 2.—Două exemplare din articolele modificate, vizate de Ministerul Cultelor, unul în păstrarea Ministerului Cultelor, iar al doilea în păstrarea Administrației Patriarhale, constituesc exemplarele autentice ale articolelor de stat, modificate și aprobate.

Art. 3.—Tovarășul Ministru al Cultelor, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului Decret.

Dat în București, la 16 Ianuarie 1952.

(ss) *C. I. PARHON*

(ss) *Marin Florea Ionescu*

N. 3/B. S.

MODIFICĂRILE

Modificările aduse articolelor 5, 20 lit.i, 57 alin. 2, 71, 73, 125 alin. 2; 159, 165, 166 și 167 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, de către Adunarea Națională Bisericească în ședința din 10 Noemvrie 1951, cu 38 voturi din totalul de 50 membri.

Art. 5. — Biserica Ortodoxă Română, organizată ca Patriarhie, cu titulatura „Patriarhia Română", sub raportul orânduirii canonice și administrative, cuprinde:

I. — Mitropolia Ungro-Vlahiei cu eparhiile:

1. — Arhihepiscopia Bucureștilor cu reședința în orașul București.

2. — Episcopia Buzăului, cu reședința în orașul Buzău.

3. — Episcopia Dunării de Jos, cu reședința în orașul Galați.

II. — Mitropolia Moldovei și Sucevei, cu eparhiile:

4. — Arhiepiscopia Iașilor, cu reședința în orașul Iași.

5. — Episcopia Romanului și Hușilor, cu reședința în orașul Roman.

III. — Mitropolia Ardealului, cu eparhiile:

6. — Arhiepiscopia Albei-Iulii și Sibiului, cu reședința în orașul Sibiu.

7. — Episcopia Vadului, Feleacului și Clujului, cu reședința în orașul Cluj.

8. — Episcopia Oradiei, cu reședința în orașul Oradea.

IV. — Mitropolia Olteniei, cu eparhiile:

9. — Arhiepiscopia Craiovei, cu reședința în orașul Craiova.

10. — Episcopia Râmnicului și Argeșului, cu reședința în orașul Râmnicul-Vâlcea.

V. — Mitropolia Banatului, cu eparhiile:

11. — Arhiepiscopia Timișoara, cu reședința în orașul Timișoara.

12. — Episcopia Aradului, Ienopolei și Hălmagiului, cu reședința în orașul Arad.

Art. 20 lit. i.—A vota bugetul general al Patriarhiei, a verifica și aproba contul de gestiune, dimpreună cu bugetele și conturile de gestiune anexe ale Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Fondul de Asigurare, Casei de Ajutor Reciproc a Clerului Ortodox Român din Patriarhia Română, etc.

Art. 57 alin. 2.—Dacă la data fixată pentru adunare nu se întrunește numărul necesar de membri, adunarea va avea loc, fără vreo altă convocare, în Duminica următoare, în acelaș loc și la aceiași oră, când Aduna-

rea va fi valabil constituită cu prezența numărului de voturi prevăzut în aliniatul precedent. Contrariu se amână, făcându-se o nouă convocare, în condițiunile prevăzute de art. 54 din Statut.

Art. 71.—Protopopiatul este o circumscripție administrativă bisericească, care cuprinde mai multe parohii teritoriale a unităților administrative ale Statului.

Fiecare protopopiat are o cancelarie, condusă de protopop, ajutat de un secretar-preot și alți salariați.

Art. 73.—Protopopul este reprezentantul oficial al Bisericii, față de autoritățile Statului și îndeplinește sarcinile publice ce-i sunt atribuite prin legile, regulamentul și dispozițiunile în vigoare.

Protopopul Regiunii susține acuzarea la Consistoriul disciplinar protopopesc al Regiunii.

Art. 125 alin. 2.—In orașul București nu vor putea fi transferați decât preoții cu examenul de promovare din categoria I, cu o activitate preoțească excepțională de 15 ani și după urmarea unor cursuri speciale și a unui examen special, depus în fața unei comisiuni la Institutul Teologic de grad Universitar din București.

Art. 159. — Pe lângă Patriarhia Română funcționează, cu patrimoniu distinct:

a) Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române,

b) Fondul de Asigurare al bunurilor Bisericii Ortodoxe Române,

c) Casa de Ajutor Reciproc a Clerului Ortodox Român din Patriarhia Română.

3.—Cassa de ajutor Reciproc a Clerului Român Ortodox din Patriarhia Română.

Art. 165. — Casa de Ajutor Reciproc al Clerului Ortodox Român din Patriarhia Română, are de scop acordarea de împrumuturi clerului și parohiilor, cum și ajutoare pentru personalul bisericesc, în cazuri de boală sau deces.

Art. 166. — Această casă este condusă și administrată de Serviciul Economic al Administrației Patriarhale, printr'un consiliu special din cinci membrii, ales de către

Consiliul Național Bisericesc, și aprobat de Patriarh, pe termen de patru ani.

Organizarea, funcționarea și constituirea patrimoniului se vor introduce în regulamentul special, întocmit pentru funcționarea Consiliului Național Bisericesc, Administrației și Cancelariei Patriarhale.

Art. 167. — Funcționarii Institutului Biblic și de Misiune, ai Fondului de Asigurare a Bunurilor Bisericii Ortodoxe Române, precum și ai Casei de Ajutor Reciproc, a Clerului Ortodox Român din Patriarhia Română, se bucură de dispozițiunile generale cu privire la funcționari, în ceeace privește salarizarea, fie că sunt plătiți de Stat, fie că sunt plătiți din fonduri proprii și numirea lor se comunică Ministerului Cultelor.

Pentru conformitate
Consilier Administrativ,
(ss) Pr. Gh. Vintilescu

Consilier Administrativ,
(ss) Pr. I. Gagiu

Văzut 27. 3. 1952
Pentru Ministrul Cultelor
(ss) Indescifrabil

CUVANTAREA

ŢINUTĂ DE I. P. S. MITROPOLIT SEBASTIAN LA „CONFERINŢA TUTUROR BISERICILOR ŞI COMUNITĂŢILOR RELIGIOASE DIN UNIUNEA SOVIETICĂ PENTRU APĂRAREA PĂCII IN LUMEA INTREAGĂ“

Prea Fericirea Voastră I.P.S. Melchisedec Patriarhul Gruziei,
Inalţi Prea Sfinţiţi şi Prea Sfinţiţi Părinţi,
Prea Cucernici, Iubiţi Fraţi şi Prieteni,

Primul cuvânt ce vi-l aducem, este salutul călduros pe care vi-l trimite Biserica Ortodoxă Română, împreună cu toate celelalte culte, de pe teritoriul scumpei mele patrii, Republica Populară Română.

Prin mine, ca membru în Comitetul Permanent, pentru apărarea păcii din R. P. R., vă salută cu aceiaş căldură şi dragoste, uniţi în aceiaş hotărâre de luptă pentru pace, toţi partizanii păcii din ţara noastră.

Dar, odată cu salutul pe care-l aduc „Conferinţei tuturor Bisericilor şi comunităţilor religioase, din Uniunea Sovietică pentru apărarea păcii în lumea întreagă“, aduc şi cel mai fierbinte salut, întregului popor sovietic şi marelui său conducător — Iosif Visarionovici Stalin, stegarul frontului mondial al partizanilor păcii.

Biserica Ortodoxă Română a primit, cu multă bucurie, invitaţia de a participa la această Conferinţă, pentru apărarea păcii, care întruneşte pe reprezentanţii tuturor cultelor, din glorioasa voastră Patrie, bastionul de neânfrânt al păcii şi al democraţiei.

In numele Sf. nostru Sinod şi al Intâistătătorului al Bisericii noastre; Patriarhul Justinian, ca şi al meu personal, mulţumesc Prea Fericitului Patriarh Alexei, pentru invitaţia pe ne-a făcut-o la această Conferinţă, act în care noi vedem o nouă mărturie a dragostei şi a trainicilor legături dintre Bisericile noastre.

Prezentă aici în mijlocul Dvs., Biserica Ortodoxă Română se socoteşte ca fiind în îndeplinirea sfintei sale îndatoriri, de a contribui cu toată străduania Ei, la apărarea şi consolidarea păcii în lume.

Astăzi, când poporul nostru cu ajutorul Uniunii Sovetice, şi-a scuturat jugul oprimatorilor din ţară şi din afară, când poporul nostru şi-a luat soarta în propriile sale mâini, când el munceşte cu elan nemai cunoscut în trecutul său, pentru prosperitatea ţării, el iubeşte mai mult ca oricând, libertatea şi este ferm hotărât să apere pacea.

Cu toată smerenia ne îngăduim să arătăm că Biserica noas-

tră s'a alăturat dintru început mişcării partizanilor păcii, şi apoi s'a încadrat activ în rândurile acesteia. Astfel, încă din 1948, chiar de aici din Moscova-slăvita Capitală a lumii noui,-Biserica Ortodoxă Română şi-a unit cuvântul său cu al celorlalte Biserici surori, prin Apelul pentru pace, adresat creştinilor din lumea întreagă.

Printre numeroasele pastorale, de chemări şi îndrumări, Sf. Sinod al B. O. R. şi-a îndemnat continuu slujitorii şi credincioşii să se înroleze în rândurile luptătorilor pentru pace, să activeze în comitetele de luptă pentru pace, şi ca prin munca lor să întărească necontenit, frontul apărătorilor păcii.

Pentru a lămuri cât mai bine şi pentru a întrema cât mai activ pe slujitorii săi, în sprijinirea luptei pentru pace, conducerea Bisericei Ortodoxe Române a organizat, cursuri speciale de de îndrumare a clerului, precum şi conferinţe raionale periodice. Ea a tipărit şi răspândit, material documentar: studii, articole, mesagii şi alte scrieri trebuitoare pentru întărirea conştiinţei de luptă pentru pace.

Ea a chemat pe credincioşi să semneze în 1950, Apelul de-Stockholm şi apoi în 1951, Apelul pentru încheerea unui pact al Păcii între cele cinci Mari Puteri.

In scopul sprijinirii luptei pentru pace, comunitatea B. O. R. şi-a unit sforţările sale şi cu acelea ale tuturor cultelor din ţara noastră, cu care s'a întrunit în consfătuirile frăţeşti, lansând apeluri comune, pentru apărarea păcii.

Mii şi mii de preoţi ortodoxi şi slujitori ai altor culte din ţara noastră, activează zi cu zi în cadrul comitetelor de luptă pentru pace, alături de reprezentanţii celor mai largi pături sociale, pentru apărarea sfintei cauze a păcii.

Stăruind necontentit în felul acesta, pentru întărirea frontului păcii, şi sprijinind cu hotărâre, acţiunile Comitetului Permanent pentru apărarea păcii din R. P. R., Biserica Ortodoxă Română a căutat să strângă rândurile şi cu luptătorii pentru pace din sânul altor biserici sau confesiuni din afara hotarelor.

Astfel, ea a participat la conferinţele interconfesionale dela Luhaciovice (Cehoslovacia) şi Berlin, apoi la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Varşovia-în 1950-şi în primul rând ea a căutat să ţină vie şi cât mai strânsă colaborarea în lupta pentru pace cu Bicerica Ortodoxă Rusă, cu care a încheiat şi-o înţelegere în acest sens.

Din faptele arătate, se poate vedea că Biserica Ortodoxă Română nu înţelege să-şi ducă izolat acţiunea, pentru apărarea pă-

cii, ci că ea socoteşte această acţiune ca o strădanie comună a tuturor oamenilor cinstiţi din lumea întreagă, fiind convinsă că numai prin lupta unită a tuturor popoarelor poate fi câştigată definitiv cauza păcii.

Înţelegând rostul luptei pentru pace şi sprijinind acţiunile pentru înfăptuirea obiectivelor ei, Biserica Ortodoxă Română este conştientă că se găseşte pe linia misiunii sale firești, a celei mai binecuvântate misiuni la care ar putea fi chemată în vremea de acum. Căci, într'adevăr, ce poate fi mai folositor, pentru misiunea Bisericii, decât pacea? Şi ce-i poate fi mai dăunător, decât războiul?

Poate cineva să arate, că Hristos ne-a îndemnat vreodată să ucidem pe alţii prin războae?

La ură, sau la dragoste şi bună înţelegere, ne cheamă El?

La moarte, sau la vieaţă, ne cheamă El?

Ne închinăm noi oare, vreunui Dumnezeu al morţii?

Nu fraţii mei, noi ne închinăm Domnului vieţi şi nu vreunui demon al morţii.

Noi ne închinăm, Domnului dragostei şi al bunei înţetegeri iar nu vreunui demon al urii şi al vrajbei între popoare.

Noi ne închinăm Domnului Păcii şi nu vreunui demon al războiului.

Urmând învăţătura acestui Domn, al păciii, al vieţii şi al dragostei, şi după cuvântul Scripturii, care zice: „Cel care duce în robie, însuşi merge în robie, cel care ucide cu sabia, de sabie va pieri“ (Apoc. XIII, 10), noi osândim fără nicio rezervă „pe cei care ridică mâna, asupra fraţilor lor“ pe cei care încearcă să-şi întindă stăpânirea peste alţii, pe cei care caută să cotropească, să subjuge şi să înrobească pe orice om liber.

Noi suntem fără rezervă împotriva celor pe care-i tulbură cuvântul Păcii şi care se agită şi uneltesc pentru deslănţuirea unui nou război imperialist, a unui nou război de cotropire, a unui nou război mondial.

Aţâţătorilor la astfel de război, noi le spunem împreună cu Hristos: „Voi sunteţi din tatăl vostru diavolul şi faptele tatălui vostru le faceţi voi. Acela dintru început a fost ucigaş de om şi nu a rămas în Adevăr, căci Adevărul nu este în el; când spune minciuna, din ale sale grăeşte, căci este mincinos şi tată al minciunilor“. (Ioan VIII, 43-44).

Toţi aceştia nu vor să vadă nici să priceapă, că istoria, în mersul ei înainte dă la iveală idei noui, adevăruri noui, idealuri noui

antrenând masele de oameni a muncii, pentru înfăptuirea şi apărarea lor.

Negând cu înverşunare aceste noui adevăruri, ei se îndărătnicesc a rămâne în minciună şi în toate păcatele pe care le naşte aceasta, slujind cu orbire lui Mamona, tatăl minciunii şi al tuturor fărădelegilor. Dar nu numai că-i slujesc acestuia, ci vor să-i aducă şi pe alţii sub ascultarea lor, vor să răpească libertatea altora şi fac pregătiri nebuneşti pentru a-i subjuga cu forţa, cu puterea armelor, prin războiu.

Ei pregătesc războiul de agresiune, care nu cunoaşte legi morale, el însuşi fiind negarea oricărei moralităţi. Printr'un astfel de războiu de cutropire a popoarelor libere, aceştia nu urmăresc numai distrugerea bunrilor materiale, ci, deodată cu ele, şi distrugerea complectă a vieţii, ca în locul ei pustiul să se întindă pe pământ ca o pecingine.

Ei şi-au făcut un ideal din războiul de înrobire şi de pustiire a ţărilor libere, şi caută ca prin minciună, prin înşelăciuni, prin deslănţuirea celor mai sălbatice instincte şi porniri şi prin specularea acestora, să-l poată deslănţui.

Dar în faţa acestor planuri diavoleşti, în faţa acestei lumi a minciunii, în calea acestor planuri de înrobire a lumii întregi, se ridică cu hotărâre toate popoarele iubitoare de pace, se ridică lumea cea nouă, lumea păcii, lumea cu adevărat democratică. Această lume nouă urăşte războiul de cutropire din toată inima sa, pentrucă ea vrea să construiască, să făurească o viaţă nouă, slujind numai vieţii şi fericirii oamenilor. De aceea, popoarele iubitoare de pace sunt hotărâte să stingă toate focarele de războiu, şi pe cele care au izbucnit şi pe cele care mocnesc în nedreptele orânduiri sociale, în care se mai sbate o parte din omenire.

In locul urii sălbatice împotriva oamenilor, a vieţii şi a progresului, ură la care instigă lagărul imperialist condus de miliardarii americani, lumea păcii cheamă la dragoste, la prietenie şi înţelegere între popoare, la dragoste de tot ceiace este bun şi folositor vieţii. In loc ca să-şi ascută săbiile pentru măcelărirea oamenilor şi în loc să cultive seminţele morţii în laboratoare, ea pregăteşte unelte noui pentru înbunătăţirea vieţii omeneşti, ea crează opere de cultură şi de artă pentru înfrumuseţarea vieţii şi întrebuinţează ştiinţa pentru apărarea vieţii, pentru distrugerea germenilor morţii.

In timp ce imperialiştii aţâţători la războiu, duşmanii de moarte ai omenirii, cântă osanale şi ridică statui gangsterilor şi

altor răufăcători, care sunt prezentaţi ca eroi în presă, în filmele şi în literatura lor decadentă, lumea doritoare de pace şi de progres, slăveşte pe binefăcătorii oamenilor şi preamăreşte pe eroii munci, pe creatorii operilor măreţe ale culturii, artei şi ştiinţei, pe sprijinitorii şi apărătorii vieţii.

In timp ce în lumea păcii, oamenii se întrec în muncă şi în creaţie, trăind în dragoste şi buna înţelegere, vedem că dincolo de hotarele ei, în locul sentimentelor de iubire frăţească ale lui Avel, se ridică din urmă moştenitorii lui Cain, care propovăduiesc uciderea în massă ca pe o lege firească.

Dar, fraţii mei, această tristă stare de lucruri nu ne descurajază pe noi luptătorii pentru pace, ci din contră, ne întăreşte în convingerea că noi ne găsim pe drumul cel bun, pe drumul cel adevărat şi mântuitor al omenirii, că avem datoria să mergem pe acest drum şi să-i chemăm pe toţi oamenii cu noi.

Aceasta stare de lucruri face, ca hotărîrea noastră de luptă pentru pace să crească şi să ne stăpânească din ce în ce mai mult cu puterea unei sfinte pasiuni.

Iată cum vede lucrurile, iată cum le înţelege şi iată pentru ce Biserica Ortodoxă Română este hotărîtă să sprijine fără şovăire şi cu deplină încredere în biruinţă lupta partizanilor păci din lumea întreagă.

Impărtăşind îndignarea întregului popor muncitor din R. P. R., Biserica Ortodoxă Română şi cu ea şi celelalte culte din ţara noastră, au ridicat proteste energice împotriva agresiunii din Coreea şi împotriva întrebuinţării armei bactereologice de către imperialiştii americani.

Poporul nostru este cuprins de o năprasnică mânie, ori de câte ori aude ameninţările, ori de câte ori vede uneltirile şi pregătirile nelegiuiţilor imperialişti pentru un nou război.

Dar, pe cât neîmpăcată îi este mânia lui împotriva acestora, pe atât de nemăsurată este dragostea sa faţă de toţi luptătorii pentru pace din lumea întreagă, şi în primul rând faţă de marea Uniune Sovietică, eliberatoarea Patriei noastre de sub jugul fascist.

El nutreşte o dragoste cu atât mai fierbinte faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de genialul ei conducător Iosif Visarionovici Stalin, cu cât vede în eliberatorii de eri şi pe apătătorii de azi ai drepturilor sale la viaţă, pe apărătorii păcii şi conducătorii tuturor popoarelor dornice de libertate şi progres.

Poporul nostru care şi-a luat soarta în propriile sale mâini, este hotărâtă să apere pacea până la capăt, şi să sporească prin

contribuţia sa puterea lagărului păcii, iar Bis. Ort. Română cu toate cultele din scumpa noastră Patrie, sprijină cu nesdruncinată hotărâre această măreaţă luptă a poporului muncitor.

Adunându-ne toate puterile, vom fi alături mereu de lupta popoarelor pentru pace, cu ferma convingere, că războiul poate şi trebue să fie înlăturat, printr'o înţelegere cinstită între cele 5 Mari Puteri, aşa cum a arătat Marele Stalin.

Eu socotesc, fraţii mei, că prezenţa noastră aici este o dovadă vie şi cum nu se poate mai grăitoare, despre posibilitatea înţelegeii şi conlucrările spre tot lucrul bun, a tuturor celor care sunt hotărâţi să se înţeleagă, să trăiască în pace, în dragoste şi să-şi zidească în pace o viaţă atât de frumoasă, încât ea să însemne o definitivă condamnare şi înlăturare a războiului.

Cu aceasta rog pe Dumnezeu să binecuvânteze strădaniile Conferinţei noastre şi să le încununeze cu izbânda cauzei sfinte a păcii, pentru care luptăm cu toţii.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

Şedinţa Adunării Eparhiale dela 18 Mai 1952

PROCES-VERBAL
Anul 1952, luna Mai, ziua 18

In temeiul art. 95 din Statutul pentru organizarea şi funcţionarea Bisericii Ortodoxe Române, a fost convocată pentru astăzi 18 Mai 1952, Duminica Samarinencii, Adunarea Eparhiala a Arhiepiscopiei Iaşilor, în sesiune ordinară, cu următoarea ordine de zi, prevăzută în convocarea Nr. 4076 din 30 Aprilie 1952.

1.- La orele 11 Te-Deum la Catedrala Mitropolitană, cu invocarea Sf Duh, la care vor participa membrii Adunării Eparhiale.

2.- Deschiderea Adunării de către, I. P.S. Mitropolit Sebastian.

3.- Constituirea Biroului Adunării.

4.- Apelul Nominal şi declararea şedinţei legal constituită.

5.- Comemorarea a 50 ani dela moartea Mitropolitului Iosif Naniescu.

6.- Examinarea raportului general anual, întocmit de Consiliul Eparhial, prezentat pe probleme de ordin:

a) Administrativ Bisericesc

b) Cultural şi de învăţământ

c) Economic

7.- Intocmirea bugetului Eparhiei pe anul 1952, cu anexele lui.

8.- Verificarea şi aprobarea gestiunilor financiare.

9.- Diferite chestiuni de ordin administrativ, bisericesc şi economic.

10.- Inchiderea şedinţei.

I.- In dimineaţa zilei, la orele 10, s'a oficiat în Catedrala Mitropolitană după Sf. Leturghie, un parastas pentru pomenirea Mitropolitului Iosif Naniescu, încetat din viaţă acum 50 ani (la 26 Ianuarie 1902).

Slujba a fost săvârşită de P. Ş. Arhimandrit Ioan Dinu, Vicarul Sf. Mitropolii, înconjurat de soborul Catedralei. De faţă erau Membrii Adunării Eparhiale şi mulţi credincioşi.

După parastas, Inalt Prea Cuvioşia Sa, a arătat în câteva cuvinte comemorarea ce se face pentru pomenirea milostivului Mitropolit Iosif Naniescu, care a păstorit pe scaunul Moldovei timp de 27 ani şi dela moartea căruia s'au împlinit anul acesta 50 ani.

S'a oficiat apoi Te-Deum de acelaş sobor - cu invocarea Sf. Duh, pentru lucrările Adunării Eparhiale.

La ora 11, membrii adunării au trecut în sala de şedinţe din Cancelaria Mitropolitană.

II.- P. C. Sa Părintele Arhimandrit Ioan Dinu, Vicarul Sf. Mitropolii, luând cuvântul dă citire Delegaţiei ce i s'a încredinţat de Inalt Prea Sfnţia Sa Mitropolitul Sebastian, cu Nr. 4178 din 4 Mai 1952, şi care spune: „Intru cât noi nu am reveni dela Moscova, până în ziua de 18 Mai 1952, părintele Vicar Ioan Dinu, e delegat de noi a prezida Adunarea Eparhială.

„Se va discuta numai chestiunile din ordinea de zi".

Mitropolit, (ss) † *Sebastian.*

Adunarea ia act şi ovaţionează pentru I. P. S. Mitopolit Sebastian.

P. C. S. Părintele Arhimandrit Ioan Dinu, Vicar Preşedinte al Adunării, salută pe membri cu „Hristos a Inviat" după care rosteşte următorul cuvânt:

Prea Cucernici Părinţi, Domnilor,
Onoraţi Membrii ai Adunării Eparhiale!

Inalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul nostru Sebastian, primind invitaţia de a participa ca oaspe la Conferinţa pentru apărarea păcii a tuturor Bisericilor şi comunităţilor religioase din U. R. S. S., cu binecuvântarea Prea Fericitului nostru Patriarh Justinian şi cu aprobarea Onoratului Guvern al Republicii noastre Populare, a plecat la Moscova.

La plecarea sa dela Reşedinţă dându-mi delegaţia pe care o am citit acum, m'a încredinţat să transmit tuturor membrilor Adunării Eparhiale şi fiecăruia în parte Arhiereasca sa binecuvântare deodată cu aleasa sa preţuire.

Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit Sebastian, este şi propoveduitorul cu fapta şi cu cuvântul al înfrăţirii tuturor oamenilor în lupta pentru apărarea păcii. Aşa îl arată adevărul lucrurilor.

De aici din Adunarea Eparhială îi trimitem gândurile noastre de fiască dragoste şi supunere, şi omagiala noastră admiraţie.

Onorată Adunare Eparhială,

Inalt Prea Sfinţia Sa, în cuvântul de deschidere al Adunării noastre Eparhiale din anul trecut 1951, a spus:

„Erarhia noastră bisericească în frunte cu I. P. S. şi Prea „Fericitul Patriarh Justinian, a ţinut la înălţime şi onorabil cum„păna bunei înţelegeri între Biserică şi Statul nostru de esenţă de„mocratică. Dovada acestei bune înţelegeri o constitue faptul că „Biserica noastră activează în libertate şi cu frumoase succese „pentru mântuirea sufletească a credincioşilor noştri şi pentru exe„cutarea la vreme a tuturor dispoziţiilor date. Totdeauna când „ţara a trimis delegaţii în străinătate, în problema care interesează „şi Biserica, Sf. Sinod prin membrii său, a făcut parte din aceste „delegaţii.

„I. P. S. Patriarh Justinian, smerenia mea şi alţi vlădici, nu „odată au trecut fruntariile ţării în interes superior bisericesc şi de „Stat. Dar vestea cea bună pentru apărarea păcii până la sacri„ficiu, din Congresul Mondial dela Varşovia, eu v'am adus-o. „Biserica noastră ortodoxă română colaborează cu statul în mod „sincer şi nefăţărit, în interesul superior al credincioşilor noştri şi „pentru fericirea ţării a R. P. R. pe care clerul şi credincioşii „noştri am dori să o vedem la înălţime şi bine apreciată între popoa„rele din toată lumea".

Onorată Adunare Eparhială,

Starea lucrurilor adeverează şi ne încredinţiază că în acelaş spirit de sinceră colaborare cu înalta conducere a Republicii noastre populare şi a luptei pentru apărarea păcii, s'a desfăşurat şi se desfăşoară şi în acest an, viaţa bisericiască în Eparhia noastră şi în întreaga Biserică română.

De a sluji pacea, de a lucra şi a face şi de a propovedui fără încetare pacea este una din misiunele veşnice ale Bisericii, pace între om şi om, pacea între popoare, pace între toţi oamenii căci toţi suntem fraţi, suntem fii ai aceluiaşi părinte, Dumnezeu Tatăl nostru care este în ceruri. Pace între om şi Dumnezeu.

Pildă pentru această pace avem dela întemeietorul Sf. Biserici, Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, care prin crucea sa, adică prin iubirea sa de oameni dusă până la jertfa de sine, pace a adus.

Pentru aceia Cela ce a înviat din morţi Hristos este pacea noastră, Impăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Sf. Biserică Ortodoxă ai cărei fii suntem, tocmai pentru a sluji pacea nu este nepăsătoare la frământările vieţii societăţii omeneşti. Pentru aceia Biserica Ortodoxă Română, cu experienţa vieţii sale şi cu harul său sfinţitor slujeşte şi ajută poporului nostru-fiilor ei-în rezolvarea justă a problemelor noui, pentru ca împreună să ne putem orîndui o viaţă mai bună, o viaţă nouă.

Acestei orânduiri noui şi drepte şi avântul spre progres îi slujeşte colaborarea sinceră a Bisericii noastre cu statul nostru de democraţie populară, care prin marile ei înfăptuiri cu cinste se înşiră în rândul ţărilor iubitoare de pace şi progres.

Onorată Adunare Eparhială,

Inaintea Onoratei Adunări Eparhiale, organ deliberativ al Eparhiei, se prezintă acum rapoartele care înfăţişază activitatea într'un an a Consiliului Eparhial, care este organul executiv al Adunării Eparhiale pe teren administrativ, cultural şi economic.

Acele rapoarte cuprind şi activitatea organelor deliberative şi executive din parohiile noastre, a protopopiatelor şi a celor 33 mănăstiri şi schituri din Eparhie, a şcoalei de cântăreţi bisericeşti, cum şi activitatea instituţiilor economice ale Eparhiei. Cele două ateliere de lumânări din Iaşi şi Suceava, a celor două depozite de vin bisericesc din Iaşi şi Suceava, a depozitului de obiecte bise-

riceşti ce-l avem aici în Iaşi, cum şi a celor două instituţii economice eparhiale noui, Casa de Ajutor Reciproc pentru clerul Eparpiei noastre şi Fondul de Asigurare al Bunurilor bisericeşti din Eparhia noastră, dobândite la începutul acestui an prin descentralizarea lor pe Eparhii de către Patriarhia Română.

Activitatea tuturor acestora se arată pe larg în cele trei rapoarte generale ale P. C. Consilieri administrativi, asupra problemelor de ordin: Bisericesc, Cultural şi Economic şi din rapoartele speciale.

In general, toată activitatea preoţimei noastre şi a organelor din Eparhie, s'a desfăşurat în bună rânduială în spiritul de colaborare cu organele locale ale Puterii de Stat, fiind îndrumaţi şi povăţuiţi părinteşte de către I. P. S. Mitropolitul nostru Sebastian şi de Centrul Eparhial, de a activa în acest sens.

In scopul unei cât mai bune colaborări cu organele Puterii de Stat au fost reorganizate - potrivit instrucţiunilor I. P. Fericitului nostru Patriarh Justinian - conferinţele preoţeşti pe protopopiate, ţinându-se acele conferinţe de două ori în an în fiecare din cele 17 protopopiate ale noastre. Preocupările acestor conferinţe sunt în spiritul unei cât mai bune colaborări între Biserica noastră şi Statul nostru de democraţie populară.

Amintesc aici că, cu anul şcolar 1951-52 prin hotărârea Sf. Sinod, Şcolile de cântăreţi Bisericeşti au fost transformate în Şcoli Medii tehnice cu durata şcolarităţii de trei ani şi cu menţiunea că absolvenţii excepţionali la învăţătură şi cu vocaţie pentru preoţie, pot fi trimişi de Chiriarh la Institutul Teologic Universitar.

- Şi viaţa mănăstirilor şi schiturilor noastre este în reorganizare: s'au organizat cursuri monahale, cursuri de pregătire în particular pentru ciclul I şi II al şcoalelor elementare, pentru ridicarea nivelului cultural al vieţuitorilor şi vieţuitoarelor în acele mănăstiri şi schituri, apoi deodată cu introducerea vieţii de obşte, s'au înfiinţat şi sunt în curs de înfiinţare diferite ateliere, cooperative meşteşugăreşti.

- In acest chip se ating două obiective importante:

1. - Se asigură întreţinerea călugărilor şi călugăriţilor, justificându-se organizarea lor în obştii monahale, prin împletirea firească şi armonioasă a muncii şi rugăciuni.

2 - Dovedim şi prin aceasta devotamentul nostru faţă de stat oferindu-i produse pregătite în atelierele noastre, unele de mare valoare artistică şi care sunt exportate, iar altele de strictă necesitate, care sunt destinate consumului intern, prin magazine de stat.

Constatăm aceasta pentru a se arăta, că făcând reorganizarea vieţi monahale potrivit Hotărârii Sf. Sinod, în spiritul nealterat al monahismului ortodox, se face ca în mănăstirile noastre să se trăiască o viaţă demnă de prestigiul Sf. noastre Biserici şi demnă de dragostea cu care evlavioşii noştri credincioşi, înconjoară aşezările mănăstireşti.

Cerând şi din acest loc ajutorul şi binecuvântarea lui Dumnezeu asupra lucrărilor noastre şi rugându-vă a ţinea seamă de îndrumările date de Inalt Preasfinţitul Mitropolitul nostru Sebastian în delegaţia pe care am citit-o la începutul cuvântării mele şi zicându-vă un călduros „bine aţi venit" declar deschisă Adunarea Eparhială.

Hristos a Inviat !

(Delegaţia şi cuvântul de deschidere se anexează la procesul verbal).

Anexa 1 şi 2.

III. - P. C. Preşedinte invită pe Secretarii Adunării să se constitue biuroul.

Sunt prezenţi Membrii Biroului permanent al Adunării :

P. C. Preot N. Todicescu - Secretar general
Dl. Constantin Doroftei - Secretar
Dl. Ioan Zamfirescu - „

IV.-P.C. Preot N. Todicescu-Secretar General al Adunării, face apelul nominal la care răspund prezenţii 22 de membri din 30.

Şi-a anunţat absentarea Dl. Prof. Univ. M. Răvăruţ, plecat din localitate în interes de serviciu - pentru care Adunarea îi motivează absenţa.

Lipsesc nemotivat :

1. - Dl. Th. Hoştiuc-Suceava, 2) Dl. Dobre Onofrei-Suceava, 3) Dl. Barbu Lazăr-Bosanci, 4) Dl. Anton Paluga, 5) Dl. Prof. Univ. Leon Balif, 6) Dl. I.Tarineanu-Botoşani şi 7) D-l Constantin Spiridonică-Paşcani.

P. C. Preşedinte constatând că Adunarea este în număr având majoritatea prevăzută de art. 118 din Regulamentul pentru funcţionarea organelor deliberative bisericeşti, declară şedinţa legal constituită şi se trece la lucrări. La şedinţă ea parte tov. Gh. Lefter, înputernicitul M. Culte.

V. - P. C. Vicar Arhimandrit Ioan Dinu, Preşedintele Adunării, dă cuvântul P. C. Sa Pr. Constantin Nonea, Consilier Cultural, care citeşte referatul, înregistrat la Nr. 4794 din 17 Mai a. c.,

cuprinzând cuvântul rostit la „Comemorarea a 50 dela moartea Mitropolitului Iosif Naniescu".

Anexa 3.

P. C. Sa arată că iniţiativa luată de I. P. Sa Mitropolit Sebastian de a comemora personalitatea lui Iosif Naniescu, unul dintre cei mai iluştri antecesori ai I. P. Sale, care a arhipăstorit 27 ani pe scaunul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, (1875-1902) are o înaltă semnificaţie morală. Prin aceasta comemorare se împlinesc cerinţele Sf. Scripturi : Aduceţi-vă aminte de înaintaşii voştri care au propoveduit cuvântul lui Dumnezeu.

Dă apoi note biografice despre copilăria şi viaţa Mitropolitului Iosif Naniescu.

A fost înalţat la treapta de Arhiereu la vârsta de 54 ani, în 1873 este ales Episcop al Argeşului, iar la vârsta de 57 ani - 10 Ianuarie 1875 - este ales Mitropolit al Moldovei şi Sucevei : unde păstoreşte până la sfârşitul vieţii 26 Ianuarie 1902, (adică după 27 ani de arhiepăstorie pe scaunul Chiriarhal dela Iaşi şi 84 ani petrecuţi numai pe căile Domnului).

In încheere, P. C. Sa Păr. Constantin Nonea arată că Mitropolitul Iosif Naniescu, a dus o viaţă sobră, o viaţă religioasă în spiritul evangheliei, n'a pretins luxul, n'a adunat averi şi comori, „tot ce am avut şi am economisit, am întrebuinţat pentru înfrumuseţare Casei Domnului" spune în Testamentul făcut de blândul şi milostivul Mitropolit Iosif Naniescu.

Adunarea de cărţi şi documente rare era o pasiune a Mitropolitului Iosif, pe care o socotea o slăbiciune personală. Prin această nobilă „slăbiciune" Academia s'a înbogăţit cu multe documente de valoare, donate de defunctul Mitropolit cum şi cu cărţi şi manuscrise de mare valoare istorică.

Milostenia pentru toţi cei săraci fără deosebire de religie era o altă latură, care caracterizează sufletul bun şi nobil al Mitropolitului Iosif. Enumeră câteva cazuri din opera samarineană care mistuia mai mult inima caritabilă a bătrânului Ierarh.

Roagă Adunarea Eparhială să aducă mulţumiri Chiriarhului Nostru pentru acest gest de înaltă semnificaţie morală şi cinstirea memoriei a unuia dintre cei mai iluştri chiriarhi ai Moldovei, cum a fost marele, blândul şi milostivul Iosif Naniescu.

După cetirea referatului, P. C. Preşedinte propune şi Adunarea aprobă să se păstreze un moment de reculegere în memoria defunctului Mitropolit Iosif Naniescu.

VI. P. C. Preşedinte, dă cuvântul pentru cetirea şi examinarea raportului general anual, al Consiliului Eparhial.

a). P. C. Consilier Vladimir Puşcariu, citeşte referatul cu problemele de ordin Administrativ Bisericesc, înregistrat sub Nr. 6620 din 16 Mai 1952. (Anexa 4).

P. C. Sa arată succint activitatea în sectorul Administrativ Bisericesc dela ultima Adunare Eparhială 27 Mai 1951 şi până astăzi. Intre altele spune de sărbătorirea împlinirii a 4 ani de Arhierie a I. P. S. Mitropolit Sebastian şi citează mărturisirea de credinţă făcute de I. P. S. Sa cu prilejul alegerii I. P. S. Sale pentru ultima treaptă de arhiereu 21 Septemvrie 1947.

Arată că I. P. S. Mitropolit Sebastian odată cu venirea pe Scaunul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei 25 Martie 1950, caută să îndrumeze clerul şi pe iubiţii credincioşi să-i alăture uriaşului front al păcii, al progresului şi socialismului.

Ca membru al Comitetului Permanent pentru apărarea păcii din Republia Populară Română, Inalt Prea Sfinţia Sa a răspuns chemărilor şi s'a situat printre mari ierarhi ai Ortodoxiei care iau parte activă la toate chemările menite să consolideze frontului apărări păcii cum a fost Congresul dela Varşovia, Conferinţa ierarhilor ortodoxi dela Moscova, etc.

Vorbeşte de actul dela 30 Decemvrie 1947 şi de evocarea acestei zile în şedinţa Consiliului Eparhial Plenar dela 29 Decemvrie 1951, când I. P. S. Mitropolit Sebastian a remarcat această dată istorică de mare importanţă în viaţa scumpei noastre Patrii şi din Şedinţă s'au timis telegrame de felicitări şi urare pentru Republica Populară Română, către Prezidiu şi Guvern, D-lui Ministru al Cultelor cu asigurări de toată dragostea şi colaborarea din partea Bisericii.

Informează adunarea Eparhială asupra actului de autocefalie a Bisericii Ortodoxe din Polonia şi din Cehoslovacia acordată de de I. P. S. şi Prea Fericitului Alexei Patriarh al Moscovei şi a toată Rusia, pe temeiul can. 34 Apostolic şi 17 al Sinodului IV Ecumenic.

In ce priveşte activitatea preoţilor în Eparhie, arată că în urma transformărilor revoluţionare de după 23 August 1944, preoţimea n'a rămas străină de năzuinţele legitime ale poporului şi a fost şi este mereu alături de popor. Clerul nostru contibuind, prin largul sprijin pe care-l dă regimului de democraţie populară, la înfăptuirea tuturor desideratelor, mai ales dela data înscăunării în fruntea Bisericii Ortodoxe Române a I. P. S. Patriarh Justinian care a creat un duh nou în viaţa Bisericii noastre.

Preoţimea colaborează cu autorităţile în modul cel mai loial.

Preoţi înarmaţi cu duhl tăriei evanghelice atât la cursurile de îndrumare cât şi în conferinţele preoţeşti, nu cruţă osteneala şi sunt totdeauna prezenţi în mijlocul enoriaşilor pe care îi îndrumează pe drumul nou. Următori pildei Mântuitorului – Pace şi bună învoire între oameni – se roagă pentru pace, luptă pentru apărarea păcii prin rugăciuni, prin învăţătură, prin exemple, prin lămurirea credincioşilor asupra primejdiilor războiului.

Arată că preoţii trebuie să fie mai activi în combaterea viciilor de beţie şi concubinajului printre credincioşi.

Epitropiile şi consiliile parohiale îşi îndeplinesc atribuţiunile în mod conştiincios şi se ocupă de gospodăria parohială. Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, constatând munca deosebită ce pun unii preoţi şi consiliile parohiale pentru repararea bisericilor, a venit în ajutorul lor cu sume importante din bugetul Eparhiei.

In legătură cu refacerea bisericilor distruse de război, aminteşte că vitrourile dela Catedrala Mitropolitană din Iaşi, au fost distruse de bombardament şi Inalt Prea Sfinţitul şi Prea Fericitul Justinian, încă din anul 1948 a luat măsuri de refacerea lor contribuind personal cu importante sume, donând până la 31 Decemvrie 1951 lei 1.500.000 lei vechi iar în Martie 1952 alte sume.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh pe lângă toată truda şi abnegaţia ce o depune pentru binele Bisericii Ortodoxe Române, cu multă dragoste jertfeşte pentru Biserică şi pune la dispoziţia şi economiile I. Prea Sfinţiei Sale.

Adunarea ovaţionează pentru Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Justinian.

In continuare Prea Cucernicia Sa Consilier Vladimir Puşcariu, arată că întregirea salarizării clerului din bugetul parohiilor se face în conformitate cu hotărârea Sf. Sinod.

Mişcarea personalului: s'au făcut 5 noui hirotonii şi numirea lor la parohii vacante.

S'au efectuat 44 transferări de preoţi bugetari şi 4 transferări de preoţi extrabugetari.

Angajări de cântăreţi bugetari 2, de cântăreţi extrabugetari 16, transferări de cântăreţi extrabugetari 5, de paraclisieri 3, demisii de cântăreţi bugetari 2, numiri de protopopi 1, numiri de secretari la protopopii 3.

Incetări de angajări de preoţi 7, pensionari de preoţi 1. Preoţi luaţi în bugetul Ministerului de Culte 7. Numiri de preoţi

extrabugetari 5, preoţi ieşiţi din Eparhie 4, primiri de preoţi în Eparhie 11.

Demisii de protopopi 1, demisii de preoţi 1.

Decese 6 preoţi de mir şi 4 din rândul monahilor: şi 2 cântăreţi.

Mănăstirile şi schiturile Eparhiei.

In grija deosebită pe care o are I.P.S. Mitropolit Sebastian şi potrivit dispoziţiunilor art. 77 şi 78 din statutul pentru organizarea şi funcţionarea Bisericii Ort. Rom. s'a organizat obştiile monahale, s'au întemeiat ateliere cu îndeletniciri practice, iar dela 1 Octombrie 1951, funcţionează şcolile monahale la următoarele centre: Mănăstirea Cetăţuia-Iaşi, Mănăstirea Vorona-Botoşani, Slatina Fălticeni: Agafton-Botoşani, Sucevita-Rădăuţi, Râşca-Fălticeni, Miclăuşeni-Tg. Frumos şi Giurgeni-Negreşti.

Atelierele de covoare, pânzeturi, tricotaje, croitorie la Mănăstirea Agafton, la Mănăstirea Sucevita, la Mănăstirea Miclăuşeni, la Mănăstirea Râşca.

P. C. Arhim. Partenie Buşcu Exarhul Mănăstirilor, a fost chemat la Institutul Teologic Bucureşti unde în zilele de 15-22 Martie au avut loc consfătuiri cu schimburi de experienţă între Exarhii Eparhiilor şi unde au primit preţioase îndrumări pentru reorganizarea vieţi monahale, date de însăşi I. P. S. Patriarh Justinian.

In urma acestor îndrumări, I. P. S. Mitropolit Sebastian a convocat o conferntă administrativă de lucru cu toţi stareţii şi stareţile la 29 Aprilie, când s'au tratat probleme de interes general monahal şi chestini practice pentru unificarea şi planificarea lucrărilor pe teren.

P. C. Protopopi ai celor 17 raioane îşi exercită atribuţiunile ca îndrumători şi purtători ai cuvântului chiriarhal şi potrivit dispoziţiunilor Sf. Patriarhii, s'a făcut planificarea activităţii pe teren sub toate raporturile.

La 23 Iulie 1951, a avut loc o Conferinţă protopopească de lucru, când I. P. S. Mitropolit a trasat sarcini.

Consistoriul Eparhial a judecat 34 cazuri de abateri şi delicte.

Pedepse ca transferări sau caterisiri n'au fost.

Consistoriile Protopopeşti, au judecat 2 cazuri, unul la Iaşi şi unul la Botoşani.

Infiinţări şi delimitări de parohii şi schimbări de categorii în clasificarea parohiilor.

1. ~ Infiinţarea parohiei Luca Arbore prin deslipirea dela parohia Arborea raion Rădăuţi. Temei 1041, 277/952.

2. ~ Satul Piscul Rusului cu 80 capi de familie se alipesc parohiei Dagâţa raionul Negreşti iar satul Buzdug cu 140 familii trec la parohia Mănăstirea raion Negreşti. Tem. 740/951.

3. ~ Parohia Moşna II neexistând în fapt, se declară o singură parohie Moşna, raion Codăeşti, cu două sectoare, un singur paroh şi o singură biserică. Temei 1268/952.

4. ~ Parohia Sulita II raionul Botoşani se contopeşte cu parohia Sulita Tg. dela care a fost deslipită. Temei 3252.

5. ~ Parohiile Rediu I şi Rediu II raion Darabani se contopesc formând o singură parohie cu numele de Rediu având paroh pe preotul D. Stropşa. Temei 1797.

6. ~ O nouă delimitare a parohiilor Prisacani şi Moreni Raion Iaşi, Temei Nr. 8968/941.

7. ~ Parohia Albeşti raionul Truşeşti trece dela categ. II la categ. I. Tem. Nr. 3601/952.

P. C. Sa Păr. Consilier Vladimir Puşcaru, face apoi mai multe propuneri.

1. ~ Constatându-se că unii deputaţi ai eparhiei au lipsit de la mai multe şedinţe să se facă alte cooptări.

2. ~ Pe temeiul art. 65 din Reg. pentru funcţionarea organelor administrative bisericeşti, prezintă ref. Nr. 4130/952 cu împărţirea teritoriului Eparhiei în 10 circumscripţii electorale pentru o eventuală alegere a deputaţilor Eparhiali.

3. ~ Preoţii să-şi întocmească un plan de muncă bine studiat care să fie verificat de protopop şi controlat cu ocazia inspecţiilor.

4. ~ Preoţii meritoşi să fie evidenţiaţi.

5. ~ Să se intensifice organizarea luptei pentru pace în sânul clerului şi credincioşilor.

6. ~ O cât mai strânsă şi sinceră colaborare cu autorităţile puterii de stat.

7. ~ P. C. Protopop să stăruie în aplicarea instrucţiunilor date dela centru şi să sprijine acţiunile ce se duc pentru lămurirea credincioşilor, pentru înfiinţarea de gospodării colective, întovărăşiri S. M. T. etc. etc.

In încheiere cere aprobarea raportului şi sugestii de viitor.

P. C. Preşedinte al Adunării înmănează referatul Comisiunii Administrative Bisericeşti pentru studiere şi referire.

b. ~ P. C. Preşedinte dă cuvântul P. C. Consilier Const.

Nonea, care expune în rezumat Adunării chestiunile cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial cu privire la Sectorul Cultural şi de învăţământ.

P. C. Sa arată că Sectorul Cultural a fost preocupat de două chestiuni mai importante şi anume: Pacea şi Planul de Stat. Biserica luptă pentru apărarea păcii şi lămureşte pe credincioşi asupra felului cum trebue înţeleasă această problemă.

Planul de Stat pe care se bazează problemele economice ale Patriei Noastre şi înbunătăţirea posibilităţilor de trai a oamenilor muncii, este deasemenea în preocuparea preoţimei noastre care este îndrumată şi dă tot concursul şi să fie prezentă la toate chemările autorităţilor puterii de Stat în munca de colaborare în special acolo unde îndrumarea pastorală poate fi de folos cum a fost problema însămânţărilor, problema predării cotelor, ajutorul coreean, sănătatea copilului; acţiuni de alfabetizare, etc. etc.

Invăţământul este o altă latură care preocupă organele noastre bisericeşti pentru pregătirea personalului clerical, preoţi şi cântăreţi, monahi şi monahii.

Şcoala de cântăreţi bisericeşti dela Suceava, potrivit dispoziţiunilor Sf. Patriarhii, este astăzi şcoala medie şi acei elevi care se disting la învăţătură, în mod excepţional, pot urma mai departe cursurile teologice la Institutul teologic de grad Universitar, deci pot deveni preoţi.

Durata cursurilor la şcoală este de 3 ani, începând cu anul şcolar 1951/952 şi se primesc elevi care au absolvit cursul elementar de 7 clase.

In mănăstiri şi schituri funcţionează şcoli monahale, potrivit hotărârii Sf. Sinod unde vieţuitorii sunt pregătiţi după programa analitică, alcătuită de Sf. Sinod şi dându-li-se posibilitatea să adâncească temeinic, doctrina creştină şi să fie orientaţi în ştiinţele practice şi mai cu seamă, fiecare să deprindă o meserie, spre ai fi de folos obştei.

Pentru pregătirea cadrelor de conducerea treburilor în mănăstire, avem seminarii monahale pe raza Mitropoliei, pentru călugări la Mănăstirea Neamţ şi pentru călugăriţe la mănăstirea Agapiea, care sunt sub directa îndrumare şi conducere a I. P. S. Patriarh Justinian. Aici, elevii sunt obligaţi să înveţe şi să cunoască temeinic o meserie: tipografia, pictura, sculptura şi ceramică.

Pentru Invăţământul Superior Teologic avem institutele Teologice, unde pot merge şi acei absolvenţi dela seminariile monahale, care au mediea 9.

Sinodul Mitropolitan a ţinut 2 şedinţe în anul 1951, la 10 Iulie şi la 20 Decembrie, când s'a ţinut şi examen de capacitate, cu candidaţii la preoţie.

Cursurile de îndrumare misionară pe care le urmează preoţii la Institutul Teologic Bucureşti, continuă şi s'a ajuns la Seria XIII.

Conferinţele preoţeşti pe protopopiate, sunt acum reorganizate potrivit dispoziţiunilor Sf. Patriarhii, fixându-se un nou program de lucru.

Biserica a dat îndrumările practice în toate sectoarele de activitate cetăţenească a preoţilor şi mai ales în lupta pentru întărirea frontului păcii.

Publicaţii şi Reviste. Avem revista „Mitropolia Moldovei şi Sucevei" care cuprinde şi material dela Episcopia sufragană a Romanului şi Huşilor.

Incheind expunerea raportului cultural, P. C. Consilier Nonea îl supune aprecierii hotărârilor Adunării.

P. C. Preşedinte înmănează raportul cultural Comisiei Culturale şi de Invăţământ, pentru studiere şi referire.

c. - P. C. Preşedinte dă cuvântul P. C. Consilier D. Hadârcă, care citeşte raportul Consiliului Eparhial înregistrat la Nr. 4684 cu problemele de ordin economic-financiar. (Anexa 5)

1. - Din darea de seamă făcută, se constată că bilanţul financiar încheiat la 31 Decemvrie 1951 prezintă la activ şi pasiv, un total de lei 130.780.803, iar contul de profit şi pierdere (contul de egalare) prezintă un excedent de lei 18.296.018.

2. - Contul de executarea Planului Financiar pe 1951 în sumă la venituri de lei 62.213.297
iar la cheltueli lei 45.033.602

3. - Turnătoria de Lumânări dela Iaşi a produs 24.743.000 Kg. lumânări, iar Turnătoria dela Suceava 18.725.649 Kg. lumânări.

4. - Depozitul de obiecte Bisericeşti din Iaşi, a primit în cursul anului 1951 mărfuri în valoare de lei 6.845.612 la care s'a realizat un beneficiu de lei 1.611.069.

5. - Depozitele de vin bisericesc au funcţionat la Iaşi, Suceava, la Cetăţuia, la Bucium şi la Mănăstirea Slatina şi la protopopia Hârlău.

6. - P. C. Sa Părintele Consilier D. Hadârcă, face apoi o scurtă expunere asupra lucrărilor de reparaţii şi investiţii mai importante care s'au executat în cursul anului 1951, la Bis. Trei Ie-

rarhi din Iaşi, la Mănăstirea Cetăţuia, la Catedrală, la Reşedinţa Mitropolitană, în valoare totală de lei 2.827.028.

7. – S'au plătit apoi burse studenţilor, seminariştilor şi elevilor dela Şcoala de Cântăreţi bisericeşti în valoare de lei 1.336.042. şi alte subvenţii şi ajutoare etc. de lei 4.483.673.

In închiere, P. C. Sa arată că cele realizate în Sectorul economic financiar s'au putut face datorită în primul rând îndrumărilor înţelepte ale I. P. S. Mitropolit Sebastian care ne conduce cu toată înţelepciunea şi apoi membrilor Consiliului Eparhial permanenţei consiliului, care ajută efectiv, cum şi personalului Cancelariei care prin munca şi bunăvoinţă au contribuit la îndeplinirea şi depăşirea planului financiar pe anul 1951, cu o economie de 24,06% şi cere a se aprecia şi hotărâ, dându-se descărcare de gestiune.

– P. C. Preşedinte, înmânează raportul general anual ai Consiliului Eparhial din Sectorul Economic financiar – Comisiunei economice, spre studiere şi referire.

Epuizându-se punctul 6 din ordinea de zi, P. C. Preşedinte suspendă şedinţa pentru 15 minute.

8. – La redeschiderea şedinţei P. C. Preşedinte invită Comisiunile Adunării, să-şi depună referatele:

a) P. C. Pr. Th. Bodnariu, preşedintele Comisiei Administrative Bisericeşti, având cuvântul dă citire referatului asupra raportului general anual al Consiliului Eparhial–Sectorul Administrativ bisericesc, prin care propune aprobarea raportului prezentat.

P. C. Arhim. Ioan Dinu, Preşedintele Adunării, luând cuvântul, la referat, arată că darul I. P. S. Patriarh făcut Catedralei cu executarea vitrourilor ne încălzeşte inimile şi Adunarea exprimă mulţumiri şi omagii I. P. S. Patriarh Justinian.

Nemai fiind înscrieri la cuvânt P. C. Preşedinte pune la vot raportul general al Consiliului Eparhial Sectorul Administrativ bisericesc şi Adunarea îl aprobă prin aclamaţii cu propunerile comisiunii.

b) Preotul Gh. Mihoci, Preşedintele Comisiei Culturale, având cuvântul, dă cetire referatului cu privire la raportul Consiliului Eparhial cu activitatea din Sectorul Cultural.

P. C. Preşedinte pune în discuţie referatul.

P. C. Consilier C. Nonea, dă lămuririle necesare.

Nemai fiind înscrişi la cuvânt P. C. Preşedinte pune la vot şi Adunarea prin aclamaţii aprobă raportul general al Consiliu-

lui Eparhial cu problemele culturale şi de învăţământ cu propunerile comisiunei.

c). P. C. Preot M. Gheorghiu, Preşedintele Comisiei economice, citeşte referatul cu privire la Raportul prezentat de Consiliul Eparhial Sectorul economic financiar.

P. C. Preşedinte cere ca membrii să ia cuvântul.

Dl. Deputat Virgil Ionescu, spune că monumentele istorice trebue să fie reparate şi îngrijite. Sfatul Popular al Oraşului Iaşi, a luat iniţiativa să schimbe aspectul de până acum al clădirilor oraşului şi deci monumentele istorice să fie în primul rând reparate ca: turnul Bisericii Bărboi, Mănăstirea Frumoasa, Bis. Sf. Teodor şi Biserica Toma Cozma. Trebue de luat măsuri şi în ce priveşte Bis. Sf. Ilie.

In legătură cu înfiinţarea Muzeului care va fi aşezat în sala Gotică, trebue să se realizeze acest deziderat, aici în Iaşul istoric şi cultural care numără 43 biserici cu trecut istoric, iar documentele lor să fie în muzeu.

Doreşte să vadă cu ce contribuim în anul 1952 la repararea monumentelor. Cere înlocuirea arhitectului M. Stoian cu unul care face treabă şi care să aibă noţiunea de artă bisericească.

P. C. Consilier D. Hadârcă, dă lămuririle necesare asupra chestiunilor ridicate de dl. Virgil Ionescu, şi citeşte planul de lucru pe anul 1952 (Referat întreg. sub Nr. 4688/952). (Anexa 6).

Spune că în chestiunea bis. Sf. Ilie s'a intervenit la Comisiunea Monomentelor şi se aşteaptă hotărîrea pentru a se proceda în consecinţă.

Se va avea în vedere în primul rând Bis. Sf. Gheorghe (Catedrala Veche) care este pusă în lucru, apoi bis. Bărboi, Mănăstirea Miclăuşeni, Clopotniţa pentru clopotele dela bis. Trei Ierarhi, caloriferul la bis. Trei Ierarhi şi alte biserici din Iaşi pentru a se păstra pictura şi alte lucrări, în valoarea totală de lei 779.300

După discuţiuni, P. C. Preşedinte pune la vot şi Adunarea aprobă Raportul general al Consiliului Eparhial din Sectorul Economic financiar, cu propunerile Comisiunei, inclusiv gestiunea financiară pe anul 1951. (punctul 8 din ordinea de zi).

VII. Intocmirea bugetului Eparhiei pe anul 1952, cu anexele lui.

P. C. Preşedinte dă cuvântul Păr. Consilier D. Hadârcă, care citeşte referatul înregistrat sub Nr. /952, cu propunerile pentru planul financiar pe anul 1952.

Proectul prezentat de toate anexele lui, însumează la venituri şi cheltueli lei 7.020.000.

Analizându-se lucrările Adunarea Eparhială, declară întocmit Planul financiar al Arhiepiscopiei Iaşilor, pe anul 1952, şi l-a aprobat cu evaluări şi credite de lei 7.020.000.

VIII. - Diverse.

1. P. C. Preşedinte dă cuvântul P. C. Consilier D. Hadârcă care prezintă referatul înregistrat sub Nr. 4687/952, prin care se propune cedarea clădirii Sălii Gotice din curtea bis. Trei Ierarhi din Iaşi, Sfatului Popular al oraşului Iaşi, cu condiţia de a fi restaurată complect şi pusă la dispoziţia Comitetului de Artă Bucureşti, pentru a fi folosită numai ca Muzeu de artă.

Dl. Jean Livescu, luând cuvântul la referat, spune că greşit se pune chestiunea că această Sală Gotică se găseşte în starea de astăzi datorită războiului. De mai multă vreme de când această Sală datorită guvernelor burghezo-moşiereşti, care nu s'au ocupat de acest monument istoric destul de impunător, şi cere să se facă rectificarea referatului în acest sens.

P. C. Preşedinte pune la vot şi Adunarea prin aclamaţii aprobă cedarea Sălii Gotice din curtea bisericii Trei Ierarhi în condiţiile arătate prin referat.

2. - P. C. Consiler Hadârcă prezintă referatul înregistrat sub Nr. 4686 cu donaţii, cedări şi scchimburi de imobile, în cuprinsul Eparhiei, în număr total de 12 pe care Adunarea îl aprobă.

(Anexa 7).

3. - P. C. Consilier D. Hadârcă, citeşte referatul înregistrat sub Nr. 4685, cu privire la aplicarea Deciziei I. P. S. Patriarh Justinian cu Nr. 328/952, prin care „Fondul de Credit şi Ajutor pentru Clerul Ortodox Român“ şi „Fondul de Asigurarea al Bunurilor bisericii ortodoxe Române“ organe centrale din Patrarhia Română pe data de 1 Fevruare 1952 s'au descentalizat, trecând la Eparhii.

Arhiepiscopia Iaşilor, a luat pe seamă aceste instituţii anexe, la 28 Fevruarie 1952 şi astăzi funcţionează potrivit regulamentului organelor centrale din Patriarhia Română. Consiliul Eparhial, a format un Comitet special al Cassei din 5 membri care îşi îndeplineşte atribuţiunele potrivit art. 241 din Regulamentul amintit.

Adunarea ia act şi aprobă referatul.

IX.-P.C. Preşedinte al Adunării, propune şi Adunarea aprobă ca să se trimită din Adunare, următoarele telegrame: I. P. S. Patriarh Justinian, d-lui Vasile Pogăceanu-Ministrul al Cultelor cum şi Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Sebastian al Moldovei şi

Sucevei, la Moscova (unde se găseşte în Conferinţă). (Anexele 8, 9, 10 şi 11).

X. Epuizându-se ordinea de zi, P. C. Preşdinte al Adunării, în cuvântul său, arată că Biserica ajută fiilor ei ca să fie în totdeauna în bună orânduială şi să găsească rezolvarea justă a problemelor mulţumind cu aceasta membrilor Adunării pentru participarea activă la lucrările şedinţei de astăzi.

Declară şedinţa închisă la ora 16, invitând pe membri la masa comună dela reşedinţa Mitropolitană.

Drept care s'a încheiat prezentul proces verbal.

Preşedintele Adunării,
Delegat, *Arhim. Ioan Dinu*
Vicar

Biroul Adunării,
Ioan Zamfirescu

* * *

Inalt Prea Fericitului
JUSTINIAN
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

Bucureşti.

Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Iaşilor, întrunită în şedinţa anuală de lucru, îşi îndreaptă gândul şi către Conducătorul Bisericii noastre ortodoxe care în trecut a păstorit cu înţelepciune scaunul chiriarhal dela Iaşi dorindu-i să aibă bucuria de a vedea întronată pacea în lume pentru care se luptă credincioşii, în frunte cu clerul, din Republica Populară Română.

Din încredinţarea I. P. S. Mitropolit
Preşedinte, Arhim. Ioan
Vicar

Inalt Prea Sfinţitului
SEBASTIAN
Mitropolitul Moldovei şi Sucevei

Patriarhia Moscova

Aflat în misiune la Conferinţa dela Moscova, de a duce cuvântul autorizat al Bisericii Ortodoxe Române în lupta pentru apărarea şi câştigarea păcii în lume, Adunarea Eparhială a Arhiepis-

copiei Iaşilor vă asigură de devotamentul ei şi vă doreşte mult succes la întărirea legăturilor frăţeşti între Biserica noastră şi sora ei marea Biserică Ortodoxă Rusă.

Din încredinţare,
Preşedinte, Arhim. Ioan
Vicar

Domnului Vasile Pogăceanu
Ministrul Cultelor
Bucureşti.

Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Iaşilor, întrunită în şedinţă de lucru, vă asigură de tot concursul ei în realizarea tuturor sarcinilor ce privesc Departamentul Cultelor la întărirea patriei noastre Republica Populară Română şi la câştigarea luptei pentru pace în care sunt angajaţi clerul şi credincioşii din Biserica Ortodoxă Română.

Din încredinţarea I. P. S. Mitropolit
Vicar, Arhim. Ioan

REFERAT.

Referatul Comisiunii Administrativ Bisericească cu privire la Raportul General al Consiliului Eparhial, Sectorul Administrativ Bisericesc, prezentat Adunării Eparhiale dela 18 Mai 1952.

Inalt Prea Sfinţite Preşedinte,
Onorată Adunare Eparhială,

Citind raportul prezentat de către Consiliul Eparhial Sectorul Administrativ-Bisericesc, asupra activităţii desfăşurată în anul expirat, constatăm:

Activitatea Consiliului Eparhial în sectorul administrativ a fost rodnică şi cu îndrumări din cele mai bune pentru preoţimea Eparhiei.

Rezultă că Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian a depus o activitate prodigioasă în toate compartimentele Sf. Mitropolii a Mol-

dovei şi Sucevei îndrumând în special preoţimea de a-şi face cu prisosinţă datoria, faţă de obligaţiile sale în biserică ca slujitori ai altarelor, dar deopotrivă şi în aceiaş măsură activând loial şi intens în toate problemele de interes obştesc şi în special depunând o muncă continuă şi activă în lupta sfântă pentru apărarea păcii, în scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română.

Cu ocazia îndeplinirii a patru ani de arhipăstorie, în raport se arată activitatea rodnică a I. P. S. Mitropolit Sebastian, care a îndrumat şi continuă a îndruma cu aceiaş dragoste părintească poporul drept credincios şi preoţimea, să meargă pe calea cea bună ca fii credincioşi ai Bisericii şi ca cetăţeni loiali ai Patriei noastre, Republica Populară Română.

In continuare se scoate în evidenţă, evenimentul important de cotitură istorică prin care, cu data de 30 Decemvrie s'a înlăturat o orânduire veche, monarhia, care ca un uriaş scorpion, sugea fără milă, vlaga poporului muncitor dela sate şi oraşe, proclamarea Republicii Populare Române, care în scurt timp, a transformat ţara, într'un adevărat şantier de muncă şi progres în toate sectoarele, pentru construirea socialismului.

Activitatea clerului este deasemenea însemnată în raport, constatându-se că şi-a făcut datoria conştiincios şi pe teren bisericesc ca şi pe teren social cetăţenesc, lucrând şi colaborând în toate problemele de interes obştesc. Foarte puţine au fost cazurile când s'au constatat unile abateri care semnalate fiind au fost îndrumate pe calea cea bună şi eventual aplicate sancţiunile legale. Preoţimea este în majoritate încadrată în comitetele de luptă pentru pace şi activează cu bune rezultate.

Ne însuşim întru totul raportul prezentat de către Consiliul Eparhial, Sectorul administrativ bisericesc, şi propunem Adunării Eparhiale aprobarea lui, cu toate concluziile şi propunerile de viitor şi în special;

Pe calea administrativ bisericească să se intensifice mai mult organizarea luptei pentru pace, în sânul clerului şi credincioşilor.

Clerul să fie îndrumat să sprijine cu mai multă întărire toate eforturile colective şi să aducă contribuţia lor sinceră de lămurire pentru realizarea şi depăşirea planului general de stat.

In acest fel clerul va contribui la întărirea frontului păcii.

Se recomandă călduros tuturor clericilor la o mai strânsă şi sinceră colaborare cu toate autorităţile puterii de stat, pentru binele Bisericii Ortodoxe Române şi propăşirea şi înflorirea scumpei

noastre patrii, Republica Populară Română.

Comisiunea propune Adunării cuvenita aprobare şi descărcare.

PREŞEDINTE, *Pr. Th. Bodnar*

Secretar, *(ss) Pr. Puşcariu*

Membri : *(ss) Pr. Todicescu, (ss) Dr. Râşcanu, (ss) S. Lavric*

REFERAT

la Raportul General al Secţiei Culturale

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,
Onorată Adunare Eparhială,

Activitatea culturală a Eparhiei Moldovei şi Sucevei a ocupat şi ocupă un loc de frunte în preocupările Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Sebastian.

Armele misionare şi culturale ale păstoraţiei celei noui, trebuiau scoase din tezaurul milenar al culturii ortodoxe, iar colbul ce se aşternuse pe ele datorită vitregiei din trecut a păturilor conducătoare, trebuia scuturat cu multă grijă.

Raportul general întocmit de consilierul eparhial prin reprezentantul său consilierul administrativ cultural P. C. Preot Constantin Nonea, ne înfăţişează aceste bunuri spirituale în tablouri vii şi exemplificatoare.

In centrul activităţii culturale-misionare a Eparhiei Moldovei şi Sucevei este personalitatea Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Sebastian, care cu o adâncă cunoaştere a realităţilor sociale îndrumează cu mare atenţie şi dragoste sectorul cultural. Este o deosebită cinste şi un eveniment important pentru Eparhia noastră comemorarea a 50 ani dela moartea blândului şi smeritului Mitropolit Iosif Naniescu, care a făcut epocă în viaţa bisericească a Moldovei.

Subliniem cu o deosebită satisfacţie acest fapt şi în acelaş timp elogiem pe Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, care a iniţiat acest act.

Totodată I. P. S. Sa Mitropolitul Sebastian a reprezentat şi reprezintă Biserica Ortodoxă Română la Comitetul Permanent

R. P. R.-lui cât şi la conferinţele interconfesionale dela Moscova din anul 1951 şi în prezent cu privire la problema păcii.

Problema păcii în zilele noastre a devenit o problemă mondială de care Biserica este legată prin menirea ei de aducă-toare de pace între oameni, pace predicată de preoţimea noastră în toate rugăciunele înălţate. Biserica este legată de realităţile în care trăim, iar preotul ca cetăţean devotat al R. P. R.-lui trebuie să fie exemplu între enoriaşii săi, pentru înplinirea tuturor sarci-nilor ce stau în faţa oamenilor muncii, dela oraşe şi sate.

Cuvântările şi pastoralele I. P. S. Mitropolit Sebastian în acest sens, sunt vrednice de amintit şi constituie documente grăi-toare.

Este un fapt înbucurător pentru Eparhia noastră înţelegerea forurilor superioare guvernamentale de a echivala şcoala de cân-tăreţi dela Suceava cu ori ce şcoală medie, iar absolvenţii ei pu-tând merge la institutele Teologice de grad universitar, spre a îm-brăţişa cariera preoţească.

Legătura între preoţime şi Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, se face nu numai prin dispoziţii scrise ci şi prin vizi-tele canonice pe teren, întrucât I. P. S. Sa este un adevărat mi-sionar, neprecupeţind nicio ostineală.

Ştim şi cunoaştem deosebita pregătire culturală a P. C. Preot C. Nonea şi propunem ca Secţia Culturală să dea mai multă atenţie şi grijă pentru tezaurile culturale ce zac necercetate la nu-meroase biserici din Eparhie.

Bisericile ieşene cât şi cele din eparhie, posedă documente icoane, cruci, cărţi, veşminte şi deosebite relicve de mare impor-tanţă istorică şi socială şi nu trebue să fie lăsate ca până acuma sub colbul uitării şi al nepăsării. Suntem de aceia de părere, ca problema realizării unui muzeu istorico-bisericesc este de o deo-sebită actualitate.

Deasemeni considerăm că trebue să se dea mai mare im-portanţă reparării şi păstrării monumentelor religioase cu valoare istorică.

Faţă de aceste succinte constatări, rugăm ca onorata Adu-nare Eparhială să ia act cu aprobare de raportul general anual al Sectorului Cultural şi să dea descărcare pentru activitatea de-pusă pe durata anului 1951/952, cu indicaţii de noi orientări pe-tru viitor.

Aducând Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Sebastian respectu-oasele noastre mulţumiri, ca aceluia ce este însufleţitorul acestei

remarcabile activităţi, ne simţim obligaţi să aducem şi colaboratorilor săi odată cu recunoaşterea meritelor lor, călduroase urări pentru mai departe rodnică colaborare.

Preşedinte,
(*ss*) *Pr. Gh. Mihoci.*

Secretar, (ss) Jean Livescu

Membri :
(ss) Const. Doroftei
(ss) Pr. C. Nonea
(ss) Iţco

R E F E R A T U L

Comisiunii Economice Financiare, cu privire la raportul general al Consiliului Eparhial, sectorul Economic privind situaţia Economică Financiară a Eparhiei pe anul 1951, prezentat Adunării Eparhiale dela 18 Mai 1952.

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,
Onorată Adunare Eparhială,

Citind raportul general prezentat de Sectorul Economic al Consilului Eparhial al Arhepiscopiei Iaşilor, înregistrat sub Nr. 4684/952, cu privire la gestiunea anului expirat 1951 şi celelalte probleme economic financiare, constatăm :

1. – Raportul a fost întocmit în conformitate cu dispoziţiunile statutare.

2. – Bilanţul încheiat la 31 Decemvrie 1951 arată la activ şi pasiv, un total de lei 130.780.803 cu un sold de egalare, ce reprezintă excedentul anului financiar 1951 de lei 18.296,018.

3. – Contul de executarea Planului financiar pe 1951, se prezintă astfel :

Venituri :	lei 62.213.297
Cheltueli	„ 45.033.602
Excedentul	„ 17.179.695

Prevederile veniturlor au fost de lei 59.300.000 s'a realizat 62.213.297 lei, deci un plus de lei 2.913.297 adică 4.91% pes'e prevederile bugetare.

La cheltueli prevederile au fost 59.300.000 lei şi s'au cheltuit 45.033.602 lei cu o economie de lei 14.266.398, adică e economie de 24.06%.

Propunem ca excedentul de lei 18.296.018 să fie repartizat astfel:

60% la Fonduri de Investiţii şi

40% la Fonduri pentru diferite dotaţii.

Verificând actele la cheltueli, s'a constatat că ele s'au făcut în conformitate cu legile în vigoare, aceasta constatându-se şi din procesele verbale de inspecţiile făcute de organele de control ale Ministerului Cultelor şi al controlului superior de stat.

La anexele producătoare de venituri s'a constatat:

1. - Atelierele de lumânări au realizat un venit netto de lei 856.858.

2. - Depozitul de obiecte bisericeşti, au realizat un venit de lei 1.611.069.

3. - Depozitele de vin au realizat un venit de lei 274.194.

Deasemenea comisiunea a mai constatat din raport, că s'au executat lucrări de reparaţii şi investiţii, la Centrul Eparhial de lei 2.827.028.

S'au mai plătit burse studenţilor teologi, seminariştilor, subvenţii şi ajutoare pentru coruri bisericeşti, subvenţii pentru construcţii de biserici şi case parohiale, subvenţii pentru seminariile monahale, şcoala de cântăreţi bisericeşti, suvenţii regenerarea viilor, diferite ajutoare celor incapabili de muncă, elevilor, studenţilor fii de preoţi şi cântăreţi şi altora suma de lei 8.646.743.

Comisiunea constată o activitate de ajuns de rodnică în sectorul economic, care se datoreşte conducerii înţelepte a Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Sebastian, precum şi muncii depuse cu devotament de către Consilieri şi funcţionarii Sectorului economic al Sf. Mitropolii, şi propunem Onoratei Adunări Eparhiale, aprobarea gestiunei şi descărcarea gestionarilor respectivi.

Preşedinte, *(ss) Pr. Mihai Gheorghiu*

Secretar, (ss) Virgil Ionescu

Membri: (ss) Pr. D. Hadârcă, (ss) Ing. Gavril Ţibu

COMEMORAREA

MITROPOLITULUI IOSIF NANIESCU, CU PRILEJUL A IMPLINIRII A 50 ANI DELA MOARTEA SA

CUVÂNT FESTIV ŢINUT IN ŞEDINŢA ADUNĂRII EPARHIALE LA 18 MAI 1952, DE CĂTRE PREOTUL CONSTANTIN NONEA, CONSILIER ADMINISTRATIV MITROPOLITAN

I.

Inalt Prea Sfinţite Preşedinte,
Onorată Adunare Eparhială,

Iniţiativa luată de Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian de a se comemora personalitatea lui Iosif Naniescu, unul dintre cei mai iluştri antecesori ai Inalt Prea Sfinţiei Sale, care a arhipăstorit timp de 27 ani (1875-1902) depe scaunul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, are o înaltă semnificaţie morală. Prin această comemorare, în tălmăcirea dată ei de I. P. S. Mitropolit Sebastian, se împlinesc cuvintele Sfintei Scripturi: „Aduceţi-vă aminte de înaintaşii voştri, care au propoveduit cuvântul lui Dumnezeu şi privind la sfârşitul vieţii lor să le urmaţi credinţa". (Evrei, XIII, 7).

Acest gest chiriarhal confirmă unitatea desăvârşită a slujbei arhiereşti.

Dar acest gest chiriarhal răspunde şi unei sensibilităţi a credincioşilor moldoveni, şi în special a ieşenilor, în sufletul cărora figura blândului ierarh Iosif Naniescu a pătruns adânc, căpătând chipul imaterializat al unui sfânt.

Sensibil şi atent cu toate tradiţiile bisericeşti locale, I. P. S. Mitropolit Sebastian s'a identificat cu plămada sufletului moldovean în care pulsează o curată viaţă religioasă făurită, în decursul vremii, de marii ierarhi care au păstorit scaunul mitropolitan dela Iaşi, printre care a fost şi Iosif Naniescu, pe care-l comemorăm astăzi.

Inalt Prea Sfinţite Preşedinte,
Onorată Adunare Eparhială,

Cinstea ce mi s'a făcut de a prezenta puternica personalitate a Mitropolitului Iosif Naniescu nu ştiu dacă va fi răsplătită de puterile mele de investigaţie şi concentrare a documentelor vremii, ca astfel chipul psihologic al ilustrului ierarh şi realizările lui să nu fie cu nimic adumbrite. Deaceea mărturisesc că această prezentare rămâne o simplă încercare literară fără pretenţii de analiză şi adâncire.

Note biografice.

Data naşterii Mitropolitului Iosif era ştiută, la 27 Iulie 1820, şi circula astfel chiar pe vremea când Mitropolitul Iosif era în viaţă. [1]).

Prin descoperirea actului mitrical de naştere al Mitropolitului Iosif de către preotul D. Zupu, şi comunicat fostului Mitropolit al Moldovei Nicodim Munteanu, cu raportul Nr. 77 din 6 Martie 1939, data naşterii s'a stabilit precis la 15 Iulie 1818, deci cu doi ani mai înainte decât data care circula prin tradiţia necontrolată.

Viaţa lui Iosif Naniescu începe să-şi toarcă firul la *15 Iulie 1818* în casa preotului Anania Mihalache din micul sat *Răzălăi* ocolul Răutului, ţinutul Iaşilor. Mama lui se chema Teodosia şi era fica preotului Vasile Fornea. Atât familia cea din partea tatălui cât şi cea dinspre mamă, aveau rădăcini adânci în genealogia preoţească, dată fiind situaţia tradiţională că preoţia se transplantă din tată în fiu.

Din botez Mitropolitul Iosif purta numele de Ioan iar în glasul mamei lui era desmerdat cu diminutivul *Ioniţă* nume atât de curent în satele noastre.

Copilăria lui Ioniţă a fost crunt lovită de moartea tatălui său, care abea după trei ani de căsătorie a murit învârstă de 28 ani, în urma unui atac de inimă.

Au rămas în grija preotesei văduve doi copii, Ioniţă în vârstă de un an jumătate iar celălalt Irimia, abia de şase luni. [2]) Işi poate oricine închipui greutăţile pe care avea să le înfrunte această femee chiar din pragul întemeierei căminului ei familiar. Până

---

1) Jubileul de 25 ani de Arhipăstorire a I. P. S. Arhiepiscop şi Mitropolit al Moldovei şi Sucevei D. D. Iosif Naniescu, Tip. Dacia, Iaşi 1901. pag. 3.
2) Evenimentul Nr. 298, anul IX. seria II, Duminica 27 Ianuarie 1902.

la vârsta de 10 ani Ion este crescut sub atenta grijă a mamei lui. In 1828, arhimandritul Teofilact Fornea dela Mănăstirea Frumușica, spre a ușura povara surorei lui, ia pe Ion, nepotul său, pe care-l va îndruma și purta din loc în loc, până ce i-a găsit un rost sigur în viață.

Pentru a înțelege desvoltarea ulterioară a copilului Ion merită a fi cunoscute unele amănunte din viața de familie, legate de persoana viitorului Mitropolit al Moldovei.

„De mic copil Ion era nezdrăvan: inteligent și plin de vio„iciune. La vârsta de 9 ani aflându-se la scăldat la un iaz cu mai „mulți băețași de vârsta lui, a scăpat pe unul din ei, care era să „se înece într'o știoalnă, scoțându-l de chică la mal.

„Altădată maicăsa Teodosia măsurându-l pe spete cu „Sfân„tul Nicolae din cui" pentrucă își rupsese ițarii într'un cireș, „a „spălat putina" și n'a mai dat pe acasă, decât după vreo două „săptămâni când a fost găsit la o stână de către un cumătru al „părinților lui. In schimbul acestor strengării avea calități deose„bite, încă de mic copil.

„Fiind isteț și înzestrat cu o memorie admirabilă, știa sute „de pagini pe de rost din „Psaltire" și „Ceaslov". Avea îndemâ„nare deosebită la desemn. Nu odată maică-sa nu l-a dojenit, că-i „acoperea pereții dela spatele casei cu tot soiul de chipuri de oa„meni, vite, cară, căruțe, pe care le zugrăvea cu cărbune cu ui„mitor meșteșug.

„Intr'un rând a zugrăvit cu cărbune pe-o scândurică, nete„zită bine, chipul mamei lui, cu atâta asemănare, încât biata „mamă l-a lăudat, și după ce i-a dat un sorcovăț, a luat scându„rica și-a așezat-o frumos în casă, pe masă, pentru a o păstra.

„Ioniță era, însă, sfiicios nevoie mare. . .

„Tot de mic arăta o deosebită tragere de inimă spre tagma „călugărească. Maică-sa nu voia să audă". [1])

Din aceste spontane manifestări copilărești, puteau tălmăci înclinațiile de mai târziu ele Mitropolitului Iosif Naniescu, căci „era un povestitor neîntrecut, cum a fost doar numai bardul dela Mir„cești", [2]) iar pasiunea pentru artă o vedem din strădania lui de a desăvârși biserica Catedrală și a o înpodobi cu minunata pictură executată de profesorul Tătărăscu emulul lui Nicolae Grigorescu. Tot gustului său artistic se datoresc, frumoasele obiecte de

1) Evenimentul, ibidem.
2) Ibidem.

cult şi veşminte arhiereşti rămase moştenire Catedralei Mitropolitane din Iaşi.

In peregrinările copilăriei Ion Naniescu se opreşte cu unchiul său la biserica Sf. Spiridon din Iaşi, pe atunci condusă de Arhiereul Varlaam, acel care a tradus Biblia în româneşte, în 1819, apărută la Petersburg ca o contrapunere a înfluenţei Societăţii Britanice pentru răspândirea Bibliei.

Aici, la biserica Sf. Spiridon, copilul Ioan a făcut cunoştinţă cu practica vieţii religioase şi cu suferinţa bolnavilor din spital, momente hotărâtoare ce l-au determinat să fie milos pentru bolnavi şi sărăcie. [1]).

Pe vremea aceea pe scaunul mitropolitan din Iaşi păstorea marele Veneamin Costache. La 3 Iulie 1833, când acest titan al ierarhiei moldovene punea piatra de temelie a bisericii Catedrale, băiatul Ion Naniescu a luat parte, alături de unchiul său, la solemnitatea punerii pietreî fundamentale, act ce l-a impresionat profund. Până la sfârşitul vieţii, Mitropolitul Iosif povestea cât de frumoasă era înfăţişarea lui Veneamin Costache şi de câtă autoritate şi prestigiu se bucura în rândurile credincioşilor.

La vârsta de 16 ani, în 1834, arhimandritul Teofilact Fornea este numit egumen al bisericii Proorocul Samuel din Focşani, care depindea tot de Spiridonie. Unchiul îşi ia nepotul cu el, întărindu-l şi instruindu-l în rânduelile bisericeşti.

La episcopiea din Buzău păstorea pe-atunci episcopul cărturar Chesarie. Arhimandritul Teofilact, care acum cunoştea ce vocaţie aleasă pentru monahism se ascunde în sufletul nepotului său îl duce la Buzău, să-l prezinte Episcopului. Pe drum caii dela căruţă s'au speriat de-un car cu fân şi-i răstoarnă pe călători într'un şanţ. Tânărul Ion se alege cu o mână scrântită iar bătrânul Teofilact, care căzuse peste nepot în şanţ, scapă teafăr.

Ion Naniescu, n'a stat decât un an în preajma episcopului Chesarie şi în anul 1835 la 1 Noembrie, episcopul îl tunde în monahism şi-i dă numele Iosif, nume pe care l-a purtat stareţul episcopului Chesarie, adică episcopul Iosif I. dela Argeş.
A doua zi după tundere, Chesarie îl hirotoneşte pe tânărul călugăr în vârstă de 17 ani, ierodiacon.

Deacum înainte soborul pe scara ierarhiei era deschis, ierodiaconul Iosif Naniescu trecând de sub grija bătrânulni Teofilact, unchiul său, în părinteasca grijă a episcopului cărturar Chesarie.

---

1) Vasilache V. „Iosif Naniescu, pag. 7, Tipografia Mânăstirea Neamţ 1940".

In 1836, Chesarie înfinţează Seminarul din Buzău iar printre cei dintâi elevi îl înscrie şi pe Iosif ierodiaconul, în vârstă de 18 ani.

In 1840, Iosif absolveşte seminarul şi la vârsta de 22 ani se transferă la biserica Sf. Dumitru din Bucureşti care era metohul episcopiei din Buzău, ca de aici să poată urma şi absolvi cursurile Colegiului Sf. Sava. Episcopul Chesarie moare la 30 Noembrie 1846, aşa că ierodiaconul Iosif nu se mai întoarce la Buzău, ci rămâne mai departe la Biserisca Sf. Dumitru ca slujitor.
In 1847 absolveşte colegiul Sf. Sava.

Când vâlvătaia revoluţiei din 1848 cuprinsese Bucureştii, Iosif avea 30 ani. Ca unul care cunoscuse, din plin, mizeriile vieţii şi aştepta o nouă orânduire mai bună, tânărul ierodieacon s'a alăturat luptei maselor revoluţionare.

Pregătirea intelectuală temeinică, vocea aleasă şi curata viaţă monahală pusă de ierodiaconul Iosif, l-au impus privirii Mitropolitului Nifon al Ungro-Vlahiei, care l-a promovat în postul administrativ de egumen la mănăstirea Şerbăneşti Morunglavului din ţinutul Vâlcii de peste Olt, mănăstire ce depindea de Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti.

La vârsta de 32 ani, în August 1850, ierodiaconul Iosif Naniescu este hirotonit preot, iar peste 2 ani, în 1852, este distins de Mitroplitul Nifon cu rangul de protosinghel.

In 1857, în luna Octombrie, protosinghelul Iosif este înaintat ca egumen la mănăstirea Găişeni din Dâmboviţa, ce depindea tot de Eforia Spitalelor Civile. Aici la Găişeni rămâne până în anul 1863, când este transferat ca egumen al mănăsirii Sărindar din Bucureşti. Intre timp, în 1860, la vârsta de 42 ani este ridicat la rangul de arhimandrit tot de Mitropolitul Nifon.

In 1863, se face secularizarea mănăstirilor închinate care erau administrate de călugării greci, al cărora abuz de spoliere trecuse orice margine a închipuirii.

Arhimandritul Iosif Naniescu, fiind numit într'o comisie de secularizare la mănăstirea Văcăreşti, acum, ca la trecerea unor bunuri de valoare dintr'o mână în alta, toţi ceilalţi membrii din comisie căutau să-şi însuşească câteceva, mai preţios, din avutul mănăstirii.

Momentul pentru răşluire era favorabil, deoarece în acea atmosferă de prefaceri, controlul nu putea fi sever. Cum apărea în faţa comisiei vre'un obiect de preţ, ca un serviciu de aur sau

cristal, numai că membrii comisiei îşi exprimau, rând pe rând dorinţa de a şi-l însuşi sub dulceaga expresie:

– Pentru acest obiect am eu evlavie!

Arhimandritul Iosif, care respecta bunul public, s'a îngrozit de setea de jaf a colegilor lui mireni din comisie şi sculându-se i-a apostrofat:

– „Domnilor, între atâţa evlavioşi câţi sunteţi aici, numai eu am rămas un neevlavios, care nu mai poate sta cu d-voastră"! [1]) Şi a părăsit, indignat, lucrările comisiei hrăpăreţe. Pentru un om cu o conştiinţă morală trează, cum era Iosif Naniescu, orice tentaţie ademenitoare, chiar dacă i s'ar fi garantat discreţia de mormânt, nu-l îndupleca să-şi schimbe firea, ştiind că cele ascunse înaintea oamenilor sunt vădite în faţa lui Dumnezeu.

Prin secularizare, orânduirile şi aşezările monahale au suferit mari prefaceri. Arhimandritul Iosif, având o pregătire didactică califcată, se dedică carierei de profesor de Religie, fiind numit întâi la Gimnaziul Lazăr, din 1864 până la 1866, când s'a transferat la Liceul Matei Basarab unde a funţionat până în anul 1873, când a fost ales Episcop de Argeş.

In răstimpul cât a funcţionat ca profesor la Liceul Matei Basarab, a ocupat concomitent şi catedra similară dela Şcoala Normală, iar timp de un an, (1870-1871) a condus, ca director, Seminarul Central din Bucureşti.

La 23 Aprilie 1872, Mitropolitul Nifon îl înalţă la rangul de Arhiereu, când Iosif Naniescu avea 54 ani, cu titlul de Mireon.

După un an, în 1873, Arhiereul Iosif e ales ca episcop al Argeşului, iar la vâstra de 57 ani la 10 Iunie 1875, este ales Mitropolit al Moldovei şi Sucevei, înalta funcţiune sacerdotală pe care a onorat-o până la sfârşitul vieţii întâmplat la 26 Ianuarie 1902, după o arhipăstorire de 27 ani pe scaunul chiriarhal dela Iaşi şi 84 ani petrecuţi numai pe căile Domnului.

Inalt Prea Sfinţite Preşedinte,
Onorată Adunare Eparhială,

Din scurta schiţă biografică se poate constata că Iosif Naniescu a răzbătut în viaţă şi a urcat treptele ierarhiei bisericeşti numai datorită muncii personale şi virtuţilor morale cu care era

---

1) Vasilache V. op. cit. pag. 53

înzestrat. Rămas orfan şi desrădăcinat dela căminul părintesc ia drumul pribegiei. Are norocul să fie îndrumat şi susţinut în viaţă de trei bărbaţi temători de Dumnnzeu: arhimandritul Teofilact, episcopul Chezarie dela Buzău şi Nifon, Mitropolitrl Ungro-Vlahiei. Aceştia au fost pedagogii lui până la maturitatea vârstei, când însuşi Iosif Naniescu devine pedagog pentru alţii şi conducător de eparhii, ca episcop al Argeşului şi apoi Mitropolit al Moldovei.

In toate funcţiunile care le-a ocupat -şi au fost multe la număr şi variate - Iosif Naniescu a mărturisit prin fapte că în personalitatea lui era o perfectă concordanţă între gând şi realizare.

Deaceia o vieaţă severă, ordonată, închinată Casei Domnuşi milosteniei creştine.

„Mitropolitul a dus o viaţă de adevărat apostol creştin,-na„rează un contenporan al său".

Acest soi de trai sobru, izvora dintr'o convingere fermă, că vieaţa religioasă trebue să aibă o coloratură evanghelică, atât cât se poate realiza într'o lume năpădită de fel de fel de influenţe.

Concepţia despre viaţă a Mitropolitului Iosif o găsim formulată în chear testamentul alcătuit de dânsul. Iată ce spune blândul şi milostivul Mitropolit.

„Pentrucă în toate zilele vieţii mele şi în toate dregătoriile, „pe care Dumnezeu a binevoit a mă învrednici să le ocup, nu „s'a lipit de inima mea nici luxul, nici iubirea de arginţi, ci nu„mai iubirea şi râvna de Casa Domnului şi podoaba ei, precum „şi dorinţa pentru cele de folos şi pentru tot ce putea servi spre „a întări credinţa, a desvolta pietatea şi a cultiva ştiinţa şi toată „cunoştinţa între fiii credincioşi şi iubiţi ai scumpei noastre patrii, „pentru aceasta în anii îndelungaţi ai vieţii mele nu am adunat „averi şi comori, ci tot ce am avut şi am economisit am întrebu„inţat pentru înfrumseţarea Casei Domnului". [1]).

Cât a fost legat de Casa Domnului, se poate constata şi astăzi când privim la cele două monumente de artă religioasă: Catedrala Mitropolitană şi biserica Trei Ierarhi, cea dintâi terminată şi împodobită de Mitropolitul Iosif iar cea de a doua restaurată pe vremea şi din imboldul lui.

Mitropolitul Iosif Naniescu avea pasiunea pentru adunarea de cărţi şi documente rare, pasiune pe care dânsul o socotea o *slăbiciune* personală. Spune dânsul în testament, în alt loc:

---

1) Adevărul, Nr. 4492, Joi 31 Ianuarie 1902, pag. 2 col. II

„Pe lângă aceasta – adică dragostea pentru Casa Domnului – „toată râvna şi slăbiciunea mea a fost a şi cumpăra cărţi şi ma- „nuscrise vechi spre a se păstra astfel şi a nu se pierde cunoştin- „ţe despre trecutul nostru istoric. Am adunat deasemeni obiecte „şi lucruri necesare serviciului dumnezeesc şi care servesc drept „frumuseţă şi podoabă în Sfânta noastră biserică, ca veşminte or- „namente bisericeşti vase sacre şi altele.

„Pentru cărţi, manuscrise, documente vechi şi acestea, am „dat tot ce am agonisit, şi chiar ultimul ban şi ce puteam scăpa „dela aceia cari, în toată ziua, în tot ceasul, şi în tot locul îmi „cereau milă şi ajutor, unii pentru a-şi îndulci mizeria, în care se aflau, iar alţii pentru a-şi potoli foamea". [1])

Prin această nobilă „slăbiciune" a Mitropolitului Iosif, bibiote- ca Academiei s'a înbogăţit cu multe documente de valoare.

„Numai o parte din hârtiile lui au fost legate în 24 volume. Ori- „cine-şi poate închipui ce bogată colecţie de hârtii de preţ avea „Mitropolitul Iosif, dacă numai o parte din ele au fost legate în „24 volume". [2])

Din colecţiile donate Academiei putem enumera: două lăzi cu diferite cârţi, 288 manuscrise, 1008 volume, 25 hărţi geogra- fice, 41 stampe şi portrete, 39 documente istorice româneşti, din care unul dela Ştefan cel Mare din 1498 iar altul dela Grigore Ghika din 1664. [3])

Cealaltă lature a aceleiaşi nobile „slăbiciuni" a Mitropolitului Iosif se arată pe câmpul milei creştine.

In această privinţă, un contemporan notează:

„Caritabilul Prea Sfânt, nu făcea deosebire de religie între „cei săraci. Prea Sfântul a servit timp de zece ani şi chiar do- „uăzeci pensiuni la mai mulţi evrei bătrâni, scăpătaţi." [4])

Se ştie că unul din pensionarii Mitropolitului a fost bătrânul evreu Rubensaft, care şi-a întreţinut feciorul în liceu şi la faculta- tea de Medicină cu banii dăruiţi de milostivul ierarh.

La locuinţa mitropolitului era o cameră prevăzută c'o feres- truică prin care el împărţea leafa săracilor, după principiul ca fie- care să aibă măcar „de-o pâine". Totdeauna când ieşea dela slujbă săracii se aliniau pe două rânduri dela Catedrală până la reşedin-

---

1) Adevărul nr. 4492, Joi 31 Ianuarie 1902, pag. 2 col. I.

2) Dudu V., Mitropolitul Moldovei Iosif Naniescu şi Academia Română, pag. 4, Iaşi 1941.

3) Dudu V., op. cit. pag. 4 urm.

4) Evenimentul nr. 298, anul IX, seria II, 27 Ianuarie 1902.

ţă şi fiecare primea darul bănesc chiriarhal. Altădată săracii primiau ajutoare dela intendentul Mitropoliei, după dispoziţiile date de milostivul chiriarh, care nu odată se înprumuta dela subalterni, ca să facă faţă cerinţelor, până la primirea salariului.

Cât a îndrăgit Mitropolitul Iosif pe săraci se vede şi din următoarea întâmplare, povestită tot de un contemporan.

Opera samarineană mistuia mai mult inima caritabilă a bătrânului ierarh decât suferinţele unui trup şubrezit de povara celor 84 de ani!. Ce spirit de jertfelnicie se desprinde din acest episod final al vieţii şi câtă aureolă încununează un chip arhieresc!.

S'ar părea că Mitropolitul Iosif era străin de tot ceace este omenesc, de acel element firesc de luptă şi umor. Căci viaţa alternează între aceşti doi poli, unul al bucuriei şi altul al tristeţii, între care mereu tălăuzesc valurile feluritelor întâmplări. Această opinie, ar denatura chipul psihologic al blândului Mitropolit, care era un luptător neânfricat pentru cauzele drepte, un om cu alese maniere şi mai ales plin de humor în convorbirele zilnice.

Ca luptător al unei cauze drepte îl vedem ridicându-se, în Senat, împotriva Ministului liberal Mârzescu, care ataca valabilitatea canoanelor şi a altor aşezări bisericeşti. Deasamani Mitropolitul Iosif a luat atitudine dârză împotriva unor mişcări preoţeşti, care alimentate de oameni răuvoitori ai Bisericii, căutau să submineze autoritatea ierarhiei superioare. [1]).

Despre humorul Mitroplitului Iosif s'ar putea multe povesti. Dar pentru exemplificare merită a fi amintite unele din întâmplările hazlii. Astfel preotul Arion, dela biserica Sf. Constantin din Iaşi, era împovorat de copii şi cu o parohie săracă. Preotul era dotat cu o intelegenţă deosebită şi, cu toate necazurile lui, ironiza din când în când, pe câte un demnitar din Cancelaria Mitropolitană, fapt pentru care îşi atrăsăse vrăşmăşia celor din aparatul administrativ central. Intr'o zi preotul Arion este chemat la Cabinetul Mitropolitului pentru a primi dojana arhierească, ca un element insubordonat. Mitropolitul ştia că preotul era om la locul lui, dar a înţeles, că la mijloc nu-i decât o intrigă al unuia din sfetnicii lui, care vrea să umilească pe preot.

Intrând în biuroul Chiriarhal preotul îşi arată nevinovăţia aşa după cum era convins şi Mitropolitul. Atunci Mitropolitul Iosif îşi desbracă rasa şi-l îmbracă pe preotul Arion, dându-i binecuvântare să plece liniştit acasă şi bucuros între copii lui.

---

1) V. Vasilache, op. cit. pag. 105 şi următoarele.

Pârâșii așteptau în vestibul să vadă pe preotul Arion ieșind dela Mitropolit amărât și umilit.

Spre marea lor mirare, preotul Arion iese pășind țanțoș, îmbrăcat cu rasa Mitropolitului vesel că niciun preot până atunci nu se bucura de atâta prețuire.

Din acest act, plin de humor, se desprindea o lecție usturătoare pentru pârâșii preotului. Mitropolitul Iosif arătase că în fața lui, ca părinte sufletesc, toți preoții au aceiași prețuire iar micile resentimente personale n'au ce căuta în treburile administrației bisericești.

Mitropolitul Iosif, era un bun cântăreț și mare muzician. Dela dânsul au rămas compoziții proprii bisericești pe note de psaltichie. Lui se datorește aducerea maistrului Gavril Muzicescu, care a organizat Corul Mitropolitan a cărui faimă dăinuește și azi. Introducându-se elemente femeești la sopran și altiști, s'a făcut mare zarvă că femeile cântă în biserică. Mitropolitul a răspuns protestatorilor, că femeile mironosițe au fost cele dintâi, care au cercetat mormântul Mântuitorului, în vreme ce bărbații au fugit și s'au ascuns. Deci și femeile au dreptul de a aduce slavă lui Dumnezeu prin talentul lor muzical.

Dar faptele grăitoare de vrednicia arhipăstoriei Mitropolitului Iosif se concretizează în *terminarea Catedralei Mitropolitane* din Iași, cel mai încăpător locaș divin din țară, a restaurării bisericii Trei Ierarhi, o bijuterie artistică neegalată, și fixarea Seminarului „Veniamin" într'un local propriu.

Chiar clădirea, în care se adăpostesc birourile Cancelariei noastre, unde ținem astăzi ședința de comemorare, este ctitoria blândului Mitropolit Iosif Naniescu.

Concentrând caracteristicele personalității Mitropolitulni Iosif Naniescu, din această succintă prezentare a portretului său psihologic, ajunge la concluzia că acest ierarh a condus turma credincioșilor, cler și credincioși, cu multă înțelepciune, a gospodărit administrația bisericească cu multă chiverniseală, realizând uriașa construcție; a însuflețit și înălțat slujbele religioase prin voci selecte și cor bisericesc, trecute în domeniul leugendar, a fost un pasionat biblioman, disprețuitor al luxului și al iubirii de bogății, cuceritor prin blândețea lui, povestitor neîntrecut, sever până la ascetism în traiul zilnic, vajnic păstrător al rânduelilor canonice, zelos apărător al prestigiului Bisericii, conștient până în cele mai adânci cute ale sufletului său de înaltă, dar greaua misiune a arhieriei.

Peste toate acestea covârşeşte iubirea creştină pentru cei săraci şi suferinzi, jertfelnicie pentru care contemporanii săi l-au socotit un sfânt, titulatură dată de fostul Mitropolit Primat care auzind de moartea lui Iosif Naniescu, a izbucnit în lacrămi şi a zis :"

– A murit un sfânt ! [1])

Această viaţă de sfinţenie şi de mari realizări a Mitropolitului Iosif Naniescu o comemorăm astăzi în plenul Adunării Eparhiale, cu prilejul împlinirii a jumătate de veac dela trecerea sa din viaţă, ca prin această sa aducem prinos de recunoştinţă unui ierarh, care a strălucit, ca un astru, pe scaunul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei.

Cum această iniţiativă de comemorare aparţine I. P. S. Sebastian, rog Onorata Adunare Eparhială să aducă mulţumiri Chiriarhului nostru, care ne prezidează această şedinţă solemnă, pentru acest gest de înaltă semnificaţie morală prin cinstirea memoriei a unuia dintre cei mai iluştri chiriarhi ai Moldovei, aşa cum a fost marele, blândul şi milostivul Mitropolit Iosif Naniescu.

Preot Constantin Nonea

---

1) Evenimentul, Nr. 298 Nr. excepţional, 2902.

ITINERAR

de Vizitaţiuni Canonice şi îndrumări misionare executat pe teren de Inalt Prea Sfinţitul Sebastian, Mitropolitul Moldovei şi Sucevei, pe intervalul de timp dela 1 Septembrie 1951 până la Iunie 1952.

1951

13 Septemvrie - 16 Septemvrie 1951.

Vizitarea protopopiatului raionului Codăieşti, cu porohiile : Tomeşti, Osoi, Costuleni, Cozia, Răducăneni. La parohia Bazga liturghie arhierească. Vizitarea parohiilor Bohotin, Gura Bohotin, Moşna I şi II. La parohia Moşna I, liturghia arhierească.

29 Septemvrie — 1 Octombrie 1951

Vizitarea Mănăstirii Miclăuşeni raionul Tg. Frumos. Vizita frăţească la Prea Sfinţia Sa Teofil, Episcopul Romanului, apoi plecarea la Bucureşti, pentru rezolvarea treburilor eparhiale la Sf. Patriarhie şi Minister.

6 Octombrie — 8 Octombrie.

Vizitarea protopopiatului raionului Negreşti cu parohiile : Dumbrava, Grajduri, Valea Satului, Scânteia, Boroşeşti, Scheia I şi II, Drăguşeni. Sfinţirea bisericii din satul Crăciuneşti.

15 Octombrie — 20 Octombiie 1951.

Vizitaren parohiilor : Leţcani, Războieni, Tg. Frumos, Balş, Cârjoaia, Băiceni.

25 Octombrie — 28 Octombrie.

Vizitarea Mănăstirii Sf. Ioan dela Suceava, Sucevița cu parohiile dimprejur.

17 Noembrie — 19 Noembrie

Vizitarea Mănăstirii Slatina.

25 Noemvrie — 26 Noemvrie

Sfinţirea Bisericii din Balş, Tg. Frumos.

27 Noemvrie — 29 Noemvrie

Vizitarea parohiilor din oraşul C. Lung.

7 Decemvrie — 12 Decemvrie

Prezidarea Examenelor Seria XII la cursurile de Indrumare Misionară.

1 9 5 2

6 Ianuarie — 10 Ianuarie

Bucureşti. Deschiderea Cursurilor Misionare la Institutul Teologic, seria XIII.

26 Ianuarie — 28 Ianuarie

Vizitarea Centrului Eparhial dela Suceava.

23 Fevruarie — 24 Fevruarie

Sfinţirea bisericii din Iorcani.

28 Fevruarie — 6 Martie

Bucureşti. Prezidarea examenelor seriei XIII la Cursurile Indrumări Misionare.

23 Martie — 27 Martie

Vizitarea mănăstirilor Dragomirna, Sucevița, Vatra Moldoviței.

29 Martie — 30 Martie

La Fălticeni. Sfinţirea bisericii din satul Drăguşeni.

2 Aprilie — 3 Aprilie

Vizitarea tipografiei Mănăstirii Neamţ, centrul eparhial Roman, Mănăstirea Miclăuşeni.

30 Aprilie — 3 Mai

Vizitarea cu I. P. S. Patriarh a Mănăstirii Neamț, Suceava, Sucevița, Dragomirna, Voroneț, Mănăstirea Homorului, Solca, Slatina.

5 Mai

Plecarea la București.

7 Mai

Plecarea la Moscova, unde a participat la lucrările Conferinței interconfesionale din Uniunea Sovietică.

25 Mai

Primirea oficială la Reședința Mitropolia Moldovei.

28 Mai — 30 Mai

Vizitarea sediului protopopiei Pașcani, parohia Moțca, Mănăstirea Neamțu la tipografie și Hramul Neamțului, sediul Centrului Eparhial Suceava. Vizitarea școlii de cântăreți bisericești, turnătoria de lumânări, pivnița cu vinuri.

* * *

La toate vizitațiunile canonice, când s'a oficiat la parohii, în biserică, Liturghie Arhierească, s'a rostit cuvântul de îndrumare și învățătură de către I. P. S. Mitropolit Sebastian. Deasemenea la fiecare parohie, în parte, s'au dat îndrumări preoților cum să se achite conștiincios în misiunea preoțească, să trăiască în bune relații cu autoritățile Statului și să colaboreze cu ele sincer și permanent, iar pe credincioși i-a îndrumat să fie buni credincioși și cetățeni devotați ai patriei noastre, Republica Populară Română.

La începutul campaniei agricole de primăvară I. P. S. Mitropolit Sebastian a trimis preoțimei Indrumări și Sfaturi Gospodărești, o tălmăcire pe înțelesul credincioșilor a Hotărârii Guvernului și a Partidului Mun-

citoresc Român privitoare la buna reuşită a însămânţărilor de primăvară.

In tot timpul cât a stat la Reşedinţa din Iaşi, în Duminici şi Sărbători, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit a oficiat, regulat, Sf. Liturghie la Catedrala Mitropolitană şi a povăţuit pe credincioşi cum să trăiască în respectarea poruncilor morale şi religioase cuprinse în învăţătura Bisericii Ortodoxe.

In majoritatea cazurilor a participat la şedinţele de lucru ale preoţilor din Iaşi la Cercul Arlus, la Comitetul de luptă pentru pace din instituţie şi a răspuns la toate invitaţiunie altor Comitete de oraşe sau regiune.

In ce priveşte lucrările gospodăreşti, I. P. S. Mitropolit Sebastian, a controlat, zilnic, felul cum se desfăşoară lucrările de reparaţii la biserica Sf. Gheorghe, vechea Catedrală Mitropolitană. Deasemeni a cercetat lucrările de reparaţii dela Mănăstirea Cetăţuia, biserica Frumoasa şi biserica Sf. Teodor, precum şi alte biserici din Iaşi, sau din eparhie.

Pentru funcţionarii din Cancelaria Mitropolitană, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, prin muuca personală de birou şi audienţe, constitue un exemplu pilduitor.

(Alcătuit după datele cuprinse în Agenda Vizitelor Canonice.)

Pentru conformitate

Consilier, PR. C. NONEA

PREZENTAREA

ASPECTELOR CONFERINȚEI TUTUROR CULTELOR ȘI ASOCIAȚIILOR RELIGIOASE DIN UNIUNEA SOVIETICA, FĂCUTĂ DE I.P.S. SEBASTIAN MITROPOLITUL MOLDOVEI ȘI SUCEVEI, CARE A PARTICIPAT ACTIV LA LUCRĂRILE CONFERINȚEI IN CALITATE DE DELEGAT AL SF. SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE [1])

CONFERINȚA S'A ȚINUT LA ZAGORSK - MOSCOVA INTRE 9 — 12 MAI 1952.

Conferința tuturor cultelor și asociațiilor religioase din Uniunea Sovetică, inițiată și prezidată de Inalt Prea Fericitul Alexei, Patriarhul Moscovei și a întregi Rusii, la care am avut cinstea să fiu invitat, ca delegat al Bisericii Ortodoxe Române, a depășit cadrul unei adunări regionale, deși ea s'a mărginit numai la marea familie a popoarelor din Uniunea Sovietică, sporită cu cea a invitaților [popoarelor din ; Finlanda, România, țările baltice, Olanda, Austria, etc. . .

Această depășire, se datorește problemei centrale ce a făcut obiectul ordinei de zi și anume : *„Biserica împreună cu poporul în lupta pentru pace"*.

Din însăși analiza subiectului amintit, care a fost tratat cu o rară conpetență de către Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae Krutițki, se poate constata că în desvoltarea acestei arzătoare probleme, ce frământă astăzi întreaga omenire, Biserica n'a fost luată în considerare numai ca o instituție harismatică, depozitară a unor mijloace de mântuire, pe care le administrează ierarhiia bisericiească, ci funcțiunea ei a fost sulevată ca un organism social, ca o comunitate vie a credincioșilor, ce are și ea un cuvânt de spus în problema păcii.

---

1) Această prezentare a fost rostită în Catedrala Mitropolitană din Iași, în ziua de Duminică 25 Mai a. c., în prezența reprezentanților autorităților și a unui numeros public credincios, când i s'a făcut I. P.S. Mitropolit Sebastian primire oficială, urmată de recepție.

Deci acţiunea Bisericii în lupta pentru apărarea păcii, se desfăşoară în actualitate mult mai mult în afară de oficial sacerdotal legat de sfântul Altar, de terenul vast şi accidentat al societăţii, acolo unde pasiunile, interesele minore şi meschine, vicleniile şi alte răutăţi întunecă dreapta judecată a raţiunii, încercându-se de unii conducători de state imperialiste să se justifice încăerările între popoare şi măcelurile între oameni, cu alte cuvinte să se îndreptăţească necesitatea războiului ca ceva natural şi inevitabil.

Ori războiul constitue un act de agresiune, împotriva unui popor, un atentat la viaţa cuiva, un mijloc violent cu cara se caută a se răpi omului cel mai scump bun al său, *dreptul de a trăi.*

Războiul reprezintă şi o violare a legilor naturale sădite de Dumnezeu în om chiar dela crearea lumii, când Făcătorul cerului şi al pământului a poruncit celor dintâi oameni: „creşteţi şi vă înmulţiţi şi stăpâniţi pământul şi-l stăpâniţi pre el". (Facere, I, 28,) Omul a fost creat să trăiască iar moartea şi-a adus-o singur ca preţ al păcatului, după cum spune Sfântul Apostol Pavel: *„căci plata păcatului este moartea iar harul lui Dumnezeu este viaţa veşnică".* (Rom. VI, 23). Deci războiul izvorăşte din păcăt ca şi orice rod al păcatului trebue înlăturat şi condamnat cu toată hotărârea.

Atât de mult e preţuită viaţa înaintea lui Dumnezeu şi urâtă vărsarea de sânge omenesc, încât acei care practică violenţa suprimând viaţa aproapelui lor, vor da seamă de faptele lor nelegiuite în faţa marelui judecător al lumii, ba încă mai mult se vor pedepsi chiar în viaţă, după cum scrie în Sfânta Carte: *„De va „vărsa cineva sânge omenesc, sângele aceluia de mână de om „se va vărsa, căci Dumnezeu a făcut omul după chipul său".* (Facere, IX, 6).

Dar războiul, urmărind distrugerea vieţii umane, nimiceşte tot ce a creat mintea omenească ca înbunătăţire a condiţiilor de desvoltare a vieţii. Căci în parcursul istoriei sale multimilenare strădaniile omului au fost mari, pentru a-şi creea condiţiuni prielnice pentru uşurarea traiului. Aceste strădanii sunt concretizate, în roadele civilizaţiei dealungul veacurilor, prin lucrările tehnice care micşorează eforturile şi prelungesc viaţa, cât şi prin tezaurul culturii, un imens isvor de nobilitarea sufletului.

Creaţiile rezultate din iniţiativa şi munca omului pot fi duse la bun sfârşit numai în vremuri de linişte, de pace. Când pacea nu este turburată, acţiunile spre progres ale omului nu-s stânje-

nite, ci ele sporesc dela zi la zi, dela an la an, iar rezultatele adăugate laolaltă alcătuiesc un patrimoniu colectiv ce stă la dispoziţia întregii societăţi umane.

In vremuri de pace s'au creeat, în antichitate, reţele de comunicaţie terestre prin acele faimoase şosele ce legau Apusul cu Răsăritul, popoarele schimbând între ele bunurile materiale şi spirituale. In vremuri de pace marii scriitori şi artişti ca Dante, Petrarca, Leonardo da Vinci, Rafael şi-au desăvârşit lucrările lor, ce împodobesc şi astăzi, prin geniul lor, patrimoniul cultural al omenirii. Tot în vremuri de pace savanţii ca: Pasteur, Pavlov, Mendeleev şi Lomonosov şi-au putut desăvârşi descoperirile lor, dând ştiinţei un mare avânt, aducând multă alinare în suferinţele trupeşti şi deschizând porţile minţii spre cercetări ale legilor naturii.

Pacea este o condiţie inexorabilă a vieţii, şi atacând şi nimicind această condiţie se nimiceşte însuşi viaţa.

Valoarea păcii a fost preţuită de însuşi Mântuitorul prin cuvintele sale testamentare: „*pacea Mea dau vouă, pacea Mea las vouă*“ (Ioan, XIV, 27). Pe făgaşul păcii au mers în misiune Sfinţii Apostoli şi în átmosfera păcii ei au consolidat Biserica lui Hristos. Nu există epistolă rămasă dela Sf. Apostol Pavel în care salutul păcii să nu fie sulevat iar îndemnul de a trăi toţi oamenii în pace întreolată constitue o pârghie morală şi misionară la Apostolul Neamurilor. Sfinţii Părinţi, prin glasul şi îndemnul lor arhieresc, au propoveduit pacea creştină în eparhiile pe care le-au păstorit, lăsându-ne nouă moştenire cultul liturgic a căruia osatură este închegată pe legea dragostei şi a păcii.

Aşa se păstrează în slujbele Sfintelor Liturghii dela început rugăciunile pentru pace şi până în sfârşit, când liturghisitorul îşi încheie slujba şi desleagă pe credincioşi de a se întoarce la căminele lor, cu îndemnul: *cu pace să ieşim!*

Sfânta Liturghie, care este centrul tuturor Sfintelor Taine constitue un imn al păcii ridicat pe Altarul Jertfei Mântuitorului pentru pacea lumii, Jertfa care a fost făcută pentru toţi oamenii.

Sfântul Vasilie cel Mare, ierarhul caritătii creştine, tălmăcind versetul 11 al Psalmului XXVIII. 11: „*Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace*”, arată că pacea este cea mai desăvârşită dintre toate binecuvântările lui Dumnezeu, deoarece ea nu este altceva decât echilibrul cel desăvârşit al părţii conducătoare din om, adică al raţiunii. Căci omul cel paşnic se caracterizează prin faptul că este moderat în ceeace priveşte felul lui de vieaţă, pe când cel războinic este plin de patimi, din care motiv unul

ca acesta nu este părtaş la pacea pe care a dat-o Domnul ucenicilor Săi. [1])

Socotim că distincţia psihologiei între omul paşnic şi cel războinic, aşa cum a făcut-o Sfântul şi Marile Vasilie, rămâne valabilă câtă vreme vor dăinui în lume aceste două tipuri umane fundamental deosebite între ele.

Deşi omenirea a păşit în a doua jumătate a secolului al XX-lea, deci în secolul care se numeşte veacul luminii, mulţi dintre oameni îşi au raţiunea acoperită cu vălul întunericului. Altcum nu s'ar explica faptul că aceşti oameni, care propovedu-esc necesitltea existenţii războiului încă se pretind că vorbesc în numele adevărului, decât că sunt orbiţi de patimi şi de interese egoiste.

Mă refer la conducătorii statelor anglo-americane - şi nu la popoarele lor - care predică necesitatea măcelurilor între oameni, socotind războiul ca pe un mijloc de aplanare a conflictelor pe care ei înşişi le nevedesc şi le aţâţă. Ba mai mult decât atât, aţâţătorii la un nou război mondial îşi ascund intenţia criminală fie sub deviza apărării „culturii şi civilizaţiei creştine", fie că reclamă unele percepte de drept internaţional, percepte făurite de ei, ticluind fel de fel de „*pacte*" zise „*defensive*" sau de „*asistenţă mutuală*", care în fond nu sunt decât alianţe militare cu vădit scop agresiv.

In neputinţa lor, aţâţătorii la războaie iau astfel numele lui Dumnezeu în deşert, implicând bunătatea şi dreptatea divină într'o acţiune nedemnă şi desgustătoare.

Ce „*cultură creştină*" pot apăra americanii în Coreea, când ştiut este că poporul coreean are o cultură multimilenară şi cu totul alta decât cea creştină ?!

Ce principii de drept internaţional pot invoca anglo-americanii în războiul pe care l-au deslănţuit şi-l duc, cu o barbarie de nedescris de doi ani de zile, în Coreea, când ei predică că apără suveranitatea şi independenţa popoarelor, dar în acelaş timp, prin actele lor de sălbăticie, încearcă să distrugă suveranitatea şi independenţa Coreei ?! Viclenia e prea mare ca să poată fi ascunsă sub vorbe pompoase dar goale de conţinut.

Atitudinea imperialiştilor este aceiaşi ori unde ei au de apărat interese de exploatare. Aşa se întâmplă în Malaia, în Indochina, în Tunisia şi în alte ţări dependente s'au coloniale.

---

1) Sf. Vasile cel Mare. Comentar la Psalmi, p. 137 urm. Izvoarele Ortodoxiei vol. II. ed. II. trad. de Pr. Dr. Olimp. Căciulă.

Ţări cu imense bogăţii naturale sunt declarate ca „popoare înapoiate“, iar la glasul de eliberare al popoarelor imperialiştii le răspund cu oprimarea cruntă sau cu reprimarea sângeroasă sub pretextul războiului legalizat.

Omul lipsit de apărare şi nevinovat devine, astfel, în faţa celui puternic, obiect de exploatare, întocmai cum pe vremurile din antichitate se formau cirezile de sclavi, cari munceau pentru îmbuibarea unei clici de potentaţi veroşi şi libidinoşi.

In această lume de nefericiţi, unde se poate vedea „*chipul şi asemănarea lui Dumnezeu*“ în om? Unde sunt aspiraţiile omului spre libertate şi progres, când lanţurile le zăngănesc la mâni şi picioare?

Pentru această degradare a omului, pentru care s'a jertfit Mântuitorul Hristos? Nicidecum! Dar, oare, sunt alte religii şi confesiuni care să dispreţuiască pe om, încât să-l lase fără îndrumare şi sprijin în suferinţele lui?

Dacă omul este factorul esenţial în orice concepţie religioasă, atunci orice conducător religios trebuie să ia apărarea fiinţei şi vieţii omului. Căci viaţa omului e scumpă oricui şi fără ea lumea ar fi un înfiorător pustiu.

Pentru apărarea vîeţii umane împotriva nimicirii ei prin războaie s'au adunat în Conferinţă, la Moscova, reprezentanţii cultelor şi asociaţilor religioase din Uniunea Sovietecă, spre a-şi da mâna şi a-şi coordona acţiunea în miljocul credincioşilor lor pentru instaurarea şi apărarea păcii în lume.

In munca de colaborare pentru apărarea păcii dispar orice deosebiri de concepţii religioase sau politice, de dogme, de forme de cult, de rasă, de stare sau de vârstă. Pacea este elementul de înfrăţire între oameni şi nu de desbinare. Şi, în adevăr, în această acţiune ne-am simţit cu toţii înfrăţiţi, cunoscând că prin efortul nostru aducem o întărire a credinţelor religioase pe care le reprezentăm, un omagiu şi un sprijin în apărarea demnităţii şi vieţii omului.

Aici, la Moscova, la această conferinţă interconfesională, am analizat pericolul unui nou război care ameninţa omenirea, precum şi grozăviile lui. In sălbătăcia lor, anglo-americanii au deslănţuit arma bactereologică, armă de distrugere în massă a populaţiei civile, care nu participă la luptele de front.

Printr'o delăsare a tuturor oamenilor conştienţi şi prin lipsa de împotrivire, aţâţătorii la război ar putea să extindă teatrele de de luptă, aducând astfel şi peste alte popoare prăpădul şi pustiirea.

De grozăvia unui război modern nimeni nu poate fi ferit. Armele sunt îngrozitoare, multe din ele secrete, aşa că omenirea s'ar afla în faţa unui cataclism, dacă ea nu ar lua măsuri de împiedecarea unui nou flagel.

Rostul conferinţei dela Moscova a fost acela de a trezi conştiinţa fiecărui reprezentant al cultelor religioase, de a se găsi permanent în slujba păcii prin acţiunea de lămurire şi propoveduire în mijlocul credincioşilor asupra pericolului ce-l reprezintă războiul agresiv.

In ce ne priveşte, ca delegat al Bisericii Ortodoxe Române şi ca invitat personal al Inalt Prea Fericitului Alexei, Patriarhul Moscovei şi a întregii Rusii, noi am dus salutul frăţesc al Sf. Sinod şi al Preşedintelui Său, al Inalt Prea Sfinţitului Patriarh Justinian, rostind o cuvântare prin care am înfierat acţiunile aţâţătorilor la noui războaie şi am sulevat binefacerile pe care le aduce pacea între îndivizi şi popoare.

Am stăruit asupra faptului că poporul credincios din Republica Populară Română este conştient de ce reprezintă un nou război şi că din acest motiv el se află, alături de întreaga ierarhia bisericească, în rândurile frontului Partizanilor Păcii din lumea întreagă.

Cuvântul nostru a fost ascultat şi apreciat cu vii aplauze, iar preşedintele Conferinţei, Inalt Prea Sfinţitul şi Fericitul Alexei ne-a felicitat pentru spiritul de frăţească colaborare în această mare problemă, apărarea păcii, care interesează în cel mai mare grad întreaga Ortodoxie şi pe celelalte culte.

Desigur că lucrările conferinţei dela Moscova şi hotărîrile luate au avut un mare răsunet în întreaga lume, mai ales prin Apelul lansat către toţi credincioşi de pe glob.

Conţinutul acelui Apel va trezi conştiinţele adormite şi le va uni într'o unitate de nesdruncinat împotriva acţiunilor aţâţătorilor la războaie. Căci, dacă popoarele nu vor războiul, atunci zădarnică este acţiunea nefastă a celor ce-l propoveduesc. Biserica va avea şi ea părtăşie la această nobilă acţiune aducând linişte între popoare şi slava lui Dumnezeu, care este „*Dumnezeul păcii şi nu al neorânduelii*“ (I. Cor. XIV. 33)

* * *

Dacă partea tematică, pe care am expus-o aici, a făcut obiectul Conferinţei interconfesionale şi intercultice dela Zagorosc-

Moscova şi prin felul în care s'a trarat constitue un document de o mare valoare socială şi istorică, socotim că tot atât da important este şi latura realizărilor din Marea Ţară a Socialismului pe care personal le-am constatat şi le-am admirat cu mare emoţie.

In primul rând oamenii sovietici sunt toţi pătrunşi de importanţa bunurilor culturale puse în slujba întregului popor. Cultura, arta în diferitele ei forme, technica şi roadele ştiinţei nu mai fac apanajul unei anumite categorii de oameni priveligiaţi, ci toată aceste bunuri sunt puse la dispoziţia tuturor, în egală măsură. Bibliotecile sunt toate publice, cartea fiind la îndămâna oricărui cetăţean. In Uniunea Sovietică nu există neştiutor de carte, fapt ce dă o anumită ţinută de demnitate omului sovietic. Orice rezultat obţinut în laboratoarele de ştiinţă se concretizează în lucrări practice, urmărindu-se uşurarea traiului şi deci şi al muncii omului.

La costruirea comunismului ia parte întreg poporul sovietic. N'ai să vezi în oraşele mari ca Moscova şi Leningrad, sau în satele rurale, oameni pierzindu-şi vremea fără rost. Tot poporul este antrenat la muncă, conştient că sporirea în eforturile muncii aduce un succes vădit la înflorirea patriei lui.

Magazinele de Stat, încărcate cu toate bunătăţile, stau la dispoziţia tuturor. O ordine socială perfectă transpiră din orice punct de vedere ai privi lucrurile.

Omul sovietic este afabil şi serios, îţi stă la dispoziţie cu informaţiile pe care, ca strein, i le ceri şi se simte bucuros, că te interesezi şi admiri frumoasele şi excepţionalele lui realizări.

Am cercetat renumitele muzee, Tretiacov din Moscova şi Ermitage-ul din Leningrad, uriaşe izvoare de cultură naţională şi universală. Te simţi copleşit de ce a realizat omul sovietic, alegând şi punând în valoare tot ce este demn şi nepieritor ca preţuire artistică culturală. Aici se găsesc opere originale al marilor genii artistice ca Michelangelo, Rafael, Rembrandt, Von Dyk, Rubens Boticelii, Goia, Repin, Ivanov şi Siskin; Veresciaghin, Suricov, Gherasimov, Nicitin, Lomonosov, I. I. Ghe şi mulţi alţii, contribuind fie care la patrimoniul colectiv al umanităţii.

Technica sovietică, în materie de urbanistică întrece orice închipuire. Moscova poate fi numit oraşul minune. Arterele de circulaţie terestre şi subterane înlenesc, în mod rapid şi confortabil, deplasarea oamenilor muncii în toate colţurile oraşului şi împrejurimi. In special liniile metro-ului, cu monumentale staţii, constituie cea mai reuşită binefacere atât pentru satisfacerea trebuinţelor călătoriei rapide cât şi pentru delectarea celui mai rafinat

gust artistic. Totul este clădit, şi scluptat în marmoră de diferite culori. Apele curgătoare sunt puse în serviciul navigaţiei fiind legate între ele prin canaluri, ce măresc considerabil traficul de călători, pe Canalul Moscova, cu vaporul. Pe marginile acestui canal, în regiuni pitoreşti, se întind aşezări omeneşti, construite după cele mai confortabile şi frumoase concepţii arhitectonice. Lumina electrică, furnizate de marile uzine şi de hidrocentrale, nu numai că luminează locuinţele oamenilor muncii, dar dă posibilităţi imense de desvoltare a marilor industrii.

Am admirat noua clădire a universităţii „Lomonosov" gigantică prin mulţimea etajelor dar şi pentru frumoasa infăţişare a stilului exterior.

Simetria în aranjamentul urbanistic este o notă specifică a arhitecţilor sovietici.

La Leningrad, o mare clădire cu câteva etaje, fiindcă distona cu simetria străzii din faţă, a fost mutată cu tot complexul ei, la locul cuvenit, ca astfel simţul artistic să nu fie ultragiat.

In toate domeniile de mari realizări se vede sufletul creator al părintelui socialismului Sovietec, al lui Vladimir Ilici Lenin, a cărui colibă dela Razvil – unde venise din exil, unde a trăit în Iulie şi August 1917 şi unde a fost vizitat de 2 de ori I. V. Stalin şi unde s'a plănuit revoluţia din Octombrie – am văzut-o cu ochii mei.

Popoarele sovietice i-au ridicat un Mausoleu de marmoră neagră, impresionant prin masivitatea şi sobrietatea construcţiei. Aici, la acest Mausoleum se perindează, zilnic, mii de cetăţeni sovietici aducând omagii de recunoştinţă aceluia care a dat primele imbolduri şi a câştigat victoria în Revoluţia din Octombrie. Dar cel ce veghează, zi şi noapte, neobosit la înflorirea Patriei Sovietice este Marele şi genialul Generalisim Iosif Visarionovici Stalin; stegarul păcii şi învăţătorul oamenilor muncii din lumea înireagă.

Am vizitat Kremlinul, reşedinţa Marelui Stalin. Câte minunate comori artistice sunt păstrate cu grijă in incinta Kremlinului, încât privindu-le îţi dai seamă de câtă energie şi putere de creaţie a fost în stare şi este poporul sovietic. Aici se găsesc şase biserici, – adevărate catedrale – ce strălucesc de bogăţia aurului cu care sunt acoperite şi împodobite. Acum momentan, 2 din ele se rapară pe cheltuiala Statului.

Tot aici la Kremlin se păstrează capodoperile din diferite domenii de preocupări datorite geniului popoarelor sovietice.

Kremlinul reprezintă, în centrul Moscova, spiritul creator al dreptăţii sociale în lume, al păcii şi înfrăţirii între popoare.

In ce priveşte viaţa religioasă, ea se desfăşoară în completă libertate.

Merită, în mod deosebit, să remarcăm admirabila organizare a Conferinţei al căreia program s'a desfăşurat în decursul a trei zile, dela 9 la 12 Mai. Obiectul principal al Conferinţei l-a constituit după cum am mai spus, tema tratată de I. P. S. Mitropolit Nicolae Krutiţki despre „Biserica împreună cu poporul în lupta pentru pace".

In jurul acestei teme s'au ţinut alte 34 de cuvântări, fiecare vorbitor aducând o contribuţie la problema apărării păcii şi abolirea războiului.

Cinstea ce ni s'a făcut nouă, de a fi invitatul personal al Inalt Prea Sfinţitului Alexei, Patriarhul Moscovei şi al întregii Rusii, de a reprezenta Biserica noastră ortodoxă, precum şi faptul că numai Biserica Ortodoxă Română a avut la această conferinţă un reprezentant, denotă că Sf. Sinod al Nostru, în frunte cu I. P. S. Patriarh Justinian se bucură de o mare preţuire în faţa ierarhiei superioare a Bisericii Ortodoxe Ruse, care este centrul Ortodoxiei mondiale.

Atenţia şi amabilitatea, în adevăr frăţească, cu care am fost înconjurat atât de I. P. S. Patriarh Alexei şi I. P. S. Mitropolit Nicolae la Moscova, cât şi de I. P. S. Mitropolit Grigore al Leningradului ne-au copleşit de admiraţie, fapt pentru care le mulţumim călduros şi îi asigurăm de recunoştinţa noastră.

Deasemeni trebuie să mulţumim Onoratului Guvern al R. P. R. care ne-a acordat toate facilităţile ca să ne putem împlini misiunea de membru în Comitetul Permanent pentru apărarea păcii din R. P. R., de a fi reprezentant al unui popor care doreşte pacea, dar şi lupta pentru a fi menţinută şi intronată în toată lumea.

Marea încredere ce ni s'a dat de către I. P. S. Patriarh Justinian, de a fi solul şi purtătorul de cuvânt al Bisericii Ortodoxe Române la Conferinţa inter-confesională dela Moscova, statornicind hotărârea Sf. Sinod al nostru în problema apărării păcii mondiale, îi răspund, odată cu mulţumirile cele mai alese, cu conştiinţa împăcată că ne-am făcut datoria misionară, de a fi în slujba arhieriei Mântuitorului Hristos, care pururea propovedueşte pacea, iubirea şi înfrăţirea între oameni.

Deie bunul Dumnezeu ca rezultatele Conferinţei dela Moscova să contribne la luminerea conducătorilor de state, ca prin

acţiunile lor de înţelegere să se poată realiza semnarea unui pact al Păciii, ca prin aceasta să se aducă liniştea şi bucuria deplină, în sufletele sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă, care detestă războiul şi vor să aibă parte, în mod desăvârşit, de dreptul de a trăi pe pământ plin de bunătăţi şi sub soarele ce încălzeşte, nepărtinitor, pe toţi şi pe toate.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

E R A T Ă.

In revista Mitropoliei Moldovei şi Sucevei Nr. 1, 2, şi 3 din Ianuarie - Martie 1952 fila 27, paragraful 6, rândul 2,

Se împarte - se va ceti - se impută.

Tipografia Seminarului Monahal Superior „Nicodim Sfinţitul“ din Sfânta Monastire Neamţu — Raionul Târgu-Neamţ

Bun de Imprimat pentru Nr. 4, 5 şi 6/952

Anul XXVIII. Iulie—Decemvrie 1952.
Serie nouă. No. 7, 8, 9, 10, 11 şi 12.

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

ORGAN OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI IAŞILOR
ŞI EPISCOPIEI ROMANULUI ŞI HUŞILOR

PENTRU PREOŢI

„Socotim că toată lumea e convinsă că nu există „mai mare dar dela Dumnezeu decât pacea şi iarăşi „nu există mai mare pacoste pentru omenire decât „vrajba şi războiul. Noi înşine am văzut cu ochii „noştrii şi am simţit grozăviile războiului. In puţine „locuri a lăsat urme atât de dureroase războiul cum „a lăsat în Moldova".

„Stricăciunile de ordin material, cu vremea, cu „hărnicia şi chibzuinţa poporului nostru, se vor re- „para, dar oare cine va putea reda patriei noastre „iubite, braţele de muncă ale vitejilor căzuţi pe câm- „pul de luptă? Cine va putea reda orfanilor pe pă- „rinţii lor? Cine va putea reda Bisericii atâţia fii, cari „au căzut jertfă grozăviilor războiului? Tot atâtea în- „trebări la cari nu putem răspunde altfel decât înro- „lîndu-ne în rîndurile sutelor de milioane de oameni „din întreaga lume, cari luptă cu toată înţelepciunea „şi puterile lor pentru pace şi împotriva războiului".

(Din Pastorala I. P. S. Mitropolit Sebastian la Crăciunul din 1952).

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
CONSILIUL EPARHIAL AL MITROPOLIEI MOLDOVEI ŞI SUCEVEI
IAŞI. — STRADA ŞTEFAN CEL MARE, Nr. 46.

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

CUPRINSUL

Arhiepiscopia Iaşilor

1 – Pastorala I. P. S. Mitropolit Sebastian, de Sf. Sărbători ale Naşterii Domnului 1952.

2 – Pastorala P. S. Episcop Teofil, de Sf. Sărbători ale Naşterii Domnului 1952.

3 – Cuvântarea I. P. S. Mitropolit Sebastian la conferinţa Protopopilor din Eparhie în ziua de 23 Septemvrie 1952.

4 – Vizita I. P. S. Mitropolit Sebastian la Gura Humorului.

5 – Conferinţa reprezentanţilor cultelor din oraşul şi regiunea Iaşi, din 26 Septembrie 1952.

6 – Inchinare, de Pr. Th. Vrănescu.

7 – Consfătuirea Reprezentanţilor Cultelor din R. P. R. în legătură cu alegerile pentru Marea Adunare Naţională.

8 – Vizita I. P. S. Patriarh Justinian la Iaşi.

9 – 30 Noemvrie.

10 – Congresul Naţional pentru apărarea păcii.

11 – Apelul şi Mesajul Congresului Popoarelor dela Viena ; pentru Dreptul Popoarelor la Pace.

12 – Telegrame.

13 – Ranguri bisericeşti-examenul de capacitate preoţească la Sinodul Mitropolitan din 17 Iulie 1952.

14 – Itinerar executat de I. P. S. Mitropolit Sebastian, 1 Iunie – 31 Decemvrie 1952.

15 – Circulări. Mişcări în personal : numiri şi transferări la Centrul Eparhial, numiri şi transferări de preoţi, cîntăreţi, demisii, pensionări, decese, noui hirotonii, mişcare în personalul monahal.

ANUL XXVIII. IULIE-DECEMBRIE 1952.
Serie nouă. Nr. 7, 8, 9, 10, 11 şi 12.

MITROPOLIA MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

ORGAN OFICIAL AL ARHIEPISCOPIEI IAŞILOR
ŞI EPISCOPIEI ROMANULUI ŞI HUŞILOR

AUTORIZAŢIA Nr. 222 | 1951, DIRECŢIA GENERALĂ A PRESEI ŞI TIPĂRITURILOR

SEBASTIAN

DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL IAŞILOR
ŞI MITROPOLIT AL MOLDOVEI ŞI SUCEVEI

Iubitului nostru cler, cinului monahal şi tuturor dreptcredincioşilor creştini, har, milă şi PACE dela Dumnezeu Tatăl, iar dela Noi arhierească binecuvântare

„Iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul. — Că S-a născut vouă astăzi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David".
(Luca 2, 10, 11).

IUBIŢII MEI FII SUFLETEŞTI!

Acestea sunt cuvintele cu cari îngerul Domnului a vestit păstorilor cari îşi păştiau turmele lor în jurul peşterii din Vifleem, naşterea mai presus de fire a lui Mesia, Cel de multă vreme aşteptat şi în atâtea chipuri prezis de prooroci. In adevăr mare bucurie a fost pentru toţi credincioşii această vestire a naşterii Fiului lui Dumnezeu şi va fi până la sfârşitul veacurilor, căci cu venirea Sa în lume, „peretele cel din mijloc al vrajbei s'a stricat", cerurile s'au deschis şi îngerii lui Dumnezeu slavosloveau în cor: „slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pre pământ PACE, între oameni bună voire". (Luca 2, 14).

Câtă bucurie nu aduce în suflet naşterea unui prunc şi câte nădejdi nu să leagă de cel nou născut. Toţi cei pre cari bunul Dumnezeu v-a binecuvântat cu numele de tată şi de mumă, cunoaşteţi şi preţuiţi acest nobil sentiment. Dar când să naşte Hristos Domnul în cetatea lui David, El, care cu naşterea Sa schimbă faţa lumii, El, care în locul vrajbei, a urii şi a exploatării celor necăjiţi, aşează pentru toate veacurile porunca iubirii şi spune: „poruncă nouă dau vouă, să vă iubiţi unii pe alţii“, cum să nu ne bucurăm şi să ne veselim, căci, „astăzi S-a născut Hristos, Mesia chip luminos“. —El, care S-a făcut om asemenea cu noi, afară de păcat, El, care a venit în lume, din marea Sa dragoste pentru oameni, căci „Aşa a iubit Dumnezeu lumea, cât şi pre Fiul Său, Cel unul născut L-a dat, ca tot cel ce crede întru El să nu piară, ci să aibă viaţa vecinică“. (Ioan 3, 16).

Cu prilejul acestei naşteri mai presus de fire, îngerii cântă imn de bucurie; păstorii să închină cu evlavie, iar maghii dela răsărit pornesc la cale lungă, mergând după steaua cea minunată, până de-asupra peşterii unde S-a născut „Cel făr'de'nceput cum au spus proorocii“, aducând Dumnezeescului prunc Iisus daruri scumpe: aur, tămâie şi smirnă.

Crăciunul aduce mare bucurie tuturor credincioşilor.

In viaţa credincioşilor, colinda e considerată ca o rugăciune. Colinzi ca: „O ce veste minunată“... sau „Trei păstori se întâlniră...“ sau „Steaua sus răsare ca o taină mare;

Steaua străluceşte şi lumii vesteşte;
Că astăzi curata prea nevinovata;
Fecioara Maria naşte pe Mesia“, sau alte ne-

numărate imne de proslăvirea Naşterii Domnului, ne încălzesc inimile, nu numai ale copiilor, ci şi ale celor în vârstă.

Tocmai pentru aceia la Crăciun, în chip mai osăbit, ca ori când în alt timp din cursul anului, se fac daruri multe şi frumoase copiilor şi membrilor familiei. De aceia membrii împrăştiaţi ai familiilor, la acest praznic, vin din mari depărtări în jurul vetrei părinteşti şi

să veselesc împreună. De aceia Sfânta noastră Biserică sărbătorește ziua de Crăciun cu imne și cântări duhovnicești.

Hristos să naște, slăviți-L;
Hristos din ceruri întâmpinați-L;
Hristos pre pământ înălțați-vă;
Cântați Domnului tot pământul;
Căci cu slavă S-a proslăvit.

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Crăciunul este nu numai sărbătoare de bucurie, ci și sărbătoare a PĂCII. Căci Mântuitorul născut în iesle a din Vifleem a adus în lume pacea, care singură poate asigura propășirea omenirii, eliberată din robia păcatului și a blestemului strămoșesc.

Cu multe sute de ani în urmă, de Dumnezeu însuflatul prooroc Isaia, vorbind despre venirea în lume a lui Mesia, îl numește „domn păcii". Corul îngerilor încă cântă la Nașterea Lui „Slavă lui Dumnezeu, pre pământ PACE". La începutul propoveduirii Sale Mântuitorul ne spune: „Fericiți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema". (Matei 5, 9). In tot timpul propoveduirii Sale, îndeamnă la pace și mustră împărăcherile și vrajba dintre frați. Ne învață să iubim adevărul și să facem dreptatea, cari sunt isvoarele păcii, dupăcum spune și marele prooroc Isaia: „Dreptatea va naște pacea". (Isaia 32, 17). Mântuitorul salută pe Apostoli cu „Pace vouă"! (Luca 24, 36). Iar când S-a înălțat la ceriu a spus: „Pacea mea las vouă, pacea mea dau vouă". (Ioan 14, 27). Altădată le zice: „Pace vouă; precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pre voi". (Ioan 20, 21).

Iată cât de minunat s'a adeverit proorocia lui Isaia, că Mântuitorul venit în lume, este cu adevărat, „Domnul păcii". Și sfinții Apostoli stăruesc mult asupra păcii, ca garanție a propășirii neamului omenesc. Sf. Apostol Pavel îndeamnă pe Romani: „Să căutăm dară celece *înlesnesc pacea*" (Rom. 14, 19). Pe Coloseni îi îndeamnă la pace zicând: „Să domnească în inimile voastre *pacea lui Dumnezeu*" (Col. 3, 15). Pe Corinteni îi obligă să tră-

iască în pace: „La pace ne-a chemat Domnul“. (I. Cor. 7-15). Evreilor le spune și mai lămurit: „Siliți-vă să aveți pace cu toți și sfințenie“. (Evrei 12. 14). Și Sf. Apostol Iacov arată că pacea este o urmare firească a dreptății zicând: „Iar roada dreptății *cu pace* să samănă *făcătorilor de pace*“. (Iacov 3-18). Altă dată slăvitul apostol al neamurilor Pavel arată că pacea este lucru dumnezeesc: „*Și pacea lui Dumnezeu* care covârșește toată mintea va păzi inimile și sufletele voastre în Hristos Iisus“. (Filip. 4, 7).

Și sfintele noastre Slujbe din biserică, aproape toate încep *Cu pace Domnului* să ne rugăm, pentru pacea de sus,.... pentru pacea a toată lumea și pentru împreunarea tuturor, așa se roagă credincioșii noștrii, în fiecare zi.

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Socotim că toată lumea e convinsă că nu există mai mare dar dela Dumnezeu de cât pacea și iarăși nu există mai mare pacoste pentru omenire decât vrajba și războiul. Noi înșine am văzut cu ochii noștrii și am simțit grozăviile războiului. In puține locuri a lăsat urme atât de dureroase războiul cum a lăsat în Moldova. Va trebui să muncim cu toții, până se vor putea vindeca ranele războiului, până vom croi o soartă mai bună pentru poporul nostru, bazată pe dreptate și omenie, pe stârpirea exploatării omului de către om.

Stricăciunile de ordin material, cu vremea, cu hărnicia și chibzuința poporului nostru, se vor repara, dar oare cine va putea reda maicilor pe fiii lor, cari au pierit în floarea vârstei? Cine va putea reda patriei noastre iubite brațele de muncă ale vitejilor căzuți pe câmpul de luptă? Cine va putea reda orfanilor pe părinții lor? Cine va putea reda Bisericii atâția fii, cari au căzut jertfă grozăviilor războiului? Tot atâtea întrebări la cari nu putem răspunde altfel decât înrolându-ne în rândurile sutelor de milioane de oameni din întreaga lume, cari luptă cu toată înțelepciunea și puterile lor pentru pace și împotriva războiului.

Lucrătorii păcii să adună în diferite Congrese, cum

a fost cel de curând ținut la Viena și chibzuiesc cum ar putea triumfa pacea între toate popoarele și cum am putea scăpa de războiu, ca pământul să nu mai fie acoperit din nou de cadavrele copiilor nevinovați, a femeilor și bătrânilor, cari nu se pot apăra, cum să întâmplă acum în Coreea, mai bine de 2 ani de zile. Apărătorii păcii sunt fii lui Dumnezeu, iar cei ce urzesc deslănțuirea unui nou război, nu sunt dela Dumnezeu ci dela cel viclean. Dacă aţâţătorii la războiu, în loc de a pregăti bombe atomice, arme chimice și războiu bacteriologic, de care te îngrozești numai auzind de ele, dacă aceștia zic, ar da mâna cu ceice lucrează pentru pace, toată lumea ar fi fericită și mulțumită.

Avem bucuria să constatăm că poporul nostru luptă cu tot sufletul alături de făcătorii păcii și împotriva războiului. Biserica noastră ortodoxă fiind *biserica poporului,* merge „cu poporul și împotriva dușmanilor lui".

Eu părintele vostru sufletesc vă îndemn din tot sufletul să nu fiți numai propovăduitori ai păcii, ci lucrătorii ei, căci numai astfel „Dumnezeul păcii va fi cu voi".

Vă mai îndemn să ascultați de conducătorii țării noastre Republica Populară Română, să munciți cu dragoste fiecare acolo unde e pus, căci altfel cu greu vom scăpa de suferințele provocate de războiul ce a trecut.

Să trăiți în pace unii cu alții și de Sărbătorile Crăciunului să veniți în ajutorul celor bolnavi și neputincioși, a orfanilor și văduvelor, ca și ei, împreună cu voi, să aibă bucurie de Nașterea Domnului.

Vă mai doresc ca Nașterea Domnului; Anul nou și Boboteaza să le petreceți cu pace și deplină sănătate.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți. Amin.

Dată în reședința Noastră Mitropolitană din Iași, la Nașterea Domnului din anul 1952.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor,

† *SEBASTIAN*
Mitropolitul Moldovei și Sucevei

TEOFIL,

DIN MILA LUI DUMNEZEU,
EPISCOP AL EPARHIEI ROMANULUI
ȘI HUȘILOR

INTREGULUI CLER ȘI TUTUROR CREDINCIOȘILOR:

Har, milă și pace dela Dumnezeu-Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

„Naşterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, a răsărit lumii lumina cunoştinţii". (Din troparul praznicului).

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Praznicul Nașterii Mântuitorului nostru, a venit iarăși la noi îmbrăcat în lumina lui suprafirească, pe care o revarsă peste sufletele creștinești. Cântarea sărbătorească pe care o cântăm cu acest prilej fericit — înțeleg troparul Crăciunului — ne aduce aminte că Cel născut în Vitleem, este pentru noi creștinii: lumina cunoașterii; este soarele dreptății; este răsăritul cel ceresc.

Să ascultăm cu luare aminte troparul și să cumpănim cu grijă cuprinsul lui: „Nașterea Ta Hristoase Dumnezeul nostru — a răsărit lumii *lumina cunoștinții* — că întru dânsa (— prin această naștere) cei ce serveau stelelor, dela stea au învățat, să se închine Ție *soarelui dreptății* și să te cunoască pe Tine, *răsăritul cel de sus.* — Doamne mărire Ție!"

Se ivește întrebarea: dece oare Sfânta Biserică Ortodoxă — pe Cel culcat în iesle îl numește: lumina noastră, soarele nostru, răsăritul nostru?

Pentrucă întru El s'au împlinit prezicerile proorocului Isaiia de odinioară: „Poporul care umbla în întuneric vede o lumină mare — şi peste cei ce locuiau în ţara umbrei morţii — răsare o lumină“ (Isaia 9. 1).

— Această împlinire, o mărturiseşte însuşi Domnul Iisus Hristos când zice despre sine: „Eu sunt lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii. (Ioan 8. 12).

— Această împlinire, o mărturisim şi noi oridecâteori rostim cu glas tare simbolul credinţei noastre, în care între altele — se vesteşte că Domnul Hristos este lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Hristos Mântuitorul este lumina noastră, prin: 1) învăţătura sa „*Eu sunt adevărul*“. El este soarele nostru, prin: 2) harul său care viază sufletul „*Eu sunt viaţa*“. El, este răsăritul cel de sus, prin: 3) iubirea ce ne-a arătat-o şi ne-o cere şi nouă „*Eu sunt calea*“ (Ioan 14. 6).

Orice fel de lumină, alungă întunericul!

Prin învăţătura Sa, Mântuitorul a risipit cu mai multă putere decât profeţii Legii vechi, întunericul din sufletul oamenilor, arătându-le cine este Dumnezeu şi cum trebue cinstit!

Dela El ştim, că Dumnezeu este unul singur, că este Duh netrupesc atotştiutor, prea sfânt, veşnic, atotbun, atot puternic, pretutindenea de faţă şi neschimbător. (Mat. 11. 27).

Dela Hristos ştim, că Dumnezeu — Duh fiind — caută închinători care să i se închine cu duhul şi cu adevărul (Ioan 4. 23).

Până la venirea în lume a Fiului, chiar şi poporul evreesc cunoştea mai mult puterea, înţelepciunea, dreptatea Ziditorului a toate. Dar iubirea Lui de părinte atotbun, atotmilostiv, îndelungrăbdător şi mult iertător, a desvăluit-o oamenilor abea Hristos, lumina noastră.

Dela Hristos am învăţat să preţuim valoarea fără seamăn a sufletului omenesc nepieritor, chemat să moştenească viaţa cea veşnică.

Dela Hristos ştim să preţuim folosul smereniei, al milosteniei, al păcii şi al bunei înţelegeri (Mat. 5. 3—12).

Al doilea întuneric mare, este acela al păcatului, care pricinuiește atâta plâns și nefericire.

Să ne gândim la relele ce dau peste persoana și peste familia beţivului, a leneșului, a curvarului sau a tâlharului.

Soarele dreptăţii, adică isvorul sfinţeniei — Hristos Domnul nostru — prin harul său împărtășit nouă în Sfintele Taine și prin rugăciune, ajută omului să se lumineze, să se curățească de păcat, să se întărească în lupta cu ispitele către păcat.

Al treilea întuneric, este acela al urei, al răutăţii.

Priviți într'o casă unde stăpânește ura, pizma și răutatea. Cât întuneric este în casa aceea! Chiar dacă vieţuitorii de sub acoperișul ei sunt sănătoși și îndestulați cu toate cele trebuitoare vieţii, atât timp cât căminul acela nu are căldura dragostei frățești, fericirea nu sălășluește acolo.

Cei stăpâniți de ură, privindu-se unul pe altul cu ochi întunecați, vorbindu-și împrumutat cu răceală, cu dispreț, nu le tihnește mâncarea, nici somnul, nici belșugul.

Dimpotrivă, într'un cămin unde stăpânește iubirea poruncită de Hristos, acolo toate sunt învăluite de lumină. Chiar atunci când se năpustește peste casa aceea neagra nenorocire a morţii, a boalei, a sărăciei, — cei ce se iubesc, se mângâie unii pe alţii, se îmbărbătează, se ajută reciproc și așa răzbesc înainte.

Aceștia, care se iubesc, au înţeles dela Hristos — răsăritul cel de sus — că fără dragoste frățească nu sunt și nu pot fi nici o clipă ucenicii Lui. Ei își amintesc fără încetare de porunca cea nouă lăsată de Iisus, tuturor cinstitorilor săi: „Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alţii, cum v'am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alţii. Prin aceasta vor cunoaște toţi că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alţii“ (Ioan 13. 34—35).

Dar Iisus a lăsat închinătorilor săi nu numai poruncă, ci și pildă de iubire de oameni. Jertfa sa de pe cruce, a fost cel mai grăitor exemplu de dragoste față de noi. „Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca viaţa lui să și-o pună pentru prietenii săi“ (Ioan 15. 13).

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Ascultând cântarea proprie sărbătorii Crăciunului, auzind troparul înălțător al Nașterii, să stăruim cu gândul și cu inima lângă peștera sfântă a Betleemului.

Acolo vom culege în sufletul nostru îndemnări puternice de iubire față de Dumnezeul cel adevărat, de iubire față de virtute și de dragoste frățească față de semenii noștri, față de toți oamenii, fără deosebire de limbă și credință, de rasă și culoare.

Ingenunchiați lângă ieslea Pruncului Dumnezeiesc, va crește în sufletul nostru dorința, să se înfăptuiască pe pământ, cât mai curând și cât mai deplin, solia vestită de îngeri în noaptea cea sfântă „Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu, și pe pământ pace — între oameni bună învoire“ (Lc. 2. 14).

Cine dintre noi nu știe cât este de șubredă astăzi această bună învoire între oameni, între popoare, astăzi când ne amenință primejdia unui nou război pustiitor, mai necruțător decât acelea pe care le-a îndurat omenirea până acum.

Fiind prea cunoscut, că războiul însemnează sărăcie, foamete, boale, pustiire, pribegie și moarte, ne vine greu a crede că ar exista ființe omenești care să dorească, această uriașă și cumplită nenorocire obștească.

Bineștiind oricine că războiul lasă în urma lui ciungi și ologi, orbi și schingiuiți, orfani și văduve, ruine, desnădejde și vaiet nesfârșit, am crede că nimeni nu se pregătește de măcel sălbatic între făpturi cugetătoare. Și totuși — durere — se găsesc făpturi cu chip de om, care se trudesc nebunește, să aprindă vâlvătaia unei noui încăerări între popoare.

Sunt ei, împătimiții avuțiilor nemăsurate, nărăviți să trăiască în huzur din sudoarea altora și setoși să stăpânească popoare și țări străine.

Dar noi ne mângâiem cu constatarea că ceata iubitorilor de pace, e mult mai numeroasă și mai puternică decât a celor ce se opintesc nebunește să deslănțuie un nou prăpăd sălbatec.

In această uriașă tabără pașnică ne găsim și noi toți, iubiții mei creștini, cu credința noastră, cu dra-

gostea noastră de viață, cu râvna noastră de propășire, cu plăcerea noastră de muncă creatoare, cu sforțările noastre de înfrățire între popoare, cu străduințele noastre reușite de unire și colaborare.

Insuflețirea noastră sporește și mai mult astăzi, când prăznuim Nașterea cea după trup a Fiului Celui Prea Inalt, pe care încă profetul legii celei vechi l-a prevestit ca „Domn al păcii“ (Isaia 9. 6).

Astăzi, mâine și în viitor, fără încetare vom ruga pe Părintele îndurărilor „pentru pacea a toată lumea și pentru înfrățirea tuturor“ așa precum — de aproape două mii de ani — ne învață sfânta noastră Biserică drept măritoare.

In numele lui Iisus „Domnul Păcii“ și Mijlocitorul legământului celui nou, vom dobândi dela Dumnezeu, binecuvântare peste hotărârea noastră de a munci și de a lupta fără răgaz, pentru păstrarea celui mai mare bun al omenirii care este pacea.

Spun că pacea este cel mai mare bun, întrucât numai în pace e cu putință propășirea și înaintarea în toate cele plăcute și încuviințate oamenilor după porunca Ziditorului: „Creșteți, înmulțiți-vă, stăpâniți toate ale pământului“. (Fac. 1. 28).

In pace se zidesc biserici și școli, spitale și uzine, șosele și poduri, în pace se făuresc mașini și tot felul de invenții ce ușurează munca omului și-i măresc îndestularea.

Dar în pace se zidesc și oamenii în cele lăuntrice: în știință, în cultură, în iubire, în deprinderi alese și virtuți, în tot ce este vrednic să poarte numirea de bine și frumos.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Iată câteva din motivele nenumărate pentru cari toți creștinii adevărați trebue să iubească pacea și tot ce o zidește, să urgisească faptele care o tulbură și să le înconjoare după îndemnul apostolului neamurilor: „Căutați pacea cu toată lumea... fără de care nimeni nu va vedea pre Domnul“ (Evr. 12. 14). „Pacea lui

Hristos... să stăpânească în inimele voastre..." (Colos. 3. 15).

Hristos se naște, slăviți-L !. — El este lumina cunoștinței.

Hristos din ceruri, întâmpinați-L! El este Dumnezeul păcii.

Hristos pe pământ, înălțați-vă ! Ridicați-vă din greșalele trecutului și vă primeniți sufletește.

Rog mila nesecată a Părintelui ceresc, să vă învrednicească a petrece sfintele sărbători ale Nașterii Domnului și cele următoare ale Anului nou și ale Sf. Botez, în pace, în bucurie și sănătate, voi și toți ai casei voastre — întru mulți și fericiți ani.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți. Amin.

Dată în reședința noastră episcopală din Roman, la Sărbătoarea Nașterii Domnului, din anul mântuirii 1952.

Al vostru binevoitor,

EPISCOP,

† *TEOFIL*

CUVÂNTAREA

ţinută de I. P. S. Mitropolit Sebastian în ziua de 23 Septembrie cu prilejul Conferinţei cu toţi protopopii din cuprinsul Arhiepiscopiei Iaşilor

ONORAŢI OASPEŢI,
PREA CUCERNICI PĂRINŢI PROTOPOPI,

Conferința protopopească de astăzi a fost convocată nu numai pentru a satisface prevederile Statutului pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, care dă dreptul Chiriarhului să convoace în fiecare an, pe protopopii din eparhia sa (art. 138), pentru a le da îndrumări administrative și duhovnicești rezultate din necesitatea unei bune conduceri eparhiale, dar convenirea de azi urmărește și alte scopuri cu caracter de urgență prevăzute în ordinea de zi și anume :

a. — Popularizarea, în massele largi ale credincioșilor a Proiectului nouii Constituții.

b. — Intensificarea activității pastorale a preoțimei în lupta de apărarea păcii prin alegerea și realegerea comitetelor sătești, comunale și raionale de luptă pentru pace în vederea Congresului Național din București, care se va ține în luna Decemvrie a. c.

c. — Instalarea în posturile administrative dela Centrul Eparhial a noilor funcționari bisericești superiori, numiți de curând prin schimbările de persoane ce s'au produs.

Voiu începe cu partea cea din urmă, ca prezentând un caracter formal și de protocol.

Pe ziua de 1 August a. c. a ieșit la pensie la limită de vârstă, P.C. Arhim. Ioan Dinu vicarul nostru eparhial.

Prea Cuviosia Sa ne-a cunoscut încă de pe vremea

când era arhidiacon la Catedrala Mitropolitană din Sibiu, bibliotecar al Academiei Teologice, director de internat, apoi vicar la Oradea, Galați. Pretutindeni unde a căpătat sarcini administrative bisericești, P. C. Sa s'a achitat de ele cu devotament, fiind răsplătit de chiriarhii la care a slujit de o mare prețuire.

Aici la Iași, Părintele Vicar Arhimandrit Ioan Dinu, a adus și stilul de viață a monahului ardelean, acel al curăției morale, al supunerii necondiționate, căutând să combată prin exemplul personal tendința de vagabondaj al monahilor, care caută să-și schimbe locul dela o mânăstire la alta. Manierat în relațiile sociale el și-a căpătat simpatia tuturor acelora cu care a venit în contact și iată toți cei care sunteți de față, clerici și mireni, simțiți o părere de rău la această despărțire ce este firească însă plină de duioșie.

P. C. Sa se retrage la mânăstirea Brâncoveanu dela Sâmbăta de Sus, cu deplină conștiință că a cinstit oficiul de Vicar la Mitropolia Moldovei pentru care acum primește aprecierea noastră însoțită de vii și călduroase mulțumiri.

In locul P. C. Sale, noi am numit în postul de vicar rămas vacant pe P. C. Preot Constantin Nonea, consilierul cultural. O prezentare a persoanei noului Vicar o socotim de prisos, deoarece, Părintele Nonea este cunoscut de preoțimea ieșană și cea din eparhie, P. C. Sa fiind în administrația Centrului Eparhial, la resortul cultural de mai de mai bine de două decenii. Om cunoscător al tehnicei administrative bisericești, Părintele Nonea va îndeplini atribuțiile ce sunt legate de oficiul de vicar, la lucrările de cancelarie și cele de reprezentare, socotindu-l vrednic urmaș al predecesorului său. Noi îl instalăm astăzi, oficial, și-i urăm spor la muncă.

Acum vine rândul celorlalți consilieri tehnici pe care vi-i prezentăm și totodată îi instalăm în posturile lor.

In locul P. C. Vladimir Pușcariu, consilier administrativ, care a trecut la parohie, am numit pe P. C. Preot Teodor Bodnar, ce ocupa funcția de inspector bisericesc eparhial. Pe ambii preoți îi cunoașteți, deoarece ați conlucrat cu ei. P. C. Preot Vladimir Pușcariu,

a făcut parte din administrația eparhială la episcopia de Maramureș, Arhiepiscopia Sucevei și în urmă la Mitropolia Moldovei și Sucevei. Pentru serviciile aduse Bisericii, noi îi mulțumim și îl asigurăm că se va bucura de prețuirea noastră. Pe Părintele Teodor Bodnariu, noul consilier bisericesc, îl recomandăm ca pe un om cunoscător al rânduelilor bisericești și sincer colaborator. P. C. Sa a mai ocupat postul de consilier iar prin funcțiunea de inspector bisericesc a reușit să cunoască problemele de pe teren, fapt care-i va ușura orientarea în rezolvarea tuturor problemelor legate de resortul administrativ.

In locul rămas vacant prin avansarea Părintelui Constantin Nonea, în postul de consilier cultural, am numit pe P. C. Constantin Andone, protopop al raionului Tg. Neamț. Părintele Constantin Andone iarăși vă este cunoscut ca un om bine pregătit și a dat dovadă de pricepere în treburile administrative pe tot timpul cât a condus oficiul protopopesc.

Cel din urmă, în ordinea ierarhiei statutare, deși egal în grad, vine P. C. Scarlat Porcescu, pe care l-am numit în postul vacant de inspector bisericesc eparhial.

Părintele Porcescu este iarăși un preot cunoscut prin pregătirea sa intelectuală solidă. P. C. Sa a condus seminariile Sf. Andrei dela Galați și Veniamin din Iași, și a onorat catedrele atât dela seminarii cât și cele dela Școala de Cântăreți.

Pe toți îi instalez în posturile lor, cu acest prilej festiv, și le urez succes în munca pe care o vor săvârși în cadrul prevederilor legale și canonice.

Ii îndemn, pe toți, să fie îndrumători ai preoțimei prin felul lor de comportare frățească, prin modestia și corectitudinea lor.

Principiul colaborării între ei să fie permanent pus în practică.

Cu această garnitură de preoți bine pregătiți, noi socotim că vom avea în jurul scaunului și la Centrul Arhiepiscopesc oameni care să corespundă întru totul cerințelor reclamate de Biserică și de către autoritatea de stat, astfel ca interesele poporului credincios să fie slujite cu vrednicie.

Vă luaţi, Prea Cucernici Părinţi, posturile în primire, bucurându-vă de încrederea Noastră și să căutați să răspundeţi acestei încrederi prin muncă și comportare. Dumnezeu să vă ajute!

Să trecem acum, după acest act de protocol, la un alt țel urmărit de Conferința noastră protopopească: acela al prezentării și prelucrării noului Proiect de Constituție. Iată, am aici, prezentarea acestui Proiect analizat în toată economia lui.

Deoarece aseară s'a comunicat la radio, că s'a închis discuția asupra Proiectului de Constituție, toată lumea fiind lămurită asupra binefacerilor ce sunt încrise în această lege fundamentală a țării, socotim că nu mai este nevoie să revenim asupra pezentării pe care doream s'o expun.

Dealtfel preoțimea noastră a participat activ la discutarea Proiectului de Constituție, acest Proiect ocupând punctul central al ordinei de zi la Conferinţele preoțești din luna August. Proiectul a fost analizat de colectivele alcătuite de preoţi, și din procesele verbale ale conferințelor de orientare din August se vede că acestui Proiect de Constituție i s'a dat cea mai mare atenţie, deoarece prin el se consfințesc cuceririle clasei muncitoare și se asigură pentru viitor o temeinică organizare a Republicei Populare Române, care duce poporul nostru spre progres și fericire.

Țin să accentuez, că prin art. 84 toate cultele religoase se pot organiza și manifesta liber, îndepărtându-se astfel vrajbele ce erau între culte și confesiuni. A dispărut acea clauză ce punea biserica ortodoxă, în mod ipocrit de „dominantă“, când în fond catolicismul prin Concordatul impus, făcea din biserica ortodoxă o cenușăreasă. Acum când toți fii patriei noastre au drepturi și datorii egale, și pe tărâmul vieții religioase se consfințește această egalitate de manifestare legală. Rămâne ca fiecare cult să se manifeste, în domeniul moral, ca să câștige prețuirea adevărată în fața oamenilor și a lui Dumnezeu după cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Nu știți voi că acei ce aleargă în stadion toți aleargă, dar numai unul ia cununa? Alergați așa, ca s'o luați“. (I Cor. 9, 24).

Un alt țel principal al Conferinței de astăzi este indentificarea muncii preoțești în domeniul luptei pentru apărarea păcii.

Problema păcii înconjoară preocupările tuturor oamenilor de pe globul pământesc și este atât de necesară vieții ca însăși aerul sănătos pe care îl aspirăm în plămâni. Ori unde te duci, ori unde te întorci, orice pagină o citești, în orice loc de închinare intri, cuvântul PACE apare insistent și impunător. Omenirea vrea pacea, popoarele doresc frățietatea între ele, individul dorește să aibă liniște în căminul și în munca lui.

Am călătorit mult în țară, iar în ultimii ani în străinătate în Polonia, la Congresul dela Varșovia a partizanilor păcii, și în URSS. la diferite conveniri bisericești cu ierarhii ortodoxi de acolo. Pretutindeni preocuparea apărării păcii constituie o problemă cardinală.

La Moscova și Leningrad am stat de vorbă cu oameni de răspundere, cu oameni simpli depe stradă, cu lucrători și funcționari.

Omul sovietic este un om deschis la vorbă și plin de amabilitate. In conversațiile mele cu acești oameni prietenoși nu le-a lipsit preocuparea dorului de a se instaura pacea în lume, căci ei știu că marile realizări pentru binele poporului sunt condiționate de liniște și pace.

In U. R. S. S. distrugerile depe urma celui de al doilea război mondial au fost mari. In răstimpul dela victorie și până acum oamenii sovietici și-au reconstruit orașele, uzinele și satele în cea mai mare parte. Ei cunosc din proprie experiență ororile războiului și binefacerile păcii. Deaceia urăsc răsboiul și iubesc pacea. Dar la noi există alte sentimente? Nu suntem și noi cuprinși de repulzia împotriva războiului și dorim și vrem pacea din toată ființa noastră?

Aici în Moldova încă stau mărturie grozăviile războiului. Insăși Catedrala veche detunată în zidurile ei de bombardamente, deabea am reușit s'o restaurăm, cu multe cheltueli, ca să scăpăm acest monument istoric dela pieire.

Dacă unele bunuri materiale se pot reface într'o oarecare măsură, nu tot așa stă cazul și pierderile nevinovate de vieți omenești. Cine mai poate înlocui pe

părinții, care și-au pierdut viața pe câmpurile de luptă, și au rămas depe urma lor, văduve îndoliate și orfani nemângâiați? S'au distrus cămine familiare definitiv odată cu prăbușirea stâlpului în jurul căruia se încheagă dragostea paternă.

Războiul este o lucrare diavolească și cei care îl doresc și îl propoveduesc sunt oameni înrăiți și cu simțăminte diavolești.

Să privim drama din Coreea, unde se varsă râuri de sânge, din ambiția unor oameni ce nu prețuiesc viața aproapelui și caută să înrobească un popor, care luptă să-și apere suveranitatea și independența.

Să tragem învățăminte din aceste exemple dureroase și să ne însuflețim în lupta de apărarea păcii.

Pentru noi bisericanii, problema apărării păcii nu este ceva străin, ci acest lucru face parte din însăși misiunea noastră. Mântuitorul Hristos a fost „Domn al Păcii", Evanghelia lui este un testament al păcii, iar propoveduirea Sfinților Apostoli și a tuturor Ierarhilor bisericești a fost numai o lucrare izvorîtă din duhul păcii și al dragostei între oameni.

Iată, dece, și noi cei de astăzi, cler și credincioși, ne găsim înfrățiți laolaltă în acțiunea de apărarea păcii. Această acțiune este acum organizată în comitete special alcătuite în care este înglobată toată lumea dela sate și orașe.

Am recomandat totdeauna fie prin scris fie prin îndrumări orale, cu prilejul diferitelor vizitații canonice, ca toți preoții să facă parte din aceste comitete de apărarea păcii. Această recomandare a noastră constituie pentru preoți o îndeplinire a unei datorii misionare și cetățenești.

Preotul este un cetățean devotat al patriei noastre, al Republicei Populare Române. Preotul să nu aștepte a fi invitat să facă parte din comitet, ci să se ofere singur să lucreze indiferent dacă e ales în comitet sau nu. Totul e ca strădania preotului să se facă simțită în această acțiune de apărarea păcii și prin acest fel de manifestare el se face indispensabil în societate.

Din ultimele statistici făcute pe eparhie rezultă că peste două treimi din clerul nostru face parte din

aceste comitete ca preşedinţi, secretari sau membrii. Este o cinste pentru noi că preoţimea a fost apreciată şi aleasă de către massele populare în aceste comitete.

Se apropie timpul de reorganizarea acestor comitete prin noui alegeri în vederea Congresului Naţional care se va ţine la Bucureşti la sfârşitul anului. Căutaţi şi daţi îndemnuri preoţimei să ia exemplul dela Chiriarhul lor, şi să lucreze cu râvnă în ogorul misionar al păcii.

Incotro se îndreaptă năzuinţele poporului, într'acolo să meargă şi preotul şi nu va greşi niciodată.

Toate acţiunile sociale urmăresc acelaş ţel: PACEA.

In consecinţă stimularea credincioşilor la îndeplinirea Planului de Stat, în orice domeniu, constituie o mare contribuţie la întărirea păcii.

Atrag luarea aminte a preoţimei, iar Prea Cucernicii Părinţi Protopopi sunt invitaţi să controleze pe teren, ca ea să colaboreze activ şi în bună înţelegere cu organele Sfaturilor Populare. In vederea socializării agriculturii, preoţii să caute a sprijini întovărăşirile agricole şi gospodăriile colective, ştiind fiecare că o agricultură fărămiţată şi lucrată rudimentar este o mare piedică în desvoltarea firească a producţiei naţionale. Mecanizarea agriculturii nu numai că uşurează munca omului, dar sporeşte producţia cantitativ şi calitativ. Interesul tuturor e ca în ţara noastră, toţi să trăiască un trai de belşug şi fericire.

Nădăjduim că preoţimea noastră conştientă de rolul ei misionar, va căuta ca atât prin comportarea ei misionară, cât şi prin munca ei cetăţenească va corespunde tuturor aşteptărilor cerute de Biserica şi de patria noastră Republica Populară Română.

Cu aceaste îndrumări prima parte a Conferinţei noastre s'a încheiat. In partea a doua se vor da rezolvări a problemelor de strictă administraţie bisericească.

Noi mulţumim reprezenţanţilor autorităţii puterii de Stat, cari au asistat la Conferinţa protopopească şi-i rugăm să ducă la cei în drept simţimântul preoţimei de dragoste pentru pace şi devotamentul ei pentru patria noastră, Republica Populară Română.

† *SEBASTIAN*
Mitropolitul Moldovei şi Sucevei

VIZITA INALT PREA SFINȚITULUI MITROPOLIT SEBASTIAN IN ORAȘUL GURA HOMORULUI

In dimineața zilei de 9 Noemvrie 1952, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Sebastian, însoțit de către P. C. Consilier Preot Th. Bodnariu, a sosit în pitorescul oraș de munte Gura Homorului, pentru a săvârși slujba resfințirii bisericii din localitate.

Aici a fost întâmpinat cu urări de bun sosit de către autoritățile locale raionale, de reprezentantul cultului catolic și cel mozaic, de un mare sobor de preoți în frunte cu protopopul D. Volosciuc, de consiliul parohial cu tradiționala pâine și sare, iar în fața bisericii de către preotul A. Turtureanu, administrator parohial.

Atât slujba resfințirii cât și Sf. Liturghie arhierească, au fost deosebit de impresionante, atât prin mulțimea credincioșilor participanți câți și prin ținuta soborului preoțesc și răspunsurile armonioase date de cele 2 coruri din Gura Homorului și Mănăstirea Homorului, sub conducerea cântăreților bisericești Simion Prodan și Loghin Iliseu.

Cu această ocazie au fost hirotezițiți în rangul de iconomi, preoții: Niculai Crețu din Valea Seacă, Valerian Lucaci din Capul Codrului, Silvestru Grosu din Voroneț și Constantin Cucu din Doroteia, iar în rangul de sachelar Aurel Turtureanu administrator parohial al parohiei Gura Homorului.

La sfârșitul Sf. Liturghii, preotul A. Turtureanu a făcut un frumos și bine documentat raport asupra situației trecute și prezente a parohiei Gura Homorului din toate punctele de vedere.

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit a ținut apoi o magistrală cuvântare, îndemnând pe cei prezenți să-și păstreze credința, să aibă dragoste unul față de altul indeferent de neam, rasă sau religie, „căci cu toții suntem fii ai aceluiași părinte ceresc", să-și iubească cu tărie Patria și să munciască cu drag pentru întărirea și consolidarea păcii.

După masă, la orele 17, Inalt Prea Sfințitul Mitropolitul Sebastian a ținut o conferință la Ateneul popular din Gura Homo-

rului, în cadrul Comitetului orăşenesc de luptă pentru pace. Inalt Prea Sfinţitul a vorbit la microfon, în faţa unei mulţimi de cetăţeni ce umplea până la refuz spaţioasa sală a Ateneului, în timp ce altă mulţime de ascultători stăteau în jurul megafoanelor pe străzile oraşului.

In cuvinte adânc simţite Inalt Prea Sfinţia Sa a arătat realizările minunate din Uniunea Sovietică pe care le-a văzut personal cu ocazia vizitei la Moscova, Leningrad şi alte localităţi.

A vorbit de lupta popoarelor pentru pace, demascând pe imperialiştii americano-englezi care urzesc un nou război spre a-şi mări uriaşele lor bogăţii.

Induioşetoare au fost cuvintele spuse despre îndurerata dar eroica Coree care cu sacrificii imense şi jertfe de copilaşi şi mame îşi apără patria cu dragoste fierbinte.

Conferinţa a avut un efect puternic asupra ascultătorilor cari au acoperit cu aplauze furtunoase cea mai mare parte din ea.

Dl. Ghindăoanu, Preşedintele Comitetului raional de luptă pentru pace, a adus Inalt Prea Sfinţitului calde cuvinte de mulţumire, pentru contribuţia adusă păcii prin conferinţa ţinută.

Târziu seara, după o zi de bogată activitate bisericiască şi socială, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian trecea în grabă printre pădurile de brazi ale Bucovinei, şi se îndreapta spre bătrâna cetate a Moldovei, unde îl aştepta atâtea alte probleme de rezolvat în interesul Sfintei Biserici şi a patriei, Republica Populară Română.

Cons. **Pr. T. Bodnariu**

CONFERINŢA REPREZENTANŢILOR CULTELOR DIN ORAŞUL ŞI REGIUNEA IAŞI

In ziua de 26 Septembrie 1952, s'a ţinut în sala ARLUS de la Mitropolia Iaşi, o şedinţă interconfesională cu reprezentanţii tuturor cultelor din oraşul şi regiunea Iaşi, sub auspiciile Comitetului de luptă pentru pace regional, presidată de Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, membru în Comitetul Regional şi în Comitetul Permanent de luptă pentru pace din R.P.R.

A luat parte d-l Viorel Galaţeanu din partea Comitetului orăşenesc de luptă pentru pace, şi dl. Gheorghe Lefter împuternicitul Ministerului Cultelor.

Reprezentanţii cultelor au venit la această conferinţă cu gândul hotărât ca prin schimbul de experienţă al muncii, şi prin adâncirea îndrumărilor primite dela forurile Comitetului de luptă pentru pace, să poată antrena în lupta activă pentru pace, un număr cât mai mare de credincioşi ai cultelor respective.

Şedinţa a fost deschisă de I. P. S. Mitropolit Sebastian, sub semnul apărării şi consolidării păcii între popoare şi al aprobării legii de temelie - în Republica Populară Română - a Constituţiei prin votarea ei în unanimitate de către Marea Adunare Naţională.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit arată că toţi credincioşii sunt stăpâniţi de o entuziastă bucurie pentru acest istoric act, care consfinţeşte cuceririle democratice ale oamenilor muncii din scumpa noastră patrie. In momentul aflării marelui eveniment, la Centrul Mitropolitan s'a ţinut o şedinţa fulger, exprimându-se sentimentele de bucurie şi devotament pentru Constituţia păcii şi conducătorul poporului muncitor Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Despre pace se va vorbi şi scrie până la isbânda finală, pentrucă este cel mai preţuit bun al omenirii - spune ierarhul Moldovei - şi cel ce luptă pentru ea, este un prieten al umanităţii.

Toţi creştinii adevăraţi sunt pentru pace. Cei ce cheltuiesc milioane de dolari pentru război, nu au pe Hristos cu ei. - Se spune că Truman este preşedintele baptiştilor, eu nu cred că este adevărat - afirmă Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, căci cel ce are pe Hristos în inima lui nu poate să lucreze pentru război. Noi cu toţii trebuie să luptăm pentru pace şi să ne apărăm contra tuturor mijloacelor ucigătoare. Cei ce am trecut prin două războaie cunoaştem ce înseamnă urgia şi calamităţile războiului. Este deajuns ca cineva să treacă prin oraşele şi satele Moldovei, unde urmele războiului mai trăiesc încă, pentru a iubi pacea. Dar urmele ce nu se văd, morţii pe care nu-i mai putem recupera? Datoria noastră, a tuturor, clerici, este să cerem darul şi binecuvântarea lui Dumnezeu peste noi cari ne organizăm în cadrul luptei pentru pace.

Peste un miliard de oameni au semnat acte pentru încetarea războiului şi intronarea păcii. Nouă nu ne sunt indiferente războaiele ce se duc. Deaceia suntem pentru înlăturarea lor, luptând cu eforturi crescânde pentru pace, ca să construim o viaţă mai bună, de care să se bucure şi copii noştri. Prin pace se vor lumina în şcoli copii din popor, ce vor deveni elemente conducătoare indispensabile progresului social, căci din popor ies oameni de valoare. Să îndemnăm deci pe credincioşii noştri să

iubească şcoala şi să-şi trimită copii să înveţe carte. Au fost vremuri când nu fiecare putea frecventa şcoala. Azi, numai cine nu vrea, nu învaţă. Luminarea prin şcoală şi preţuirea muncii contribuesc la instaurarea păcii în lume. Un om luminat vede mai bine diferenţele între trecutul întunecat şi prezentul luminos.

După cuvântul de deschidere al Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit, prea cucernicul preot Scarlat Porcescu, inspector bisericesc, îşi desvoltă conferinţa cu subiectul „Situaţia internaţională a luptei pentru pace cu privire specială la acţiunea cultelor în pregătirea Congresului Naţional al Luptei pentru Pace din Republica Populară Română, şi a Congresului Popoarelor, dela Viena," pe care o reproducem în întregime.

* * *

In luna Decemvrie a. c. va avea loc în Republica Populară Română, Congresul Naţional al Comitetelor de luptă pentru pace. Cu ocazia acestui Congres va fi trecută în revistă situaţia internaţională care în desfăşurarea ei devine din ce în ce mai îngrijorătoare şi se va arăta cuvântul hotărît al popoarelor şi dorinţa lor stăruitoare de a se ajunge cât mai repede la pace. In acelaş timp, Congresul Naţional va pregăti în patria noastră atmosfera Congresului Popoarelor care se va ţinea în ziua de 12 Decembrie a. c., la Viena.

Atât Congresele Naţionale cât şi Congresul Popoarelor pentru pace sunt întruniri cu ocazia cărora se cunosc fruntaşii şi reprezentanţii aleşi ai vieţii publice şi în care schimbă idei şi cuvinte asupra păcii; ele sunt cele mai potrivite ocaziuni în care se constată prăpastia şi groaza pe care o bună parte dintre guvernele ţărilor occidentale, o pregătesc, sistematic, omenirii întregi.

In întâmpinarea atât a Congresului Naţional cât şi a Congresului pentru Pace al Popoarelor, oamenii muncii din Republica Populară Română, oamenii cinstiţi, se adună în consfătuiri şi conferinţe, pe întreprinderi, instituţii şi profesiuni, la sate şi oraşe, şi exprimă ideile, sentimentele, nădejdile şi hotărîrile lor.

Nimic nu este mai just, mai firesc, atât în ţara noastră cât şi în toate ţările iubitoare de pace ca aceste consfătuiri şi conferinţe, cum este cea la care asistăm, acum, când pericolul unui nou război mondial apare tot mai evident în cuvintele şi atitudinile unora dintre guvernanţii popoarelor din lagărul occidental.

Au trecut mai bine de doi ani de când paşnicul popor coreean este lovit în propria sa casă pentru motivul că doreşte in-

dependenţa şi suveranitatea naţională şi tot atâta timp de încercări şi iniţiative stăruitoare pentru încetarea acestui măcel, venite din partea ţărilor iubitoare de pace în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Popoarele apăsate de exploatarea colonială din Vietnam, Filipine, Malaia şi Tunisia, luptă pentru dobândirea libertăţii şi independenţii lor, iar imperialişti anglo-franco-americani împiedică cu îndărătnicie aceste năzuinţe prin constrîngere şi război. Aceleaşi stări de fapte, cu deosebiri, însă, impuse de situaţiile economice şi geografice le găsim în Iran şi Egipt.

Imperialiştii anglo-americani nu se opresc la aceste focare. Ei urmăresc pregătirea războiului împotriva U. R. S. S. şi a ţărilor cu regimuri de democraţie populară şi pe alte planuri.

a) Admiterea unor ţări ca Grecia şi Turcia, în pactul Atlanticului pentru încercuirea şi intimidarea lagărului păcii :

b) Diferite acorduri cu Germania occidentală care urmăresc introducerea indirectă a acesteia în pactul Atlanticului, transformarea teritoriului ei în baza de plecare a agresiunii viitoare şi, ce este mai îngrijorător, înarmarea acesteia şi încurajarea spiritului revanşard.

c) Construirea de baze militare aeriene şi navale în jurul U. R. S. S. şi a ţărilor de democraţie populară, dotarea şi organizarea lor în vederea agresiunii ;

d) Cheltueli extraordinare pentru înarmare în toate ţările membre ale pactului Atlantic cu nesocotirea şi neglijarea altor aspecte ale vieţii publice, ca : învăţământul, sănătatea, asistenţa socială, etc.

e) Utilizarea descoperirilor ştiinţifice în scopul distrugerii ;

f) Mari manevre militare la care iau parte soldaţii din diferite ţări occidentale ;

g) Discursuri cu ton şi idei agresive care tulbură liniştea şi munca oamenilor cinstiţi de pe toată suprafaţa pământului, rostite de diferiţi fruntaşi iresponsabili ai vieţii publice din occident, în frunte cu cei doi candidaţi la preşedenţia Statelor Unite ale Americii, desemnaţi de partidele reacţionare.

Iată fapte care desvăluesc cel mai trist spectacol din istoria civilizaţiei omeneşti, spectacol care ne arată starea de degradare morală, culturală şi economică în care se desfăşoară viaţa a milioane de oameni, care ne arată un ansamblu de preocupări satanice, centrate, elaborate şi împlinite pe axul numit război. A sta nepăsător în faţa acestui spectacol înseamnă a nesocoti rosturile

esenţiale ale fiinţei omeneşti, înseamnă a fi răspunzător de ceiace s'ar putea întâmpla mâine.

Prin urmare aceasta este cheia sau explicaţia luptei pentru pace pe care o duc popoarele din lagărul păcii, în frunte cu marea Uniune Sovietică. Această luptă este manifestată în planurile de Stat, în construcţiile technice uriaşe, în creaţiile literare şi artistice, în îmbunătăţirea progresivă a condiţiunilor de trai, în acţiunea sistematică şi susţinută de asistenţă socială, în munca perserverentă a fiecărui om.

Lupta pentru menţinerea şi întărirea păcii se desfăşoară şi în ţările occidentale, iniţiată şi condusă, mai cu seamă de partidele şi asociaţile muncitoreşti. Acolo sunt numeroşi gânditori, savanţi, artişti, oameni politici care au în gândurile şi acţiunile lor ca obiectiv principal pacea. Sunt destul de numeroase împrejurările când emisarii, mai cu seamă militarii americani, sunt întâmpinaţi de oamenii muncii cu proteste şi cu poftirea de a pleca de unde au venit. Se ţin şi Congrese naţionale pentru pace în care se cer prin diferite rezoluţiii găsirea celor mai potrivite mijloace pentru menţinerea şi consolidarea păcii.

Cultele religioase, afară de unele excepţii, sunt pe toată suprafaţa pământului prezente în marea luptă pentru apărarea păcii. Trecând peste diferenţeíe doctrinare, peste normele morale specifice care ar putea să le separe, aproape toate se găsesc pe aceiaşi linie, într'o perfectă unitate de idei şi sentimente atunci când este vorba de buna înţelegere între popoare, de pace.

Sunt mai multe temeiurile care justifică prezenţa şi acţiunea cultelor religioase în lupta pentru pace. In primul rând, orice învăţătură religioasă, fie ea cuprinsă în lege şi profeţi, Noul Testament, în Tradiţiile Sfinte, în Coran sau în Cărţile Sfinte ale popoarelor din Asia, statorniceşte că oamenii sunt fraţi între ei, că sunt făpturile lui Dumnezeu, că relaţiile dintre ei trebuie să fie organizate şi desfăşurate pe baza celui mai nobil sentiment din sufletul omenesc, iubirea. (Matei 5, 44-45); (Zaharia 8, 19). Dumnezeu înseamnă pace iar oamenii îl pot cinsti cu adevărat numai prin pace.

Alt temei: Clericii, sunt, în cea mai mare parte, prin origina lor socială fii de ţărani, de muncitori şi funcţionari modeşti, proveniţi, adică, din lumea celor ce nu au poziţiuni de apărat, o lume de ordine şi pace prin structură şi preocupările ei.

Misiunea clericului se desfăşoară, mai ales, în mijlocul poporului, între oameni simpli şi cinstiţi. Oamenii simpli, muncitorii

şi ţăranii muncitori, intelectualii cinstiţi nu au de apărat poziţiuni de clasă, nu au desvoltat instinctul de proprietate care naşte adesea discordia şi ura. Ei au înţeles cei dintâi că războiul care se pregăteşte nu este decât un mijloc, o încercare disperată de a păstra poziţiile clasei dominante în ţările capitaliste, au înţeles că lupta pentru pace pe care o duc popoarele din lagărul păcii este o luptă dreaptă şi deci necesară, deaceia s'au încolonat în marile acţiuni pentru consolidarea, cu orice preţ a păcii. Clericul prin misiunea sa în mijlocul masselor populare, a văzut şi auzit frământările acestor masse şi a înţeles că drumul şi ţelurile acestora, pacea, sunt şi ale sale.

Patria noastră Republica Populară Română construeşte astăzi, o viaţă nouă, socialismul.

Prin constituţia şi prin legiuirile sale sunt statornicite drepturile şi datoriile oricărui om al muncii din patria noastră. Clericii cultelor din patria noastră sunt cetăţeni ai patriei, apoi toţi ştiu că apropierea credinciosului de Dumnezeu, obiectiv esenţial al tuturor cultelor se împlineşte prin mecanica raporturilor dintre credincioşi. Clericul care s'ar situa prin învăţătura şi acţiunea sa în afară de cadrul social-politic fixat de aparatura legislativă a Statului ar vădi neînţelegerea şi lipsa de respect pentru autoritatea de Stat.

Lupta pentru menţinerea şi consolidarea păcii, privind chestiunea prin unghiul intereselor patriei noastre, este lupta patriei noastre, a tuturor oamenilor muncii, deci ea este şi lupta oricărui cleric care lucrează în cadrul unui cult de pe teritoriul patriei noastre.

Dacă unii dintre clerici care vieţuiesc în ţările occidentale au alt mod de înţelegere despre pace, ei dovedesc: interpretarea nejustă a învăţăturilor creştine, vădesc interesul de a se apăra anumite poziţiuni extrareligioase şi o accepţiune diferită despre patrie. Dar şi acolo marea majoritate a clerului din toate cultele activează pentru apărarea păcii şi a progresului pentru oamenii muncii.

Temeiurile arătate mai înainte stau la originea tuturor acţiunilor pe care slujitorii cultelor din întreaga lume, dar, mai cu seamă, din ţările care fac parte din lagărul păcii, le-au susţinut în ultimul timp.

Alinierea cultelor religioase în marele front al păcii se produce odată cu conferinţa din August 1948 dela Moscova, a bisericilor ortodoxe autocefale. Cu acea ocazie s'a adresat un apel

tuturor creştinilor din lume de a se opune iniţiativelor şi faptelor contrare spiritului creştin. Multe biserici şi asociaţiuni creştine precum şi alte culte religioase au început a activa în diferite moduri pentru apărarea păcii. La Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Paris din 1948, au participat delegaţi ai bisericilor: ortodoxă, catolică, luterană, calvină şi anglicană precum şi a comunităţilor creştine metodistă, baptistă şi a quakerilor din Germania, Anglia, Franţa, Ungaria, Suedia, Elveţia şi Cehoslovacia. Purtătorii de cuvânt ai cultelor creştine au fost: Mitropolitul Nicolae de Krutiţchi şi de Kolomna, episcopul calvin ungur Albert Barenski, decanul de Canterbury, Hlevvett Johnson şi abatele Bulier. Unii dintre ei, au fost aleşi în Comitetul permanent al Consiliului Mondial al Partizanilor Păcii. Activitatea cultelor în serviciul păcii a continuat sub diferite forme în diferite ţări. O mare autoritate asupra maselor populare a dobândit decanul de Canterbury. Numeroşi reprezentanţi ai diferitelor societăţi religioase din America au condamnat folosirea bombelor atomice şi cu hidrogen. Clerul catolic din Ungaria şi Polonia, o parte a clerolui din Italia şi Franţa au semnat apelul dela Stockholm alături de reprezentanţii celorlalte culte din diferite ţări.

La al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii ţinut la Varşovia în Noemvrie 1950, au luat parte 68 de feţe bisericeşti. Purtătorul de cuvânt al bisericii ortodoxe române a fost I. P. S. Mitropolit Sebastian. In Iulie 1951 mai multe biserici ortodoxe ţinând o conferinţă la Moscova au adresat un mesagiu tuturor creştinilor din lume pentru sprijinirea acţiunilor de menţinerea şi întărirea păcii. In Septemvrie 1951, a avut loc în Cehoslovacia Congresul Naţional al Clerului catolic pentru apărarea păcii. Biserica evanghelică luterană a Germaniei a luat atitudine pentru pace prin pastorul M. Niemöller şi prin episcopul Dibelius.

Pe linia cultelor creştine se găsesc şi alte culte religioase: Rabinii Franţei au declarat că apelul dela Stockholm adoptat de toată lumea va feri pe toţi de exterminarea în massă. Marele rabin din Colonia s'a adresat tuturor evreilor din lume cerându-le să lupte pentru pace. Reprezentantul clerului musulman, şeicul Ed-Din-Zarin a cerut credincioşilor musulmani din Orientul Mijlociu să se alăture tuturor celor ce luptă pentru pace. La fel au procedat slujitorii cultelor Lamaic şi Budist din ţările Asiei de răsărit.

In vara aceasta, în cursul lunii Mai, a avut loc la Zagorsk lângă Moscova o conferinţă a tuturor bisericilor şi asociaţiilor

religioase din URSS. la care, între alţii, a fost invitat şi I. P. S. Mitropolitul Nicolae Krutiţchi. Rând pe rând reprezentanţii tuturor cultelor religioase din URSS. creştine, mozaic, musulman, budist, precum şi a diferitelor culte din alte ţări şi-au arătat grija faţă de pericolul crescând al războiului şi şi-au luat angajamentul de a-şi spori munca pentru triumful neîntârziat al păcii.

I. P. S. Mitropolit Sebastian în numele Sf. Sinod al Bis. Ort. Române şi al I. P. S. Patriarh Justinian a arătat că Biserica Ort. Română şi celelalte culte din R. P. R. au protestat împotriva faptelor comise de imperialiştii anglo-americani privind războiul ce-l pregătesc.

Inalt Prea Sfinţia Sa a declarat că poporul nostru este hotărât să apere pacea până la capăt. Cultele din patria noastră susţin cu hotărîre de nesdruncinat poporul în această nobilă luptă. (Conférence pag. 127-128).

Activitatea cultelor din R. P. R. a urmat pentru cauza păcii calea trasată de cultele religioase din lume. Biserica Ortodoxă Română a luat parte la Conferinţele religioase ţinute în URSS. în 1949, 1950 şi 1952. Sf. Sinod a trimis credincioşilor mai multe pastorale, arătându-le că pacea este cel mai preţios bun pentru toată lumea. S'a protestat împotriva folosirei armei bactereologice. Chiriarhii în pastoralele trimise credincioşilor s'au ocupat, între altele de pace, de necesitatea ei, motivând acţiunea aceasta cu numeroase texte din Sfânta Scriptură. Preoţii în activitatea lor misionară, fie în biserici prin predici, fie în cadrul diferitelor organizaţiuni de massă, au activat pentru pace şi au îndemnat pe credincioşi să subscrie diferitele apeluri privind menţinerea şi întărirea păcii: „să urmeze cele ale păcii“ (Rom. 4-19). şi „să nu se lase biruiţi de rău“ (Rom. 12-21).

In Iunie 1949, s'a ţinut la Patriarhia Română o conferinţă a tuturor cultelor religioase din R. P. R. la care au luat parte şi şi-au spus cuvântul întâistătătorii cultelor religioase din R.P.R. Intre problemele discutate atunci a fost şi problema păcii. Reprezentanţii cultelor prezenţi şi-au luat angajamentul că vor propovădui în faţa credincioşilor cu mai mult zel pacea. In Decemvrie 1950, după cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii ţinut la Varşovia, a avut loc la Bucureşti o nouă consfătuire a cultelor din R. P. R. cu ocazia căreia Inalt Prea Sfinţitul Sebastian a făcut o expunere asupra desbaterii ce a avut loc şi hotărîrilor ce s'au luat la Congres.

Asupra modului cum fiecare cult a contribuit la apărarea

şi întărirea păcii îşi va spune, cred, fiecare reprezentant cuvântul.

Suntem într'o conferinţă a tuturor cultelor existente în Regiunea Iaşi. Dacă ne-am mulţumi cu o simplă trecere în revistă a diferitelor manifestări pentru consolidarea păcii sprijinite şi susţinute de cultele religioase n'am contribui, prin aceasta, cu nimic la întărirea păcii. Misiunea noastră a clericilor în preajma Congresului Naţional pentru Apărarea Păcii şi a Congresului popoarelor pentru acelaş scop este altul.

Mai întâi să apreciem acţiunea de pregătire a unui nou război în raport cu normele morale, ale cultelor noastre. Imperialiştii anglo-franco-americani stânjenesc capacitatea de mişcare liberă a indivizilor şi a popoarelor mai mici prin ameninţări, presiuni, acte de violenţă, aproape întregul sistem de educaţie folosit în ţările occidentale nutresc şi desvoltă sentimente de ură faţă de URSS. şi faţă de ţările cu regimuri de democraţie populară. Ameninţarea, violenţa şi ura sunt stări şi atitudini care turbură raporturile frăţeşti între oameni şi între popoare, care turbură pacea.

Privind războiul şi urmările sale se constată: în desfăşurarea sa oraşele şi aşezările omeneşti sunt supuse bombardamentelor în vederea dezorganizării morale, sociale şi economice şi în vederea distrugerii bunurilor culturale şi tehnice, mii şi milioane de oameni îşi pierd viaţa pe câmpurile de luptă, populaţia este chinuită şi ucisă în massă prin efectele bombelor de tot felul sau prin provocarea epidemiilor, semănăturile şi culturile pot fi stânjenite în desvoltarea lor prin lansarea paraziţilor şi chiar prin operaţiunile de blocadă în vederea înfometării. Stările sufleteşti şi acţiunile pe care le provoacă şi le desvoltă atât procesul de pregătire cât şi războiul ca: minciuna, jaful, invidia, discordia, foamea, lipsa, crima, sunt în întregime condamnate din punctul de vedere al normelor morale ale cultelor noastre. Să ne amintim în fugă de cele 10 porunci ale lui Moisi şi de predica depe munte a Mântuitorului Hristos.

Prin contrast cu ceiace este războiul, pacea este cel mai potrivit climat pentru desvoltarea omenirii sub toate aspectele şi formele ei de manifestare. Pacea înseamnă armonizarea sufletelor, a tendinţelor particulare, a intereselor economice, progresul tehnic, traiul bun, construcţia, avântul cultural, înflorirea artei şi a ştiinţei sunt posibile numai în timp de pace deoarece numai atunci muncitorii, tehnicieni, savanţii, gânditorii, oamenii artei îşi pot înmulţi în linişte puterile pentru crearea celor mai potrivite condi-

ţiuni de viaţă. Conştiente de binefacerile pe care le aduce pacea, Uniunea Sovietică şi ţările cu regimuri de democraţie populară au fixat legi care sancţionează abaterile şi atitudinile potrivnice păcii. Prin urmare acţiunea de luptă împotriva războiului, de menţinere şi întărire a păcii, este în ţările lagărului democratic o datorie patriotică. Cine face altfel nu-şi iubeşte patria.

După învăţăturile noastre religioase năzuinţa şi scopul tuturor oamenilor credincioşi este Dumnezeu. Scopul acesta îl poate urma şi atinge un credincios prin conformitatea faptelor sale cu învăţăturile şi normele morale ale cultului căruia aparţine. Faptele omului sunt expresia sau obiectivarea unor procese sufleteşti, intenţionale. In desfăşurarea acestor procese sufleteşti omul deliberează, adică examinează, cântăreşte, apreciază viitoarele sale mişcări în raport cu normele morale. Cunoaşterea şi respectarea acestor norme va da faptelor sale calitatea de fapte bune. Faptele bune, pe de o parte, vor duce la relaţii armonice, fericite între oameni, la pace, iar pe de altă parte, vor aduce în sufletul înfăptuitorului sentimentul unirii şi apropierii sale de Dumnezeu. Dacă guvernanţii anglo-franco-americani pregătesc războiul şi intenţionează crime, jafuri, distrugeri, umilinţi, desordini, vădesc prin aceasta un dispreţ total faţă de normele morale pe care pretind că le respectă. Războiul atât ca intenţie ca plan, cât şi ca fapt împlinit cu suferinţele pe care le aduce înseamnă, aşa cum spunea Mitropolitul Nicolae într'una din cuvântările sale despre pace; „distrugerea chipului şi asemănării lui Dumnezeu în om", înseamnă cultivarea şi deslănţuirea pornirilor din sufletul omenesc ce l-ar putea duce pe om la sălbătăcie.

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne, Onorată Asistenţă,

Războiul atât ca proiect, ca intenţie, cât şi ca fapt este de-adreptul protivnic învăţăturilor noastre religioase. Pacea este cel mai scump bun pentru care stăruim noi în munca noastră de slujitori ai cultelor pe care le reprezentăm. Deaceia în preajma Congresului Naţional pentru Apărarea Păcii, care se va ţine în zilele de 5, 6 şi 7 Decemvrie a. c. şi în preajma Congresului Popoarelor care se va ţine la 12 Decemvrie a. c. la Viena mărturisim că am depus în faţa credincioşilor noştri, fie în biserici, fie în organizaţiile de massă, fie în convorbirile individuale toate sforţările, dar trebuie să continuăm această acţiune pentru popularizarea în massele credincioşilor a nenorocirilor pe care le poate aduce un

război şi a binefacerilor pe care le poate aduce pacea pentru toată lumea.

„Sursa războiului nu este acolo unde oamenii muncesc neobosiţi pentru a creia condiţiile fericirii lor şi a prosperităţii lor, secând mlaştini şi irigând deşerturi, unde sforţările lor sunt îndreptate contra secetei şi a boalelor, unde visurile şi faptele lor se inspiră din ideia păcii, ci acolo, unde există grave contradicţii sociale, unde se pun la punct metodele de exterminare a masselor, unde se visează la dominaţia mondială“ (Conférense, 298). „Noi nu putem închide ochii în faţa forţelor întunericului. Sarcina noastră este de a chema pe oameni să lupte contra viciilor şi a crimelor în contra aproapelui, contra duşmanilor păcii“. (Conférence pag. 299), nu contra unui regim care a desfiinţat exploatarea şi apăsarea. „Să sprijinim prin acţiunile noastre Rezoluţiile Biroului Consiliului Mondial al Păcii, contra încercărilor de a înarma Germania, contra armei bactereologice, pentru încheierea grabnică a armistiţiului în Coreea, pentru încheerea unui Pact al Păcii între marile puteri. Să arătăm şi să convingem pe credincioşii cultelor noastre că pacea este binecuvântarea lui Dumnezeu, că poate fi menţinută şi întărită dacă popoarele ţin în propriile lor mâini cauza aceasta şi o apără până la capăt“ (Conférence pag. 302). Lucrând în felul acesta ne vom dovedi buni cetăţeni ai patriei noastre şi în acelaş timp buni slujitori ai lui Dumnezeu.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit luând cuvântul, pe marginea acestei conferinţe, aduce mulţumiri conferenţiarului de modul cum a tratat problema, şi subliniază contribuţia pe care o aduce în cadrul luptei pentru pace.

Preotul Ghiuzan, romano-catolic, spune că se simte fericit de organizarea acestei adunări intercultice, în cadrul luptei pentru pace, aşa de curând, după votarea constituţiei păcii, care constituţie oglindeşte dorinţa de pace în toate articolele ei. Nu ne îndoim că pacea este cel mai mare bun al nostru, căci pacea este idealul nostru, spune mai departe sfinţia sa. Vom lupta cu însufleţire pentru apărarea păcii.

Trăiască pacea şi popoarele care o susţin, în frunte cu bastionul păcii, U. R. S. S.

La cuvintele vorbitorului, I. P. S. Mitropolit îşi exprimă adânca mulţumire că toate cultele din regiune, acţionează în sensul Bisericii Ortodoxe Române, în cadrul luptei pentru pace, considerându-ne astfel fraţi, luptând alături de poporul muncitor şi pentru interesele lui vitale. Constituţia prin art. 84 garantează, tuturor

cetăţenilor libertate de conştiinţă, libertate de organizare şi funcţionare a cultelor religioase.

Din magistrala expunere a d-lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, la prezentarea proiectului de constituţie Marei Adunări Naţionale, pentru votare, se observă atenţiunea deosebită pe care o dă regimul nostru de esenţă democratică libertăţii religioase şi sprijinul ca toate cultele să fiinţeze nestingherite.

Revine sarcina nouă de a respecta şi apăra constituţia şi legile ţării, dovedind a fi buni cetăţeni ai scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română.

Dl. Gheorghe Lefter, împuternicitul Ministerului de Culte, în cuvântul său, arată raporturile de frăţietate care există astăzi între cultele din ţara noastră, fiind altele decât cele de înaintea anului 1948. Cultele colaborează în sensul construirii omului nou social, şi în cadrul luptei pentru pace.

Dl. Gutman, şef rabin, arată că se asociază cu cele rostite de antevorbitori, subliniind cuvintele Domnului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care numeşte Constituţia ţării, Constituţia Păcii. Politica de pace a regimului nostru democrat popular, creiază un climat favorabil şi condiţiunile fericite de pace şi înţelegere deplină pentru toate naţionalităţile conlocuitoare.

Inlătură pentru totdeauna ura şi duşmănia care au domnit altă dată. Cultul mozaic este pentru pace. Pe aceasta o propovedueşte Biblia, unde nu sunt numai cuvinte scrise ci constituie un factor viu şi un îndemn în viaţa practică.

Suntem oameni paşnici, – declară Domniasa, – care dorim ca pacea să fie ceva real în viitor. Viaţa nu se poate dispensa de pace, şi e nevoie ca ea să fie o realitate în relaţiile dintre popoare. Intotdeauna se va vorbi în sinagogă pentru pace şi cu toţii vom propovedui şi vom susţine pacea care trebuie să triumfe războiului.

Inalt Prea Sfinţitul Sebastian, mulţumeşte d-lui şef rabin, pentru modul atât de frumos cum a vorbit, dovedind, prin aceasta frăţietatea în care se simte cu toţii laolaltă.

Domnul Pavel Olteanu, – reprezentantul cultului adventist de ziua 7-a, – arată că a luat parte în cele două războaie mondiale când după fiecare război se părea că fiecare va fi ultimul. Dar iată că nu s'a întâmplat aşa. Deaceia omenirea doreşte pacea, pentru liniştea şi fericirea ei. Citatele biblice ne poruncesc să iubim pacea, iar Hristos este Domnul Păcii. Dorim ca litigiile dintre popoare să se rezolve nu prin război ci prin conferinţe şi discuţiuni.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit mulţumeşte vorbitorului, menţionând că aşa uniţi şi luptători pentru cauzele mari ale omenirii, este bine a se prezenta în faţa poporului reprezentanţii cultelor.

Domnul Viorel Gălăţeanu, secretarul Comitetului de Luptă pentru pace al oraşului Iaşi, vorbind, se declară mulţumit de faptul că peste tot, clerul este un factor activ în lupta pentru pace. Amintirile nefaste ale războiului din Coreea, nu vor fi uitate niciodată. In continuare Domniasa, roagă pe reprezentanţii cultelor de a se intensifica munca de lămurire faţă de credincioşi, pentru promovarea intereselor păcii, şi de a urî războiul cu toate calamităţile lui. La noi lupta pentru pace este consfinţită în legea fundamentală, în Constituţie, care este sprijinită şi apărată cu toate puterile de toţi cetăţenii cinstiţi ai patriei noastre.

In încheere, Inalt Prea Sfinţitul preşedinte, arată că tot în acest scop în ziua de 23 Septemvrie a. c., s'a ţinut la Centrul Eparhial o conferinţă cu toţi protoiereii, din cele 18 raioane ale Eparhiei, şi face apel ca toate cultele – adunate aici pe bază de frăţietate – să-şi îndemne credincioşii de a fi factori activi în apărarea şi consolidarea păcii, luptând cu acest ţel până la realizarea şi permanentizarea păcii în lume fără a precupeţi nici o clipă de răgaz. Să-şi îndeplinească – toţi credincioşi – datoriile cetăţeneşti în privinţa obligaţiunilor faţă de Stat, a predării cotelor, a achitării impozitelor, a autoimpunerii, a însămânţărilor, precum şi de a se uni pentru – o viaţă îmbelşugată – în întovărăşiri şi a intra în gospodării colective, care asigură bunăstarea şi prosperitatea tuturor celor ce muncesc. Să căutăm fiecare în sectorul de activitate unde ne aflăm, să contribuim la îndeplinirea planului de stat cunoscând că luptând pentru îndeplinirea planului, luptăm pentru pace. Să fim alături cu clasa muncitoare, care intensifică lupta pentru pace prin spor în munca productivă, şi să creiem prin cuvântul propoveduit de noi, condiţiunile necesare pentru desvoltarea spiritului paşnic şi ziditor de viaţă nouă şi fericită.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian propune ca Adunarea să trimită o moţiune Domnului Ministru al Cultelor V. Pogăceanu. Apoi citeşte moţiunea prin care se exprimă bucuria nemărginită pentru marele act istoric, votarea Constituţiei, şi asigurarea faţă de guvernul statului nostru că vor fi îndeplinite cu respect şi apărate cu sfinţenie toate prevederile din constituţie.

Textul acestei moţiuni a fost adoptat în unanimitate şi cu mare însufleţire de toţi conducătorii cultelor – prin îndelungate aplauze – şi semnat apoi de toţi cei prezenţi.

Lucrările conferinţei s'au încheiat într'o atmosferă de entuziastă hotărîre, ca în respectul faţă de Constituţia ţării – Constituţia Păcii, – în preţuirea faţă de munca constructivă şi tot mai spornică a oamenilor muncii din patria noastră, în cinstea Congresului Naţional de luptă pentru pace şi a Congresului Popoarelor de la Viena, clerul tuturor cultelor să intensifice cuvântul de lămurire ca toţi să devină fervenţi şi conştienţi luptători activi – ai cauzei celei mai sfinte – ai luptei pentru apărarea şi permanentizarea păcii în lume.

INALT PREA SFINȚITULUI

S E B A S T I A N

Mitropolitul Moldovei și Sucevei

INCHINARE

18 DECEMVRIE 1952

Răsfoind cărți prăfuite scrise cu pană măiastră,
Regăsim întreg trecutul din scumpa Moldova noastră,
Găsim chipuri de domni pașnici sau apărători de țară
Luptători pentru dreptate, pentru lege și hotară.
Iar alături în divane, sfetnicii cei mai de seamă
Sunt Vlădicii albi de zile, ce dau sfaturi ca o mamă.
Cu voroava lor aleasă, rostul țării îndrumează,
Pe norod, de apăsare și necazuri ușurează.

Al lor nume sunt legate de mărețele lor fapte,
De lupta pentru credință și lumina cea din carte.
Varlaam așează teascul de slovă bisericească,
Dosoftei încheagă stihuri în grăirea românească;
Veniamin, ctitor de școală și un mare luptător
Pentruca lumina cărții să străbată și'n popor;
Iară lumea necăjită, în necazuri și durere
La Vlădica Naniescu găsea veșnic mângâere.

Când războiul cel din urmă a lăsat lacrămi în țară
Și orfani flămânzi, pe drumuri din hotară în hotară,
Un Vlădică al Moldovei - Patriarh astăzi al țării -
A salvat din ghiara morții, copilași sorțiți pierzării.
Iar Vlădica cel de astăzi, vrednicul cârmuitor
Al Bisericii Moldovei, e un vajnic luptător
Pentru pacea omenirii, precum Cartea Sfântă scrie;
„Pacea Mea Eu o las vouă, de acum până'n vecie".

Omenirea e sătulă de război, de suferință....
Steag de pace'nalță-o lume, lumea de bună credință ;
Muncitorii de prin fabrici, din uzine și țăranul
Incordează cu putere - brațul - să'mplinească planul
Construiesc o viață nouă, izvorîtă din dreptate
Dintr'o bună învoire între toți... din libertate.
Steagul păcii se înalță pe uzine și ogoare,
Umbra lui cuprinde lumea... dela mic și pân'la mare.

Luptătorii pentru pace se înșiruiesc coloane,
Curg puhoaie nesfârșite, sutele de milioane,
Clocotește'ntreg văzduhul imnul păcii când se cântă
Wasingtonul, Casa Albă amuțesc, nu mai cuvântă.
....Și cândva urmașii noștri, răsfoind cărți prăfuite,
Vor ceti o mențiune ; slove-alese aurite ;
„Un Vlădică al Moldovei, pomenit fie'n toți vecii...
Numele-i Sebastian, un Mitropolit al Păcii".

Preot Th. Vrănescu
Iași

CONSFĂTUIREA

REPREZENTANŢILOR CULTELOR DIN ŢARA NOASTRĂ IN LEGĂTURĂ CU ALEGERILE PENTRU MAREA ADUNARE NAŢIONALĂ *)

Marţi dimineaţa în sala de şedinţe a institutului Teologic din Capitală, a avut loc consfătuirea reprezentanţilor cultelor din ţara noastră, în legătură cu alegerile pentru Marea Adunare Naţională.

La consfătuire au luat parte, d-l Dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, d-l V. Pogăceanu, ministrul Cultelor, Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Justinian, I. P. S. Mitropoliţi, P. S. Episcopi, conducători ai tuturor cultelor din R.P.R., consilieri şi inspectori eparhiali, protopopi, preoţi, rabini, pastori, predicatori şi alţi slujitori ai cultelor.

Conferinţa a fost deschisă de I. P. S. Patriarh Justinian, care a subliniat că obiectivul acestei consfătuiri este de a găsi mijloacele cele mai potrivite pentru participarea activă a clerului şi credincioşilor la alegerile pentru Marea Adunare Naţională dela 30 Noembrie 1952.

D-l Dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, a salutat pe participanţi la consfătuire.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Justinian

In numele conducătorilor şi reprezentanţilor tuturor cultelor religioase din Republica Populară Română, întruniţi în această Consfătuire spre a găsi mijloacele cele mai potrivite pentru participarea activă a clerului şi credincioşilor noştri la istoricul eveniment dela 30 Noembrie 1952, îngăduiţi-mi să vă adresez un călduros salut urându-vă bun venit în mijlocul nostru.

Alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională au găsit un ecou puternic în poporul nostru. Credincioşii diferitelor culte religioase, ca cetăţeni ataşaţi Republicii noastre, iau parte cu însufleţire la acest important eveniment. Era deci firesc ca noi,

---

*) Ziarul Universul Nr. 185 pag. 2.

reprezentanţi ai diferitelor culte, să fim alături de credincioşii noştri, de poporul nostru şi în această împrejurare.

Ţinem să asigurăm cu acest prilej Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R. P. R. şi Guvernul Republicii noastre de întreg devotamentul clerului şi credincioşilor noştri, spre binele patriei şi al poporului nostru. Au trecut trei ani de când bucurându-ne de libertatea religioasă şi de egalitatea deplină între culte statornicite de Statul nostru democrat-popular, am făcut începutul unor relaţii cu totul noui de colaborare şi respect reciproc, între feluritele culte religioase din ţara noastră.

In anii care au trecut de atunci ne-am putut convinge că regimul democrat popular a asigurat cultelor putinţa de slujire şi cinstire a lui Dumnezeu, după poruncile şi învăţătura credinţei noastre, a fiecăruia. Noi slujim în acelaş timp laolaltă şi năzuinţele cele mai sfinte şi mai drepte ale poporului nostru care merge cu hotărâre pe drumul făuririi unei vieţi şi orânduiri sociale mai bune şi mai drepte, pe drumul înălţării şi propăşirii patriei noastre.

Bisericile şi cultele religioase din Republica Populară Română, ţinând seama de sentimentele credincioşilor lor, nu pot nutri alte gânduri şi alte nădejdi, decât acelea pe care le nutreşte poporul în mijlocul căruia îşi desfăşoară lucrarea lor. Ele nu pot avea alt drum, decât drumul pe care merge poporul nostru.

Consfătuirea noastră, prin participarea unanimă a conducătorilor cultelor din toate eparhiile, regiunile, raioanele precum şi prin participarea deserventilor cultelor din Capitala R. P. R. este o puternică demonstraţie de devotament a tuturor slujitorilor lor şi credincioşilor în dragostea lor faţă de patrie - Republica Populară Română - faţă de regimul democrat popular, faţă de Guvernul ţării.

Mărturisim că slujitorii cultelor noastre sunt tot aşa de buni patrioţi şi tot atât de puternic legaţi, cu toată fiinţa şi inima lor, de patrie şi popor, precum sunt legaţi prin misiunea şi dragostea desăvârşită faţă de credinţa lor, de biserica şi Dumnezeul pe care-l slujesc.

Acţiunea noastră comună, atât în lupta pentru apărarea păcii, cât şi alături de constructorii nouii orânduiri sociale are la temelia ei două principii fundamentale: credinţa faţă de Bisericile şi Comunităţile noastre religioase şi în acelaş timp dragostea noastră neclintită faţă de patrie şi popor.

Călăuziţi de aceste două principii, noi ne iubim parohiile, comunităţile noastre, ne iubim căminele noastre, ne iubim credincioşii şi poporul nostru, ne iubim patria noastră şi condamnăm cu toată hotărârea inimilor noastre pe închinătorii viţelului de aur, bancherii hrăpăreţi americani şi englezi, fabricanţi de arme răspânditori de ciumă şi holeră, distrugători de oraşe şi sate, de aşezăminte de cultură, de biserici, de spitale, ucigaşi de copii, bătrâni şi femei. Ei voiesc să incendieze din nou lumea prin deslănţuirea unui nou război mondial săvârşind astfel o nouă crimă împotriva umanităţii şi un păcat de neiertat faţă de Dumnezeu. Dar sutele de milioane de oameni care apără pacea în lumea întreagă vor zădărnici aceste planuri diavoleşti. Apărător al păcii este şi poporul nostru. Noi, conducătorii şi slujitorii tuturor cultelor din R. P. R. stăm alături de poporul din care ne tragem şi suntem convinşi că năzuinţele poporului muncitor sunt şi ale noastre. Legaţi prin credinţă şi prin viaţă de el, vom sprijini cu toate puterile noastre strădaniile lui cinstite pentru o viaţă socială dreaptă şi fericită în cuprinsul patriei noastre.

In ţara noastră s'au şi făcut paşi uriaşi spre asigurarea unei vieţi noi şi fericite poporului. S'au înălţat şi se înalţă fabrici şi uzine, se ridică uriaşe hidrocentrale şi termocentrale, se croieşte prin huma şi piatra stearpă şi arsă a Dobrogiei drum nou de ape între Dunăre şi Mare. Ogoarele întinse şi mănoase ale Patriei noastre rodesc bogat pentru îndestularea întregului popor, nu pentru trândăvia celor ce s'au închinat la viţelul de aur. Se zidesc şcoli şi aşezăminte de cultură, se zidesc spitale, clinici, dispensare, maternităţi pentru apărarea sănătăţii poporului şi salvarea copiilor din ghiarele morţii. Ţara întreagă a devenit un vast şantier al muncii paşnice şi constructive.

Toată această strădanie uriaşă, toate aceste lucrări măreţe sunt săvârşite de poporul muncitor cu mintea lui ageră şi braţele lui vânjoase.

Toate aceste biruinţe dobândite de poporul nostru care a făcut din muncă „o datorie de onoare“ au fost oglindite în noua Constituţie a Republicii Populare Române, votată în unanimitate de Marea Adunare Naţională la 24 Septembrie 1952. Biserica Ortodoxă Română şi toate cultele religioase din ţara noastră, prin păstorii şi credincioşii lor, au împărtăşit întru totul entuziasmul cu care poporul nostru a întâmpinat noua constituţie şi au binecuvântat voinţa lui fermă de a duce până la capăt opera uriaşă a înfloririi şi înălţării Patriei noastre.

Un avânt şi mai mare a luat munca poporului nostru în urma statornicirii zilei de 30 Noemvrie 1952, ca zi în care toţi cei ce iau parte la zidirea unei ţări noi vor alege pe reprezentanţii lor direcţi în Marea Adunare Naţională, organul suprem al puterii de Stat în Republica Populară Română. Participarea oamenilor muncii la rezolvarea treburilor obşteşti este expresia largilor libertăţi democratice de care se bucură astăzi.

In nenumărate întruniri ale oamenilor muncii din ţara noastră au fost propuşi candidaţi în aceste alegeri cei mai preţuiţi fii ai poporului: muncitori, constructori ai oraşelor şi uzinelor noi, tehnicieni, plugari care zidesc o viaţă nouă în lumea satelor noastre, cărturari, oameni ai artei, ai ştiinţei şi culturii, fruntaşi ai vieţii sociale, ostaşi, femei şi tineri.

Demn de subliniat este faptul că între aceşti vrednici fii ai poporului se află şi credincioşii slujitori ai cultelor noastre.

Felul în care s'a constituit Frontul Democraţiei Populare şi modul în care au fost propuşi candidaţii de către massele largi populare, dovedesc că poporul muncitor participă în mod conştient la alegerea reprezentanţilor săi. Candidaţii de azi nu mai sunt exponenţii celor puţini şi îmbuibaţi sau unei singure familii organizată de circumstanţă sub firma politică. Candidaţii de azi sunt exponenţii autentici ai năzuinţelor şi voinţei poporului muncitor. Ei reprezintă toate categoriile populaţiei muncitoare, ei sunt participanţii activi la munca paşnică şi constructivă a poporului nostru, sunt harnicii făuritori ai vieţii noi şi luptători dârzi pentru apărarea păcii, libertăţii şi independenţii patriei noastre. Candidaţii sunt exponenţii solidarităţii şi unirii poporului truditor, fără deosebire de religie şi naţionalitate în munca pentru întărirea şi înflorirea Patriei. E o deosebire ca dela cer la pământ între măreţele clipe pe care le trăim astăzi şi trecutul de desbinări, de aţâţări şovine, de incitări la ură rasială, care umpleau de revoltă pe adevăraţii patrioţi şi îndepărtau poporul muncitor dela viaţa politică a ţării. La acest tablou sumbru al trecutului se mai adaogă şi cortegiul făgăduelilor deşarte, demagogia deşenţată, intrigile şi scandalurile publice între ambiţioşii diferitelor grupuri politice, care desbinau poporul şi slăbeau forţele morale ale Patriei. Asemenea alegeri, cu bătăi, siluiri de conştiinţe şi schingiuiri, umpleau de groază poporul.

Astăzi însă, când poporul este chemat să-şi aleagă reprezentanţi în forul suprem al puterii de Stat, când poporul socoteşte acest măreţ eveniment drept o sărbătoare şi o zi de însemnătate

istorică în viaţa sa, astăzi cultele religioase au dreptul şi datoria să împărtăşească şi ele marea bucurie pe care o trăieşte poporul nostru şi să fie părtaşe la actul prin care oamenii muncii dela oraşe şi sate aleg pe conducătorii vieţii publice a statului nostru democrat popular.

Faptul că slujitorii cultelor au cel mai deplin drept de a alege şi de a fi aleşi este încă o dovadă a încrederii pe care cârmuirea ţării o are în noi şi în patriotismul nostru. La asemenea încredere se cuvine să răspundem cu toată tăria credinţei noastre, cu toată sinceritatea inimilor noastre, cu toate puterile noastre de muncă, să răspundem cu şi mai înflăcărată dragoste faţă de patrie şi faţă de popor. Să răspundem prin participarea voluntară şi entuziastă la munca uriaşă pe care o desfăşoară astăzi poporul nostru pentru înflorirea scumpei noastre patrii.

Un cărturar de seamă al poporului nostru, a spus acum 100 de ani preoţimii şi învăţătorimii: „mergeţi cu poporul, ca să nu rătăciţi drumul". Acest îndemn se cade a fi înscris în sufletul fiecărui slujitor al oricărei credinţi şi noi ne facem o datorie frăţească să vi-l repetăm: mergeţi pe acelaş drum cu poporul nostru muncitor, împărtiţi cu el strădaniile şi greul muncii ca să puteţi împărţi cu el bucuria biruinţelor, nu ocoliţi calea dreaptă pe care păşeşte poporul spre viaţa fericită ca să nu vă rătăciţi pe cărările lăturalnice. Iubiţi poporul şi condamnaţi fărădelegile pe care le săvârşesc duşmanii poporului, acei care trădează poporul vânzându-şi conştiinţa pentru cei 30 de arginţi ai zarafilor dela Washington şi Londra, care pismuesc şi uneltesc din umbră împotriva muncii paşnice a poporului. Respingeţi pe acei care vor să vă facă să săvârşiţi păcate împotriva poporului cu şoapte veninoase şi gânduri diavoleşti.

Gândiţi-vă că în scurtă vreme prin munca tuturora şi sub conducerea reprezentanţilor poporului, ce vor fi aleşi la 30 Noemvrie, faţa ţării noastre va fi şi mai frumoasă. Manifestul Frontului Democraţiei Populare — înfăţişează imaginea minunată a vieţii de mâine a poporului nostru, când prin truda celor ce muncesc Patria noastră va fi transformată într'o grădină înfloritoare, când se vor zămisli tot mai multe bunuri care să facă viaţa omului muncitor mai îmbelşugată şi fericită.

Poporul întreg răspunde cu însufleţire acestei chemări. Putem noi oare, conducătorii şi slujitorii cultelor să lipsim dela marea bucurie pe care o vor trăi toţi fiii poporului nostru, în ziua în care vor vedea aceste uriaşe realizări ale muncii şi bra-

ţelor lor? Putem noi oare să văduvim inimile noastre de nespusa mândrie patriotică pe care o vor cunoaşte toţi cei ce au contribuit la transformarea Patriei noastre într'o grădină înfloritoare?

Din dorinţa de a se găsi răspuns la aceste întrebări a isvorît şi consfătuirea noastră de astăzi. Suntem încredinţaţi că vom isbuti să găsim laolaltă, cele mai potrivite mijloace pentru a dovedi tuturora dragostea noastră desăvârşită de popor şi puternicul nostru patriotism. Suntem deasemenea încredinţaţi că simţămintele pe care le încercăm noi, slujitorii Biserici Ortodoxe Române, sunt vii şi în inimile tuturor conducătorilor cultelor religioase din R. P. R. şi că ele se vor mărturisi prin hotărîrea noastră fermă de a fi alături de credincioşii noştri, participanţi activi la marea sărbătoare a poporului nostru dela 30 Noemvrie, la munca lui paşnică şi creatoare, la uriaşa operă de înălţare şi consolidare a patriei noastre.

Cu iubire de frate şi de părinte, chem pe toţi cei ce mărturisesc pe Dumnezeu în felurite graiuri, să îndemne pe toţi fraţii lor să-şi dovedească tăria credinţei prin revărsarea dragostei către semenii lor, către poporul în mijlocul căruia trăiesc. Să-şi facă datoria de cetăţeni către patrie şi popor, cu aceiaşi râvnă cu care îşi fac datoria de credincioşi către altarele lor şi către Dumnezeu.

In acest chip vor arăta că sunt vrednici luptători pentru apărarea păcii în lumea întreagă, căci întărirea şi desvoltarea statului nostru democrat popular, care este un factor activ în marele front al apărătorilor păcii, reprezintă o contribuţie de seamă adusă cauzei sfinte a apărării şi consolidării păcii.

Să nu uităm nici unul dintre noi că toţi candidaţii Frontului Democraţiei Populare sunt dârzi luptători pentru pace: să nu uităm că alegându-i pe ei la conducerea treburilor statului nostru, vom dovedi că întânpinăm apropiatul congres al popoarelor pentru apărarea păcii, printr'o măreaţă realizare menită să contribuie la salvarea păcii şi vieţii în lume.

Cu atât mai îndreptăţite sunt aceste nădejdi cu cât ştim că în fruntea candidaţilor Frontului Democraţiei Populare se află cel mai dârz şi neînfricat luptător pentru libertate şi fericirea poporului, conducătorul Guvernului ţării Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Dragostea neţărmurită cu care poporul nostru îl înconjoară izvorăşte din munca pe care o desfăşoară de ani de zile, călăuzind poporul nostru muncitor spre o viaţă nouă şi fericită şi stând neîncetat de strajă independenţei şi suveranităţii Statului nostru democrat popular.

Suntem pe deplin încredinţaţi că atât conducătorii cât şi credincioşii tuturor cultelor religioase din ţara noastră, împărtăşesc întru totul încrederea şi dragostea neţărmurită cu care poporul nostru înconjoară pe candidaţii săi.

Hotărîrea noastră de a lua parte la munca pentru înflorirea patriei, va fi prinosul dragostei noastre neclintite către patrie şi popor, către statul democrat popular şi guvernul său.

Infrăţirea tuturor celor ce muncesc cu braţele şi cu mintea şi strângerea lor cu dragoste şi devotament în jurul cârmuitorilor statului, constituie temelia trainică pe care se înalţă noua noastră patrie.

Cu aceste convingeri declar deschisă consfătuirea tuturor cultelor din Republica Populară Română şi rog pe Dumnezeu să binecuvinteze lucrarea noastră închinată Lui, patriei, poporului şi păcii.

CUVÂNTUL ŞEFILOR CULTELOR RELIGIOASE

A luat apoi cuvântul şefii cultelor religioase din ţara noastră.

Cuvântarea D-lui Ioan Vasarhely, Episcopul Bisericii Reformate *)

Cu multă bucurie am venit la această măreaţă consfătuire; pentru a mărturisi, în numele clerului şi credincioşilor reformaţi, adâncul nostru devotament faţă de regimul nostru de democraţie populară care a deschis drumuri noui poporului nostru spre o viaţă constructivă, paşnică şi fericită.

Astăzi, muncitorii, funcţionarii, intelectualii fără deosebire de naţionalitate sau credinţă, lucrează cu toţii pentru înflorirea şi întărirea patriei noastre.

Intr'adevăr, înlăturarea sălbatecei asupriri şi învrăjbiri naţionale, practicată de regimurile trecute însemnează o întărire a unităţii de nezdruncinat a poporului muncitor din ţara noastră, care construeşte o viaţă nouă.

Crearea Regiunii Autonome Maghiare este o dovadă elocventă a politicii înţelepte a Statului nostru democrat popular, care asigură minorităţilor naţionale aceleaşi drepturi cu poporul frate

---

*) Universul Nr. 186 pag. 2.

român. Avem teatre, şcoli, cărţi şi ziare în limba maternă, care este folosită şi în administraţie şi justiţie. Pentru toate acestea aducem prinosul nostru de recunoştinţă regimului nostru, asigurându-l că vom folosi aceste drepturi şi libertăţi de acum înainte spre binele Patrie noastre.

Pentru apărarea acestor drepturi şi cuceriri ale poporului nostru, biserica noastră şi credincioşii ei s'au încadrat în lupta pentru apărarea păcii, condamnând pe agresorii americano-englezi, care ucid azi în Coreea bătrâni, femei şi copii, şi pustiiesc oraşe şi sate întregi, în dispreţul celor mai elementare sentimente umane.

Noi ridicăm glasul nostru de protest împotriva aţâţătorilor la un nou război şi declarăm răspicat: Noi vrem pace şi înţelegem să luptăm pentru ea şi împreună cu toţi partizanii păcii din lumea întreagă, vom zădărnici planurile criminale ale instigatorilor la război.

Noi vrem pace, pentru a dedica toate forţele noastre muncii constructive şi paşnice, ce se desfăşoară astăzi pe întinsul patriei noastre, conştienţi fiind că astfel slujim cauza păcii şi frăţiei între popoare.

Animaţi de aceste sentimente, întâmpinăm cu mândrie patriotică alegerile dela 30 Noemvrie a. c., când — împreună cu toţi oamenii muncii din patria noastră — ne vom face datoria de cetăţeni şi vom trimite în marea Adunare Naţională pe apărătorii păcii şi făuritorii fericiririi poporului nostru.

Cuvântarea Monseniorului Carol Adorjan Vicarul general al Episcopiei romano-catolice de Alba Iulia

Animat de sincere sentimente faţă de Statul nostru de democraţie populară, mărturisesc în numele clerului şi credincioşilor romano-catolici din patria noastră, că ne-am încadrat în noua orânduire socială şi că din toate puterile noastre îndemnăm pe păstoriţii noştri să se alăture uriaşului efort, care-l depun toţi oamenii muncii pentru construirea unei vieţi mai bune şi a unui viitor luminos.

Această atitudine a noastră este întemeiată pe doctrina noastră, care ne învaţă să dăm Statului ce este al Statului şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.

Facem acest lucru cu atât mai bucuroşi cu cât constatăm că regimul de mocraţie populară a înfăptuit lucruri atât de fru-

moase, într'un timp atât de scurt, pentru binele şi fericirea obştească.

Crearea unor relaţii sociale demne de fiinţa omenească, noi nu putem decât să o binecuvântăm, căci însuşi Mântuitorul a biciuit cu vorbele şi faptele sale pe vânzătorii din templu şi pe toţi cei ce asupreau pe semenii lor.

Pe de altă parte, am constatat şi afirmăm în mod solemn că cuceririle oamenilor muncii din ţara noastră, printre care se numără şi libertatea conştiinţei şi libertatea exercitării cultelor religioase, formează o vie realitate care nu poate fi tăgăduită decât de duşmanii bisericii noastre şi ai scumpei noastre Patrii Republica Populară Română.

Noi am îndemnat prin toată activitatea noastră, atât Clerul cât şi credincioşii romano-catolici să-şi îndeplinească cu toată conştiinciozitatea îndatoririle lor sfinte faţă de Biserică şi faţă de Patrie.

Să fim mereu buni credincioşi ceiace înseamnă să fim loiali şi cinstiţi cetăţeni, aşa cum se cuvine unui credincios.

Ne dăm însă seama că această viaţă nouă care se făureşte într'o ţară liberă şi independentă, nu este pe placul duşmanilor omenirii, care caută să unelteaască împotriva celui mai mare bun al neamului omenesc, care este pacea.

Biserica îşi dă seama de factorii care crează ura şi războaele între popoare, prin propagarea urei şi a setei de îmbogăţire şi deaceia este de datoria ei de a condamna aceste rătăciri nedemne de guverne şi oameni care îşi zic creştini. Astăzi, aceiaşi factori imperiatiştii americano-englezi, incită la un nou război mondial, pentru a-şi satisface poftele lor nesăţioase după câştig şi ambiţia lor de dominaţie a lumii.

Adânc mâhniţi sufleteşte, noi regretăm că alături de asemenea oameni, ale căror scopuri nu au nimic comun cu creştinismul, se află totuşi unele cercuri conducătoare eclesiastice, care — uitând de porunca cea mare a dragostei — sprijină distrugerea vieţii pe pământ.

Astăzi însă, când oamenii cinstiţi din lumea întreagă spun hotărît „nu" aţâţătorilor la război, simţim de datoria noastră patriotică şi duhovnicească să declarăm că sprijinim cu vorba şi cu fapta politica de apărare a păcii, a Statului nostru democrat popular, să facem front comun cu milioanele de oameni, care urmând îndemnul marelui Stalin, au luat în propriile lor mâini cauza menţinerii păcii şi duc o luptă hotărâtă pentru apărarea ei până la capăt.

Alături de întreg poporul muncitor de toţi oamenii cinstiţi din Patria noastră, alături de deserventii tuturor cúltelor, vom alege la 30 Noemvrie pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare care sunt cei mai buni şi mai devotaţi fii ai Patriei noastre, şi care prin munca şi activitatea lor sunt o chezăşie trainică că vor lucra pentru un viitor frumos şi pentru apărarea păcii.

Cuvântarea Domnului Dr. Friederich Müller, Episcopul Bisericii Evanghelice-Luterane C. A.

Cu prilejul acestei consfătuiri ţin să subliniez că, datorită condiţiilor noi creiate în patria noastră, Biserica Evanghelică C. A. şi credincioşii ei şi-au putut consacra forţele lor măreţului scop de a contribui şi ei la construirea unei vieţi mai bune, spre folosul şi fericirea obştească.

Suntem fericiţi să constatăm că, datorită politicii înţelepte a Guvernului şi regimului de democraţie populară, toţi cetăţenii cinstiţi, indiferent de naţionalitate şi credinţă religioasă, se bucură de drepturi egale, punându-se capăt astfel stărilor de ură şi şovinism, întreţinute în trecut de fostul regim burghezo-moşieresc şi mai ales de fascism.

Astăzi vedem că poporul, unit sub steagul democraţiei şi păcii, zideşte cu elan şi abnegaţie o lume nouă ; din care dispare mizeria, incultura, ura între naţionalităţi. Această atmosferă nouă de apropiere şi colaborare între naţionalităţile conlocuitoare şi între cultele religioase este de rod binecuvântat al vieţii celei noi, ce s'a instaurat în scumpa noastră patrie, Republica Populară Română.

Ne uneşte deasemenea măreaţa cauză a apărării păcii, — pace pe care a propoveduit'o în toate împrejurările şi în tot locul Iisus Hristos.

Biserica evanghelică nu poate tăcea când vede cum preceptele iubirii aproapelui sunt călcate în picioare cu atâta brutalitate de către aţâţătorii la război, imperialiştii din America şi Anglia, care vor să arunce lumea într'un nou măcel mai îngrozitor şi mai crud, decât războaele cunoscute până acum.

Deaceia am îndrumat pastorii şi credincioşii noştri să se alăture în mod hotărât şi conştient marelui front al păcii, în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică şi marele Stalin. Această atitudine de a ne alătura frăţeşte sutelor de milioane de luptători

pentru pace, care au înscris pe steagul lor lozinca „Pacea va fi salvată, pacea trebuie să fie salvată", este în deplină concordanţă cu perceptele Evangheliei, care socoteşte fericiţi pe făcătorii de pace şi-i numeşte „fii ai lui Dumnezeu".

Văzând realizările măreţe din ţara noastă, ca rezultat al marilor cuceriri ale regimului nostru de democraţie populară, care înfăptueşte totodată o operă constructivă, paşnică, pentru binele poporului, noi declarăm, în numele pastorilor şi credincioşilor noştri, că la 30 Noemvrie, ne vom dovedi patriotismul nostru participând la alegerea celor mai valoroşi fii ai patriei noastre, ca reprezentanţi ai poporului muncitor în Marea Adunare Naţională, conştienţi fiind că prin aceasta slujim măreţei cauze a păcii şi a bunei stări a poporului nostru.

Cuvântarea D-lui Dr. Mozes Rosen, şef Rabin al cultului Mozaic

Un sentiment de nestăvilită emoţie cuprinde sufletul meu, – al aceluia care am cinstea de a aduce cuvântul cultului mozaic din Republica Populară Română în acestă măreaţă adunare, – când, privind în jurul meu, găsesc împlinirea visului acelui divin cântăreţ a cărui operă e cartea de căpătâi a tuturor bisericilor, minunatul verset care începe cel de al 133-lea capitol al Psalmilor:

„O! Cât de bine şi cât de frumos când deolaltă se aşează fraţii".

Cât de dureroasă, cât de ciudată era vrajba semănată între noi de către acei care ştiau că numai din semănarea urii între popoare şi confesiuni poate să înflorească veninoasa buruiană a nedreptăţii şi împilării.

Vă vorbeşte şeful spiritual al unui cult care a fost hulit şi prigonit.

Cât de strivită era demnitatea slujitorului de cult atunci când trebuia să-şi înconvoaie şira spinării faţă de trufia celor ce se lăfăiau în huzur şi bogăţie strânsă prin păcate strigătoare la cer!

Poporul român şi minorităţile naţionale din această ţară se pregăteşte să întâmpine ziua de 30 Noemvrie, când vor avea loc alegerile pentru Marea Adunare Naţională.

Odată mai mult avem datoria de a manifesta în mod concret loialitatea noastră faţă de regimul nostru de democraţie populară aducând contribuţia noastră pentru victoria în alegeri a candidaţilor Frontului Democraţiei Populare.

In trecut, sub domnia negrei reacţiuni, campania electorală constituia o pagină ruşinoasă în viaţa publică a ţării. Se încurajau cu această ocazie cele mai josnice patimi, se organizau chefuri monstre plătite din visteria statului, se plăteau bande de bătăuşi, se deslănţuia teroarea cea mai cumplită împotriva muncitorilor şi ţăranilor, se măsluiau urnele, se aţâţau la ură între naţionalităţi şi confesiuni.

Pentru evrei, fiecare aşa zisă „alegere" constituia un pogrom. Ghioagele care constituiau „argumentul" electoral al diverselor partide istorice sfărmau capete evreeşti spre a demonstra „patriotismul" diverşilor boieri şi moşieri cari candidau. Se ardeau sinagogi, se smulgeau bărbile credincioşilor şi clerului nostru, se profanau sulurile sfinte, se devastau casele din cartierele „calicimei evreeşti". Aceasta în timp ce fabricanţii şi industriaşii evrei cultivau pe deoparte în rândurile populaţiei evreeşti naţionalismul, iar pe de altă parte subvenţionau bandele de bătăuşi, presa antisemită şi trimiteau pe exponenţii lor să ţină discursuri sforăitoare în susţinerea diverşilor „candidaţi". Aşa cum s'a dovedit, sioniştii au fost şi sunt cei mai credincioşi simbriaşi ai mai marilor lor dela Washington şi Londra.

Sume astronomice stoarse din vlaga oamenilor simpli din Statele Unite ale Americii şi din colonii şi alte ţări subjugate au fost utilizate spre a cumpăra conştiinţe, spre a ameţi minţile.

Cele câteva zeci de familii, magnaţi ai aurului şi ai oţelului, ai cărbunelui şi ai trusturilor de armament, încearcă să bage căluşul în gura luptătorilor pentru libertate, prin instituirea medievalei instituţii de siluire a conştiinţei umane, care e „Comisia pentru cercetarea activităţii antiamericane".

La fel se întâmplă lucrurile şi în celelalte ţări subjugate de forţele întunericului : în Spania, care geme sub călcâiul fascistului Franco, în Grecia în care sute de mii de patrioţi care luptă împotriva ocupantului străin zac în lanţuri, în Jugoslavia lui Tito, în care domneşte cea mai cruntă teroare ş. a. m. d.

La fel se întâmplă lucrurile în statul Israel, în care voinţa de pace şi libertate a poporului muncitor e înăbuşită de către conducători ai statului, care au strâns mâna călăilor năclăită de sângele a şase milioane de evrei, prin recenta convenţie încheiată cu guvernul neo-nazist al Germaniei occidentale.

Dupăce am aruncat o privire asupra tabloului desgustător pe care ni-l înfăţişază forţele întunericului, e bine să întoarcem privirile noastre spre tabăra luminii şi a binelui, în fruntea căreia

se găseşte măreaţa Uniune Sovietică şi marele ei conducător I. V. Stalin.

Alegerile din scumpa noastră patrie Republica Populară Română vor fi demonstraţia de ataşament neclintit al celor mai largi pături ale poporului pentru regimul de democraţie populară, care duce ţara spre înflorire şi bun trai. Bogăţiile naturale ale ţării sunt folosite din ce în ce mai mult pentru îmbunătăţirea vieţii întregului popor muncitor. In locul plugurilor de lemn, mii de tractoare răscolesc brazdele, dăruind pâine norodului. Lumina risipeşte întunericul în care erau ţinute massele ce munceau din greu.

S'a pus capăt, odată pentru totdeauna, ori cărei discriminări naţionale, rasiale sau religioase. De marile drepturi şi libertăţi garantate de constituţie, beneficiază toţi oamenii cinstiţi.

Alături de poporul român şi minorităţile naţionale şi populaţia evreiască se integrează în ritmul nouii vieţi în care munca e o datorie şi o chestiune de onoare. Stahanoviştii şi cărturarii, artişti şi scriitori de frunte se ridică mereu şi din rândurile ei, aducând astfel contribuţia la marea operă de reconstrucţie ce se săvârşeşte sub ochii noştri. Libertatea religioasă garantată de art. 84 din Constituţia Republicii Populare Române dă tuturor cultelor cele mai largi posibilităţi de exercitare a vieţii religioase.

Pentru noi, ca şi pentru toţi cetăţenii cinstiţi, alegerile pentru Marea Adunare Naţională, sunt un prilej de mărturisire a devotamentului şi dragostei pentru regimul care ne-a ridicat din robie la libertate.

Dela aceată măreaţă sărbătoare nu poate lipsi biserica nici unui cult.

Noi aducem păstoriţilor noştri odată cu îndemnul religios şi pe cel al felului în care ei trebuie să-şi trăiască viaţa pe acest pământ. Noi avem datoria sfântă de a arăta credincioşilor noştri, că drumul la urne în ziua de 30 Noemvrie e drumul spre consolidarea marilor libertăţi cucerite de poporul muncitor e drumul definit de expresia biblică „alege viaţa".

Să înălţăm fierbintea noastră rugă către Cel ce pe toţi ne cârmuieşte ca să binecuvinteze scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română.

Cuvântarea D-lui Kiss Alexa, Episcopul Bisericii Unitariene

Credincioşii noştri s'au lovit de nenumărate oprelişti din partea nedreptelor orânduiri sociale şi stăpâniri politice de până la 1944.

Cu toate aceste coraliştii, slujitorii şi credincioşii bisericii noastre au continuat să creadă şi să lupte cu nădejdea că odată toate opreliştile vor fi înlăturate. Bucuria şi satisfacţia lor au fost negrăite, atunci când — după eliberarea Patriei noastre de sub jugul fascist — au putut constata că în ţara noastră s'a instaurat un regim democrat.

Iată pentruce biserica noastră a împărtăşit din plin bucuria oamenilor muncii, când regimul popular a asigurat libertăţi şi drepturi mari, în cadrul fiecărui om muncitor să i se dea cinstirea cuvenită demnităţii şi valorii lui umane, exprimată prin muncă. Noi nu şovăim să dăm tot sprijinul nostru pentru înfăptuirea măreţei opere de transformare şi de aşezare a vieţii omeneşti pe nouile temelii etice, cu care credinţa noastră a fost mereu de acord. Noi mărturisim aceiaşi solidaritate, atât cu munca paşnică şi constructivă a poporului nostru cât şi cu lupta lui pentru asigurarea victoriilor viitoare, prin menţinerea şi apărarea păcii.

In duşmanii păcii, noi vedem — împreună cu tot poporul muncitor din ţara noastră şi cu toţi oamenii cinstiţi din lumea întreagă, — pe vrăjmaşii celor care vor să trăiască în mod cinstit şi care vor să-şi făurească un trai mai bun prin munca lor, pe vrăjmaşii popoarelor libere şi pe duşmanii credinţei noastre religioase. De aceia în faţa primejdiei care ne ameninţă din partea aţâţătorilor la război, imperialiştii americano-englezi, noi găsim un motiv în plus — şi cel mai hotărîtor — ca să ne sporim eforturile, în sprijinirea măreţei lupte a poporului muncitor din partea noastră.

Declarăm deasemenea că vom fi cu tot sufletul alături de popor şi cu ocazia istoricului eveniment dela 30 Noemvrie, contribuind şi noi la trimiterea în Marea Adunare Naţională a celor mai buni fii ai poporului, a celor mai hotărîţi luptători pentru apărarea păcii.

Cuvântarea D-lui Argay Gheorghe, Superintendentul Bisericii Evanghelice S. P.

Formaţi în duhul dragostei creştine, al dragostei care se bucură de bine şi se întristează de rău, slujitorii şi credincioşii Bisericii sinodo-presbiteriane salută întâlnirea noastră de astăzi ca pe o nouă dovadă de înfrăţire care s'a realizat în anii libertăţii democratice din patria noastră, între toţi cei care sunt hotărîţi ca prin credinţa lor să slujească binele obştesc.

Noi salutăm pe făuritorii acestui bine obştesc, în persoana conducătorilor Republicii Populare Române şi le exprimăm toată dragostea, devotamentul şi recunoştinţa noastră pentru măreţele înfăptuiri de care ne bucurăm cu toţii.

Şi când facem acest lucru ne dăm perfect seama că libertatea care s'a asigurat cultelor religioase din patria noastră, tratamentul lor din partea statului, deplina egalitate de drepturi a minorităţilor naţionale în toate privinţele, înlăturarea discriminărilor religoase şi naţionale ca şi crearea celor mai bune condiţii pentru desvoltarea vieţii poporului nostru, în toate domeniile, reprezintă un imens pas înainte, un imens progres spre care au năzuit, spre care năzuiesc şi pentru care luptă toţi oamenii cinstiţi de pretutindeni, dornici de o viaţă mai bună, mai dreaptă şi mai fericită.

Biserica sinodo-presbiteriană a văzut întotdeauna în eliberarea oamenilor de prejudecăţi şi formalism calea principală pe care se poate merge spre progres şi prin care se poate înfăptui pacea şi buna înţelegere între toţi. Deaceia, slujitorii şi credincioşii ei se simt cu atât mai ataşaţi, cu atât mai legaţi prin dragoste, de pionerii acestui progres din ţara noastră, — de oamenii muncii, în frunte cu iubitul conducător al poporului şi statului nostru, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Dar pe cât de mare este dragostea noastră faţă de făuritorii progresului şi unităţii poporului nostru, pe atât de mare ne este indignarea şi mânia împotriva făcătorilor de rele, care ne defăimează patria, care pizmuesc libertatea şi progresul nostru şi care se dedau la uneltiri pentru năruirea prin războiu a tot ceiace au cucerit prin munca lor paşnică popoarele libere.

Deaceia, cu hotărîrea de a întări tot mai mult stăvilarul pe care-l ridică luptătorii pentru pace din lumea întreagă împotriva planurilor criminale ale imperialiştilor războinici americano-englezi, care au provocat vărsarea atâtui sânge nevinovat în Coreea şi alte ţări din extremul orient, — slujitorii şi credincioşii bisericii noastre, — reprezentaţi aici prin mine, conştienţi de îndatoririle lor creştineşti şi cetăţeneşti în ceasul de faţă, declară că vor sprijini fără nici o rezervă şi cu toată hotărîrea Frontul Democraţiei Populare în alegerile pentru Marea Adunare Naţională din 30 Noemvrie a. c. pentru întărirea Patriei noastre făuritoare a unei vieţi fericite a poporului nostru şi factor de seamă în uriaşa luptă de menţinere şi apărare a păcii în întreaga lume.

Cuvântarea Mitropolitului Tihon Cacialchin, conducătorul Bisericii Creştine de Rit Vechi

Conducerea bisericii creştine de rit vechi din Republica Populară Română, împreună cu clerul şi credincioşii săi, prin glasul smereniei mele, exprimă I. P. S. Patriarh Justinian mulţumirea pentru iniţiativa de a organiza această consfătuire şi salută prezenţa reprezentanţilor bisericilor şi cultelor din patria noastră.

Consfătuirea noastră are loc în preajma alegerii de deputaţi în Marea Adunare Naţională, alegere care va însemna un pas înainte pentru construirea vieţii celei noi şi în acelaş timp o întărire a lagărului partizanilor păcii, în frunte cu Marea Uniune Sovietică.

Alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională dela 30 Noemvrie a.c., au loc, după votarea nouii Constituţii, în care s'au încris toate cuceririle de până acum ale poporului nostru.

Aceste cuceriri ale oamenilor muncii din ţara noastră se răsfrâng deopotrivă şi asupra credincioşilor noştri, care sub regimul de democraţie populară se bucură de deplină egalitate în drepturi cu poporul român, iar în art. 84 din noua Constituţie li se garantează deplina libertate a cultului aşa cum nu au avut-o niciodată sub regimurile burgheze.

Bucurându-ne de aceste drepturi, noi nu putem să nu facem comparaţia stării de acum cu aceea în care ne găseam până la eliberarea patriei noastre, de sub jugul fascist. In vremea aceea de trista amintire, credincioşii bisericii de rit vechi lipovinesc, au avut de suferit mult pentru a-şi putea păstra limba şi credinţa strămoşească. Preoţilor şi conducătorilor bisericilor noastre li se înscenau procese şi erau condamnaţi la ani grei de închisoare, numai pentru că vorbeau şi se rugau lui Dumnezeu în limba slavonă, potrivit tradiţiei şi canoanelor bisericii noastre.

Astăzi, regimul nostru popular nu numai că ne-a asigurat o desăvârşită libertate, religioasă, ci a creat populaţiei lipoveneşti – care în marea ei majoritate se ocupă cu pescuitul, – condiţii noui de muncă, – dându-i-se posibilitatea să se organizeze în cooperative şi ferind-o astfel de exploatarea din trecut.

Astăzi, situaţia ei materială s'a îmbunătăţit mult, ea a scăpat pentru totdeauna de mizerie.

Pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională, oamenii muncii au propus în adunări generale drept candidaţi pe cei mai buni fii ai patriei, luptători hotărîţi pentru cauza păcii şi progresului.

Clerul şi credincioşii bisericii creştine de rit vechi, din Republica Populară Română declară prin mine în această consfătuire că în ziua de 30 Noemvrie a. c., vor alege pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare, convinşi fiind că prin aceasta asigură un viitor luminos, de bună stare şi fericire, atât lor cât şi copiilor lor.

Cuvântarea D-lui Ioan Rusu, Secretarul General al Uniunii Comunităţilor Creştine Baptiste

Evenimentul ce ne prilejuieşte această măreaţă întrunire a reprezentanţilor şi deserventilor cultelor din Republica Populară Română, crestează pentru a doua oară o zi de mare însemnătate în viaţa noastră religioasă.

Desigur, evenimentele ce au determinat această venire a noastră laolaltă, pentru consfătuirea frăţească, sunt măreţe pentru toţi fii patriei noastre scumpe, Republica Populară Română. E suficient să amintim larga participare a milioanelor de cetăţeni ai Republicii noastre la desbaterea proiectului Nouii Constituţii timp de două luni de zile, care fiind discutată de toate păturile sociale, cuprinzând şi cultele religioase, a fost votată de Marea Adunare Naţională, în ziua de 24 Septemvrie 1952.

In virtutea drepturilor consfinţite de această Constituţie, suntem chemaţi a ne spune cuvântul şi asupra sărbătorescului eveniment din 30 Noemvrie a. c., când muncitorii din fabrici, uzine şi de pe ogoare şi intelectualii patrioţi se vor aduna în haină de sărbătoare pentru a alege pe cei mai buni reprezentanţi ai lor în Marea Adunare Naţională pe deputaţii lor, care formează organul suprem în Statul nostru de democraţie populară.

Participarea noastră la acest eveniment exprimă viu principiul înaltului democratism de care e pătrunsă noua noastră Constituţie care garantează şi consfinţeşte cele mai largi drepturi şi libertăţi „fără deosebire de rasă sau naţionalitate, sex, religie, grad de cultură, etc". Aceasta ne face să aşteptăm cu bucurie acea zi măreaţă pentru ţara noastră.

Cetăţenii de credinţă baptistă din Republica Populară Română, înainte de 23 August 1944 priveau cu indignare la deputaţii parlamentelor burghezo-moşiereşti, care odată ajunşi la putere nu-şi mai respectau promisiunile şi sugrumau toate libertăţile, inclusiv cea de conştiinţă religioasă, înscrise formal în constituţie.

Ne bucurăm că în urma răsturnării acestor regimuri prin

succesele obţinute de clasa muncitoare, nouile legiuiri ale democraţiei populare garantează libertatea de conştiinţă.

Noi privim cu încredere alegerile din 30 Noemvrie a. c. fiind o garanţie că la noi puterea de Stat nu se află în mâinile câtorva familii de milionari care au în mână aparatul de Stat, cu guvern cu tot cum este în Statele Unite, Anglia şi alte ţări din apus; la noi puterea este în mâinele oamenilor dela oraşe şi sate.

Noi şi cu această ocazie ne exprimăm recunoştinţa noastră faţă de Guvernul democrat popular, care a dovedit prin fapte că dă viaţă principiilor adevăratei libertăţi în folosul poporului muncitor.

Salutăm cu entusiasm alegerile din 30 Noemvrie şi ne angajăm că, alături de eforturile depuse de poporul muncitor, vom sprijini din toate puterile opera de construire a vieţii celei noi în ţara noastră şi lupta pentru apărarea păcii împotriva aţâţătorilor la război, imperialiştii americani şi englezi care duc un război de nimicire a populaţiei paşnice din Coreea şi ameninţă omenirea cu distrugerea numai pentru a-şi satisface poftele lor josnice de jefuire a muncii popoarelor şi a roadelor pământului.

Vom întări acest angajament al nostru prin participarea noastră unanimă la alegerile din 30 Noemvrie, trimiţând împreună cu toţi oamenii muncii din Patria noastră, pe cei mai buni fii ai poporului nostru în Marea Adunare Naţională.

Cuvântarea D-lui Iakub Mehmet, Muftiul Cultului Musulman

Cu multă bucurie am primit noi, slujitorii cultului musulman, invitarea de a participa la consfătuirea de astăzi.

Noi ne dăm seama că această întâlnire a noastră se datoreşte numai libertăţilor şi drepturilor democratice înfăptuite de către regimul nostru popular democrat şi înscrise în Constituţia Republicii Populare Române. Căci într'adevăr nici orînduirea capitalistă şi nici legile din trecut nu îngăduiau înţelegerea, ci toate erau aşa întocmite ca să semene discordie şi vrajbă între popoare.

Gândidu-ne la nouile condiţii create în patria noastră, prin străduinţile oamenilor muncii, ne aducem aminte de o vorbă veche, şi înţeleaptă a noastră, care spune că „Raiul este acolo, unde nu este asuprire, unde nimeni nu obijdueşte pe semenul său".

Intr'adevăr, orice asuprire şi orice obijduire se pedepsesc aspru în ţara noastră. In astfel de condiţii a fost posibil să se asi-

gure şi tuturor minorităţilor naţionale, libertăţi şi drepturi egale cu acelea ale poporului român, înlăturându-se orice descriminări naţionale.

Au încetat astfel şi suferinţele, mizeria şi întunericul în care erau ţinuţi credincioşii noştri turci şi tătari, s'au creat şcoli în care copii credincioşilor noştri învaţă carte în limba maternă, li s'au deschis prin şcoală şi prin sprjinul care se acordă astăzi pentru întâia oară ţăranilor muncitori, largi perspective pentru ridicarea nivelului lor cultural şi economic. Datorită tuturor acestora, situaţia populaţiei musulmane din Republica Populară Română devine pe zi ce trece mai înfloritoare şi ea este stăpânită de mândria oamenilor liberi, care pot şi sunt chemaţi să contribue în mod pozitiv la ridicarea şi progresul poporului.

Faţă de starea de înapoiere, de asuprire şi obijduire în care sunt ţinuţi ţăranii din Turcia, care a devenit o unealtă în mâinele imperialiştilor americani, starea coreligionarilor lor din Republica Populară Română constituie pentru aceia, un ideal la care nu li se îngădue nici să râvnească.

Bucurându-se de toate binefacerile libertăţilor şi drepturilor democratice, populaţia musulmană din Republica Populară Română şi-a manifestat hotărîrea ei fermă de a apăra aceste cuceriri ale oamenilor muncii şi de a lupta împotriva celor care le ameninţă prin instigări şi aţâţări la un nou război.

Dornici să apărăm drepturile şi libertăţile care ni s'au asigurat şi să contribuim mai departe la ridicarea patriei noastre noi slujitorii şi credincioşii cultului musulman din Republica Populară Română ne considerăm implinitori ai voinţei marelui Allah participând activ la lupta pentru apărarea păcii, la munca pentru înflorirea patriei şi la consolidarea măreţelor cuceriri ale poporului muncitor din ţara noastră.

Conştienţi că prin alegerea candidaţilor Frontului Democraţiei Populare ca deputaţi în Marea Adunare Naţională contribuim în mod efectiv la aceste acţiuni sfinte, — noi, slujitorii şi credincioşii cultului musulman — vom lua parte cu însufleţire la alegerile dela 30 Noemvrie 1952.

Cuvântarea d-lui Dumitru Florea, preşedintele cultului adventist

Cu deosebită bucurie luăm parte la această consfătuire cu care ocazie trebuie din nou să constatăm fericitele rezultate şi

binefacerile regimului de democraţie populară care ne dă posibilitatea ca în această frăţească întâlnire să participăm şi noi alături de popor la marile evenimente ale Patriei noastre.

Noi adventiştii de ziua 7-a ne gândim cu recunoştinţă la evenimentul cel mare, 23 August 1944, care a dat Patriei şi vieţii noastre un nou curs istoric, care printre prefacerile profunde ce le produce schimbă fundamental şi raporturile dintre oameni, ca să fie posibilă construirea unei vieţi noi, spre folosul celor ce muncesc.

Acum există cele mai largi drepturi şi libertăţi pentru mulţimea celor ce muncesc. Suntem fericiţi acum să constatăm că prin Constituţie se stabileşte libertatea de conştiinţă, că cultul este liber.

Pentru a întări aceste libertăţi, îndatoririle care revin cetăţenilor trebuie îndeplinite întocmai, deoarece datoriile pe care le avem faţă de Stat şi legile de azi urmăresc numai binele şi interesele generale ale poporului.

Statul de azi ne-a dat libertatea mult dorită. Deaceia noi îi datorăm toată dragostea, devotamentul şi loialitatea.

Suntem de acord cu înaltele principii ce stau la baza regimului nostru care a desfiinţat discriminarea naţională şi religioasă între cetăţeni, care acordă drepturi depline şi reale, indiferent de naţionalitate, sex şi credinţă religioasă, care a pus capăt şovinismului, care uneşte massele sub steagul democraţiei şi păcii, care zideşte cu elan o lume nouă şi care depune eforturi pentru atingerea unui nivel de trai cât mai bun şi mai îmbelşugat al oamenilor muncii. Pentru aceste motive, socotim o datorie de onoare ce revine fiecărui cetăţean creştin adventist de ziua 7-a, de a nu rămâne cu nimic în urmă în efortul comun ce trebuie depus alături de toţi oamenii cinstiţi ai patriei noastre, pentru zidirea unei lumi noi.

Înţelegând aceasta, conducerea cultului nostru a dat îndemnuri şi a trasat sarcini pastorilor noştri ca să îndrumeze pe credincioşi de a se face întru totul de folos vieţii celei noi şi a, lucra cu râvnă pentru fericirea şi bunăstarea lor.

Un mare eveniment în viaţa regimului nostru de democraţie populară sunt şi alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională. Acest eveniment dorim să-l cinstim cu vrednicie, deaceia am şi dat îndrumări ca toţi cetăţenii de religie adventistă de ziua 7-a, să-şi facă din prezenţa la alegeri cea mai importantă datorie cetăţenească.

Noi adventiştii de ziua 7-a ca cetăţeni loiali ai patriei noastre, stăm alături de cei ce vor binele şi fericirea poporului nostru, alături de cei ce îmbrăţişează şi luptă pentru cauza păcii în lume, ameninţat de aţâţătorii la un nou război, imperialiştii anglo-americani.

Având în vedere realizările regimului democrat-popular, planurile măreţe pentru viitor care tind să înfăptuiască o operă constructivă pentru binele întregului popor, declarăm în numele pastorilor şi credincioşilor adventişti de ziua 7-a, că la 30 Noemvrie vom alege pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare, conştienţi fiind că aceştia sunt cei mai buni apărători ai drepturilor şi libertăţilor cetăţeneşti şi ai vieţii celei noi.

Cuvântarea D-lui Gheorghe Bradin preşedintele Cultului Penticostal

Imi exprim bucuria că şi de astă dată ni s'a făcut deosebita cinste de a fi invitaţi la această consfătuire a tuturor cultelor religioase din Republica Populară Română.

Ţinem dela început să ne arătăm mulţumirea că spre deosebire de vremurile regimurilor trecute, când cultul nostru era obiectul celor mai necruţătoare persecuţii, astăzi, venim şi noi alături de celelalte culte să contribuim cu cuvântul şi cu fapta, la realizarea măreţelor ţeluri cari duc patria noastră pe calea fericirii şi a progresului.

In acest scop noi am îndrumat şi îndrumăm pe deserventii şi credincioşii noştri să îndeplinească îndatoririle lor sfinte faţă de Patrie, participând cu elan la toate acţiunile de folos obştesc, conştienţi fiind că prin aceasta noi ne facem datoria faţă de Dumnezeu şi faţă de ţara noastră.

Prin îndemnurile noastre, noi am căutat să lămurim în permanenţă pe deserventii şi credincioşii noştri asupra binefacerilor orînduirii celei noui, bazată pe muncă şi dreptate socială, care s'a instaurat în patria noastră.

Cultul nostru şi-a dat seamă că cea mai importantă problemă atât pentru poporul nostru cât şi pentru popoarele întregii lumi, este problema apărărării păcii. In acest scop, am ţinut mai multe consfătuiri religioase şi raionale cu deserventii cultului, arătându-le că realizarea şi menţinerea păcii între popoare este una dintre cele mai plăcute fapte înaintea lui Dumnezeu. Le-am arătat

totodată că cei mai crânceni duşmani ai omenirii de pretutindeni, deci şi ai lui Dumnezeu - Domnul Păcii - sun imperialişti americano-englezi, care în nebuneasca lor ură de subjugare a tuturor popoarelor, vor să înece lumea în noi valuri de sânge, suferinţă şi moarte.

Fiind în preajma ţinerii Congresului Naţional pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română, cât şi a Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, ce se va ţine în luna Decemvrie la Viena, noi ne exprimăm solidaritatea noastră cu toţi oamenii cinstiţi din lumea întreagă şi hotărîrea noastră de a participa activ la lupta pentru menţinerea şi apărarea păcii în lume.

Având în vedere că la 30 Noemvrie a. c., vor avea loc alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională a Republicii Populare Române, deserventii şi credincioşii noştri aşteaptă cu bucurie această zi pentru a alege pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare, socotind că victoria acestui front va constitui un aport de seamă în lupta mondială pentru biruinţa măreţei cauze a păcii.

Cuvântarea Episcopului Vasken Balgian, conducătorul Bisericii Armeano-Gregoriene

Sfânta Biserică Armeană ia parte cu cea mai mare bucurie şi însufleţire la această consfătuire.

In calitatea noastră de reprezentanţi ai cultelor religioase din ţară, se cuvine desigur să ne spunem cuvântul sincer şi solemn, în privinţa noilor alegeri de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională, care va fi chemată să dea ţării norme şi legi noui în baza nouei Constituţii, spre reconstrucţia şi propăşirea în pace a Patriei noastre, sub conducerea Inaltului Guvern al Republicii Populare Române.

In acest moment de istorică importanţă pentru ţară, noi cu adâncă recunoştinţă subliniem odată mai mult faptul că regimul de democraţie populară, pe lângă atâtea reforme şi realizări de cea mai mare importanţă pentru mersul înainte al poporului român a înfăptuit şi coordonarea libertăţii de credinţă şi de conştiinţă religioasă cu drepturi şi îndatoririle cetăţeneşti.

Dela înjghebarea regimului de democraţie populară şi până astăzi, noi am văzut şi vedem că aceste gânduri şi principii au rămas neclintite temeiuri de conducere statală în ceiace priveşte

cultele religioase, ele fiind înscrise în noua Constituţie, iar onoratul Guvern veghind în mod ferm asupra respectării şi aplicării lor efective în viaţă.

Atunci când noi vedem că în unele ţări apusene reînvie spiritul distructiv al discriminărilor rasiale şi religioase, când ştim că într'o ţară ca Franţa, patria libertăţilor de odinioară, în urma intrigilor Vaticanului este persecutată Biserica Armeană, prici-nuind chiar în vara anului trecut moartea venerabilului Arhiepiscop Surmeian dela Paris, noi cu şi mai multă recunoştinţă ne afirmăm dragostea şi voinţa de a servi Patria noastră protectoare şi onoratul Guvern al Republicii Populare Române.

Impreună cu Sfânta Biserică Ortodoxă Română şi cu toate cultele religioase ale minorităţilor naţionale din ţară, vom propovădui fără încetare Sfânta Evanghelie a păcii şi iubirii de oameni şi a înfrăţirii tuturor popoarelor şi vom sprijini cu toate mijloacele noastre interesele superioare ale scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română, susţinând în alegerile din 30 Noemvrie candidaţii propuşi cu atâta însufleţire de poporul nostru.

Termin cuvintele noastre citând un pasagiu dintr'o pastorală a Sanctităţii Sale Patriarhul Catolicos al tuturor armenilor Kevork al VI-lea, „să propovăduiţi şi să îndemnaţi obştea noastră să trăiască în pace cu ospitalierul popor român şi cu Sfânta Biserică Ortodoxă Română. Să fiţi cu toţii ca şi în trecut cetăţeni loiali şi vrednici faţă de înaltul Guvern român, care-şi întinde şi peste credincioşii Sfintei noastre Biserici protecţia şi grija sa părintească pentru care noi ne arătăm adânca mulţumire şi recunoştinţă. Să înălţăm ruga noastră fierbinte către Domnul şi Mântuitorul nostru, pentru prosperitatea ţării româneşti, pentru fericirea poporului român, pentru întărirea şi propăşirea în pace a Republicii Populare Române".

Aceste cuvinte sunt pentru noi şi pentru toţii credincioşii Bisericii noastre un îndreptar luminos şi sfânta poruncă pe care noi o vom traduce în fapt prin actele noastre.

Aşa să ne ajute Dumnezeu.

Să trăiască şi să înflorească în veci nobilul popor român şi Patria noastră scumpă, Republica Populară Română.

Cuvântarea vicarului Stefan Tomici şeful Bisericii Ortodoxe Sârbe din Banat

Oricâtă bucurie simţim în mijlocul consfătuirii de azi a şefilor şi reprezentanţilor cultelor, cuvântul nostru este totuşi stră-

bătut de durerea pe care o încercăm când ne gândim la suferinţele pe care le îndură sub regimul de dictatură fascistă a lui Iuda Tito fraţii noştri de aceiaşi limbă şi credinţă de dincolo de graniţa Sud-Vestică a ţării.

Ecoul acestor suferinţe străbate până la noi şi ne dă prilejul să ne mândrim cu libertăţile de care ne bucurăm noi şi să întărim continuu ataşamentul şi recunoştinţa noastră faţă de acei care ni le asigură, faţă de poporul muncitor din Republica Populară Română, faţă de regimul democrat popular şi faţă de iubitul conducător al statului nostru, Gh. Gheorghiu-Dej.

Jugoslavia Titoistă a fost transformată din voinţa criminală a conducătorilor ei de azi într'un imens lagăr al mizeriei, teroarei şi morţii. Executând cu slugărnicie ordinele stăpânilor lor nesăţioşi miliardari americano-englezi, trădătorul Tito trimite agenţi şi spioni pe teritoriul scumpei noastre patrii în scopuri criminale, diplomaţii lui se dedau în mod făţiş la acţiuni de sabotaj şi organizează la graniţele ţării acte de provocare.

Sugrumând cele mai elementare libertăţi democratice, clica lui Tito-Rancovici aruncă în închisori pe cei mai buni fii ai poporului Jugoslav, luptători hotărîţi pentru pace şi independenţă. Această soartă o au numeroşi preoţi şi credincioşi pentru atitudinea lor patriotică şi cinstită.

Regimul nostru de democraţie populară asigură populaţiei sârbe din Republica Populară Română, drepturi egale cu poporul frate român. Au fost create şcoli cu limbă de predare sârbă, s'au tipărit cărţi în limba sârbă, s'au înfiinţat cămine culturale, cooperative, etc. Astfel regimul de democraţie populară a creat populaţiei sârbe toate condiţiile necesare unei desvoltări libere şi democratice. Niciodată populaţia sârbă din Republica Populară Română nu s'a bucurat de drepturi şi libertăţi atât de mari ca acele de care se bucură azi.

Bucurându-ne de aceste libertăţi şi drepturi depline slujitorii şi credincioşii bisericii noastre au păşit drumul însorit al progresului economic cultural.

Votarea nouei Constituţii, care constituie un document de nedesminţit al mersului înainte al patriei noastre pe drumul construirii unei vieţi mai bune şi mai fericite pentru toţi cei ce vor să trăiască din munca lor şi să muncească în pace, a însemnat pentru slujitorii şi credincioşii Bisericii noastre o nouă garanţie că viaţa lor va fi tot mai îmbelşugată şi un nou îndemn în munca în care sunt angajaţi, pentru ridicarea patriei noastre, Republica Populară Română şi pentru apărarea păcii.

Hotărîţi să apere drepturile şi libertăţile de care se bucură şi să nu precupeţească nimic în apărarea păcii, slujitorii şi credincioşii bisericii ortodoxe sârbe din Republica Populară Română, socotesc drept o datorie de onoare pentru ei ca în ziua de 30 Noemvrie a. c. să aleagă pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare ca deputaţi în Marea Adunare Naţională.

Cuvântarea D-lui Gheorghe Oprea din conducerea Cultului Creştin după Evanghelie

Iată-ne aici, strânşi laolaltă deserventii tuturor cultelor din R. P. R., într'o consfătuire pentru a ne spune toţi cuvântul în legătură cu evenimentul ce va avea loc la 30 Noemvrie 1952: Alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională - forul conducător suprem în Republica Populară Română.

O astfel de reuniune nu poate avea loc decât într'un regim socialist şi ea este o expresie vie a libertăţii noastre religioase.

Făcând o comparaţie între prezent şi trecut, ne putem da bine seama de schimbările mari ce au avut loc în Patria noastră, care s'a transformat şi se transformă dintr'o ţară înapoiată într'o ţară înaintată datorită eforturilor oamenilor muncii.

Alegerile din 30 Noemvrie 1952 se desfăşoară pe de o parte sub semnul luptei hotărîte a oamenilor muncii de a construi o viaţă nouă, prin îndeplinirea şi depăşirea planului de Stat, iar pe de altă parte sub semnul luptei pentru pace.

Noi, creştinii după Evanghelie, ca oameni ai păcii, suntem alături de cei ce vor pace şi stăruim în lupta pentru pace, ştiind că numai într'o eră de pace se pot face lucruri mari şi folositoare omenirii.

Noi condamnăm aţâţările şi pregătirile de război agresiv pe care le fac cei ce conduc ţările capitaliste, în special cei din S. U. A. şi Anglia.

Cum ţara noastră este un factor activ în Marele Front al Păcii şi, împreună cu toţi oamenii cinstiţi şi conştienţi de pretutindeni, luptă pentru menţinerea păcii şi noi creştinii după evanghelie bazaţi pe textele sfintelor Scripturi, luptăm activ pentru apărarea păcii şi sprijinim în totul acţiunile întreprinse de Guvern pentru apărarea păcii şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale poporului.

Deci, ca unii care considerăm că autoritatea de Stat de azi

este rânduită de Dumnezeu şi ca unii ce avem educarea biblică în felul acesta, membrii cultului nostru vor alege pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare, candidaţii păcii.

I. P. S. Mitropolitul Nicolae Balan a propus apoi ca adunarea să trimită un mesagiu preşedintelui Consiliului Central al F. D. P. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Preşedintelui Consiliului Central
al Frontului Democraţiei Populare
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Loco

Noi conducătorii şi reprezentanţii tuturor cultelor religioase din Republica Populară Română, - întruniţi în Consfătuire pentru a întâmpina sărbătorescul eveniment al alegerilor de Deputaţi pentru Marea Adunare Naţională dela 30 Noembrie 1952, - ne exprimăm hotărîrea noastră de a sprijini lupta pe care o duce Frontul Democraţiei Populare pentru binele şi fericirea poporului, pentru propăşirea patriei.

Impărtăşind din toată inima însufleţirea cu care poporul nostru întâmpină istoricul eveniment dela 30 Noembrie, slujitorii şi credincioşii din ţara noastră îşi mărturisesc devotamentul lor faţă de statul democrat popular şi dragostea lor adâncă faţă de poporul nostru muncitor şi faţă de scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română. Ei vor fi fericiţi să pecetluească aceste sentimente prin participarea lor unanimă la alegerile dela 30 Noembrie 1952, pentruca împreună cu toţi oamenii muncii din Patria noastră să aleagă în Marea Adunare Naţională pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare, în frunte cu D-v. candidatul întregului popor muncitor, ziditori hotărîţi ai bunei stări şi a fericirii poporului, apărători de nădejde ai păcii.

Incredinţându-vă că slujitorii şi credincoşii cultelor noastre vor sprijini cu tot mai multă râvnă eforturile poporului în munca lui paşnică şi creatoare, vă rugăm să primiţi din partea noastră cele mai calde urări de îndelungată şi rodnică activitate, în slujba Patriei şi poporului.

Cu aplauze prelungite adunarea a aprobat textul acestui mesagiu.

Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Sebastian Rusan a propus apoi ca adunarea să adopte o chemare către credincioșii și slujitorii tuturor cultelor din Republica Populară Română.

CHEMARE CĂTRE CREDINCIOȘII TUTUROR CULTELOR DIN REPUBLICA POPULRĂ ROMÂNĂ

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Iată acum, pentru a treia oară, noi reprezentanții cultelor religioase din Republica Populară Română ne-am întrunit în acelaș duh de înțelegere deplină și colaborare.

Indemnați de dragostea și îndatoririle ce purtăm fiecare credincioșilor noștri, am găsit de cuviință să îndreptăm către voi împreună, cuvânt de îndemn și îndrumare părintească cu prilejul istoricului eveniment dela 30 Noemvrie 1952; zi în care poporul nostru își alege reprezentanții lui în Marea Adunare Națională.

Viața este cel mai bun preț dar pe care ni l-a hărăzit Dumnezeu, de care să ne putem bucura cu toții, în bună înțălegere și dragoste. Deaceia, slujind lui Dumnezeu, noi suntem slujitori ai vieții, nu ai morții, ai binelui, nu ai răului, ai luminii, nu ai intunericului. Iar Domnul și stăpânul vieții noastre ca domn al păcii ne îndeamnă pururea la lucrarea strădalnică, spre a zădărnici faptele celor ce urzesc moartea, răul și întunerecul, ne îndeamnă la necurmata veghere și muncă spre binele și fericirea poporului.

Poporul nostru trăește zile mărețe! Pe ogoare, în fabrici și uzine, în laboratoare, școli și biurouri, pretutindeni, brațele și mințile sunt încordate cu putere de muncă eroică pentru făurirea unei vieți fericite, după care au năzuit veacuri dearîndul cei ce trăiesc din su-

doarea frunţilor lor pentru care au luptat şi s'au jertfit cei mai buni fii ai Patriei noastre.

In viaţa poporului nostru s'au făcut paşi uriaşi spre o viaţă nouă şi fericită. Oamenii muncitori din Patria noastră îşi clădesc noua lor viaţă mai bună şi fericită.

Ogoarele întinse şi mănoase ale Patriei noastre rodesc bogat pentru îndestularea poporului muncitor, nu pentru trândăvia celor se s'au închinat la viţelul de aur. Se zidesc şcoli şi aşezăminte de cultură, se zidesc şcoli şi aşezăminte de cultură, se zidesc spitale, clinici, dispensare, maternităţi, pentru apărarea sănătăţi poporului şi salvarea copiilor din ghiarele morţii. Ţara întreagă a devenit un vast şantier al muncii paşnice şi constructive.

Toate aceste biruinţe dobândite de poporul nostru, care a făcut din muncă „O datorie şi o chestiune de onoare a fiecărui om capabil de muncă", au fost oglindite în noua Constituţie a Republicii Populare Române, votată în unanimitate de Marea Adunare Naţională la 24 Septemvrie 1952.

Toate cultele religioase din ţara noastră prin păstorii şi credincioşii lor au împărtăşit întru totul entuziasmul cu care poporul nostru a întâmpinat noua constituţie şi au binecuvântat voinţa lui fermă de a duce până la capăt opera uriaşă a înfloririi şi a înălţării Patriei Noastre.

Un avânt şi mai mare a luat munca poporului nostru în urma statornicirii zilei de 30 Noemvrie 1952, ca zi în care toţi cei ce muncesc, toţi cei ce iau parte la zidirea unei orînduiri noui, vor alege pe reprezentanţii lor direcţi în Marea Adunare Naţională, organul suprem al puterii de Stat în Republica Populară Română. Participarea poporului nostru la rezolvarea treburilor obşteşti este expresia largilor libertăţi democratice de care se bucură astăzi.

In nenumărate întruniri ale oamenilor muncii din ţara noastră, au fost propuşi candidaţi în aceste alegeri, cei mai preţuiţi fii ai poporului: muncitori, constructori ai oraşelor şi uzinelor noi, plugari cari se străduesc să aducă lumina şi bunăstarea în lumea satelor

noastre, cărturari, oameni ai artei ai științei și culturii, fruntași ai vieții sociale, ostași, femei și tineret. Demn de subliniat este faptul că între acești vrednici fii ai poporului se află și credincioși și slujitori ai cultelor noastre.

Felul în care s'a constituit Frontul Democrației Populare și modul în care au fost propuși candidații de către massele largi populare, dovedește că poporul participă, în mod conștient, la alegerea reprezentanților săi. Candidații de azi numai sunt exponenții asupritorilor poporului sau unei singure familii organizate de circumstanță sub firma politică. Deputații de azi sunt exponenții autentici ai năzuințelor și voinței poporului. Ei reprezintă toate categoriile populației muncitoare, ei sunt participanții activi la munca pașnică și constructivă a poporului nostru, sunt harnici făuritori ai vieții noi și luptători dârzi pentru apărarea păcii, libertății și independeței Patriei noastre. Candidații dela 30 Noemvrie a. c., sunt exponenții solidarității și unirii poporului muncitor, fără deosebire de religie și naționalitate, în munca pentru întărirea și înflorirea Patriei. E o deosebire ca dela cer la pământ între mărețele clipe pe care le trăim astăzi și trecutul, de desbinări, de ațâțări șovine, de incitări de ură rasială și la lupta confesională, care umpleau de revoltă pe adevărații patrioți și îndepărtau poporul muncitor dela viața politică a țării.

Astăzi, când poporul întreg este chemat să-și aleagă reprezentanții în forul suprem al puterii de Stat, când poporul socotește acest măreț eveniment drept o sărbătoare și o zi de însemnătate istorică în viața sa, astăzi cultele religioase au datoria să împărtășească și ele marea bucurie pe care o trăiește poporul nostru și să fie părtași la actul prin care oamenii muncii dela orașe și sate aleg pe conducătorii vieții publice a Statului democrat popular.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Cu aceste convingeri, noi părinții și păstorii voștrii sufletești cu iubire părintească și frățească, vă cheamă pe toți cei ce mărturisiți pe Dumnezeu în felurite graiuri să dovediți tăria credinții noastre, prin revărsarea

dragostei către semenii noștri, către poporul în mijlocul căruia trăiți. Să vă faceți datoria de cetățeni către Patrie și popor cu aceiași râvnă cu care vă faceți datoria de credincioși către altarele voastre și către Dumnezeul vostru.

In acest chip veți arăta că sunteți vrednici luptători pentru apărarea păcii în lumea întreagă, căci întărirea și desvoltarea Statului nostru democrat popular, care este un factor activ în marele front al apărătorilor păcii, reprezintă o contribuție de seamă adusă cauzei sfinte a apărării și consolidării păcii.

Să nu uităm nici unul dintre noi că toți candidații Frontului Democrației Populare sunt dârzi luptători pentru pace, să nu uităm că alegându-i pe ei la conducerea treburilor Statului nostru vom dovedi că întâmpinăm apropiatul Congres al popoarelor pentru apărarea păcii, printr'o măreața realizare menită să contribuie la salvarea păcii și vieții în lume și la zădărnicirea planurilor ațâțătorilor la un nou război, hrăpăreții bancheri și fabricanți de arme și de moarte americani și englezi.

Să nu uităm că votul vostru trebuie să fie un răspuns acelora care răspândesc șoapte veninoase împotriva puterii poporului muncitor și care uneltesc din umbră planuri diavolești. Noi mergem cu poporul împotriva dușmanilor poporului.

Hotărîrea noastră de a lua parte la munca pentru înflorirea Patriei alături de întregul popor muncitor, va fi prinosul dragostei neclintite către conducătorii poporului și Statului nostru.

Infrățirea tuturor celor ce muncesc cu brațele și cu mintea și strângerea lor cu dragoste și devotament în jurul cârmuitorilor Statului, constituie temelia trainică pe care se înalță noua noastră Patrie, ca o cetate a muncii și păcii.

IUBIȚI CREDINCIOȘI,

Vă chemăm să vă dați votul candidaților Frontului Democrației Populare, candidații păcii și ai vieții noui, pe care și-o zidește poporul nostru.

Incredinţaţi că veţi răspunde din toată inima chemării noastre, rugăm pe bunul Dumnezeu să reverse asupra voastră darurile sale cele bogate şi să dăruiască scumpei noastre Patrii şi vrednicilor ei conducători, deplină victorie în munca pentru făurirea vieţii celei noui şi în lupta pentru apărarea păcii.

Slujitorii tuturor cultelor vor aduce la cunoştiinţa credincioşilor această chemare în cadrul serviciilor religioase ce vor avea loc până Duminică 30 Noemvrie 1952.

Textul acestei chemări a fost adoptat în unanimitate şi cu mare însufleţire de cei prezenţi.

* * *

Mesagiul către preşedintele Consiliului Central al F. D. P. Gh. Gheorghiu-Dej, precum şi chemarea către credincioşi au fost semnate apoi de conducătorii tuturor cultelor din ţara noastră.

VIZITA INALT PREA SFINȚITULUI PATRIARH JUSTINIAN LA IAȘI

In ziua de 15 Octombrie a. c., Reședința Mitropolitană dela Iași, a avut cinstea și bucuria deosebită de a primi vizita Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

Sosirea la Iași, a distinsului oaspe, s'a produs la ora 14, în ziua de 15 Octombrie a. c., venind dela Mănăstirile nemțene, unde a participat la deschiderea cursurilor școlilor monahale pe anul 1952/953.

Primirea s'a făcut de Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Sebastian, al Moldovei și Sucevei, în Catedrala Mitropolitană, unde se găseau adunați toți conducătorii mănăstirilor din Eparhie, stareți și starețe, veniți la Iași pentru Conferința de lucru din ziua de 15 Octombrie a. c., dimineața, întregul cler ieșan, centrul eparhial, și un număr mare de credincioși ce au intrat în Catedrală la vestea - din ultimul moment - că este așteptat I. P. S. Patriarh.

Din fața Catedralei Inalt Prea Sfințitul Patriarh, îmbrăcat în odăjdii, în sunetul prelung al clopotelor a fost condus înlăuntru Catedralei de Prea Cucernicul Vicar, P. C. Consilieri și diaconii Sf. Mitropolii înveșmântați, unde la intrare, ilustrul oaspe a fost întâmpinat de Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Sebastian, care i-a prezentat Sf. Cruce și Sf. Evanghelie, conducându-l apoi la strana arhierească.

S'a oficiat un Polihroniu pentru sănătatea Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, de către I. P. S. Mitropolit Sebastian înconjurat de întreg clerul Catedralei.

După Polihroniu, Inalt Prea Sfințitul Mitropolit, adresându-se Cârmuitorului Bisericii Ortodoxe Române, a arătat că se găsește sub vraja bucuriei Marelui Praznic al Mitropoliei Moldovei, a cinstirei deosebite a Moaștelor Cuvioasei Parascheva, la care prăznuire a fost înconjurat de toată dragostea și evlavia credincioșilor și a clerului, ca numai la o zi după acest eveniment, bucuria să

se continue cu prezenţa Inalt Prea Sfinţitului Patriarh Justinian.

In numele clerului de mir, stareţilor, stareţelor şi a peste a un milion de credincioşi din Mitropolia Moldovei şi Sucevei, toţi fii buni duhovniceşti ai Inalt Prea Sfinţitului Patriarh, şi admiratori recunoscători pentru marile realizări efectuate în Arhiepiscopia Iaşilor cât timp a condus'o ca Vicar şi Mitropolit, cât şi în întreaga Biserică Ortodoxă, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit urează bun venit şi îl roagă să dea Inalta binecuvântare.

Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Justinian a rostit o alocuţiune în care s'a arătat plăcut impresionat de surdriza prilejuită cu ocazia acestei vizite la Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit, de faptul că a găsit adunaţi aici exponenţii clerului eparhial, preocupaţi de rezolvarea fericită a tuturor problemelor ce le au în faţă în conducerea unităţilor eclesiastice prin îndrumările primite la conferinţa de lucru dela I. P. S. Mitropolit Sebastian.

Arată că se găseşte de zece zile pe plaiurile mănăstirilor moldovene, unde şcolile monahale – în jurul acestui mare praznic al Mitropoliei Moldovei – au sărbătorit deschiderea cursurilor noului an şcolar şi s'au rugat pentru binele credinţei şi al Patriei noastre scumpe.

Folosesc prilejul adunării acesteia – a spus Inalt Prea Sfinţia Sa –, să arăt ceiace am făcut şi la şcolile monahale, că suntem datori să împletim deopotrivă dragostea faţă de Dumnezeu şi iubirea faţă de Patrie.

Trecutul nostrul religios se dovedeşte prin două lucruri de importanţă deosebită: prin măreţia sfintelor locaşuri ridicate ca rezultat al credinţei şi pietăţii noastre şi prin strădania de viaţă sfântă a sfinţilor noştri, de a-şi păstra trupurile nestricăcioase în veac. Acestea sunt puternice dovezi de tăria credinţei noastre şi binecuvântarea lui Dumnezeu se pogoară asupra bisericii noastre şi a credincioşilor noştri.

Inalt Prea Sfinţinţitul Mitropolit Sebastian a călătorit cu Noi în Rusia, – Ierusalimul Ortodoxiei – ţară pe care clerul şi credincioşi noştri nu au încetat a o numi sfântă, prin mulţimea Sfintelor locaşuri şi mulţimea sfintelor moaşte, răspândite pe pământul rusesc. Peste 140 sicrie cu sfinte moaşte adăposteşte numai marea Lavră Pecerska din Kiev.

La fel credincioşii Moldoveni şi-au îndreptat paşii spre Catedrala Mitropoliei Moldovei, către moaştele Cuvioasei Parascheva, cu prilejul măreţei zile de 14 Octomvrie.

Cunosc îndeaproape evlavia şi credinţa pe care Moldovenii

o acordă acestor Sfinte Moaşte – din cei trei ani de arhipăstorire în această de Dumnezeu păzită Eparhie – precum şi ascultarea necondiţionată a cuvintelor Inalt Prea Sfinţiei Voastre.

Deaceia îmi îndrept binecuvântarea mea către toţi care au participat la deosebita prăznuire.

Indemn clerul şi poporul să cinstească pe Cuvioasa Parascheva pentru dobândirea Mântuirei sufletelor lor. Subliniez că pentru credincioşii Moldoveni, cinstirea moaştelor Cuv. Parascheva este dovada credinţei lor.

Moldova cinsteşte doi sfinţi de seamă pentru aceasta s'a şi învrednicit ca aceşti sfinţi să sălăşluiască aici: Cuvioasa Parascheva şi Sf. Ioan cel Nou dela Suceava.

Din anul 1950 Moldova prăznueşte şi alţi sfinţi, din sânul poporului, care s'au învrednicit de cinstire şi din alte ţinuturi în afară de Moldova. Această preţuire a reieşit din cercetarea amănunţită a vieţii unor călugări de seamă şi domnitori din trecutul nostru istoric.

Toate acestea sunt peceţi însemnate ale trecutului nostru.

Viaţa religioasă a Moldovei este atât de bine ilustrată de Mitropolia Modovei. Deaceia Sf. Sinod a rânduit două şcoli unde fraţii şi surorile, mânaţi de credinţă, să înveţe a cunoaşte pe Dumnezeu şi iubirea faţă de oameni.

Fără adâncirea Sfintelor Scripturi şi a Sfintelor cărţi, călugărismul nostru nu poate ajunge la cunoaşterea lui Dumnezeu, şi iubirea faţă de Patrie.

Inalt Prea Fericitul Patriarh, lămureşte – mai departe – rostul şcolilor monahale – a căror absolvenţi constituiţi în grupuri, vor fi duşi în mănăstiri pentru a fi misionarii suflului nou de viaţă monahală prin muncă şi rugăciune, învăţătură şi administraţie, răspunzând sistemului de viaţă al Mântuitorului care a fost teslar, tâmplar, alături de Iosif, întreţinându-se din munca mâinilor lui. Pentru călugări nu poate fi altă pildă decât cea a lui Iisus şi a lui Pavel, trebuind să-şi desvolte cele două aripi de înălţare la Dumnezeu, munca şi rugăciunea, şi să aibă ca ideal de îndeplinit şi lucrarea Mariei şi lucrarea Martei.

Adresându-se stareţelor şi stareţilor – de faţă – îi îndeamnă să înconjoare cu toată dragostea aceste şcoli, pentru ca vlăstarele luminate în ele, să iubiască pe Dumnezeu şi Patria scumpă Republica Populară Română.

Să fie îndreptate elementele tinere spre învăţătură şi să-şi împletească munca cu rugăciunea, prin care fapte se poate iubi Dumnezeu şi iubi Patria.

Inalt Prea Fericitul Patriarh a ţinut să remarce faptul că profesorii dela Institutul Teologic au rămas satisfăcuţi pe deplin, de cunoştinţele căpătate de elevi unde se constată că munca depusă n'a fost zadarnică.

Entuziasmaţi de învăţătura dobândită şi meşteşugul învăţat, — a spus Inalt Prea Sfinţitul Patriarh — absolvenţii şcolilor monahale s'au îndreptat spre locurile de repartizare, plini de avânt, că aşa vor sluji mai bine Biserica şi Patria. Folosesc prilejul acesta pentru a vă comunica aceste bucurii ce au avut loc la şcolile monahale în zilele precedente.

Inalt Prea Fericitul Patriarh Justinian a mulţumit Chiriarhului Moldovei, pentru călduroasa primire ce i-a făcut, exprimându-şi toată dragostea şi preţuirea atât pentru Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian cât şi pentru clerul şi credincioşii din Eparhia Moldodovei, pe care arată că nu i-a uitat şi de care se interesează îndeaproape, — în totdeauna — de activitatea fiecăruia în dragoste faţă de Biserică şi Patrie şi se bucură ori de câte ori nu este ocolit de fruntaşii Iaşului când merg la Bucureşti.

Pentru amintirea a celor mai frumoşi ani ai Arhieriei Sale, Inalt Prea Fericitul Patriarh a făcut ca dar Mitropoliei Moldovei toate vitrourile pentru Catedrală, din agoniseala sa, mulţumind lui Dumnezeu că l-a ajutat să poată săvârşi această dorinţă.

Mă rog lui Dumnezeu, — îşi încheie cuvântul I. P. S. Patriarh, — să aibă în a sa grijă pe Inalt Prea Sfinţia Voastră, clerul şi poporul moldovean.

Vă doresc din toată inima să păstoriţi în aşa fel, ca clerul şi poporul să se bucure de sfaturile, îndemnurile şi de bunătatea I. P. S. Voastre, mulţi ani.

Să trăiţi cu clerul şi credincioşii, mulţi şi fericiţi ani.

Inalt Prea Sfinţitul Pariarh, acordând o atenţie permanentă activităţii clerului ieşan, s'a întreţinut apoi cu fiecare preot, interesându-se de munca depusă pe tărâmul bisericesc şi social, bucurându-se de rezultatele fructuoase obţinute.

In ziua de 16 Octomvrie a. c., a vizitat — însoţit de I. P. S. Mitropolit Sebastian, — lucrările de reconstrucţie a Mănăstirii Cetăţuia, unde este metania I. P. S. Sale, lucrări terminate cu ajutorul masiv dat de Inalt Prea Sfinţia Sa. Deasemenea a vizitat lucrările de reconstrucţie ale Bisericii Frumoasa din Iaşi.

In ziua de 17 Octombrie a. c., ora 9 dimineaţa a plecat spre Bucureşti, urmând a cerceta centrele episcopale dela Roman şi Buzău.

30 NOEMBRIE

Oamenii muncii din întreaga ţară au cinstit şi sărbătorit cu o indescriptibilă însufleţire, ziua de 30 Noembrie, cu un avânt fără precedent şi au dat votul lor pentru a trimite în Marea Adunare Naţională pe fii cei mai buni ai poporului, reprezentanţi adevăraţi ai poporului muncitori, candidaţii F. D. P.-ului.

Acest vot dovedeşte încrederea pe care o acordă poporul nostru, regimului democrat-popular, care a înlăturat relele sociale din viaţa poporului nostru şi a intronat la loc de cinste munca şi dreptatea socială, mobilizând toate forţele creatoare în vederea zidirii unei vieţi mai bune şi fericite.

Faţa ţării s'a schimbat şi tot mai sus îşi înalţă fruntea, prin măreţele înfăptuiri ale socialismului, care fac pe orice om cinstit şi iubitor de ţară să simtă o justificată mândrie că este cetăţean al unei astfel de ţări.

Nu poate fi un om al muncii în ţara noastră, a cărui suflet să nu fie cuprins de o vibrantă bucurie, când ştie că aici se ridică gigantice hidro şi termo-centrale, să construieşte canalul Dunărea Marea Neagră, se înalţă şcoli, spitale, dispensare, maternităţi, aşezăminte mari de cultură, clădiri a atâtor instituţii, locuinţe pentru oamenii muncii, creşte cu paşi uriaşi industria iar pământul rodeşte mai bogat pentru belşugul întregului popor.

Acestea toate sunt înfăptuite prin mintea înţeleaptă şi mâna puternică şi hotărâtă a poporului nostru muncitor, a căruia activitate este depusă pentru interesele lui vitale: cauza măreaţă a apărării păcii, apărarea cu străşnicie a cuceririlor democratice, indepedenţa şi suveranitatea Patriei, ridicarea nivelului de trai şi cultural al celor ce muncesc şi care îşi exprimă totodată prin munca lui rodnică, adâncul sentiment de prietenie şi recunoştinţă faţă de marea ţară a socialismului, pentru sprijinul frăţesc în facilitarea urcării drumului spre culmile cele mai luminoase şi fericite.

Constituţia Republicii Populare Române, votată în unanimitate în Marea Adunare Naţională la 24 Septemvrie 1952, care consfinţeşte cuceririle democratice ale poporului nostru muncitor, asigură oamenilor muncii cetăţeni ai Patriei noastre scumpe, deplina egalitate de drepturi, în toate sectoarele vieţii, politice, economice şi culturale, nefăcând deosebire, de rasă, naţionalitate, religie sau sex, şi oglindeşte larg: libertatea de conştiinţă, libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor şi meetingurilor, a cortegiilor şi a demonstraţiilor de stradă, etc.

In legea fundamentală munca fiind o datorie de onoare, poporul muncitor a încredinţat înalta cinste de a fi desiqnaţi candidaţi pentru alegerea de deputaţi în Marea Adunare Naţională, oamenilor celor mai cinstiţi şi devotaţi cauzei poporului, conducătorilor partidului şi ai Guvernului, fruntaşi ai muncii de construcţie ai socialismului, din uzine şi depe ogoare, savanţi care au lucrat pentru progresul social, bunăstare şi biruinţa păcii, toţi reprezentanţi fideli ai poporului.

In semn de judicioasă apreciere şi de profundă recunoştinţă pentru realizările efectuate, cât şi însufleţiţi şi încredinţaţi că prin conducerea aleşilor săi va transforma patria noastră într'o grădină mult roditoare ; cu un avânt şi elan nemai întâlnit, poporul şi-a îndreptat paşii săi în ziua marei sărbători de 30 Noembrie, în mod atât de masiv, spre urnele consolidării marilor victorii cucerite şi spre îndeplinirea celor năzuite.

In cadrul Conferinţelor de orientare şi administrative, presidate de Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, de delegaţii chiriarhali şi de protopopi, preoţii şi-au fixat un program de acţiune unitară pentru a edifica pe credincioşi – în Duminici şi sărbători – în vizitele pastorale şi în convorbirele cu ei – asupra însemnătăţii pe care o au deputaţii în rosturile ţării, şi întăririi luptei pentru apărarea păcii, şi candidaţii propuşi de massele largi sunt exponenţii cei mai autentici ai poporului, dârzi luptători pentru pace, în fruntea lor fiind luptătorul neînfricat – pentru libertatea şi fericirea poporului – conducătorul guvernului ţării, Gh. Gheorghiu-Dej.

Consecvent, clerul ortodox din Eparhia Moldovei şi Sucevei, care propoveduieşte neobosit, credincioşilor dorinţa Bisericii şi a tuturor oamenilor cinstiţi de a se aşeza în lume pacea mult dorită, deplin încredinţaţi că prin alegerea candidaţilor F. D. P. viaţa apare mai înbelşugată şi fericită pentru întregul popor, a căutat să popularizeze meritele candidaţilor şi realizările din ţara noastră ale regimului de democraţie populară ştiind că prin aceasta sprijină cauza poporului muncitor, de care este legat în mod indisolubil.

Cuvintele Inalt Prea Sfinţitului Patriarh Justinian : „Mergeţi pe acelaş drum cu poporul nostru muncitor ; împărtăşiţi cu el străduniile şi greul muncii ca să puteţi împărţi cu el bucuria biruinţelor ; nu ocoliţi calea dreaptă pe care păşeşte poporul spre viaţa fericită ca să nu rătăciţi cărările lăturalnice“, şi a celor de iubire de Patrie şi popor ale Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Sebastian, constituiesc un normativ preţios pentru clerul nostru.

Astfel, dând curs glasului conştiinţei lor de cetăţeni loiali ai Statului nostru, răspunzând chemării de păstori adevăraţi ai sufletului credincioşilor, angajaţi în subsidierea intereselor mari ale poporului, preoţii au participat cu entusiasm laolaltă cu întreg poporul nostru muncitor, în ziua marei bucurii de 30 Noembrie, la alegerile de deputaţi, cu încrederea hotărâtă că prin acest vot, ţara va înflori şi poporul va prospera.

CONGRESUL NAŢIONAL PENTRU APĂRAREA PĂCII

In zilele de 5, 6, şi 7 Decemvrie 1952, s'au desfăşurat în Bucureşti lucrările Congresului Naţional pentru Apărarea Păcii.

In frumoasa sală a Ateneului R. P. R. sau întâlnit cei 700 delegaţi veniţi din toate colţurile ţării, pentru a exprima voinţa de pace a întregului popor din Patria noastră.

Milioane de oameni, de toate vârstele, bărbaţi şi femei, aparţinând categoriilor celor mai diferite, au ales — în mari desbateri populare — pe aceia dintre ei, pe care i-a socotit cei mai activi şi mai devotaţi luptători pentru pace, încredinţându-le misiunea de cinste, de a exprima acolo, cele mai adânci năzuinţe ale lor.

Oamenii din patria noastră au arătat că vor să-şi poată consacra forţele lor, viaţa lor, muncii paşnice, creatoare.

Oamenii de diferite naţionalităţi, de diferite credinţe, vor să trăiască în pace cu toate popoarele lumii şi vor ca primejdia războiului să fi îndepărtată din calea omenirei.

Ei s'au adunat cu convingerea că acest lucru este posibil, dacă popoarele vor lua cauza păcii în propriile lor mâini şi o vor apăra până la capăt.

Insufleţiţi de aceste convingeri s'au adus în Congres părerile şi propunerile în scopul apărării păcii, supunându-le desbaterii, pentru ca prin delegaţii ce s'au

ales, să fie transmise Marelui Congres al popoarelor—pentru apărarea păcii, ce s'a ținut la Viena.

Sala Congresului prezenta un aspect de adevărată înfrățire în lupta comună pentru apărarea păcii.

Se putea vedea în același rând, unul lângă altul, academicieni de prestigiu internațional, colectiviști, mici meseriași, artiști emeriți, arhitecți și mineri, reprezentanți ai tineretului, stahanoviști și pictori.

Slujitori ai cultelor, ai tuturor cultelor, veniți din întreaga țară, s'au întâlnit în sala Congresului mânați de același crez, de aceiași dorință nobilă, care a mobilizat la lupta pentru pace, massele largi din Patria noastră.

Biserica Ortodoxă Română a fost activ reprezentată prin persoana I. P. S. Patriarh Justinan, ales în prezidiul Congresului; de asemenea au luat parte I. P. S. Mitropolit Sebastian al Moldovei și Sucevei membru în Comitetul Permanent de luptă pentru apărarea Păcii din Republica Populară Română, P. S. Episcop Antim al Buzăului, P. S. Episcop Valerian al Oradiei Mari, cum și numeroși preoți, delegați ai adunărilor regionale din Republica Populară Română.

La tribuna cuvântărilor s'au perindat peste cincizeci de vorbitori, cari prin rostiri documentate, au exprimat dorința poporului nostru pentru o viață pașnică, arătându-se realizările progresiste ce s'au înfăptuit în patria Noastră dela instaurarea Regimului de Democrație populară.

Referatul Academicianului Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului permanent pentru Apărarea Păcii din R. P. R. și membru în Consiliul Mondial al păcii, a arătat cum se prezintă „Lupta popoarelor pentru apărarea păcii și hotărîrea poporului nostru de a apăra pacea".

„Alături de marea Uniune Sovietică, bastionul de „nădejde al păcii, țările de democrație populară for-„mează detașamente înaintate ale frontului mondial al „păcii. Construcția pașnică din aceste țări, care întă-„rește forța lagărului păcii, poziția hotărîtă luată de „statele de democrație populară în interesul apărării „păcii în toate problemele politicei internaționale parti-

„ciparea activă a popoarelor din aceste țări la toate „marile acțiuni duse pe plan mondial pentru apărarea „păcii, cântăresc greu pe arena internațională...“

„In numele apărării păcii și colaborării dintre state, „poporul nostru condamnă pregătirile pentru dezlănțu-„irea unui nou război mondial, condamnă agresiunea „americană din Coreea și cere încetarea imediată a „operațiunilor militare și încheierea armistițiului, conform „normelor dreptului internațional și tratatelor interna-„ționale. Poporul nostru condamnă cu energie războiul „bactereologic...“

„Poporul nostru salută lupta popoarelor pentru „apărarea independenții lor naționale.

„Această luptă este o contribuție de preț la menți-„nerea și apărarea păcii în lume...“

Profesorul universitar Gheorghe Stere, prin Referatul „Activitatea mișcării pentru apărarea păcii din Republica Populară Română“, insistă asupra importanței organizării Comitetelor locale de luptă pentru apărarea păcii, arătând că „Marea voință de pace a oame-„nilor muncii din țara noastră se caracterizează prin „importante realizări în îndeplinirea și depășirea planu-„lui de stat. Lozinca: „Luptând pentru plan, luptăm „pentru pace“ și-a găsit expresia, printre altele, în ac-„tivitatea rodnică a brigăzilor păcii, cari cuprind mun-„citori tineri și vrâstnici...“

Participarea la luptă a forțelor științei și culturii din R. P. R., se concretizează prin esența cuvântutului Acedemicianului Traian Săvulescu: „oamenii de știință și cultură sunt hotărîți să-și dedice toate forțele pentru apărarea păcii“. Deasemenea academicianul prof. D. Danielopol, arată că: „Nu este om de știință care să nu înfiereze războiul“.

Progresele realizate în țara noastră de către oamenii muncii — sub steagul păcii, — au făcut ca muncitorii din țara noastră să dorească și să iubească pacea! „Am „făcut legământ că voiu apăra din toate puterile viața „nouă și fericită pe care o trăesc...“ a spus colectivista Maria Vanta din Cerna-Galați.

Și rînd pe rînd, glasul autorizat al reprezentanților oamenilor muncii răsună dincolo de Sala Congresului,

adresând lumii întregi, dorința fermă pentru instaurarea păcii în lume.

Pentru pacea a toată lumea — pacea tuturor pentru instaurarea păcii pe pământ și între oameni bună învoire, luptă Biserica Mântuitorului Iisus Hristos.

Clerul Bisericii Ortodoxe Române, a înțeles că lupta pentru apărarea păcii, este un imperativ al vieții și progresului în Patria noastră care se împletește rodnic, cu postulatul misiunei izvorîtă din sacerdoțiul creștin și doctrina către patrie.

Ca urmare a acestei rodnice îmbinări Clerul Bisericii Ortodoxe Române, după exemplul Bisericii Ortodoxe Ruse, s'a integrat activ în lupta pentru apărarea păcii în lume.

Hotărîrea fermă a clerului ortodox de a contribui la apărarea păcii izvorăște și din dragostea pentru popor și din neclintitul patriotism.

In centrul acestor năzuinți de luptă pentru apărarea păcii se situează ca un far luminos pentru clerul și credincioșii Bisericii Ortodoxe din Republica Populară Română, cuvântul Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian.

Iubiți frați de luptă pentru apărarea păcii,

In numele credincioșilor, clericilor și ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române salut cu negrăită bucurie prezența la acest Congres Național pentru Apărarea Păcii, a atâtor vrednici și dârzi luptători pentru triumful cauzei sfinte a păcii.

Insuflețirea cu care sute de milioane de oameni participă la pregătirea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, ce va avea loc peste câteva zile la Viena, este o nouă dovadă că omenirea iubitoare de pace crede cu fermitate că forțele păcii vor înfrânge instigatorii la un nou măcel, că pacea va birui războiul.

Aceiași convingere nesdruncinată încălzește și inimile creștinilor din lumea întreagă, după cuvântul sfânt al Scripturii care zice: „Sabia vrăjmașului păcii se va frânge, iar ei se vor prăbuși în fața iubitorilor de pace“. (Lev. XXVI, 6-7).

Asemenea sentimente nutresc deopotrivă și credincioșii, clericii și ierarhii Bisericii Ortodoxe Române.

Căpeteniile bisericilor ortodoxe au îndemnat prin pastorale pe credincioșii și clerul lor, să se ridice împotriva amenințării unui nou război și să se alăture cu toată convingerea celor ce luptă pentru apărarea păcii.

La cel dintâi Congres mondial al partizanilor păcii, ținut în Aprilie 1949 la Paris și Praga, Biserica Ortodoxă și-a mărturisit adeziunea sa la lupta împotriva aței-ătorilor la război.

In 1950, Patriarhii Bisericilor: rusă, georgiană și armeană, au adresat un apel către toți creștinii, chemând să semneze apelul dela Stokholm pentru interzicerea armei atomice; iar în 1951, căpeteniile Bisericilor Ortodoxe din Siria, Rusia, Georgia, România și Bulgaria s'au adresat creștinilor din lumea întreagă cu o nouă chemare fierbinte de a înmulți străduințile lor pentru cauza apărării păcii, împlinindu-și astfel datoria cea mai de seamă a credinții și conștiinței lor, de a împiedica „repetarea în viața noastră a infernului unui nou război mondial".

Iubiți frați luptători pentru pace,

Credincioasă învățăturii ei evanghelice Biserica Ortodoxă Română și-a înmulțit neîncetat eforturile în slujba păcii, străduindu-se să facă din fiecare preot și credincios al ei, un dârz luptător pentru apărarea păcii. In afară de participarea ei la acțiunile unite ale întregei ortodoxii, Biserica noastră prin forul ei suprem, — Sfântul Sinod — încă din primăvara anului 1950 a adresat clerului și credincioșilor săi o chemare, îndemnând toată suflarea creștină din Republica Populară Română să ia parte activă la luptă pentru apărarea păcii.

In conștiința clară a misiunii sale și însuflețită de dorința de a sluji mărețul ideal al păcii pe pământ, Biserica Ortodoxă Română a chemat pe toți fiii săi să semneze Apelul dela Stokholm, pentru interzicerea armei atomice, și apelul Consiliului Mondial al

Păcii cu privire la încheerea unui pact al Păcii între marile puteri.

Sfântul nostru Sinod — printr'un protest trimis Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite — a înfierat deasemenea atrocitățile săvârșite de cotropitori în Coreea.

Nici iadul n'a iscodit chinuri mai înfiorătoare, mijloace mai cumplite și mai crîncene, pentru torturarea sufletelor omenești, decât acelea pe care le utilizează agresorii americani care răspândesc din văzduh focul nimicitor și sămânța celor mai groaznice și mai necruțătoare molimi.

In tradiționalele pastorale întocmite cu prilejul marilor sărbători creștine, ierarhii Bisericii Ortodoxe Române neîncetat au îndemnat clerul și credincioșii să desfășoare o activitate din ce în ce mai vie și mai susținută, sprijinind toate inițiativele și acțiunile menite să contribuie la apărarea și consolidarea păcii. Amintindu-le că pacea chezășuiește păstrarea marilor drepturi și libertăți cucerite de poporul nostru, — printre care se numără și libertatea religioasă, atât de necesară manifestării oricărei credințe și oricărui cult, — ierarhii bisericii noastre au îndrumat pe slujitorii altarelor și pe păstoriții lor să participe cu râvnă la munca pașnică și creatoare, prin care poporul muncitor din țara noastră făurește temeliile unei orînduiri noi și ale unei vieți fericite.

Cine ar putea să nu prețuiască aceste libertăți, asigurate de Statul nostru democrat-popular tuturor cetățenilor când vedem că în țările unde popoarele gem încă sub jugul robiei, sunt încălcate cele mai elementare drepturi și libertăți ale omului?

In vreme ce în țara noastră, Statul însuși — exprimând voința de pace a întregului popor — pedepsește cu asprime orice încercare de aţâțare la război, — în țările dominate de slujitorii lui Mamona, sunt prigoniți și aruncați în temnițe tocmai cei ce iubesc cu înflăcărare viața și pacea, și luptă neînfricat pentru apărarea lor. Dar acțiunea de îndemn la lupta sfântă pentru pace nu s'a desfășurat de Biserica Ortodoxă Română numai în rândurile credincioșilor ei. Noi am întins fră-

țește mâna și celorlalte culte religioase din țara noastră.

După Congresul partizanilor Păcii dela Varșovia, unde cultele religioase din Republica Populară Română au trimis un mesagiu, ele au adresat o nouă chemare către credincioșii lor, în toamna anului 1950 — cu prilejul votării Legii pentru apărarea păcii, chemare ce se încheia cu aceste cuvinte: „Iară vouă, tuturora, noi — cârmuitorii bisericilor voastre — vă facem aceiași părintească povățuire: „Fiți împlinitorii poruncilor lui Dumnezeu!“ „Luptați pentru pace!“, „Fiți cetățeni devotați Patriei noastre scumpe!“, „Munciți pentru pace!“

In ultimul apel, cultele religioase din Republica Populară Română, îndemnând pe credincioși să voteze pe candidații Frontului Democrației Populare le spuneau: „Să nu uităm nici unul dintre noi, că toți candidații Frontului Democrației Populare sunt dârzi luptători pentru pace. Să nu uităm că alegându-i pe ei la conducerea treburilor Statului nostru, vom dovedi că întâmpinăm apropiatul Congres al Popoarelor pentru Apărarea Păcii printr'o măreață realizare menită să contribuie la salvarea păcii și vieții în lume și la zădărnicirea planurilor ațâțătorilor la un nou război“.

Biserica Ortodoxă și toate cultele religioase, încadrate în frontul luptătorilor pentru apărarea păcii, împărtășind întru totul entuziasmul și încrederea cu care popoarele intensifică lupta lor împotriva războiului, și-au sporit și ele strădaniile întru apărarea păcii. Conferința pentru pace a tuturor bisericilor și comunităților religioase din Uniunea Sovietică, — care a avut loc la Moscova între 9-12 Mai 1952, și la care a luat parte ca invitat și reprezentantul Bisericii Ortodoxe Române — a evidențiat încă odată faptul că — alături de întreg poporul sovietic clerul și credincioșii din Uniunea Sovietică participă cu și mai multă însuflețire la măreața luptă de apărare a păcii și că sunt hotărîți să poarte această luptă până la biruința deplină.

La apelul cultelor religioase din URSS., care chema toate bisericile și comunitățile religioase ale tuturor credințelor de pe pământ să ajute popoarele în lupta pentru apărarea păcii, — Biserica Ortodoxă Română,

ca și celelalte culte din Republica Populară Română, au răspuns prin intensificarea activității lor în slujba păcii.

Dragostea înflăcărată și unitatea de acțiune și de luptă, cu care poporul nostru s'a alăturat marelui front al luptătorilor pentru pace—în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică și marele Stalin, — umple de mândrie patriotică inima oricărui cetățean al Republicii Populare Române, la gândul că Patria noastră este un factor activ în lupta necurmată pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și Adunarea Națională Bisericească, în sesiunea lor din Iunie 1952, au adresat o chemare către cler și credincioși, în care se arată că, urmând pilda Uniunii Sovietice, poporul nostru — condus de cel mai bun fiu al său Gheorghe Gheorghiu-Dej, — își construiește o viață nouă și mai fericită printr'o muncă plină de avânt și se subliniază faptul că Biserica Ortodoxă Română își însușește năzuința și lupta poporului nostru și își povățuiește credincioșii „să urmeze faptele păcii!“ (Rom. XIV, 19) și „să nu se lase biruiți de rău“ (Rom. XII, 21).

Deasemenea Sf. Sinod a îndemnat clerul și credincioșii săi să se ridice cu toții, în numele lui Hristos, pentru apărarea hotărîtă a păcii, în care trebuie să vieţuim pentru a putea lua parte la zidirea vieții celei noui, împreună cu întregul popor muncitor din Patria noastră.

Clerul și credincioșii ortodoxi au răspuns cu însufleţire la aceste părintești îndemnuri ale Sf. Sinod și s'au angajat ferm, alături de toți luptătorii pentru pace din ţara noastră în lupta neșovăitoare împotriva celor ce pregătesc noi vărsări de sânge nevinovat, noi dureri și distrugeri. Slujitorii Bisericii noastre propovăduiesc fără încetare, din ușile altarelor, datoria sfântă a fiecărui creștin adevărat de a lupta cu osârdie pentru împlinirea nobilului ideal al păcii. De pe amvon, în cuvântări ocazionale, în rugăciuni obștești pentru pace, în îndemnurile și sfaturile duhovnicești de fiecare zi, preoțimea noastră își desfășoară sacra ei misiune de slujitoare a păcii.

Iubiți frați luptători pentru pace,

In ceiace privește activitatea externă a Bisericii Ortodoxe Române, ținem să evidențiem faptul că ea a încheiat, încă din anul 1950, o alianță cu Biserica Ortodoxă Rusă, pentru ca ambele Biserici surori să acționeze de comun acord întru apărarea păcii pe plan internațional, să se informeze reciproc despre toate măsurile interne cu privire la problema luptei pentru pace și să organizeze în proporții și mai mari acțiunea pentru apărarea păcii între credincioșii țărilor lor.

Pe baza acestei alianțe Mitropolitul Nicolae al Crutițelor reprezintă și Biserică Ortodoxă Română în Consiliul Mondial al Păcii.

Dar biserica noastră a participat și la Congresele internaționale ale partizanilor păcii prin delegații săi. Congresului dela Varșovia i s'a trimis și un mesagiu al cultelor din țara noastră.

Iubiți frați luptători pentru pace,

Hotărîrea noastră de luptă pentru pace izvorăște din convingerile noastre religioase. Slujitori ai bisericii ortodoxe, slujitori ai lui Hristos, Domnul păcii, noi nu putem uita nicio clipă că mesagiul divin vestit lumii la venirea lui Hristos, a fost acesta: „Pe pământ pace și între oameni bună învoire". (Luca II, 14).

Dar hotărîrea noastră fermă de a contribui la apărarea păcii izvorăşte și din dragostea noastră față de popor și din neclintitul nostru patriotism.

De aceia, credincioșii, clerul și ierarhii Bisericii Ortodoxe Române, fac acum, prin glasul meu, înnoit legământ că vor duce mai departe lupta lor de apărători ai păcii, strâns uniți cu poporul muncitor, dând un răspuns ferm aţâţătorilor la război, agresorilor americani, prin cuvintele scripturii: „De frica voastră nu ne vom teme nici înfricoșa, că de vă veți întări, iarăși veți fi biruiți" (Isaia VIII, 12), „căci fața Domnului este împotriva celor ce fac nelegiuiri, ca să-i piardă de pe pământ" (I, Petru, III, 12).

Binecuvântând lucrările acestui congres, îndemnăm

şi noi pe cei ce vor fi aleşi să reprezinte poporul nostru în marele congres al popoarelor dela Viena, să ducă în acea adunare reprezentativă a omenirii iubitoare de pace şi legământul Bisericii Ortodoxe Române împreună cu asigurarea că vom sprijini cu toate puterile noastre hotărîrile Congresului popoarelor dela Viena.

Să ducă în acel măreţ congres mărturia convingerii noastre nesdruncinate că — prin eforturile unite ale tuturor oamenilor iubitori de pace, indiferent de naţionalitate, de stare socială, de convingeri politice şi de credinţe religioase — pacea va birui războiul şi popoarele vor cunoaşte ziua aceia fericită în care — după cuvântul Scripturii — „săbiile se vor preface în pluguri şi sulițele în seceri, şi nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia şi nu-şi vor mai face războaie". (Isaia II, 4).

* * *

Participanţii la Congres au trăit într'adevăr clipe emoţionante, în deosebi când un copil coreian, unul din acei copii orfani ce sunt ocrotiţi astăzi şi la noi — de urgia războiului, a vorbit despre ororile ce se desfăşoară în Patria lor, despre torturile fără seamăn îndurate de părinţii lor, de fraţii şi surorile lor. Nu este greu de înţeles ce au simţit toţi cei 700 delegaţi, în faţa tabloului prezentat de acel copil, care în numele orfanilor ocrotiţi în Patria noastră a spus: „Voi sunteţi acum părinţii noştri !"

In ziua a III-a a Congresului s'a ales noul Comitet permanent pentru apărarea păcii din R. P. R. din care face parte şi I. P. S. Patriarh Justinian, împreună cu I. P. S. Mitropolit Sebastian al Moldovei.

Deasemenea s'a ales şi delegaţia care a participat la Congresul Popoarelor dela Viena.

La 7 Decemvrie 1952, Congresul Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P. R. a luat sfârşit, într'o atmosferă de puternic avânt în lupta pentru apărarea bunului celui mai de preţ, al omenirei muncitoare, „PACEA"!

Pr. N. Todicescu
Iaşi

APELUL CONGRESULUI POPOARELOR PENTRU APĂRAREA PĂCII

Luând inițiativa convocării Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, Consiliul Mondial al Păcii și-a manifestat dorința să unească – în ciuda divergențelor existente asupra multor puncte – eforturile nobile ale diferitelor mișcări, organizații și curente care aspiră spre înțelegerea între popoare și care vor să lupte în comun pentru a împiedica războiul și a asigura pacea.

Discuția liberă a arătat voința unanimă a Congresului de a pune capăt politicii forței, care a adus popoarelor mari nenorociri și amenință să ducă omenirea la dezastru.

Noi credeam că între state nu există divergențe care să nu poată fi rezolvate prin tratative.

Să se sfârșească odată cu distrugerea orașelor și satelor, să înceteze stocarea de arme ucigătoare, să înceteze odată propovăduirea urii și ațâțările la război. Este timpul să se treacă la tratative, este timpul să se ajungă la înțelegere.

Ne adresăm guvernelor celor cinci mari puteri – S. U. A., U. R. S. S., Marii Britanii, Republicii Populare Chineze și Franței – de care depinde într'o măsură atât de mare pacea lumii. Noi le chemăm să înceapă imediat tratativele în vederea încheerii unui Pact al Păcii.

Guvernelor celor cinci mari puteri le revine o uriașă răspundere. Popoarele vor aștepta, răspunsul lor. Popoarele vor face totul pentru triumful spiritului tratativelor.

Cerem încetarea imediată a tuturor operațiunilor militare în Coreea. Atât timp cât se distrug orașe, atât timp cât curge sânge, nu este cu putință să se ajungă la o înțelegere. Când vor fi încetat operațiunile militare, părțile în luptă vor ajunge mai ușor la o înțelegere asupra problemelor în litigiu.

Suntem convinși că cererea noastră nepărtinitoare, dreaptă și omenească va găsi sprijinul tuturor oamenilor cinstiți.

Cerem stăruitor încetarea imediată a operaţiunilor militare în Vietnam, Laos, Cambodge şi Malaya şi respectarea dreptului absolut al popoarelor la independenţă.

Cerem să înceteze folosirea violenţei pentru înăbuşirea aspiraţiilor legitime la independenţa naţională în ţări ca Tunisia şi Marocul.

Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii proclamă dreptul tuturor popoarelor de a-şi hotărî soarta şi de a-şi alege modul de viaţă fără niciun fel de amestec în treburile lor interne, oricare ar fi motivele ce s'ar invoca pentru justificarea acestui amestec. Independenţa naţională a tuturor statelor constituie chezăşia supremă a păcii.

Protestăm împotriva oricăror discriminări rasiale care înjosesc conştiinţa umană şi agravează primejdia de război.

Suntem convinşi că pactele militare în care un stat mai puternic atrage pe altul mai slab, crearea de baze şi prezenţa trupelor străine pe teritoriul naţional constitue o ameninţare gravă pentru securitatea unei ţări, ea putând fi astfel împinsă în războiu împotriva voinţei ei. Socotim că un stat care nu participă la coaliţii şi care nu ţine trupe străine pe teritoriul său trebuie să fie asigurat împotriva ameninţării unei agresiuni, făţişe sau ascunse.

Cele două focare ale ultimului război ameninţă să se aprindă din nou în Europa şi Asia.

Dar, problemele germană şi japoneză pot şi trebuie să fie rezolvate pe cale paşnică. Credem că trebuie să se încheie în termenul cel mai scurt un tratat de pace cu Germania unită şi democratică, care să excludă participarea ei la orice alianţă militară îndreptată împotriva vreunei ţări, cu o Germanie în care nu va fi loc pentru nazism şi militarism, care au pricinuit în trecut atâtea nenorociri Europei. Propunem să se încheie cu Japonia un tratat de pace care să pună capăt ocupaţiei ei şi să dea poporului Japonez posibilitatea de a reveni în familia naţiunilor iubitoare de pace. Credem că trebuie să fie reluate tratativele în legătură cu tratatul de stat cu Austria care ar elibera această ţară de ocupaţia străină.

Am ascultat rapoarte asupra folosirii armei bacteorologice, prezentate de specialiştii de seamă din diferite ţări, care au vizitat Coreea şi China. Zguduiţi de aceste rapoarte cerem categoric să se interzică de îndată războiul bacteorologic, iar toate statele să adere la Protocolul dela Geneva din 1925. Marile realizări ale ştiinţei nu trebuie să fie puse în slujba distrugerii a milioane de oameni

lipsiţi de apărare, cerem deasemenea înterzicerea necondiţionată a armei atomice, armei chimice şi a celorlalte arme de exterminare a populaţiei civile.

Condamnăm pe acei oameni cari, în miopia lor, pretind că goana înarmărilor poate întări securitatea statelor, suntem convinşi că, dimpotrivă, goana înarmărilor adânceşte primejdia pentru toate statele fie ele mari sau mici.

Dând glas voinţei popoarelor, stăruim pentru începerea imediată a tratativelor în legătură cu o dezarmare dreaptă, nu unilaterală. Suntem încredinţaţi că un control internaţional eficace va face cu putinţă înfăptuirea unei dezarmări generale, simultane, progresive şi proporţionale.

Sprijinim năzuinţele reprezentanţilor popoarelor care cer stăruitor să se reia cât mai grabnic schimburile de bunuri materiale şi culturale între state. Piedicile în calea comerţului internaţional, a schimburilor de realizări ale ştiinţei, literaturii şi artei împiedecă bunăstarea şi progresul omenirii.

Credem că Charta Naţiunilor Unite oferă garanţii de securitate tuturor statelor din lume, dar spiritul şi litera ei au fost încălcate.

Stăruim ca Republica Populară Chineză să ocupe locul ce i se cuvine în O. N. U. stăruim deasemnenea să fie primite în O. N. U., cele 14 state care deocamdată nu-şi pot face auzit glasul în această Organizaţie.

Stăruim, în sfârşit, ca O. N. U. să redevină un loc de înţelegere între guverne şi să nu mai dezamăgească speranţele pe care toate popoarele lumii şi le-au pus în ea.

Popoarele vor să trăiască în pace, oricare ar fi regimul social din ţările lor, oricare ar fi idealul lor suprem. Toate popoarele urăsc războiul, umbra lui ameninţă toate leagănele. Stă în puterea popoarelor să schimbe cursul evenimentelor, să redea oamenilor încrederea în liniştea zilei de mâine.

Chemăm popoarele lumii să lupte pentru triumful spiritului tratativelor şi al înţelegerii, pentru dreptul oamenilor la pace!

MESAJUL ADRESAT DE CONGRESUL POPOARELOR PENTRU APĂRAREA PĂCII GUVERNELOR CELOR CINCI MARI PUTERI

Renunţarea la folosirea forţei ca mijloc de reglementare a conflictelor internaţionale devine pe zi ce trece o necesitate tot mai importantă.

Până acum, 600 de milioane de oameni din toate ţările au cerut, sub semnătură, ca cele cinci mari puteri să ducă tratative şi să încheie un Pact al Păcii.

Reprezentanţii unor curente de opinie importante s'au pronunţat deasemenea pentru renunţarea la folosirea forţei, pentru tratative.

Dând glas voinţei omenirii, Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii, întrunit la Viena la 12 Decemvrie 1952, invită în mod solemn guvernele Statelor Unite ale Americii, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Chineze, Marii Britanii şi Franţei, să înceapă aceste tratative de care depinde menţinerea păcii.

Înţelegerea între cele cinci mari puteri, încheerea unui Pact al Păcii vor pune capăt încordării internaţionale şi vor salva lumea de cele mai mari nenorociri.

Popoarele cer acest lucru.

PENTRU DREPTUL POPOARELOR LA PACE!

Impunătorul Congres al Popoarelor pentru Apărarea Păcii, care s'a ţinut la Viena, şi-a încheiat Sâmbătă în zori lucrările.

Dela un capăt la celălalt al globului răzbate acum uriaşul său ecou, răsună cuvintele istoricelor sale chemări şi hotărîri.

In amintirea popoarelor şi în istoria luptelor dârze pentru zăgăzuirea războiului, Congresul dela Viena va rămâne ca un eveniment de o importanţă istorică, dătător de reînoite nădejdi şi încredere în triumful nobilei cauze a păcii şi înţelegerii între popoare. Nicicând nu a mai fost cunoscută în istorie o adunare atât de reprezentativă. In marea sală de concert din Viena s'au reunit 1880 de participanţi: delegaţi, invitaţi şi observatori. Ei au venit acolo din 85 de ţări diferite, din cele cinci continente.

Cât de emoţionant şi în acelaşi timp, cât de încurajator a fost să vezi laolaltă, uniţi în efortul comun de a găsi căi pentru salvarea păcii, oameni de rase şi naţionalităţi atât de diferite, de cele mai diverse concepţii politice, filosofice şi ideologice. Potrivit datelor statistice, erau de faţă 46 de oameni de stat şi membri ai parlamentelor, 92 de conducători ai unor mari organizaţii naţionale, 46 de conducători de organizaţii internaţionale, 326 de muncitor, 55 de ţărani, 63 industriaşi, comercianţi şi proprietari funciari, 189 de poeţi şi scriitori, 157 medici şi oameni de ştiinţă, 84 de jurişti, 65 de clerici, etc. Prin faţa tribunei Congresului s'au perindat oameni care au cele mai diferite păreri asupra vieţii, asupra societăţii, asupra viitorului omenirii. Gandistul Kumarapa, peronistul E. Esquival, pacifistul Bonard, Alexandra Piaggio reprezentanta unei organizaţii catolice italiene, etc., au avut posibilitatea să-şi exprime fiecare, în deplină libertate ideile lor, punctul de vedere propriu în problemele desbătute, să formuleze obiecţiuni şi critici. Deşi mişcarea partizanilor păcii, în fruntea căreia se află Consiliul Mondial al Păcii, este ea însăşi expresia unităţii realizate între persoane de toate apartenenţele politice şi reli-

gioase, mai mult de 400 de delegaţi la Congres nu aparţin acestei mişcări.

Prin compoziţia sa, prin largul schimb de păreri ce a avut loc în timpul desbaterilor, Congresul a demonstrat într'un chip strălucit, posibilitatea coexistenţei şi colaborării paşnice între sisteme economice şi sociale diferite, atunci când există dorinţa sinceră de colaborare şi înţelegere. Congresul a destrămat urzeala de minciuni şi calomnii a propagandei aţâţătorilor la război, care încearcă în fel şi chip să prezinte mişcarea democratică în favoarea păcii, drept o mişcare cu caracter de partid, chipurile, comunistă. Nimeni nu va putea susţine că deputatul liberal italian Giuseppe Nitti, scriitorul francez Jean Paule Sartre, fostul cancelar german Wirth, etc. sunt comunişti. Ei au găsit însă un limbaj comun cu comuniştii, ca şi cu reprezentanţii altor concepţii politice şi sociale pentrucă sunt conştienţi de faptul că noul război pe care îl urzesc pretendenţii americani la dominaţia lumii, reprezintă o ameninţare gravă pentru independenţa ţării lor, pentru cultură, pentru civilizaţie.

Congresul a demonstrat în mod convingător, că în faţa pericolului crescând de război, a luat fiinţă şi se desvoltă impetuos o coaliţie antirăzboinică a diferitelor clase şi pături sociale, interesate în încetarea încordării internaţionale şi în preîntâmpinarea unui nou război mondial. Revendicările şi propunerile acestei mişcări democratice în favoarea păcii au contribuit şi până acum, dar vor contribui de aci înainte într'o măsură infinit mai mare, la frânarea şi izolarea aţâţătorilor la război.

Aceste revendicări şi-au făcut expresie în documentele Congresului: MESAJUL ADRESAT GUVERNELOR CELOR CINCI MARI PUTERII şi APELUL ADRESAT POPOARELOR. Ideea care străbate ca un fier roşu aceste documente şi care a străbătut dealtfel toate desbaterile Congresului este aceia că politica forţei osândeşte omenirea la dezastru, că singura cale demnă de oameni, nu de fiare, pentru reglementarea problemelor şi conflicte-lor internaţionale, este calea discuţiei şi a tratativelor. „Nu există divergenţe care să nu poată fi rezolvate prin tratative!" — se spune în Apel.

Guvernelor celor cinci mari puteri le revine o răspundere uriaşă în ceeace priveşte menţinerea păcii. Deaceea în Mesajul adresat acestora se spune: „Înţelegerea între cele cinci mari puteri, încheerea unui Pact al Păcii vor pune capăt încordării internaţionale şi vor salva lumea de cele mai mari nenorociri. Popoarele cer acest lucru".

In apelul către popoare sunt consemnate hotărîrile Congresului. Prima dintre aceste hotărîri se referă la războiul din Coreea întrucât această problemă a reţinut în modul cel mai deosebit atenţia Congresului; cu cea mai vie emoţie au fost ascultaţi delegaţii veniţi de pe frontul de luptă din Coreea şi care au zugrăvit convingător crimele şi barbariile săvârşite de agresorii americani, printre care războiul bactereologic, exterminarea în massă a prizonierilor. Problemele în litigiu se pot mai uşor rezolva, când vor fi încetat operaţiunile militare. Deaceia, Congresul a cerut în mod unanim şi cu toată hotărîrea: „încetarea imediată a tuturor operaţiunilor militare în Coreea".

Totodată, Congresul a cerut stăruitor încetarea imediată a operaţiunilor militare în Vietnam, Laos, Cambodge şi Malaya; încetarea folosirii violenţei în Tunisia şi Maroc.

In cursul desbaterilor, numeroase delegaţii – printre care şi delegaţia română – au subliniat importanţa considerabilă a problemei independenţei naţionale pentru apărarea păcii, s'au ridicat împotriva diferitelor încălcări ale dreptului popoarelor la independenţă şi suveranitate naţională de către puterile imperialiste şi, în primul rând, de către S. U. A. care îşi arogă în mod făţiş pretenţia la dominaţia mondială şi la impunerea cu forţa a „modului de viaţă american" întregii lumi. Incetarea discriminărilor rasiale, oprirea cursei înarmărilor şi a creării de baze pe teritorii străine, interzicerea războiului bactereologic, chimic şi a armei atomice, dezarmarea generală, simultană şi proporţională, reluarea schimburilor economice şi culturale între state, cererea ca O. N. U. să redevină un loc de înţelegere între popoare – toate aceste revendicări adoptate de Congres şi înscrise în Apel exprimă năzuinţele cele mai ferbinţi ale fiecărui om cinstit şi iubitor de pace.

Nu încape îndoială că noi şi noi milioane de oameni, popoarele din întreaga lume vor răspunde acestei însufleţite chemări istorice, mobilizându-se în lupta pentru a impune cererile lor duşmanilor înrăiţi ai păcii. Voinţa şi unitatea de luptă a popoarelor reprezintă, – astăzi aşa cum a arătat Congresul dela Viena – o forţă uriaşă, în stare să frâneze şi să izoleze pe aventurierii şi aţâţătorii unui nou război. Stă în puterea popoarelor – spune Apelul Congresului dela Viena – să schimbe cursul evenimentelor, să redea oamenilor încrederea în liniştea zilei de mâine.

Poporul nostru iubitor de pace va fi şi deacum înainte în primile rânduri ale frontului mondial al apărătorilor păcii, în fruntea căruia se află mare Uniunea Sovietică. Să facem să pă-

trundă până la cele mai îndepărtate colţuri ale ţării ideile şi documentele Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii! Insufleţita lui chemare să constituie o pârghie pentru lărgirea continuă a mişcării pentru pace în ţara noastră, un isvor nesecat de noui succese în lupta pentru apărarea păcii, pentru întărirea statului nostru, factor activ al frontului mondial al păcii! Mână în mână cu popoarele lumii întregi, să luptăm pentru ca pacea să învingă războiul. *)

T E L E G R A M E

Dr. PETRU GROZA
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale

Bucureşti

Clerul şi credincioşii Mitropoliei Moldovei şi Sucevei şi Noi personal, participăm cu însufleţire la bucuria naţională a votării actului istoric a Constituţiei Republicii Populare Române, asigurându-Vă de întreg devotamentul nostru în slujba păcii şi fericirii Patriei.

MITROPOLIT, † SEBASTIAN

Domnului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Preşedintele Consiliului de Miniştri

Bucureşti

Clerul şi credincioşii Mitropoliei Moldovei şi Sucevei şi Noi personal, participăm cu însufleţire la bucuria naţională a votării actului istoric Constituţia Republicii Populare Române, asigurând Guvernul de colaborarea noastră şi de respectarea Constituţiei pusă în slujba păcii.

MITROPOLIT, † SEBASTIAN

---

*) Extras din Ziarul Scânteia Nr. 2939 din 23 Decemvrie 1952.

Domnului VASILE POGĂCEANU
Ministrul Cultelor

Bucureşti

Clerul şi credincioşii Mitropoliei Moldovei şi Noi personal, participăm cu însufleţire la bucuria naţională a votării Constituţiei, asigurându-Vă de concursul nostru în realizarea prevederilor ei.

MITROPOLIT, † SEBASTIAN

Inalt Prea Sfinţitului şi Prea Fericitului
A L E X E I
Patriarhul Moscovei şi a toată Rusia

Moscova

Cu prilejul decorării Inalt Prea Fericirii Voastre de către Sovietul Suprem, clerul şi credincioşii Mitropoliei Moldovei şi Sucevei şi Noi personal, vă rugăm să primiţi calde felicitări şi urări de păstorire îndelungată pentru binele ortodoxiei şi realizarea păcii în lume. Intru mulţi şi fericiţi ani.

MITROPOLIT, † SEBASTIAN

SINODUL MITROPOLITAN
Şedinţa din 15 Iulie 1952

PREŞEDINTE, Se aprobă,
(ss) † SEBASTIAN

TABLOU

de preoţii din cuprinsul Ariepiscopiei Iaşilor, cărora Sinodul Mitropolitan în Şedinţa din 15 Iulie 1952, le-a revizuit rangurile bisericeşti acordate în trecut şi le-a dat dreptul să poarte distincţiile specificate mai jos.

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Localitatea
	Iconomi Stavrofori	
1	Pr. Antonescu Gheorghe	Câmpulung
2	Pr. Balan Silviu	Dorna Cândreni
3	Pr. Bodnărescu Fabian	Galata
4	Pr. Constantinescu D.	Salcea
5	Pr. Grigoraş D.	Botoşani
6	Pr. Ionescu V.	Zlătunoaia
7	Pr. Nicolau M.	Albeşti
8	Pr. Obuf I.	Cristeşti
9	Pr. Plăcintă D.	Stroeşti
10	Pr. Popovici D.	Adâncata
11	Pr. Sava Leonida	Frumoasa-Iaşi
	Iconomi	
1	Pr. Amălinei V.	Pomârla
2	Pr. Andrici Vasile	Dărmăneşti
3	Pr. Anisescu I.	Fălticeni
4	Pr. Anghelea Gh.	Liteni
5	Pr. Anuşca D.	Siminicea
6	Pr. Apostol C.	Petia
7	Pr. Belei Gh.	Vicovul de Sus
8	Pr. Beraru D.	Burdujeni
9	Pr. Bidihon N.	Alba
10	Pr. Baranai C.	Frumoasa
11	Pr. Bojescu N.	Stupca
12	Pr. Bosovici Gh.	Cacica
13	Pr. Burac Oct.	Udeşti
14	Pr. Cârnici D.	Tocileni
15	Pr. Ciornei V.	Tudora
16	Pr. Ciobotaru V.	Fandolica
17	Pr. Cojocaru Gh.	Bucecea
18	Pr. Cojocaru M.	Săveni

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Localitatea
19	Pr. Comăniţă Gh.	Broscăuţi
20	Pr. Cozma Balan	Botoşani
21	Pr. Creţu Neculai	Valea Seacă
22	Pr. Ciumău A.	Arboarea II
23	Pr. Cucu C.	Dorotei
24	Pr. Dumitrescu C.	Costâna
25	Pr. Dumitriu Eugen	Bălcescu
26	Pr. Fărtăiş Z.	Rădăuţi
27	Pr. Gherasim D.	Rădăuţi
28	Pr. Grădinaru M.	Mihoveni
29	Pr. Grigoraş V.	Burdujeni
30	Pr. Grosu Silviu	Voroneţ
31	Pr. Grosu N.	Dumbrava
32	Pr. Giosu Th.	Bobuleşti
33	Pr. Herţug M.	Liteni
34	Pr. Ienache Oliviu	Pârteştii de Sus
35	Pr. Lucaci V.	Capucodrului
36	Pr. Maxim N.	Perieni
37	Pr. Mercheş A.	Fundul Moldovei
38	Pr. Mercheş Fr.	Păltinoasa
39	Pr. Mihailescu V.	Poiana Stampei
40	Pr. Mihailovici N.	Deleni
41	Pr. Mironovici Eugen	Stulpicani
42	Pr. Moroşanu C.	Bilca
43	Pr. Motrescu Vladimir	Gălăneşti
44	Pr. Neaga Gheorghe	Eternitate
45	Pr. Negoiţă N.	Erbiceni
46.	Pr, Paşcan Gheorghe	Gura Sadovei
47	Pr. Palaghiu M.	Şipote
48	Pr. Palaghiu Petre	Ionăşeni
49	Pr. Pânzaru D.	Bulai
50	Pr. Pentelescu N.	Câmpulung
51	Pr. Petrovici Cl.	Vascani
52	Pr. Popa Iosif	Dolhasca
53	Pr. Renezescu Ioan	Eternitate
54	Pr. Roşu Gheorghe	Drăgoeşti
55	Pr. Sava T.	Siminicea
56	Pr. Sadin Octavian	Laura
57	Pr. Săuceanu M.	Pătrăuţi
58	Pr. Sârbu Ernest	Bârleşti
59	Pr. Simionescu C.	Corocăeşti
60	Pr. Sinescu Petre	Trifeşti
61	Pr. Scripcă C.	Crăiniceni
62	Pr. Sudor N.	Rădăuţi
63	Pr. Teodorescu Paul	Războeni

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Localitatea
64	Pr. Timoceanu V.	Ilişeşti
65	Pr. Tudose Alexandru	Lungani
66	Pr. Ursache I.	Ulma
67	Pr. Ursache Petre	Rediu Tatar
68	Pr. Urzică Xenofon	Dumeni
69	Pr. Vasilaş I.	Bălcăuţi
70	Pr. Vedeanu Fil.	Horodnic
71	Pr. Verneşan S.	Pojorâta
	Arhimandriţi	
1	Ioan Dinu	Decizia Sf. Sinod Nr. 3478/952
2	Ioanichie Grădinaru	Decizia Sf. Sinod Nr. 19836/951
3	Partenie Buşcu	Decizia Sf. Sinod Nr. 19836/951

Secretar Sinod Mitropolitan,
(ss) Pr. Const. Nonea

SINODUL MITROPOLITAN
Şedinţa din 15 Iunie 1952

Se aprobă cu toţi pensionarii.
PREŞEDINTE (ss) † SEBASTIAN

TABLOU

de preoţii pensionari cărora Sinodul Mitropolitan din Iaşi, în şedinţa din 15 Iulie 1952, le-a acordat dreptul de a purta distincţii bisericeşti.

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Localitatea
	a) **Iconomi Stavrofori**	
1	Pr. Andronic Ioan	Iaşi
2	Pr. Bogdan Constantin	Iaşi
3	Pr. Boca Adrian	Gura Homorului
4	Pr. Corduş Mihai	Suceava
5	Pr. Caracicovschi Gh.	Iaşi
6	Pr. Fărtăiş Arsenie	Câmpulung
7	Pr. Fasniuc C.	Iaşi
8	Pr. Furtuna D. Dr.	Dorohoi
9	Pr. Gobjilă Eugen	Iaşi
10	Pr. Ieşanu Andrei	Iaşi
11	Pr. Ioanovici Lazăr	Suceava
12	Pr. Mercheş Constantin	Botoşani
13	Pr. Onică Alexandru	Iaşi
14	Pr. Plăcintă Const.	Suceava
15	Pr. Peptu Petre	Iaşi
16	Pr. Popovici Adrian	P. Neamţ
17	Pr. Popovici Ioan	Adâncata
18	Pr. Simionov T.	Iaşi
19	Pr. Tăutu Aurelian	Siret
20	Pr. Tudan Tit	Ilişeşti
21	Pr. Vedeanu Gheorghe	Horodnic
22	Pr. Stanicov L.	Iaşi
23	Pr. Ţapu Ioan	Iaşi
24	Pr. Constantinescu V.	Piatra Neamţ
	b) **Iconomi**	
1	Pr. Agapi Grigori	Fundul Sadovei
2	Pr. Deleanu Petru	Rădăuţi
3	Pr. Nicolaescu Gh.	Pătrăuţi
4	Pr. Pavel Ilarion	Valea Putnei
5	Pr. Popovici Gr.	Siret
6	Pr. Totoescu Alex.	Vatra Dornei
7	Pr. Suciu Ioan	Vatra Dornei
8	Pr. Streliciuc Gr.	
9	Pr. Zăhărescu Gr.	Fălticeni

Secretar Sinod Mitropolitan,
(ss) Pr. C. Nonea

ITINERAR

de vizitaţiuni canonice şi îndrumări Misionare executate pe teren de Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, al Moldovei şi Sucevei, pe intervalul de timp 1 Iunie—31 Decemvrie 1952.

7—9 Iunie. — Vizită la Suceava, Mănăstirea Agafton. La Mănăstirea Agafton şi Suceava Liturghie Arhierească.

12—23 Iunie. — Bucureşti, participarea la şedinţele Sf. Sinod, la Adunarea Naţională Bisericească şi Prezidarea examenelor seriei a XIII la Cursurile de Indrumare Misionară.

24 Iunie. — Suceava, Liturghie Arhierească.

29 Iunie. — Vizitarea Mănăstirei Cetăţuia. Liturghie Arhierească.

5—7 Iulie. — Vizitarea Centrului Eparhial dela Suceava.

9—14 Iulie. — Bucureşti. Rezolvarea lucrărilor Eparhiale la Ministerul Cultelor.

15—17 Iulie. — Mănăstirea Neamţu. Presidarea şedinţei Sinodului Mitropolitan.

21—23 Iulie. — Vizitarea Mănăstirilor Putna şi Sucevita.

28—30 Iulie. — Mănăstirea Neamţu, Lucrări Şcoala Medie Tehnică de Cântăreţi Bisericeşti.

14—16 August. — Vizitarea Mănăstirei Varatec. Liturghie Arhierească.

17 August. — Vizitarea Centrului Eparhial dela Suceava.

28—30 August. — Presidarea Conferinţelor Protopopeşti de orientare, la Tg. Neamţ, P. Neamţ şi vizitarea Mănăstirilor Durău şi Secu. La Mănăstirea Secu Liturghie Arhierească.

2—6 Septemvrie. — Vizitarea Mănăstirii Sf. Ioan dela Suceava şi a Mănăstirii Vorona. La Mănăstirea Vorona Liturghie Arhierească.

6—14 Septemvrie. — Bucureşti. Participarea la şedinţa Comitetului Permanent de luptă pentru Pace.

15 Septemvrie. — Participarea la şedinţa Comitelului de Luptă pentru Pace. Regiunea Iaşi.

19—21 Septemvrie. — Sfinţirea bisericii din satul Dolhasca raion Fălticeni.

22 Septemvrie. — Presidarea examenului de admitere la Şcoala Medie Tehnică de Cântăreţi Bisericeşti.

23 Septemvrie. — Prezidarea Conferinţei cu Protoiereii din Eparhie şi preoţii din oraşul Iaşi.

26 Septemvrie. — Prezidarea Conferinţei interconfesionale în cadrul Luptei pentru Pace, din oraşul Iaşi.

27—29 Septemvrie. — Sfinţirea bisericii din satul Bogata raion Fălticeni şi vizită la Mănăstirea Râşca. Liturghie Arhierească în ambele locuri.

1—11 Octomvrie. — Vizită în Ardeal.

12 Octomvrie. — Sfinţirea Bisericii Sf. Teodor din Iaşi.

13—14 Octomvrie. — Scoaterea Sf. Moaşte a Cuvioasei Parascheva şi Liturghie Arhierească la hramul Catedralei Mitropoliei Moldovei; Cuvioasa Parascheva.

15 Octomvrie. — Prezidarea Conferinţei cu stareţii şi stareţele din Eparhie. Primirea la Iaşi a Inalt Prea Sfinţitului Patriarh Justinian.

17—19 Octomvrie. — Sfinţirea Bisericii din Todireşti raion Paşcani, vizitarea Centrului Eparhial dela Suceava.

21 Octomvrie. — Inspectarea lucrărilor dela via Cotnari.

28 Oct. — 1 Noemv. — Prezidarea conferinţelelor Protopopeşti de orientare din protopopiatele Gura Homor, Câmpulung, Vatra Dornei şi inspecţii la Centrul Eparhial Suceava.

2 Noemvrie. — Participarea la Conferinţa Regională pentru apărarea Păcii, din Iaşi.

8 Noemvrie. — Liturghie Arhierească la biserica Sf. Voevozi din Iaşi.

9—10 Noemvrie. — Sfinţirea bisericii din Gura Homorului.

20—23 Noemvrie. — Vizitarea Mănăstirii Vorona, sfinţirea bisericii dela Peştera Vorona şi sfinţirea bisericii din Pojorîta.

24—26 Noemvrie. — Bucureşti, participarea la Conferinţa Cultelor din R. P. R. în legătură cu alegerea de Deputaţi pentru Marea Adunare Naţională.

4—8 Decemvrie. — Bucureşti. Participarea la Congresul Naţional al luptei pentru pace.

12 Decemvrie. — Liturghie arhierească la Biserica Sf. Spiridon din Iaşi.

14 Decemvrie. — Liturghie Arhierească la Catedrala Mitropolitană.

18 Decemvrie. — Prezidarea Conferinţei interconfesionale în cadrul Luptei pentru pace, cu reprezentanţii cultelor din oraşul şi regiunea Iaşi.

21 şi 25 Decemvrie. — Liturghie Arhierească la Catedrala Mitropolitană. Concert de Colinde.

28—31 Decemvrie. — Prezidarea Conferinţelor Protopopeşti de orientare din Protopopiatele Fălticeni şi Suceava.

In toate vizitele canonice, la Conferinţele Protopopeşti de orientare, la Conferinţele dela reşedinţă, la Cercul ARLUS al preoţilor din Iaşi, şi în toate ocaziunile, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian, prin cuvântul său cald şi vibrant, a îndemnat şi îndrumat pe preoţi să fie cetăţeni loiali ai Statului şi pre cum iubesc Biserica şi credinţa ortodoxă, să iubească Patria scumpă, Republica Populară Română. Să colaboreze în mod armonios şi pilduitor cu organele Puterii de Stat şi să călăuzească pe credincioşi de a-şi îndeplini toate obligaţiunile patriotice către Stat, precum şi de a-şi făuri o viaţă mai bună şi fericită, intrînd în întovărăşiri agricole şi în gospodării colective, care sunt aducătoare de belşug şi progres social.

In toate locurile unde a oficiat Sf. Liturghie, în predica Inalt Prea Sfinţiei Sale rostită pe înţelesul tuturor, a arătat că învăţătura Domnului Nostru Iisus Hristos şi transformările sociale din ţara noastră — care înlătură pentru totdeauna exploatarea şi nedreptatea şi intronează munca, dreptatea şi frăţietatea sunt suporturi ale păcii şi menite să realizeze — între oameni — o viaţă luminoasă şi fericirea tuturor celor ce muncesc.

Trăirea principiilor, de viaţă morală şi religioasă, preconizate de Biserica Ortodoxă şi îndatorirea credincioşilor de a-şi însuşi principiile umanitare ale regimului nostru democrat popular pentru binele tuturor şi de a fi cetăţeni devotaţi, a format esenţa tuturor cuvântărilor Inalt Prea Sfinţiei Sale.

In timpul cât s'a aflat la Reşedinţa Mitropolitană din Iaşi a oficiat Sf. Liturghie la Catedrală în Duminici şi sărbători

A răspuns la invitaţiunile Comitetului de Luptă pentru pace, participând la şedinţă.

In ziua de 14 Octombrie a primit la Reşedinţa Mitropolitană vizita Domnului Consul Sovietic V. I. Civiliov, iar în ziua de 20 Octombrie a făcut Inalt Prea Sfinţia Sa o vizită de rigoare la Consulatul Sovietic.

In ziua de 7 Noembrie Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit a participat la recepţia dela Consulatul Sovietic din Iaşi, cu prilejul celei de a 35 aniversări dela Marea Revoluţie din Octombrie.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit a acordat o atenţiune deosebită lucrărilor de reparaţii dela Bisericile din Iaşi cât şi la cele dela parohiile din Eparhie şi dela Mănăstiri, controlând la faţa locului munca depusă, dând preţioase îndrumări şi ajutor material pentru efectuarea la timp şi în bune condiţiuni.

Sub directa supraveghere şi la îndemnul înalt Prea Sfinţiei Sale s'a reparat în mod fundamental istorica Catedrală Mitropolitană a Sfântului Gheorghe; s'a acoperit din nou palatul Mitropolitan, cu tablă galvanizată; s'a făcut gardul de fier din faţa Mitropoliei şi cel dela Trei Ierarhi, etc.

Prin munca depusă în fiecare zi, şi prin îndemnul dat cu orice prilej pentru promovarea intereselor mari ale Bisericii şi Statului nostru democrat popular, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Sebastian constituie un exemplu viu şi un stimulent atât pentru salariaţii Centrului Eparhial cât şi pentru preoţimea din întreaga Eparhie.

(Intocmit după datele cuprinse în Agenda de vizitaţiuni).

p. conformitate
Consilier Administrativ,
Pr. Const. Andone

SITUAŢIA

calificativelor de îndreptăţire, obţinute de candidaţii care au prestat examenul de capacitate preoţească în faţa Sinodului Mitropolitan dela Mănăstirea Neamţ, în ziua de 17 Iulie 1952. Acest calificativ de îndreptăţire dă candidatului dreptul de a cere numirea sau de a fi ales în postul de diacon sau preot la categoria corespunzătoare. (Art. 6 din Reg.)

Nr. crt.	Numele şi Pronumele Candidatului	Calificativul de îndreptăţire
1	Balan S. Teodor	Bine
2	Bichiu Gh. Dumitru	Foarte bine
3	Ciubotaru Gheorghe	Foarte bine
4	Păduraru Dragoş	Foarte bine

CIRCULARĂ

Se comunică mai jos — în copie — adresa Sf. Sinod cu Nr. 3517/952 spre cunoştinţă generală.

„Vă facem cunoscut că Sf. Sinod, în şedinţa din 17 lunie 1952 a luat următoarea hotărîre cu privire la reglementarea pensionării preoţilor trecuţi de 60 ani:

1. — Preoţii şi diaconii deserventi la parohii, după împlinirea vârstei de 60 ani, rămân în serviciu şi beneficiu numai atâta timp cât sunt apţi pentru funcţiunea ce îndeplinesc

2. — Toţi cei de mai sus pot cere pensionarea, în condiţiunile art. 18 din legea 10/949, cu dreptul de a continua să servească la parohie, atât timp cât sunt apţi, beneficiind pe lângă pensie şi de întregire din fonduri proprii, precum şi din veniturile epitrahilului.

3. — Preoţii şi diaconii deserventi la parohii, care, după împlinirea vârstei de 60 ani, au devenit inapţi pentru serviciu, vor fi obligaţi să-şi ceară aranjarea drepturilor la pensie, iar cei pensionaţi vor pierde drepturile conferite prin dispoziţiunile art. 2 de mai sus.

4. — Incapacitatea profesională se constată şi se hotărăşte de Consiliul eparhial, pe baza rapoartelor organelor de inspecţie şi control ale eparhiei.

5. — In termen de 15 zile dela comunicare, cei ce se consideră nedreptăţiţi de hotărârea Consiliului eparhial, au dreptul să facă apel la Consiliul Naţional Bisericesc.

Dupăce se va lua avizul Inspectorului general bisericesc, cazul se va supune desbaterii Consiliului Naţional Biseriesc, a cărui hotărâre este definitivă şi obligatorie pentru cei în cauză.

6. — Preoţii şi diaconii găsiţi astfel inapţi pentru serviciu la parohie, ramân numai cu îmbisericirea la biserica la care au slujit.

7. — Preoţii şi diaconii pensionaţi până la data prezentei

Deciziuni şi care nu mai sunt în activitate, dacă nevoia cere şi sunt apţi pentru serviciu la parohie, pot fi utilizaţi de Chiriarh în condiţiunile art. 2 al prezentei Deciziuni.

8. — Prezenta Deciziune intră în vigoare imediat după aprobarea ei de către membrii Sf. Sinod.

MIŞCĂRI DE PERSONAL

In cuprinsul Mitropoliei Moldovei şi Sucevei pe anul 1952

Centrul Eparhial

1. — P. C. Consilier administrativ cultural Constantin Nonea, a fost numit, pe data de 1 August 1952, în postul de Vicar al Mitropoliei, în locul P. C. Arhim. Ioan Dinu, care s'a pensionat. Ordinul Sf. Mitropolii Nr. 7340/952.

2. — P. C. Protopop Constantin Andone dela protopopiatul Tg. Neamţ, a fost numit, pe data de 1 August 1952, Consilier administrativ cultural, ordinul Sf. Mitropolii Nr. 7340.

3. — P. C. Preot Theodor Bodnaru — Inspector Bisericesc -- a fost transferat şi încadrat, pe 1 August 1952, în postul de Consilier administrativ, în locul P. C. Vladimir Puşcaru transferat la Biserica Adormirea Maicii Domnului din Câmpulung.

4. — P. C. Preot Scarlat Porcescu — profesor la Şcoala de Cântăreţi Bisericeşti — se numeşte, pe data de 1 August 1952 în postul de Inspector Bisericesc, ord. Sf. Mitropolii Nr. 7512.

5. — Monahia Neonila Iremia se angajează pe 1 August 1952, în post de îngrijitoare, ord. Nr. 3506.

Incadrări din buget propriu

1. — Andrei Loizo inginer, se angajează pe data de 15 Oct. 1952, în post de arhitect în locul d-lui arhitect Mihai Stoian.

2. — Pr. Cezar Ignat, se angajează contabil la Fondul de Credit, pe 1 Aprilie, ord. Nr. 1898/952.

3. — Diac. Tiberiu Meleşcanu, se angajează şef de secţie la Fondul de Asigurare al Bunurilor Bis. pe 1 Aprilie cu ordinul Nr. 1898/952.

4. — Pr. Teodosie Păucă se angajează gestionar la Depozitul de vin bisericesc din Iaşi, pe 1 Aprilie, ordinul Nr. 1898.

5. — D-l. Gheorge Pascu, se angajează gestionar la Depozitul de vin bisericesc din Suceava, pe 15 Septemvrie 1952, ordin Nr. 9455/952.

6. — Pr. Gheorghe Bariz, se angajează pe 1 August, gestionar la Depozitul de obiecte Bisericeşti, ordin Nr. 8137/952.

7. — D-na Ruxanda Dimitriu, se angajează, pe 1 Aprilie dactilografă la Fondul de Credit şi Ajutor. Ord. Nr. 3266.

8. — Pr. Augustin Hanganu, se angajează, pe 1 Mai 1952 curier, Ord. 3082.

9. — Irineu Solcan, se angajează pe 1 Mai, administrator la via Hlincea. Ord. Nr. 4131.

10. — Milian Dumitru, se angajează pe 1 Martie, îngrijitor.

11. — Monahia Neonila Iremia, se angajează pe 1 Martie 1952, îngrijitoare, ord. 2090/952.

12. — Evdochia Cuhurăscu se angajează pe 1 Aprilie, îngrijitoare, ord. Nr. 3167.

13. — Leontina Bariz se angajează, pe 1 August îngrijitoare, ord. Nr. 8137.

14. — Vasile Macriade se angajează, pe 15 Noemvrie, lucrător la turnătoria de lumânări din Iaşi.

15. — Agatanghel Huţu, se angajează pe 1 Iunie, bucătar şef, ord. 6780.

Şcoala de Cântări Bisericeşti M-rea Neamţ

1. — Chiril Arvinte, se încadrează secretar, pe 1 Septemvrie, ord. Nr. 10811.

2. — Opaţchi Alexandru, se angajează contabil pe 1 Septemvrie, ord. Nr. 10811.

3. — Iliescu Gheorghe se încadrează administrator intern, pe 1 Septemvrie Nr. 10811.

4. — Curea Magdalena, se încadrează bucătăreasa, pe 1 Sept. ord. 10811.

5. — Vartic Meropia se încadrează spălătoreasă, pe 1 Sept. ord. 10811.

6. — Bodnărescu Manasia, se încadrează îngrijitoare pe 1 Sept. ordinul 10811.

7. — Zainea Pimen, se încadrează pedagog pe 1 Octomvrie ord. 10311.

8. — Mihalcea Dosoftei se încadrează magazioner pe 1 Octomvrie ordinul Nr. 10811.

9. — Samachiş Gheorghe, se încadrează îngrijitor pe 1 Octomvrie ordinul Nr. 10811.

10. — Bâgu Agapia, se încadrează bucătăreasă ajutoare, pe 1 Octomvrie ordinul Nr. 10811.

11. — Varahiil Moraru, se încadrează profesor suplinitor pe 1 Octomvrie ordinul Nr. 10811.

12. — Nicolae Ţaranu, se încadrează administrator de internat pe 1 Noemvrie în locul lui Gh. Iliescu, demisionat. Ord. Nr. 13497.

13. — Emilian Moroşanu se încadrează pedagog pe 1 Decemvrie în locul lui Zainea Pimen, ordinul 13498.

14. — Pr. Vasile Iordache se angajează spiritual pe 1 Decemvrie în locul lui Justinian Creţu.

15. — P. C. Arhim. Benedict Ghiuş se angajează profesor pe 1 Septemvrie ordinul 10526.

16. — Diacon Ivan Ioan se angajează profesor şi director pe 1 Septemvrie ordinul 11614.

17. — Preot Ioan Zugravu se angajează profesor pe 1 Septemvrie ordinul 11679.

Fonduri proprii

1. — Natalia Grigoriu se încadrează vânzătoare-casieră la bazarul de oale din Tg. Neamţ pe 1 Oct. ordinul 9717/952.

2. — Gh. Donici — se încadrează meseriaş olar — pe 1 Octomvrie ord. 9717/952.

3. — Elena Gh. Donici, în post de înfloritoare, pe Octomvrie ordinul 9717/952.

Tipografia dela Monastirea Neamţ

1. — D-l Alexandru Ţerek se angajează, pe 1 Octombrie a. c., responsabil technic şi administrativ la tipografie.

2. — Arhim. Gherontie Brustureanu, se încadrează pe 1 Octomvrie, zeţar.

3. — Arhim. Vladimir Muscă, se încadrează, pe 1 Octomvrie, zeţar.

4. — D-l Iosif Bervin, se încadrează pe 1 Oct. maşinist

5. — Protos. Narcis Munteanu, se încadrează, pe 1 Octomvrie legător.

6. — Arhim. Claudiu Derevleanu, se încadrează, pe 1 Oct. magaziner şi expeditor.

7. — Monahul Dutcovici Filaret, se încadrează, pe 1 Octomvrie contabil.

8. — Aurel Catana se încadrează, pe 1 Octomvrie îngrijtor.

Angajări de personal

1. — Pr. Aurel Andrioaie preot II la parohia Sineşti, trece pe 1 Fevruarie 1952, paroh la această parohie. Ord. 660/952.

2. — Pr. Theodor Bodnar, se numeşte paroh extrabugetar, pe 1 lanuarie 1952, la parohia Gura Homorului, ord. 783/952.

3. — Pr. Gh. Vâlcu se numeşte, pe 1 Decemvrie 1952 paroh la parohia Ungureni raion Săveni.

4. — Pr. Dumitru Filipescu, se numeşte paroh la parohia Răuseni Suceava, pe 1 Mai 1952. ord. 6430.

5. — Pr. I. Buhaciuc se numeşte pe 1 Martie 1952, paroh la parohia Sf. Spiridon Botoşani, ord. Nr. 2448.

6. — Pr. Victor Tanasiciuc — se numeşte pe 1 Fevruarie 1952 paroh onorific la parohia Poeni Chisileni — Suceava. Ordin Nr. 660/952.

7. — Pr. M. Beraru se numeşte pe 1 Iunie paroh la parohia Maghera, raion Dorohoi.

8. — Pr. Gh. Ghebiuc numit, pe 1 August 1952, preot II la Breaza raion Câmpulung.

9. — Pr. Ştefan Sainiuc numit pe 1 August 1952 la parohia Şerbăneşti raion Dorohoi. Ord. 7185.

10. — Pr. Iacob Chiticaru se numeşte pe 1 August paroh la parohia Adormirea din oraşul Fălticeni ord. Nr. 9895.

11. — Pr. Val. Iordăchescu — numit paroh la Avântul — Iaşi, pe 1 Noembrie 1952, ord. 11989.

12. — Pr. Ioan Ionescu paroh onorific la Sf. Treime Iaşi, trece pe 1 Aprilie preot II la aceiaşi parohie, ord. 3335.

13. — Pr. Ioan Isac, numit pe 1 Decembrie 1952 paroh la parohia Cândeşti raionul Dorohoi Ord. Nr. 12769.

14. — Pr. Visarion Puiu se numeşte onorific, pe 1 Mai 1952, preot II la parohia Mitoc raion Săveni, ord. 3721.

15. — Dc. Petru Alexa numit diacon onorific la M-rea Sf. Ioan cel Nou din Suceava.

Angajări de protopopi

1. — Pr. Radu Teodorescu, se numeşte provizoriu, protoiereu al Protopopiatului Tg. Neamţ, pe 1 Aug. 1952, ord. Nr. 7809.

2. — Pr. Ioan Moraru, se numeşte provizoriu, protoiereu al Protopopiatului Tg. Neamţ, pe 1 Decemvrie 1952, ord. 9346/952, în locul Pr. Radu Teodorescu.

3. — Pr. Modest Grădinaru, se numeşte provizoriu, protoiereu al Protopopiatului Fălticeni, pe 1 August 1952, ord. Nr. 7276/952, în locul Pr. Iacob Chiticaru.

4. — Pr. Gheorghe Fântână, se numeşte provizoriu, protoiereu al Protopopiatului Tg. Frumos pe 1 Septemvrie 1952, ord. Nr. 7257/952 în locul Pr. C. Ciopraga.

TRANSFERĂR

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Parohia
1	Pr. Boris Lizo	Valea Satului r. Negr
2	Pr. N. Tescuteanu	Arborea r. Rădăuţi
3	Pr. V. Popuţoaia	Ădăşeni-Săveni
4	Pr. Gh. Dimitriu	Sineşti
5	Pr. Alex. Budescu	Aroneanu-Iaşi
6	Pr. Leon Dimitrie	Cogeasca Iaşi
7	Pr. V. Simiganovschi	V. Lupului Iaşi
8	Pr. Al. Popa	Ţibăneşti-Negreşti
9	Pr. C. Bantaş	Vârgolici Dorohoi
10	Pr. Brumă	Suliţa II Botoşani
11	Pr. D. Constantinescu	Nicşeni Iaşi
12	Pr. M. Boca	Mitoc Maici Iaşi
13	Pr. Vasile Flondor	Şipote Iaşi
14	Pr. Boris Lizo	Mov. Ruptă Truşeşti
15	Pr. Gh. Poiată	Sf. Spiridon Iaşi
16	Pr. M. Palaghiu	Probota Iaşi
17	Pr. onorif. P. Chirica	Barnovschi Iaşi
18	Pr. Octav Ionescu	Dorna
19	Pr. Nic. Petenghea	Vereşti-Suceava
20	Pr. Dionisie Sofian	Ichimeni
21	Pr. Filip Achiţei	Cârniceni
22	Pr. Saghin Traian	Sf Dumitru Suceava
23	Pr. Radu Rusu	Scheia

	Parohia unde se transferă	Data	Nr. ordinului
eşti	Movila Ruptă r. Truşeşti	1. III. 952	704
	Păltiniş Vatra Dornei	1. III. 952	2257
	Muncelul de Sus Paşcani	1. I. 1952	783
	Adăşeni raion Săveni	1. I. 1952	793
	Sineşti pr. II Iaşi	1. I. 1952	783
	Ţibăneşti	1. I. 952	783
	Cogeasca Iaşi	1. I. 952	783
	Valea Lupului	1. I. 952	783
	Aroneanu Iaşi	1. I. 952	783
	Slobozia Ciurea Iaşi	1. I. 952	783
	Trişoara-Botoşani	1. I. 952	783
	Mirăuţi Suceava	1. II. 952	11854
	Sf. Treime Iaşi	1. IV. 952	3335
	Val. Satului Negreşti	1. VII 952	3603
	Mitoc Iaşi	1. VI. 952	3535
	Şipote Iaşi	1. VI. 952	4303
	Sf. Spiridon	1. VI. 952	5717
	Vereşti Suceava	1. II. 952	5717
	Dorna	1. II. 952	5717
	Ivăncăuţi	1. VI. 1952	6963
	Probota	1. VII. 952	6302
	Scheia-Suceava	1. VIII. 952	6803
	Sf. Dumitru	1. VIII, 952	6603

Nr. crt.	Numele şi Pronumele	Parohia
24	Pr Visarion Puiu	Mitoc-Săveni
25	Pr. Aurel Ciumău	Poeni-Homor
26	Pr. Gavril Popescu	Marginea Rădăuţi
27	Pr. Modest Grădinaru	Mihoveni Suceava
28	Pr. Th. Stuseac	Băneşti Suceava
29	Pr. Augustin Triteanu	Hândreşti Tg. Frumos
30	Pr. Vlad. Puşcariu	Centrul Eparhial
31	Pr. Aurel Ciofu	Mănăstireni Botoşani
32	Pr. N. Scriban	Buzeni
33	Pr. Gh. Antistescu	Poeni
34	Pr. C. Sângeap	Băbiceni Truşeşti
35	Pr. Ştefan Grosu	Horlăceni
36	Pr. Ioan Micu	Crăcăoani Sus P. Neamţ
37	Pr. Mihai Beraru	Maghera Dorohoi
38	Pr. Th. Brânzei	Poiana Serafineşti Botoş.
39	Pr. C. Drăgoi	Blândeşti Botoşani
40	Pr. Ilie Posteucă	Slobozia Prunc
41	Pr. Trifon Pănzariu	Tacu Botoşeniţa Rădăuţi
42	Pr. Grigori Hogea	Sf. Neculai Tg. Neamţ
43	Pr. Ioan Moraru	Bârgăoani Tg. Neamţ

Parohia unde se transferă	Data	Nr.
Ichimeni-Săveni	1. VII. 952	6963
Luca Arbore Rădăuţi	1. VII. 952	7185
Mihoveni Suceava	1. VIII. 952	7405
Sf. Ilie Fălticeni	1. VIII. 952	7276
Corn. Luncii	1. VII. 952	3603
Criveşti Tg. Frumos	1. VIII. 952	8185
Adormirea Câmpulung	1. VII. 951	8185
Ulmi Liteni Hârlău	1. VII. 952	8185
Ruset-Botoşani	1. VIII. 952	8185
Sf. Ilie Tg. Neamţ	1. XII. 952	8589
Tomeşti Truşeşti	1. X. 952	8874
Dimăcheni Dorohoi	1. X. 952	9893
Mărgineni P. Neamţ	1. IX. 952	9106
Boroaia I	1. IX. 952	10540
Buzeni	1. X. 952	12129
Şerbeşti II P. Neamţ	1. XI. 952	6153
Marginea post II.	1. XI. 952	12129
Ştirbăţ Suceava	1. XI. 952	11444
Brusturi Tg. Neamţ	1. XII. 952	12124
Sf. Neculai Tg, Neamţ	1. XI. 952	12124

Numiri de personal la Oficiul Protopopesc

1. — Pr. pens. Petru Deleanu, se numeşte pe 1 August 1952, secretar la protopopiatul Rădăuţi, ord. Nr. 9075.

2. — Petru Suhani, se numeşte pe 1 August 1952, îngrijitor la protopopiatul Rădăuţi.

3. — Pr. Gh. Solcan dela parohia Frasin se numeşte, pe 1 Septemvrie 1952, secretar la protopopiatul Homor, ord. 9150.

4. — Eugenia Volosciuc, se numeşte pe 15 Septemvrie 1952, îngrijitoare la protopopiatul raion Suceava.

5. — Pr. Apietroaie Mihai se numeşte pe 1 August 1952, secretar la protopopiatul Săveni, ord. 9890.

6. — Pr. Gh. Galeriu dela parohia Sf. Trei Ierarhi Botoşani, se numeşte, pe 15 August 1952, secretar la protopopiatul Botoşani, ord. 12572.

7. — Pr. Zaharia Arnăutu, se numeşte pe 15 Octomvrie 1952, secretar la protopopiatul Darabani, ord. 13.488.

8. — Valeria Aroşoaie, se numeşte pe 15 Octomvrie 1952, îngrijitoare la protopopiatul Darabani.

9. — Pr. Petru Pantelimon, dela parohia Sf. Voeeozi Paşcani, se numeşte pe 1 Noemvrie 1952, secretar la protopopiatul Paşcani, ord. Nr. 9914.

10. — Pr. Dumitru Brânzei, dela biserica Sf. Pavel şi Petru Iaşi, se numeşte pe 1 Martie 1952, secretar II la protopiatul Iaşi, ord. 2140.

11. — Pr. Em. Danicescu, se numeşte pe 1 Septemvrie 1952, secretar la protopopiatul Hârlău, ord. 9116.

12. — Cristureanu Niculina, se numeşte pe 1 August 1952, îngrijitoare la protopopiatul Fălticeni, ord. 12301.

13. — Preot Ioan Preotu, se numeşte secretar la protopiatul Tg. Frumos, pe 1 Ianuarie 1952.

Intrări în Eparhie

1. — Pr. Andrei Bejan din Timişoara, Eparhia Timişoarei la parohia Nicşeni Botoşani, pe 1 Ianuarie 1952, ord. 349.

2. — Pr. Ilie Popa dela Baia Mare, Eparhia Cluj la parohia Vârgolici Dorohoi, pe 1 Ianuarie 1952, ord. 12323.

3. — Pr. V. Păstrăguş dela Firminiş-Jibou, Eparhia Timişoara la parohia Arama Hârlău, ca extrabugetar, pe 1 Octomvrie 1952, ord. 11170.

Ieşiri din Eparhie

1. — Pr. Andrei Bejan dela parohia Nicşeni raion Botoşani, se transferă pe 1 Septemvrie la parohia Ghemlac raion Lipova Eparhia Timişoarei.

2. — Pr. Th. Cudriţescu dela parohia Mărgineni raion P. Neamţ, se transferă pe 1 Sept. 1952, la parohia Bălăbăneşti raion Bârlad, Eparhia Romanului.

3. — Diac. Octav Ştefureac dela Rădăuţi, se transferă pe 1 Decemvrie 1952, la Bis. Sf. Apostoli din Craiova, Eparhia Olteniei.

4. — Pr. Const. Blădescu dela parohia Ceahlău, se transferă dela 1 Decemvrie 1952, la parohia Prislop Muscel Eparhia Ungro-Vlahiei.

5. — Pr. Ioan Duca, dela parohia Hălceni raion Iaşi, se transferă dela 1 Decemvrie 1952, la parohia Cartierul Nou-Vaslui, Eparhia Romanului.

P e n s i o n ă r i

1. — P. C. Arhim. Ioan Dinu — Vicar Eparhial — se pensionează pe 1 August 1952, ord. 8185/952.

2. — Pr. Petru Chirica dela parohia Barnovschi Iaşi, se pensionează pe 1 Iunie 1952, ord. 4827.

3. — Pr. Const. Tusciuc, dela parohia Dămileni Dorohoi, se pensionează pe 1 Fevruarie 1952, ord. 13870/952.

4. — Cântăreţ C. Zaharia dela parohia Intâmpinarea Domnului Ruset, pe 1 Septemvrie 1952, ord. 9101.

5. — Pr. Tuleaşcă Ioan dela parohia Gâşteşti raion Paşcani, pe 1 Iulie, ord. 5084.

D e c e s e

1. — Pr. Vladimir Nicorovici din parohia Siret I raion Rădăuţi, la 3 Ianuarie 1952, ord. 282.

2. — Pr. Pavel Todicescu, dela patohia Tâmpeşti raion Fălticeni, la 30 Ianuarie 1952, ord. 1038.

3. — Pr. Ioan Nisioi din Câmpulung, la 1 Noemvrie 1952, ord. 11588.

4. — Cântăreţ Andrei Orzoi dela parohia Oneaga, la 30 Noemvrie 1952.

5. — Cânt. pens. Gh. M. Herghelegiu dela Catedrala din Dorohoi, la 6 Mai 1952, ord. 5854.

6. — Cânt. Ilie Hriscanu dela parohia Sf. Ioan Botoşani, la 31 Oct. 1952, ord. 12344.

Hirotonii

1. — Ioan Nicolau hirotonit la 15 Ianuarie 1952 şi numit, paroh al parohiei Ionăşeni, Dorohoi, ord. 103/952.

2. — Diacon Vasile Grecu, hirotonit preot şi numit paroh al parohiei Tâmpeşti—Fălticeni, pe 1 Martie 1952.

3. — Dragoş Păduraru, hirotonit preot şi numit la parohia Poeni Solca raion Gura Homorului, pe 1 Octomvrie 1952, ord. 9893.

4. — Theodor Balan, hirotonit preot şi numit paroh la Băbiceni Truşeşti pe 1 Decemvrie 1952, ord. 10927.

5. — Mihai Beraru, hirotonit şi numit preot la parohia Maghera Dorohoi, pe 1 Decemvrie 1952.

Numiri de Cântăreţi bugetari

1. — N. Bârleanu se numeşte cântăreţ la parohia Măzănăeşti raion Gura Homorului, pe 1 Iunie 1952, ord. 5940.

2. — Manea Teodosie se numeşte cântăreţ la biserica Eternitatea din Iaşi, pe 1 Noemvrie 1952, ord. 5527.

3. — Pricop Dumitru, se numeşte cântăreţ la parohia Uspenia Botoşani, pe 1 Noemvrie 1952, ord. 12129.

4. — Gavril Cojocaru, se transferă dela parohia Adormirea la Humuleşti Tg. Neamţ, pe 1 Decemvrie 1952, ord. 12289.

Mişcări în personalul monahal din eparhie.

1. — Ierom. Nazarie Chirilă numit preot la Mănăstirea Râşca raion Fălticeni, pe 1 Septemvrie 1952, ord. 9898.

2. — Ierom. Gherontie Balan numit pe 1 Septemvrie 1952, preot la Mănăstirea Slatina 9895.

3. — Ierod. Macarie Tanasie diacon pe 1 Septembrie 1952, la Mănăstirea Slatina ord. 9895.

4. — Protos. Emilian Olaru, din M-rea Slatina se numeşte stareţ al Mănăstirii, pe data de 1 Oct. 1952 ord. 10225.

5. — Arhim. Demostene Tebeica se numeşte preot cu de-

legaţie de stareţ la M-rea Putna, raion Rădăuţi pe 1 Octomvrie, ord. 10808.

6. — Preot. Chesarie Colban se numeşte pe 1 Decemvrie 1952, preot la M-rea Sucevița, ordin. 12646.

D e c e s e

1. — Sora Tinca Codreanu din M-rea Miclăuşêni la 30 Ianuarie 1952, ord. 1204.

2. — Ierom. Ilarion Aluculesei, din M-rea Râşca la 13 Ianuarie 1052, ord. 1528.

3. — Sora Ecaterina Matei din M-rea Miclăuşeni, la 21 Mai 1952 ord. 5104.

4. — Monahul Gamaliil Macovei diu M-rea Sihăstria raion Tg. Neamţ, la 30 August 1952, ord. 9449.

P e n s i o n ă r i

1. — Zaharia Sendriuc îngrijitor la M-rea Agafton, se pensionează pe 1 Iulie 1952 ord. 6897.

Modificări în clasificarea parohiilor.

1. — Parohia Andrieşeni dela categ. II la categ. I
2. — „ Chişcăreni „ „ II „ „ I
3. — „ Fântânele „ „ II „ „ I
4. — „ Şipote „ „ II „ „ I
5. — „ Albeşti „ „ II „ „ I
6. — „ Orăşeni-Botoşani „ III „ „ II

Modificări în delimitarea Parohiilor.

1. — Pe 1 Aprilie 1952, se înfiinţează parohia Luca Arbore-Rădăuţi, prin deslipire dela parohia Arborea.

2. — Parohia Rediu I raion Darabani se contopeşte cu parohia Rediu II, rămânând o singură parohie cu denumirea Rediu.

3. — Biserica Mitocul Maicilor din oraşul Iaşi, se alipeşte la parohia Banu Iaşi.

4. — Satul Brădăţel dela parohia Horodniceni rămâne definitiv alipit de parohia Cornu Luncii, ord. Nr. 4579/952.

5. — Satul Cotârgaci din parohia Roma, se alipeşte, pe 1 Iulie 1952, parohiei Teişoara.

6. — Enoriaşii cartierului nou Crucea Roşie Iaşi, care aparţinea de parohia Sf. Neculai Copou, trec pe 1 Iulie 1952, la parohia Sf. Treime Iaşi, iar parohia Sf. Neculai Copou, primeşte în schimb 30 capi de familie dela parohia Podgoria Copou.

7. — Parohia Suliţa II se contopeşte cu parohia Suliţa Târg raion Botoşani.

8. — Parohia Verpole raion Rădăuţi, se contopeşte, pe 1 Noembrie 1952 cu parohia Siret I, ord. 11790/952.

9. — Parohia Poiana se contopeşte cu parohia Serafineşti, pe 1 Noembrie 1952, ord. 12906/952.

Prin desfiinţarea fostului vicariat ortodox ucranian s'a repartizat Arhiepiscopiei Iaşilor, din punct de vedere administrativ, următoarele parohii:

1. — Parohia Cacica raion Gura Homorului
2. — „ Câmpulung „ Câmpulug
3. — „ Rădăuţi „ Rădăuţi
4. — „ Siret „ „
5. — „ Sadău „ „

Protopopiatul acestor parohii este la Poenele de sub Munte Raionul Vişeu regiunea Oradea.

Tipografia Centrului Mitropolitan — Monastirea Neamţu.
Raionul Târgu-Neamţ.—Regiunea Bacău.

Bun de Imprimat pentru Nr. 7, 8, 9, 10, 11 și 12/953

ne arată limpede că Cel ce a pătimit de bună voie pentru păcatele lumii; Impăratul îngerilor care cu cunună de spini S'a încununat; Mirele Bisericii care cu sulița S'a împuns „cu adevărat acel Om Fiu al lui Dumnezeu a fost“ (Marcu 15, 39). Nu din întâmplare „făptura toată s'a schimbaf de frică văzând pre Hristos pre Cruce răstignit; soarele s'a întunecat; temeliile pământului s'au cutremurat; mormintele s'au deschis și tâlhariul văzând pre Iisus pre Cruce răstignit a strigat: de n'ar fi fost Dumnezeu întrupat, carele cu noi S'a răstignit, soarele nu și-ar fi ascuns razele sale, nici pământul nu s'ar fi clătit cutremurându-se“, (Triod.) căci: Hristos a înviat!

Dar cutremurarea noastră și îndoiala din suflete să risipește, când îngerul a grăit către femeile mironosițe: „Nu vă temeți căci știu că pre Iisus cel răstignit căutați. Nu este aici căci S'a sculat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul“. (Matei 28, 5-6).

In locul tristeții care ne-a umplut sufletul, iată că glasul blând al Mântuitorului toarnă în inimile sbuciumate ale mironosițelor și în ale noastre ale tuturor credincioșilor, balsamul liniștitor al bucuriei veșnice, spunând: „Bucurați-vă! Nu vă temeți! Mergeți de spuneți fraților Mei, să meargă în Galileia și acolo Mă vor vedea“. (Matei 28, 9-10).

Toate acestea întâmplări le-am urmărit și le-am chiar trăit, când cu „inima frântă și smerită“ am luat parte la sfintele slujbe din Săptămâna Patimilor, ca ajunși la slăvitul prasnic al Invierii Domnului, cu bucurie și plini de evlavie să cântăm: „Hristoase! Ieri m'am îngropat cu Tine; astăzi, înviind Tu, mă scol împreună cu Tine. Ieri m'am răstignit împreună cu Tine; Insuți împreună mă preamărește Mântuitorule, întru împărăția Ta“.

Dar bucuria care a pus stăpânire pe sufletele noastre la Sfintele Paști, noi nu o mărturisim numai prin frumoasele cântări ale Bisericii, ci arătăm și prin fapte că trăim această bucurie a Invierii când spunem: „unul pe altul să ne îmbrățișăm, să zicem fraților, să iertăm toate pentru Inviere și așa să strigăm: Hristos

au înviat din morți, cu moartea pre moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le".

Cum am putea oare rămânea cu inimile împietrite unii față de alții, când bunul Dumnezeu, din marea Sa iubire de oameni, a binevoit ca Fiul Său cel unul născut să fie jertfit și dat răscumpărare pentru păcatele noastre? „Intru aceasta este dragostea, nu că noi am iubit pre Dumnezeu, ci căci El ne-a iubit pre noi și a trimis pe Fiul Său curățire pentru păcatele noastre". (I. Ioan 4, 10).

Dacă Dumnezeu-Tatăl a arătat o așa de mare iubire pentru oameni, cum pot oare creștinii răspunde la această îndurare dumnezeiască, dacă nu tot prin iubire? „Să iubești pre Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată puterea ta; aceasta este întâia și mai marea poruncă. Iar a doua asemenea acesteia: să iubești pre aproapele tău ca însuși pre tine. Mai mare decât acestea altă poruncă nu este". (Marcu 12. 20. 31).

Credința noastră religioasă deci se întărește pe legea dragostei, către Dumnezeu și către aproapele. Credinciosul care ar călca această poruncă a dragostei așezată de către Mântuitorul Hristos, acela nu să poate bucura cu adevărat de măreția prasnicului Invierii Domnului. Cel care nu e pătruns de porunca iubirii, acela nu crede nici în Invierea Domnului, care Înviere este tocmai rodul iubirii lui Dumnezeu față de oameni. Ori legea iubirii este o mărturie și pentru nemurirea sufletului și a legăturii între părțile ce alcătuesc Biserica în structura ei pământească și cerească. Prin Invierea Domnului s'a adus în lume ideea divină a nemuririi sufletului, ceiace până la El era necunoscută. Invierea Domnului este puntea de legătură între cei vii și între cei morți, „Și de nu este învierea morților, nici Hristos dar n'a înviat. Iar dacă n'a înviat Hristos, zădarnică este propoveduirea noastră, zădarnică este și credința voastră". (I Cor. 15, 13-14).

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Primele cuvinte spuse de Mântuitorul după Invierea Sa către Apostoli au fost: „Pace vouă“. Era și firesc acest salut în gura Celui numit de marele prooroc Isaia „Domn al păci“, acum când avea să înlăture turburarea care cuprinsese sufletele ucenicilor Săi. El era doar Cel a cărui venire în lume era vestită de corul îngerilor, cari au cântat: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pre pământ pace, între oameni bună învoire“. (Luca. 2. 14). El era doar Cel ce a spus în predica de pe munte: „Fericiți făcătorii de pace că aceia fii lui Dumnezu se vor chiema“. (Mat. 5. 9). El era Cel care, venind în lume, trebuia, „să îndrepteze picioarele noastre pe calea păcii“. (Luca 1. 79).

Intreaga viața Sa cea de pe pământ, ca și toată învățătura Sa, au fost puse în slujba păcii și a bunei înțelegeri între oameni, pacea fiind rod al dragostei de aproapele, din care El a făcut cea mai mare poruncă a legii Sale învățându-ne totodată că deaproapele nostru este orice om, fără deosebire de neam, de limbă și de religie. Pavel apostolul zice despre Mântuitorul că „venind a binevestit pacea celor de departe și celor de aproape“, (Efes. 2. 17) și că „El este pacea noastră“. De altfel apostolul Pavel, pășind pe urmele Domnului și prețuind pacea cum se cădea, ca pe un semn deosebitor al creștinismului, îndeamnă mereu la pace zicând: „dacă e cu putință din partea voastră fiți în pace cu toți oamenii“. (Rom. 12. 18). Printre roadele Duhului apostolul Pavel numără la loc de mare cinste, pacea, când zice: „iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea poftelor“. (Gal. 5. 22). Apostolul Iacov numește pacea rod al dreptății când zice: „Iar roada dreptății cu pace se seamănă celor ce fac pacea“. (Iacov. 3. 18).

Pentru toate aceste pricini și altele multe pe care le cuprinde Sfânta și Dumnezeiasca Scriptură, Biserica noastră este Biserica păcii, a bunei înțelegeri și iubirii între oameni. Biserica noastră niciodată n'a propovăduit dezbinare și împerechere între frați și a fost totdeauna în-

potriva războiului, pentrucă ea știe că: „Dumnezeu nu este Dumnezeul neorânduelii, ci al păcii“. (I. Cor. 14, 33). In sfintele sale slujbe ea ne învață: „cu pace Domnului să ne rugăm, pentru pacea a toată lumea și pentru unirea tuturor Domnului să ne rugăm“.

Pacea fiind o condiție esențială a vieții și de neapărată nevoie pentru progresul și bunăstarea omenirii, este sprijinită și propoveduită de Biserică.

Deaceea, acum când pacea lumii este amenințată, când s'a deslănțuit un crunt război în răsăritul îndepărtat, udând pământul cu sânge nevinovat, făcând mii și mii de victime, nu numai printre ostașii înarmați, dar și în populația pacinică și fără arme: invalizi, femei, copiii și bătrâni; acum când bombardamente sălbatece distrug fără milă rodul muncii și civilizației unui popor care-și apără cu curaj și eroism independența și libertatea; acum când cruzimea și lipsa de omenie a urzitorilor de război au început să folosească cea mai barbară armă ucigătoare, armă bacteriologică, semănând cele mai groazave și ucigătoare molimi în mijlocul unei populații pașnice; acum când nebunia agresorilor amenință cu folosirea celei mai nimicitoare arme, Biserica noastră stă în slujba păcii, să roagă pentru pace și propoveduește pacea, îndemnând pre credincioșii săi să fie slujitori ai păcii, nu numai cu cuvântul, ci mai ales cu fapta; să se adune în jurul celor ce doresc pacea și luptă pentru ea; să desaprobe pe urzitorii de război, ca pre unii cari vor să samene moarte și jale în rândurile oamenilor, căci numai așa își vor apăra viața lor și a copiilor lor, precum și civilizația, progresul și fericirea celor ce vor veni după noi.

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Ca și Invierea Domnului, primăvara care a sosit încă este un mare prilegiu de bucurie pentru toți.

A sosit vremea lucrului la câmp, când trebue să vă îngrijiți ogoarele, ca să aducă rod îmbelșugat, nu numai pentru nevoile noastre, ci și pentru îndestularea

celor ce muncesc cu sârg în uzine, în fabrici, în minele de diferite soiuri, pe şantiere, în birouri şi pretutindenea. Pentrucă numai prin colaborare şi muncă chibzuită vom contribui la îndeplinirea programului pe care Statul nostru popular democratic l-a făcut, pentru uşurarea vieţii oamenilor şi asigurarea propăşirii scumpei noastre patrii. Toţi suntem datori să muncim, căci: „cine nu vra să muncească nici să nu mânânce“. (II. Tes. 3,10). Numai unde este muncă şi activitate acolo este viaţa. Când încetează munca, îi ia locul mizeria şi apoi moartea.

Cunoaşteţi cuvântul înţelept „unde-i unul nu-i putere la nevoi şi la durere, unde-s doi puterea creşte şi duşmanul nu sporeşte“, însoţiţi-vă deci mai mulţi şi lucraţi câmpul cu maşinele pre cari Statul cu bunăvoinţă, vi le pune la dispoziţie. Prin aceasta vă uşuraţi munca şi vă asiguraţi o recoltă mai bogată şi de mai bună calitate. In zilele trecute v'am trimis o Circulară în legătură cu lucrările de primăvară, ca să aveţi o bună orientare în muncile cari vă stau în faţă. Să nu uitaţi că şi munca este tot un fel de rugăciune. Deci cu gândul la Dumnezeu şi la interesele R. P. R. şi a poporului, să porniţi la muncă. Eu, Arhipăstorul vostru, binecuvintez cinstita voastră muncă şi pre voi muncitorii de toate soiurile.

Acum când la prasnicul Invierii Domnului, mesele voastre sunt înbelşugate cu de toate, aduceţi-vă aminte de cei neputincioşi şi le veniţi în ajutor. Ştergeţi cu darurile voastre, lacrimile de pe obrazul orfanilor, a văduvelor, „celor cu adevărat văduve“ şi a neputincioşilor, cunoscând că „pe dătătorul de bunăvoie iubeşte Domnul“. (II. Cor. 9, 7).

Aşteptaţi Sfintele Paşti împăcaţi cu voi înşivă, cu Dumnezeu şi cu deaproapele, mărturisindu-vă şi împărtăşindu-vă unul fiecăruia, căci numai aşa veţi avea bucurie de Invierea Domnului. Vă doresc tuturor să petreceţi aceste „Paşti ale Păci“ cu mulţumire şi sporită sănătate.

Hristos a înviat!

Dată în reşedinţa Noastră mitropolitană din Iaşi la Paştile anului 1952.

Al Vostru al tuturor de tot binele voitor,

† *SEBASTIAN*
Mitropolitul Moldovei şi Sucevei

Indrumări şi sfaturi gospodăreşti

„Cel ce ară, dator este să are şi cel ce treeră întru nădejde, de nădejdea sa trebuie să aibă parte". (Cor. I, 9, 10).

Prea Cucernice Părinte,
Iubiţii Mei Fii Sufleteşti,

Indatoririle pe care le are un păstor de suflete sunt multe şi variate, după cum multe sunt trebuinţele duhovniceşti şi felurite îndeletniciri înfăptueşte un credincios în activitatea lui de toate zilele. Oficiul de paroh pe care-l conduce preotul, deşi este legat de slujbele bisericeşti săvârşite în faţa Altarului, păstorul de suflete se află, permanent, în mijlocul enoriaşilor lui, împărtăşind laolaltă interesele şi bucuriile ce decurg din succesele ce le au din rezultatul muncii lor. Un păstor de suflete, pe lângă misiunea lui sacerdotală, este în primul rând un cetăţean devotat al patriei lui, al Republicii Populare Române.

Dacă este râvnitor pentru îndeplinirea îndatoririlor religioase şi bisericeşti, tot cu aceiaşi dragoste trebue să se arate şi pentru îndeplinirea obligaţiunilor pe care le are ca cetăţean al patriei sale, să fie deci ascultător al poruncii date de Sf. Apostol Pavel: *„Tot „sufletul să se supună stăpânirilor celor mai înalte, căci nu*

„*este stăpânire decât numai dela Dumnezeu, şi stăpânirile care „sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite*“. (Rom. XIII, 1). Insuşi Mântuitorul Hristos a lămurit poziţia unui credincios faţă de îndatoririle sale publice, spunând :

„*Daţi cele ce sunt ale Cezarului Cezarului şi lui Dum- „nezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu*“. (Mat. XXII, 21). Deci atât preotul cât şi credincioşii lui nu se pot sustrage dela îndatoririle pe care le au faţă de patria lor, care-i ocroteşte, prin ocârmuirea ei, să aibă pace şi bună stare, pentru traiul lor şi al familiilor lor.

Fără ascultare, muncă organizată şi bună rânduială în toate, patria noastră R. P. R. s'ar găsi stânjenită în avântul ei de înflorire şi astfel cei dintâi care s'ar afla păgubiţi ar fi înşişi fiii ei, de soarta cărora ea se interesează ca o mamă bună care-şi adună la sânul ei, cu aceiaşi dragoste, pe toţi cetăţenii ţării.

Buna stare materială a tuturor, în care nevoile şi lipsurile să nu împovoreze desvoltarea vieţii omeneşti, atârnă de sporul de productivitate al oamenilor muncii de pe ogoare. Cu cât pământul patriei noastre va fi lucrat după metodele agrotehnicei celei mai avansate, cu atât roadele culturilor vor fi mai îmbelşugate. Ştiinţa agrotehnică a făcut mari progrese în descoperirile ei, iar prin metodele pe care le-a pus la îndemâna ţărănimei muncitoare s'au obţinut mari succese în producţie, ajungând ca un ha. de pământ să producă 3.581 kg. cum a fost cazul la Gospodăria de Stat Valea Călugărească, regiunea Prahova.

Preoţimea noastră dela sate, care îşi împlineşte misiunea pastorală în mijlocul ţărănimei muncitoare, trebue să popularizeze între credincioşi toate dispoziţiunile venite din partea înaltei ocârmuiri a Statului, care privesc pregătirea, executarea la timp şi în bune condiţiuni a muncilor agricole din tot cursul anului.

In special anotimpul primăverii cheamă ţărănimea muncitoare să-şi sporească puterile, să întrebuinţeze cele mai bune metode agrotehnice recomandate de tehnicienii în agricultură, şi să folosească fiecare clipă pentruca însămânţările să fie făcute la vreme şi în bune condiţiuni.

De reuşita campaniei agricole de primăvară atârnă belşugul în roade pe care fiecare muncitor de pământ aşteaptă să-l strângă toamna la vremea culesului. Deaceia toată atenţia preoţimei noastre trebue să fie concentrată, acum în proor de primăvară, ca enoriaşii lor să ducă la îndeplinire *Hotărârea Comitetului Central al P. M. R. şi a Consiliului de Miniştri al R. P. R. cu*

privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a campaniei agricole de primăvară.

In această *Hotărâre*, sunt prevăzute în amănunt, toate îndrumările date ţărănimii muncitoare şi organizaţiunilor lor agricole de felul cum să se desfăşoare campania agricolă de primăvară.

Preoţimea noastră are îndatorirea să popularizeze această *Hotărâre* în mijlocul credincioşilor lor, arătându-le marea ei importanţă pentru economia naţională şi deci pentru buna stare a celor ce muncesc.

Insămânţările de primăvară se fac după un plan de cultură, pe care fiecare enoriaş îl cunoaşte, încât fiecare cultură să fie însămânţată pe terenul cel mai potrivit. Planul de cultură îl îndeplinesc enoriaşii fie că se găsesc în gospodării de Stat, în gospodării agricole colective sau în gospodării agricole individuale.

Pentru îndeplinirea planului de însămânţări este nevoe ca inventarul uneltelor agricole, cu care se lucrează pământul să fie bine întreţinut şi folosit. Deasemenea vitele de muncă se cuvine a fi îngrijite şi bine hrănite ca să poată duce poverile muncilor agricole şi a altor tracţiuni legate de o bună gospodărie.

Pregătirea ogoarelor să fie făcută cu mare grijă. Inainte de arătură, să fie împrăştiată zăpada întroenită prin dosuri sau văgăuni, ca astfel pământul să fie uniform hrănit cu apă. Gunoaiele putrezite în platforme şi băligarul de grajd să fie cărat şi împrăştiat pe ogoare, înainte de a intra plugul în brazdă, ca astfel îngrăşămintele să se încorporeze odată cu arătura. Ogoarele trebuiesc arate fără greşuri şi fără să li se lase capete bătătorite şi neînsămânţate, ştiind că orice petec de pământ cultivabil rămas neînsămânţat reprezintă o mare pagubă în lucrarea agricolă. Fiecare arătură să fie făcută mai adânc sau mai la suprafaţă după cum cere natura plantelor ce se seamănă.

Timpul de arătură să fie respectat aşa cum este hotărât de autorităţile agricole, după felul pământului şi al regiunii climaterice.

Tot aşa de mare însemnătate ca şi felul cum s'a arat pământul o are şi selecţionarea seminţelor. In zadar se va face o arătură în condiţiuni bune, dacă în ea se aruncă seminţe seci sau amestecate cu multe corpuri streine. S. M. T.-urile pun la îndemână ţărănimii muncitoare, tractoare pentru arătură, trioare şi vânturători pentru selecţionarea seminţelor aşa că numai interes

şi bunăvoinţă se cere dela acei ce îşi pun nădejdea într'o mai bună productivitate a culturii agricole.

Nimeni nu mai are convingerea că o cultură agricolă se poate face în bune condiţiuni, neţinând seamă de noile metode agrotechnice. Epoca plugului de lemn, a aruncării în pământ a seminţelor neselecţionate, alandala, a nerespectării timpului de însămânţare şi a nepregătirii ogoarelor a apus pentru totdeauna. Acum este epoca muncii agricole organizate, a folosirii metodelor ştiinţifice agrotehnice şi a folosirii fiecărei clipe a timpului de muncă.

Dar enoriaşii pe lângă îndeletnicirea lor de a cultiva cerealele, se mai ocupă, unii din ei, cu plantarea de livezi cu pomi roditori, viţă de vie sau cu grădini de zarzavaturi şi legume.

Pilda smochinului fără rod din Evanghelie şi cea a Sămănătorului să fie pururea prezente în mintea fiecărui credincios care se ocupă cu agricultura pământului.

Un pom fructifer neîngrijit nu aduce roade. Deaceea primăvara livezile trebuiesc desfundate, pomii curăţaţi de crengile uscate, iar cuiburile de omizi sau furnici stârpite până când aceste vietăţi nu devin periculoase pentru florile şi fructele în dezvoltare.

Viile trebuiesc mereu reîmprospătate cu noi butaşi pe locurile rămase goale sau înlocuirea plantaţiilor îmbătrânite cu alte soiuri de viţă nobilă. Desgroparea, curăţitul coardelor şi punerea lor pe araci să fie făcute la timp şi cu mare grijă. Stropirea viilor să fie făcută la soroacele potrivite, astfel ca mana să nu atace frunza şi fructul viţei de vie.

Culturile de legume şi zarzavaturi să fie făcute în grădinile din jurul casei, aşa ca fiecare găspodărie să fie îndestulată cu tot soiul de legume ce dau gust hranei de toate zilele. Pentru culturile mari de legume şi zarzavaturi se îngrijeşte Ministerul Agriculturii prin specialişti anume pregătiţi dela care orice gospodar poate lua îndrumări pentru nevoile lui casnice.

O grijă deosebită să aibă credincioşi noştrii, pentru îngrijirea şi executarea planului de cultură a plantelor de nutreţ necesare hranei animalelor de muncă şi cele pentru comerţ. Lucerna, trifoiul, sfecla furajeră şi alte plante de nutreţ, să fie cultivate, după planurile întocmite de autorităţile Sfaturilor Populare şi nu după bunul plac al fiecăruia.

Imaşurile comunale, pe care pasc vitele satelor noastre, trebuiesc curăţate de spini şi ciulini; muşuroaiele împrăştiate, mlaştinile secate prin şanţuri de irigaţie, iar pe timpul păşunatului

adăpătorile să fie puse în rânduială ca animalele pe timpul arşiţei să nu sufere de lipsă de apă.

Indeletnicirea stupăritului să nu fie neglijată, deoarece ea reprezintă nu numai o muncă plăcută dar şi aducătoare de venituri.

Gospodinele, pe lângă îndeletnicirile lor casnice, să nu uite de cultivarea plantelor textile şi a gândacilor de matase, care le procură fire pentru ţesăturile pânzeturilor sau pentru comercializarea produselor acestor plante prin cooperativele săteşti. Nici plantele oleaginoase ca inul, floarea soarelui, cânepa, dovleacul să nu fie trecute cu vederea, căci şi ele întăresc şi dau gust mâncării cu care se îndestulează masa celor ce muncesc.

Orătăniile din jurul casei, păsări domestice de tot felul, trebuiesc înmulţite pentru carnea şi oule lor, care pot fi valorificate prin cooperativele săteşti. Intr'un cuvânt, tot ce atârnă de prosperarea economiei naţionale, rezultate din strădania enoriaşilor dela sate, trebue stimulat şi dus la îndeplinire aşa după cum a prevăzut în a sa *Hotărâre*, Guvernul Republicii Populare Române.

Prea Cucernice Părinte,

Nu este întâia oară când Noi vă dăm aceste îndrumări, ca părinte al vostru sufletesc şi al credincioşilor noştri. Le repetăm şi acum şi vă invităm să ţineţi seama de ele în misiunea voastră pastorală. Nu numai să îndrumaţi pe credincioşi să le îndeplinească, ci mai vârtos singur să fiţi exemplu pilduitor de îndeplinirea lor. Preoţii noştri, în marea lor majoritate, la sate au sesii parohiale sau ogoare proprii pe care ei înşişi le cultivă. Executaţi întocmai planurile de cultură, cereţi îndrumări şi ajutoare în unelte dela S. M. T.-uri şi aplicaţi metodele agrotehnice, şi astfel credincioşii văzând felul vostru de comportare vă vor urma pilda. Intovărăşiile agricole, plecate dintr'o convingere fermă că aceste organizaţii agricole dau cele mai bune rezultate în cultura pământului, trebuesc sprijinite şi stimulate în mijlocul enoriaşilor.

Am dori ca preoţimea noastră să fie în fruntea tuturor realizărilor ce urmăresc întărirea economiei naţionale, pe tărâmul culturii pământului, ca astfel Biserica noastră Ortodoxă, care este a poporului, să slujească prin clerul ei cu credinţă, interesele de prosperitate materială a acestui blând şi harnic popor, după cum Guvernul ţării se străduieşte să-l îndrumeze prin *Hotărârea privitoare la buna reuşită a campaniei agricole de primăvară.*

Prea Cucernicii părinţi protopopi şi toate organele noastre

administrative, în inspecţiile lor pe teren, vor constata dacă îndrumările noastre au fost aduse la cunoştinţa credincioşilor, iar lucrarea preoţilor vrednici, în această campanie de însămânţări, să ne fie adusă la cunoştinţa spre a fi răsplătită moraliceşte.

In toate acţiunile de îndrumare a credincioşilor în campania agricolă, preoţii trebuie sa ţină legătura cu Sfaturile Populare coordonându-şi munca fiecare în sectorul de activitate, ca rezultatul obţinut la sfârşit să fie cel propus şi urmărit.

Odată cu urările de spor la muncă, acum la început de primăvară, vă binecuvântez şi rămân al vostru înaintea lui Dumnezeu pentru toţi rugător şi întru toate binevoitor.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

No. 1384 | 1952

Clerul ieșan în lupta pentru pace.

In măreața acțiune a comitetelor de luptă pentru pace din Republica Populară Română, clerul ortodox este prezent cu contribuția cuvântulni și faptei sale.

La chemarea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și după cuvântul și pilda ierarhului său, pentru viața, fericirea și progresul poporului nostru, preotul ortodox aduce și în acest mod o împlinire pentru „ca fii lui Dumnezeu“, «*să fie făcători de pace!*».

Pe această cale și preoțimea ieșană și-a înfrățit munca cu toți oamenii iubitori de pace și progres, activând în cadrul Comitetelor de luptă pentru pace din orașul Iași.

Astfel, 3 preoți fac parte din Comitetele de luptă pentru pace al orașului Iași, 19 preoți, din Comitetele depe lângă școli și din cele din circumscripțiile electorale ale orașului Iași, iar 2 preoți din comitetele de de inițiativă pentru înființarea a noui Comitete de luptă pentru pace în orașul Iași.

Patronat de I. P. S. Sebastian Mitropolitul Moldovei și Sucevei, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea păcii din Republica Populară Română, Comitetul de luptă pentru pace din cadrul Sf. Mitropolii păstrează o imediată și strânsă legătură cu Comitetul de luptă pentru pace al orașului Iași și cu cel al Regiuni Iași, atât în ce privește planificarea muncii, ca și în desfășurarea activității sale.

Pentru realizarea planului de muncă, activitatea comitetului începe cu ședințele sale plenare de lucru, pentru cunoașterea problemelor legate de lupta pentru pace a popoarelor și continuă cu munca pe teren a fiecărui membru.

Lunar, la ședințele plenare de lucru, cucernicii preoți și ceilalți membrii ai Comitetului dau rapoarte de activitate, în forma criticei și autocriticei, făcând prin aceasta schimb de experiență.

Trimestrial, la ședința plenară de analiza muncii, fiecare membru prezintă raport scris de activitate.

Caracteristica activității Comitetului nostru o constitue ședințele sale plenare de lucru.

Acestea se țin lunar, la sediul centrului eparhial, conform planului trimestrial de muncă.

De obiceiu, aceste ședințe au următoarele ordine de zi:

1. Prezentarea de către 2 sau 3 din membrii Comitetului a raportului lunar de activitate.
2. Intrebări, discuții și propuneri la rapoarte.
3. O conferință, cu o temă din problemele actuale ale luptei pentru pace, ținută de unul din membrii comitetului, conform planului de muncă.
4. Critica conferinței, cu întrebări, discuții și propuneri.
5. Comunicări și diverse.

Ca exemplificare a acestui mod de lucru, în cele ce urmează, dăm în rezumat, câte o dare de seamă asupra celor două ședințe plenare de lucru, din acest an.

I.

Prima, cea din ziua de 17 Ianuarie a. c., a fost o ședință obișnuită de lucru, la care au luat parte toți preoții din orașul Iași, precum și d-nii Prof. Dr. P. Balmuș, președintele Comitetului de luptă pentru pace al Regiunii Iași și C. Doroftei, secretarul acestui Comitet.

Sub președenția d-lui Prof. Dr. Balmuș, ședința a avut următoatea ordine de zi:

1. „Poetul Pablo Neruda în lupta pentru apărarea păcii“, conferință de P. C. preot Constantin Nonea, Consilier administrativ al Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei.
2. Intrebări și discuții privitoare la conferință.
3. „Sarcinile Comitetelor de luptă pentru pace“, prelucrare pe marginea articolului din „Scânteia“ Nr. 2173/952 de dl. Ioan Zamfirescu, secretar eparhial.

4. Intrebări și discuții cu referire la prelucrarea citită.
5. Comunicări și propuneri.

Dat fiind personalitatea poetului Pablo Neruda, mare luptător pentru pace și membru în Comitetul pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", centrul atenției ședinței l-a constituit conferința P. C. preot Constantin Nonea.

Intr'o manieră de ales stil literar, conferențiarul și-a început cuvântul printr'o stabilire de poziții, cu privire la sensul și însemnătatea artei.

Abordând problema artei tematice, P. C. Sa evidențiază superioritatea de netăgăduit a artei socialiste, față de cea burgheză.

Principiul artei pentru artă este antiuman și antisocial prin aceia că el poartă în sine viermele decadentismului și al descompunerei.

In creație el aduce sterilitatea, iar în viață el propagă imoralitatea. El frînează puterea creației naționale, prin practicarea cosmopolitismului și sapă prăpastia între oamenii muncii și artiștii, creatori de artă.

Arta socialistă este arta vieții, prin aceia că înfățișază *realitatea* vieții *în serviciul cauzei poporului.*

Realismul ei este constructiv. De aceia artistul socialist este un luptător, un constructor al nouei vieți.

Națională în formă și *socialistă* în conținut această artă stă în serviciul păcii și înfrățirii popoarelor.

Ea aduce încredere în puterea creatoare a omului, înfățișindu-i *viața în lupta de eliberare* de orice exploatare *și în munca de construire a binelui* și dreptății.

In viața nouă înfățișată de această artă, omul nu se luptă cu semenul său, ci oamenii sunt uniți, în entuziasmul muncii: luptă pentru transformarea naturii și punerea ei în serviciul vieții lor *în comun.*

Și astfel, din depănarea cuvântului conferențiarului, ascultătorii fac cunoștință cu viața și opera lui Pablo Neruda.

Viața și opera poetului exprimă aceiaș luptă, *pusă în serviciul* dreptății și binelui tuturor oamenilor.

In Chili, patria sa, Pablo Neruda, este omul politic și scriitorul care luptă pentru eliberarea poporului său de orice exploatare.

La Madrid, ca diplomat al țării sale, poetul îmbrățișează cauza poporului spaniol, căreia îi rămâne credincios și al cărui purtător de cuvânt se face, prin scrisul său și după plecarea sa din Spania, în timpul războiului civil.

Versul său devine armă de luptă, care cheamă la luptă popoarele, pentru pacea și înfrățirea oamenilor, pentru construirea vieței și fericirei tuturor.

Intr'o viziune *cosmică,* în marele poem „Să se trezească pădurarul", poetul cuprinde toate problemele legate de lupta pentru pace, începând cu înfățișarea lăcomiei marilor trusmani americani, cauză a nenorocirei oamenilor muncii și a războaielor dintre popoare și terminând cu gigantica mișcare a *popoarelor*, în frunte cu *U. R. S. S.* pentru pacea lor și pentru construirea nouei vieți, pe care atât de sugestiv o înfățișează versul poetului. Poemul este o capodoperă a literaturii universale.

Impletind într'un singur tot, istoria de eri și de astăzi, a popoarelor, în lupta pentru pace și viață, cu chemarea vieții de mâine, versul poetului devine constructor de viață nouă.

In perspectiva *optimismului socialist* și în forma *realismului artei noui*, dar și cu revoltă, poetul pătrunde în istoria luptei popoarelor și înfățișează nedreptățile imperialismului exploatator.

Coaliția trusturilor, faptul că presa lor aţâță la un nou război, politica de duplicitate și de agresiune a guvernelor *Statelor Unite ale Americii și Angliei* sunt înfățișate ca marele isvor al nenorocirii popoarelor.

Demascând pe dușmanii progresului uman, versul său devine sabie de amarnică duritate, cu care autorul deschide drumul eliberării popoarelor, prezentând exemplu U. R. S. S. care stă în fruntea luptei pentru pace.

Prin prezentarea făcută, cu comentarul și citatele citite, conferința a trezit un viu interes printre ascultători, după cum s'a văzut din întrebările și discuțiile, la care au luat parte PP. CC. preoți: Gavril Niculiță, Dumitru Popescu, Petru Manole și Ioan Loghin Turcanu.

Incheind discuția asupra conferinței, dl. prof. Dr.

Balmuş, după ce mulţumeşte P. C. Preot Constantin Nonea, pentru înaltul nivel de estetică literară, în care şi-a expus subiectul conferinţei sale, scoate în evidenţă problemele în legătură cu lupta pentru pace, care rezultă depe urma conferinţei şi discuţiilor avute.

Punctul central al acestor probleme îl formează sarcina, ce revine membrilor comitetelor de luptă pentru pace, de a demasca pe duşmanii păcii şi politica de agresiune a lagărului imperialist precum şi de a combate toate armele lor de propagandă.

Cea mai periculoasă din aceste arme este cosmopolitismul, din care se naşte ignorarea valorilor naţionale în ştiinţă, artă şi politică.

In această muncă de prevenire a răului, acolo unde s'a ivit cazul, preoţilor le revine rolul de cinste, de a fi în fruntea luptătorilor pentru pace.

„De aceia am venit cu toată bucuria la aceasta şedinţă de lucru a Sf. Voastre," şi-a încheiat cuvântul Preşedintele Comitetului de luptă pentru pace al Regiunei Iaşi.

A urmat, apoi, programul obişnuit de lucru.

II.

Cea de a doua şedinţă de lucru a comitetului nostru din acest an a eşit din cadrul şedinţelor obişnuite.

In acţiunea pentru apărarea păcii, dusă de Comitetele de luptă pentru pace din oraşul Iaşi, sedinţa din 25 Fevruarie a. c., a constituit o cotitură istorică, înmănunchind într'o singură unitate de lucru pe toţi reprezentanţii cultelor religioase din oraşul Iaşi, — după cum a remarcat în cuvântul său dl. prof. Dr. P. Balmuş. Insufleţit de spiritul de caldă colaborare pentru cauza păcii, cu binecuvântara I. P. S. Mitropolitul Sebastian, păstrând o strânsă legătură cu împuternicitul Ministerului Cultelor depe lângă Sf. Mitropolie a Moldovei şi Sucevei, dl. Gh. Lefter şi ajutat de conducerea Comitetului orăşenesc şi a celui Regional-Iaşi de luptă pentru pace, Comitetul a invitat la şedinţă pe toţi reprezentanţii cultelor religioase din oraşul Iaşi.

Răspunzând acestei invitaţii au participat la şedinţă:

Pr. G. Tuşinschi administrator parohial Romano-Catolic, în fruntea unei delegaţii, rabin şef Gutman, prim rabin al Comunităţii evreeşti din oraşul Iaşi, N. Sfatcu-delegat al Cultului Baptist-Iaşi, N. Păduraru delegat al Creştinilor după Evanghelie, A. Honciuc reprezentantul Cultului Apostolic, Pavel Olteanu delegat al Cultului Adventist de ziua a şaptea, Preot Gh. Vartolomeu, paroh al Bisericii de Rit Vechi. Au participat la şedinţă, deasemeni, domnii: prof. dr. Petru Balmuş, Preşedintele Comitetului Regional Iaşi de Luptă pentru Pace, C-tin Doroftei, Secretarul aceluiaş Comitet şi Gh. Lefter împuternicitul Ministerului de Culte. Deschizând şedinţa, în calitate de preşedinte al Biroului, dl. prof. dr. Balmuş îşi exprimă convingerea că, prin prezenţa şi contribuţia reprezentanţilor cultelor religioase din oraşul Iaşi, şedinţa va fi un adevărat seminar practic, cu rezultate fericite pentru cauza păcii.

Apoi I. P. S. Mitropolit Sebastian salută, cu totă bucuria, prezenţa oaspeţilor, evidenţiind faptul ca un bun augur pentru pace „pe care, în interesul nostru, toţi o dorim, ea fiind însăşi condiţia vieţii şi progresului".

„Biserica Ortodoxă, *în toată existenţa sa*, a activat şi activează pentru pacea a toată lumea şi pentru progresul şi bunăstarea tuturor popoarelor, fără a face deosebire de neam sau apartenenţă religioasă".

„De aceia ea s'a bucurat, oricând a văzut că şi celelalte oşti, ale celorlalte religii sau culte, şi-au pus armele cuvântului şi ale faptei lor în serviciul păcii".

„Această bucurie isvorăşte şi din şedinţa de astăzi, care dintr'o şedinţă de lucru pentru pace, prin participarea reprezentanţilor cultelor religioase, s'a transformat într'o şedinţă importantă pentru oraşul Iaşi.

„Dacă şedinţele obişnuite de lucru ale Comitetului de luptă pentru pace depe lângă Centrul Eparhial al Sf. Mitropolii a Moldovei şi Sucevei înfăţişază poziţia clerului ortodox din oraşul Iaşi, în lupta pentru apărarea păcii şi oglindesc acţiunea socială a acestui cler, şedinţa de astăzi a ridicat această luptă la cel mai înalt nivel al acţiunilor morale, când cultele, în pace şi înţelegere, îşi unesc forţele pentru apărarea păcii, pen-

tru bunăstarea credincioşilor şi întărirea păcii între popoare".

„Astăzi, lupta pentru pace nu mai este o acţiune izolată, ci un front mondial, format din sute de milioane de luptători din toate ţările şi popoarele, *în frunte cu U. R. S. S.* Acest front este condus de *Consiliul Mondial al Păcii,* organizaţie mondială, care slujeşte pacea. Şi întrunirea noastră de astăzi este o verigă din lanţul acestei acţiuni măreţe. De aceia fiţi bineveniţi la aceste şedinţe de lucru în cadrul luptei pentru pace, unde noi vă primim cu toată dragostea".

Dl. Preşedinte prof. Dr. Balmuş, dă cuvântul apoi P. C. Preot Vladimir Puşcariu, care citeşte referatul despre: „Cuvântările lui A. I. Vâşinschi la O. N. U. în legătură cu propunerile U. R. S. S. pentru dezarmare şi înterzicerea armei atomice, pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice şi pentru controlul înarmărilor şi întărirea păcii între popoare".

Iată în rezumat, conferinţa P. C. Vladimir Puşcariu:

Dupăce face un istoric al acţiunii partizanilor păcii, arată că această acţiune, isvorâtă din voinţa sutelor de milioane de oameni depe întregul glob pământesc, a devenit o forţă mondială în continuă creştere. Popoarele se opun, printr'o acţiune generală, la pregătirea unui nou război, de distrugere a civilizaţiei şi de subjugare a oamenilor.

Lupta partizanilor păcii a pătruns în toate tărâmurile de activitate omenească. Ea a devenit forţa activă a luptei de eliberare a popoarelor oprimate de imperialişti şi forţa activă de construcţie paşnică a unei noui vieţii de bunăstare şi progres uman, în ţările democratice, după exemplul U. R. S. S.

In timp ce anglo-americanii înteţesc pregătirile războinice de agresiune, U. R. S. S. stă în fruntea luptei pentru pace, cu toate armele sale morale şi culturale şi cu uriaşa sa forţă tehnică şi economică.

Generalissimul Stalin a arătat precisa poziţie a ţării sale, pentru menţinerea şi apărarea păcii, pentru conveţuirea paşnică şi înţelegerea între popoare.

In interwiewurile *sale,* el a arătat că cele *2 sisteme politice şi economice* — cel socialist şi cel capitalist —

pot conveţui paşnic și că U. R. S. S. muncește *numai pentru construirea unei vieți pașnice.*

Desigur că această poziție de apărare activă a păcii a nemulțumit pe reprezentanții lagărului imperialist, care au căutat să manevreze O. N. U. *spre a-și impune pe întreg globul dominația lor economică pentru exploatarea popoarelor.*

De aceia, folosind această *tribună*, delegatul U. R. S. S. A. I. Vâșinschi, la cea de a VI-a sesiune a O. N. U. care a avut loc la Paris, nu numai că a apărat acțiunea de pace a țării sale, dar, ca și la celelalte sesiuni, a venit cu propuneri practice pentru *instaurarea* păcii în lume, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Necruțători sunt demascați dușmanii păcii, care, sub egida O. N. U., duc un război atât de nedrept în Coreea, subjugă țările coloniale și alcătuesc pacte de agresiune, ca cel Atlantic. *Delegații lagărului imperialist* sunt chemați să ia în considerare singurele propuneri juste pentru pace: „Interzicerea armei atomice“, „interzicerea fabricării acestei arme și distrugerea stocului existent de arme atomice“. „Un pact al păcii între cele cinci mari puteri“, „reducerea și controlul înarmărilor“, „controlul internațional al energiei atomice“ și „folosirea energiei atomice în scopuri pașnice“.

Odată cu aceasta, delegatul U. R. S. S. combate psihoza războiului întreținută de presa marilor trusturi americane și cere O. N. U. să creeze climatul politic al înțelegerei și colaborării pentru construcție pașnică, cu relații normale și libere între popoare.

Pentru aceasta, imixțiunea și intervenționismul în afacerile altor state trebuie să înceteze, iar îndemnul la război să fie pedepsit ca o crimă.

Poziția U. R. S. S. este cea justă. Ea face ca lagărul imperialist să slăbească, căci o parte din țările, care erau atașate mașinei de vot americane la O. N. U. nu vor să mai urmeze porunca Washingtonului și sau se abțin dela votarea rezoluțiilor americane, sau votează împotrvă.

Dorința de pace și libertate a popoarelor lumii a

început să fie cunoscută şi de delegaţii ţărilor dela O. N. U. Responsabilitatea ţărilor din Blocul Atlantic *a căror guverne nesocotesc voinţa popoarelor lor şi înarmează Germania apuseană,* întreţin spionajul şi acţiunile de imixtiune în afacerile interne a *popoarelor libere* a fost scoasă în evidenţă în cea de a VI-a sesiune a O. N. U. datorită cuvântului lui A. I. Vâşinschi.

Vedem astfel cum coaliţia anglo-americană şi-a pierdut influenţa ei de altă dată asupra multor delegaţii. Delegaţiile ţărilor *arabe, cele ale Americii de Sud* şi câte odată şi ale altor ţări, sub influenţa opiniei publice din ţara lor, sunt cuprinse de sentimentul de nelinişte şi nu mai urmează orbeşte pe dl. Acheson.

Cea de a VI-a sesiune a O. N. U. şi-a încheiat lucrările *fără un succes* în întronarea păcii în lume, *datorită influenţei încă mari a dolarului.* Totuşi, această sesiune a arătat lumii voinţa de pace a popoarelor şi calea realizării păcii. Calea păcii o indică propunerile U. R. S. S. ţara care garantează pacea în lume, *care construeşte pacea.*

Din cuvântul celor ce au urmat la discuţiile asupra referatului de mai sus, reţinem cele spuse de:

a) Pr. Tuşinschi, în numele clerului şi credincioşilor catolici din oraşul Iaşi, mulţumeşte Comitetului de Luptă pentru pace dela Centrul Eparhial al Sf. Mitropolii a Moldovei şi Sucevei Iaşi, pentru invitaţia de a lua parte la şedinţa sa de lucru din luna Fevruare a. c.

Citeşte, apoi, cuvântul său scris, arătând că şi *clerul Bisericii Catolice din oraşul Iaşi*, urmând porunca lui Hristos de a aduce pace în lume, *a luptat şi luptă pentru pace,* considerându-se în toate acţiunile sale integrat întru totul în lagărul păcii, condus de marea ţară a socialismului U. R. S. S. Acest cler condamnă politica de pregătire a războiului, condusă de imperialismul american.

„In faţa pericolului războiului, datoria noastră este de a ne uni, fără deosebire de rasă sau cult şi a lupta pentru apărarea păcii", spune cucernicia sa. Inchee cu angajamentul, ce şi-l ia personal şi în numele Bisericii

sale, de a lupta pentru pace şi pentru întărirea Republicii Populare Române.

b) Dl. Gutman, rabin şef al Cultului mozaic, îşi exprimă mulţumirea pentrucă i s'a dat această posibilitate de a fi într'o unire cu toţi delegaţii cultelor religioase, în acţiunea pentru apărarea păcii. „Intrucât pacea înseamnă viaţa, iar războiul moarte, este bine ca, conducătorii spirituali ai credincioşilor, să fie uniţi pe această cale a păcii, pentru a ajuta astfel şi mai mult ca acest popor să se bucure de viaţă". „Este destul cât a suferit lumea de pe urma războiului". Personal şi ca şef al cultului mozaic din oraşul Iaşi, d-sa arată că în toate ocaziile lămureşte credincioşii religiei sale despre foloasele păcii şi îi îndeamnă la acţiuni constructive ale păcii, ca din toate faptele lor să se oglindească lupta pentru pace".

c) Dl. Pavel Olteanu, reprezentantul Cultului Adventist de ziua a şaptea, arată că a fost emoţionat atât de invitaţia de lua parte la această şedinţă, cât şi de modul de lucru al şedinţei, unde îşi poate exprima liber şi sincer convingerea sa cu privire la pace.

Inchee arătând că este cu totul de acord cu ceiace s'a spus şi s'a discutat în această şedinţă.

d) Dl. C. Doroftei, secretarul Comitetului de luptă pentru pace al Regiunei Iaşi, aduce un cuvânt de cald salut al Comitetului Regional de luptă pentru pace acestei prime întruniri a tuturor reprezentanţilor cultelor din oraşul Iaşi. Face o analiză critică a referatului P. C. Preot Vlad. Puşcariu, arătând poziţia la cea de a VI-a sesiune a O. N. U. a celor 2 lagăre.

Aruncând o privire generală asupra momentului politic, în raport cu problemele ce s'au discutat în şedinţă, d-sa trasează sarcinile ce revin luptătorilor pentru pace.

Fiecare cetăţean cinstit al Republicii noastre are datoria de a şti şi arăta cine luptă pentru pace şi cine pregăteşte războiul.

Şi Anglo-Americanii spun că doresc pacea, dar nu pacea pentru popoare, pentru oamenii muncii, de a putea munci în libertate şi a se bucura de roadele muncii lor.

„Noi luptăm pentru o pace adevărată, lipsită de

orice exploatare. Această luptă trebue făcută cunoscut şi întărită în massele largi ale poporului.

„Acţiunea luptei pentru pace trebue să cuprindă lămurirea tuturor problemelor de actualitate, ca reforma bănească şi acţiunile cu caracter patriotic, care aduc la înflorirea economică a ţării noastre".

„Cu cuvântul şi exemplul, conducătorii spirituali ai credincioşilor pot contribui mult în această acţiune, ca şi în toată marea acţiune pentru apărarea păcii".

e) P. C. Preot Constantin Nonea arată că în referatul prezentat, P. C. Vlad. Puşcariu, folosind un foarte bogat material, a reuşit într'o conferinţă de $1^1/_2$ ore, să elucideze toate problemele subiectului programat. „Dar acţiunea pentru pace, rămasă numai pe terenul cuvântului, nu este deajuns. Ea trebuie tradusă în fapte constructive ale păcii". Pentru aceasta propune, în numele membrilor Comitetului de Luptă pentru pace dela Centrul Eparhial al Sf. Mitropolii a Moldovei şi Sucevei, să se intervină către Organizaţia Naţiunilor Unite cu un cuvânt de protest din partea Cultelor din oraşul Iaşi, împotriva condamnărilor la moarte, de către tribunalele guvernului din Grecia, a luptătorilor din aceia ţară pentru pace, democraţie şi progres.

Propunerea este primită cu unanime aplauze, de cei prezenţi şi însuşită de birou.

Dl. Prof. Dr. Balmuş, aruncând o privire generală asupra problemelor din referatul prezentat şi asupra tuturor celor discutate şi propuse în şedinţă, exprimă convingerea că, atât întrunirea cât şi cele discutate vor fi de un real folos în acţiunea pentru pace, pentru fiecare dintre cei prezentaţi.

„Intr'adevăr pentru oraşul Iaşi, şedinţa de astăzi a fost o cotitură în acţiunea pentru apărarea păcii, întrucât a înmănunchat într'o singură unitate de luptă pe toţi şefii cultelor religioase din oraşul Iaşi".

Aceasta cinsteşte deopotrivă pe organizatori, ca şi pe participanţi. In şedinţă s'a arătat că dreptul la viaţă a popoarelor va învinge. Pacea va învinge războiul. De aceia, este bine când problemele generale ale păcii se discută aşa cum s'au discutat în această şedinţă şi se traduc în acţiuni practice, şi cum s'a hotărât în şedinţa

de astăzi și dintre care cea mai de merit este colaboraca tuturor conducătorilor cultelor religioase la acțiune comună pentru cauza păcii și binele poporului".

La propunrea Dlui. Prof. Dr. Balmuș. I. P. S. Mitropolit Sebastian, spune cuvântul de încheere:

I. P. S. Sa arată că împrejurarea ținerii acestei ședințe la sediul Mitropoliei Moldovei și Sucevei, constitue o cinstire a străvechiului scaun arhiepiscopal ortodox dela Iași.

Preoțimea, după cum înfățișază ședința comitetului de luptă pentru pace depe lângă centrul eparhial, lucrează cu dragoste, devotament și spirit de largă înfățișare pentru pace în toată lumea, pentru progresul moral și material al poporului și pentru mîntuirea tuturor oamenilor.

Pentru acest cler, pacea este un bun fără pereche între bunurile pământești. Celor prezenți, care s'au alăturat pentru apărarea și menținerea acestui bun, I. P. S. Sa le mulțumește pentrucă au răspuns cu dragoste la acțiunea păcii și au venit la această ședință, „dela care urmează să tragem următoarele concluzii:"

a) O conlucrare cât mai strânsă în acțiunea pentru apărarea păcii între reprezentanții Cultelor religioase bazată pe dragoste și respect reciproc este absolut necesară:

b) O strânsă legătură în această acțiune cu comitetele orășenesc și regional Iași de luptă pentru pace.

c) Imbinarea acțiunii luptei pentru apărarea păcii cu acțiunea cultică, cu rugăciunea către Dumnezeu.

d) Lupta pentru pace, îmbrățișată de toate popoarele lumii, este pe linia evanghelică, căci ea tinde să facă fericite toate toate neamurile, fără deosebire de limbă sau credință.

e) De aceia oricine mărturisește pe Dumnezeu, orice conducător spiritual din orice cult religios, trebue să fie luptător sincer și devotat al cauzei păcii.

Biserica Ortodoxă Română și-a făcut și-și va face datoria și în viitor și pe această linie a misiunii sale. Acțiunea ei pentru apărarea păcii este însuflată de pilda muncii desfășurată de I. P. S. Patriarh Justinian, pe care-l secondează întreaga ierarhie, episcopi și preoți.

Pentru apărarea păcii, clerul acestei Biserici pri-

meşte cu toată dragostea unirea în luptă cu toţi ceilalţi reprezentanţi ai cultelor religioasă. Insufleţit de această unire el va duce cu mai multă râvnă lupta pentru a ajunge la rezultatul dorit: pacea şi fericirea poporului nostru şi a tuturor popoarelor din lume".

I. P. S. Sa face apel la cei prezenţi ca să fie fiecare la locul de răspundere, înterpreţii curaţi ai acestei acţiuni. Numai luând pe umerii lor uniţi, această sarcină, reprezentanţii cultelor din oraşul Iaşi, împreună cu credincioşii acestor culte, vor putea să ajute, cu un ceas mai devreme, la realizarea păcii pentru toate popoarele".

„Trăiască Lupta pentru pace".

„Trăiască Republica Populară Română", închee însufleţitul cuvânt al I. P. S. Sale.

La sfârşitul acestei şedinţe s'au expediat Organizaţiei Naţiunilor Unite două telegrame, semnate de I. P. S. Mitropolit Sebastian şi de:

N. Sfatcu-delegat Cultul Baptist Iaşi;

N. Păduraru delegat „Creştini după Evanghelie";

A. Honciuc reprezentant „Cultul Apostolic";

Pavel Olteanu Cultul adventist de ziua şaptea;

Preot Tusinschi-administrator parohial Romano-Catolici;

Rabin Gutman-Prim rabin al Comunităţii Evreeşti Iaşi;

Pr. Gh. Vartolomeu-Biserica de Rit vechi;

Mitropolia Moldovei şi Sucevei Iaşi
Serviciul Contabilităţii
Nr. 1177 — 22 Fevruarie 1952

Prin Deciziunea I.P.S. Patriarh Justinian Nr. 328/952, Casa de Ajutor Reciproc (Fondul de Credit şi Ajutor) pentru Clerul Ortodox şi Fondul de Asigurare a Bunurilor Bisericeşti-care funcţiona pe lângă Patriarhia Română-pe data de 1 Februarie 1952 s'a descentralizat pe Eparhii.

Pe aceiaşi dată prin Deciziunea Noastră Nr. 50/952 a început să funcţioneze la Centrul Eparhial al Arhiepiscopiei Iaşilor

cu sediul în Iaşi, Str. Ştefan cel Mare Nr. 46, următoarele instituţii anexe :

a) *Fondul de Credit şi Ajutor pentru clerul Ortodox Român din Arhiepiscopia Iaşilor.*

b) *Fondul pentru Asigurarea Bunurilor Bisericeşti din Arhiepiscopia Iaşilor.*

Funcţionarea acestor fonduri se va face potrivit art. 221-253 şi 262-277 din Regulamentul organelor centrale din Patriarhia Română.

In consecinţă Protopopiile de raion au obligaţiunea ca începând dela 1 Februarie 1952, sumele reprezentând reţineri de împrumut, cotizaţii şi contribuţii pentru ajutor mutual să se depună la *B. R. P. R. Iaşi în cont 070137-Fondul de Credit şi Ajutor pentru Clerul Ortodox Român din Arhiepiscopia Iaşilor.*

Odată cu depunerea sumelor se va trimite administraţiei fondului borderou de reţinerile făcute, aşa cum se trimitea de Dvs. la Bucureşti.

Ratele contractuale şi cotizaţiile se vor recalcula 1-20, iar termenile de încasare se vor respecta cu cea mai mare strictețe.

Orice amânare de încasare a ratelor contractate nu se va putea face decât cu aprobarea în prealabil a administraţiei fondului.

Pentru ratele Fondului de asigurarea Bunurilor Bisericeşti din Arhiepiscopia Iaşilor se va comunica la timp contul unde urmează a fi depuse.

Pentru tocmai executarea dispoziţiunilor de mai sus şi art. 254-256 din Regulamentul organelor centrale din Patriarhia Română rămâneţi personal răspunzători.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

Consilier Administrativ,
Pr. D. Hadârcă

Contabil Şef, *Al. Duca*

Mitropolia Moldovei şi Sucevei - Iaşi
Serviciul Contabilităţii
Nr. 170/952

In conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniştri al Republicei Populare Române şi a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român Nr. 147 din 28 Ianuarie 1952 precum şi la

instrucţiunile Ministerului de Finanţe, privitor la modul de efectuarea reformei băneşti, publicate în buletinul Oficial Nr. 7 din 26 Ianuarie 1952, se stabilecc următoarile:

– Operaţiunile de recalculare a scriptelor contabile la protopopii şi parohii se vor efectua prin aplicarea coeficientului de 1=20 la toate totalurile scriptice.

– Sumele rezultate prin împărţirea totalurilor la 20 se vor înscrie sub cele vechi şi cu aceste se va proceda în continuare la înregistrări.

– Intrucât parohiilor soldurile în numerar s'au preschimbat 1=200, după efectuarea operaţiunei de recalculare 1=20 se va emite un bon de plată pentru diferenţa de recalculare între 1=20 şi 1=200 care se va împărţi la cheltueli „art. cheltueli neprevăzute".

Exemplu:

		Intrări	Eşiri	Sold
Total la 25. II. 952		20.000	10.000	10.000
Recalculat conf. H. C. M.	147/952	1.000	500	500
Bou de plată Nr.....				
Difer. de recalculare			450	50
	Total	1.000	950	50

– Toate diferenţele de recalculare rezultate la parohii din aplicarea altor coeficienţi (mai mari) se împarte celor din vina cărora s'au produs aceasta pentru faptul că soldurile în numerar n'au fost păstrate la C. E. C.

– Aceliaşi operaţiuni ca la parohii le vor efectua şi Mânăstirele şi schiturile.

– In ceiace priveşte conturile curente între Mitropolie şi Protopopie vi se remite anexat extras după care protopopiile urmează a face operaţiunile de recalculare.

–Sumele remise de Protopopii în lei vechi şi pentru care aţi primit avize de debitare în lei noi se vor opera în registru cont cureut cu sumele trecute în avize.

– In ceiace priveşte diferenţele de recalculare pentru sumele nedepuse la timp la Banca de Stat se aplică dispoziţiunile circulărei Nr. 1509 din 19 Februarie 1952.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei,
† SEBASTIAN

Consilier Administrativ,
Pr. D. Hadârcă

Contabil Şef,
Al. Duca